

కర్మకాండ

చాంద్ లి - గోదావరి

Postpaid
18-9-07

Prof.
M. G. ...

4

KARL MARX.

MARXIST

Maung San Lun,
Ahle Baing Quarter,
Taunggyi; S.S.S.

က ဝ ဃ ဝ ဃ ဝ ဃ

၁၀၆
ရှေးသုတ်
ကောသလီ၊ ဝိ

ရှေးသု
သ ဝ ဃ ဝ ဃ

နဂါးနီ စာအုပ်အသစ်မှ အသိအမှတ်ပြုသည်။

နဂါးနိဓာအုပ်တိုက်လိမ္မိတထ်
၂၄၀-လွင်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့

(နဂါးနိပုံနှိပ်တိုက်တွင်ရိုက်နှိပ်သည်။)

အကြောင်းအရာ

- ၁။ နိဗ္ဗာန်။
- ၂။ အစိုးရ။
- ၃။ ဆိုရှယ်လစ်သမားတို့၏ယူဆချက်။
- ၄။ မာတ်တင်ဘောဂဗေဒနည်းအကျဉ်းချုပ်။
- ၅။ အတိုက်အခံဖြစ်၍နေသောကမ္ဘာနှစ်ခြမ်း။
- ၆။ ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားတို့၏အစည်းအရုံး။
- ၇။ လက်အောက်ခံနိုင်ငံနှင့်အမျိုးသားရေးပြဿနာ။
- ၈။ ကမ္ဘာတဝှမ်းလုံး၏နောက်ဆုံးရည်ရွယ်ချက်။
- ၉။ ကမ္ဘာ့အရေးတော်ပုံကြီး။

နိဒါန်း

ငရှင်စင်သီးကိုအဒိသတဲပြု၍၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကိုမကွာ
 ရန်ကြီးစားအားထုတ်သောငရှင်သီး ပိုးသည်။ အပူ၏အ
 ကြောင်းကို ဥာဏ်ဖြင့်ဆင်ခြင်ကောင်း ဆင်ခြင်ပေလိမ့်
 မည်။ သို့ရာတွင်-၎င်းတို့၏ ပတ်ဝန်းကျင်သည်ကားအ
 ဘယ်ကဲ့သို့သောဝတ္ထုမျိုး၊ အဆောက်အဦးမျိုး၊ ထိုဝတ္ထု
 အဆောက်အဦးတို့၏ သဘောသည်ကား အသို့နည်းဟု
 သတိမူကြပေ။ ထိုကဲ့သို့မထိသည့် အတွက်သာလျှင်၊ ထို
 နေရာ၌ပျော်ပိုက်၍ စည်းစိမ်ယစ်မူးစွာ ခံစားနေလေသ
 တည်း။ လူ့ဘဝကိုရခဲသောလူတို့သည်လည်း၊ အဝိဇ္ဇာ
 နှင့်တဏှာ- စသည်တို့၏ သဘော သတ္တိတို့ကို၊ ဇုကာ
 ဖွဲ့၍ တစာစာ ပြောဆို ရေးသားလေ့ ရှိကြ၏။ ထိုသို့
 ပြောဆိုရေးသား၊ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသောလူတို့အား ကျေးဇူး
 ဥပကာရ တင်သူ၊ ကောင်းချီး ပေးသူ၊ မြောက်စားသူ၊
 ချီးမွမ်းသူ တို့သည် မြောက်မြားစွာရှိကြ၏။ ဤကဲ့သို့ရေး
 သားပြောဆိုကြသောလူများနှင့် ကောင်းချီးဩဘာ ပေး
 ကြသောလူတို့သည်၊ အဝိဇ္ဇာနှင့်တဏှာတို့၏ အကြောင်း
 ရင်း အကျိုးရင်းကို၎င်း၊ ထိုလူများ၌ အဝိဇ္ဇာနှင့်တဏှာတို့
 သည် ကပ်ငြိသည်၊ မကပ်ငြိသည်ကို၎င်း၊ အကယ်၍
 ကပ်ငြိပါမူ၊ မည်ကဲ့သို့သောနည်းလမ်းဖြင့် ပယ်ဖျက်နိုင်
 သည်ကို၎င်း၊ ထိမထိစဉ်းစားစရာဖြစ်ထိုက်ပါသလော။

ရှေးအခါ၌၊ ဂရိတ်တိုင်းပြည်တွင်၊ ဆိုကရေးစီးဆိုသော
 ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည်၊ ပရမတ်တရားကို တိုင်းသူပြည်
 သားတို့အား ဟောပြောရာ၊ တိုင်းပြည်တွင် ကိုပစ်ကျိုး

စီးပွားကိုအဓိကထားသော ဘုရင်နှင့်တကွ၊ မှူးကြီးမတ်
 ရာ၊ သေနာပတိ၊ တို့သည်၊ ဆိုကရေးစီး၏တရားကို၊ တိုင်း
 သူပြည်သားများယုံကြည်သော်၊ ၎င်းတို့၏အကျိုးစီးပွားကို
 ထိခိုက်မည် ငြစ်ကြောင်းဖြော်ဖြော်၍၊ ဆိုကရေးစီးအား
 တရားနှင့်အဆင်ကိုရွေးစေ၏။ ဆိုကရေး စီးသည်ကား၊
 တရားကိုလက်မလွှတ်ဘဲ အဆိပ်ကိုရွေးလေသည်။

အာနာဇာဂိုရပ်စသည်လည်း၊ ဂရိတ်ပြည်ကောင်းစား
 စဉ်အခါတွင်၊ သောင်မြို့၌တပည့်များအား၊ နေ့သည်အများ
 ပြည်သူ ပြည်သားများ ယုံကြည်သော နေ့နတ်သားစီး
 သောရထားမဟုတ်၊ ဂရိတ်ပြည်ထက်အဆပေါင်းများစွာ
 ကြီးသော မီးဆုံးကြီးဖြစ်ကြောင်း၊ လူ့ရှိလည်း လူ့နတ်
 သားမရှိ၊ ချိုင့်-ရှို-နှင့်တောင်များသစ်ရှိကြောင်း ဟော
 ပြောရာ၊ တိုင်းပြည်ကိုအုပ်စိုးသောမင်းနှင့်ဘဝကွ၊ မြွေရံ
 သင်းပင်းတို့သည် ဤအယူဝါဒကို လူငယ်များယူဆခြင်း
 ဖြင့်၊ ထတိုင်းထပြည်ဆုံး ပျက်စီးရာ၊ ပျက်စီးကြောင်းဖြစ်
 သည်ဟု မှတ်ယူပြီးလျှင်၊ အာနာဇာဂိုရပ်စအား ပြစ်ထင်
 ပြောဆို၍၊ မင်းပြစ်ခင်းဒဏ်ပေးလေသည်။

ပြင်သစ်ပြည်တွင်၊ လာဗဗန်ဆိုသော ကမ္ဘာကျော်
 လောကဓါတ် ဆရာကြီးသည်၊ ဆိုဒီယံ ခေတ်ကို၊ သ
 ဘာဝသဘောအလျောက်၊ မြေကြီးထဲမှ တူးဖော်၍မယူ
 ဘဲ၊ ခေတ်၊ သတ္တု များ ပေါင်းစပ်၍၊ ခေတ်စမ်းရုံကြီးထဲ
 တွင်လုပ်ကိုင်နိုင်ကြောင်းပြောပြရာ၊ လောကကြီးကိုဖန်
 ဆင်းသောအထာဝရဘုရားကို-ကိုးကွယ်သောလူတို့သည်
 ၎င်းတို့၏ဘာသာကိုပျက်စီးပြီဟု၊ ဒေါသအမျက်၊ မြောင်း

ခြောင်းထွက်၍၊ ၎င်းအား ပြစ်တင်ပြောဆိုကြလေသည်။
နက္ခဒါန်များဖြင့် ရောက်သော ထောကခါတ်ဆရာကြီးသည်၊
ဇာတ်ဆုံးတွင်၊ ကိုယ့်အသက်ကိုယ် စီရင်လိုက်ရလေ
သတည်း။

ဗမာပြည်တွင်၊ ဂွေးဗမာမင်းများ စိုးမိုးအုပ်ချုပ်စဉ်
အခါ၌လည်း၊ ပရမတ်ဆရာကြီးဦးပိုသည်၊ ပရမတ်အစစ်
တရားကြောင့်၊ စအိုမှတံကျင်ထိုး၍ အသတ်ခံရကြောင်း၊
လူတို့၏မှတ်တမ်းတွင်အထင်အရှားရှိလေသည်။

+ + + + +

၁၉၁၄-၁၀-ခုနှစ် ကမ္ဘာစစ်ကြီး အတောအတွင်း
၌လည်း၊ အင်္ဂလိပ်ပြင်သစ်၊ စပိန်၊ နိုင်းငံများတွင်၊ နေရာ
တကာ၌၊ “လွတ်လပ်ခွင့်နှင့်တရား” “အသစ်တို့သည်
ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့မှုအတွက် ဝိုင်းရံနေကြသည်”
“ကရစ်သက်နှစ်ကုမ္ဘာတို့နှင့်၊ လက်ခါးကပ်တိုင်း အ
တိုက်အခံ” စသည့်စာရွက်စာတမ်းများကို တွေ့ရတတ်ရ
ကြလေသည်။ ထိုစာရွက်စာတမ်းများကိုအခြေပြုပြီး၊ မင်း
မိုးရာဇာမှစ၍၊ သူဌေးသူကြွယ်များ၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်
ကို၊ ကိုးကွယ်သောလူမျိုးများသာမက၊ တာသာပေါင်းစုံ၊
ဟိန္ဒူ၊ ဆစ်၊ မဟာမေဒင်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာစသည့်လူမျိုးမျိုး
တို့သည်၊ ထိုစစ်ပွဲတွင်ဝင်၍ နှိပ်စက်ပေးပြီး၊ သို့သော်လည်း-
ထိုစစ်ပွဲနှင့်ပတ်သက်၍ နောက်ထပ် စောဒက မတက်
ဝံ့ကြချေ။

ကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းမှစ၍၊ ဗမာပြည်သည်အပြင်အပ
နိုင်ငံများနှင့် ဂွေးကထက်ပိုမို၍ အဆက်အသွယ် ဖြစ်ပြီး

လျှင်၊ အကြိသစ်-ဥာဏ်သစ်-အယူအဆသစ်များကို တွေ့
ကြုံခံစားရလေသည်။ ထိုအကြိသစ်၊ ဥာဏ်သစ်၊ အယူ
အဆသစ်တို့သည်၊ တိုင်းပြည်သို့ ရောက်သည့်နေ့မှအစ
ပြု၍၊ အကြံပေး-ဥာဏ်ပေး- အယူအဆပေး-
များနှင့်အတိုက်အခံတက်ထလမ်းဖြစ်တော့၏။ ကမ္ဘာ
ကြီးသည်၊ မိနစ်မဆင်း၊ စက္ကန့်မဆင်း ပြောင်းလဲ၍နေလေ
သည်။ လူတို့၏အယူအဆ သည်လည်း၊ ကမ္ဘာနှင့်အတူ
ပြောင်းလဲ၏။ အယူအဆသည်ကမ္ဘာ၏မှန်ရိပ်နှင့်တူလေ
သည်။ ထို့ကြောင့်-ကမ္ဘာကြီးဖောက်ပြားသကဲ့သို့၊ မှန်
ရိပ်သည်လည်း ဖောက်ပြား ရမည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်၏။
ကမ္ဘာကိုလွန်ဆန်၍၊ မှန်ရိပ်နှင့်တူသောအယူအဆသည်
တည်တံ့ခိုင်မြဲစွာမနေနိုင်ချေ။

ဂွေးအခါတွင်အယူအဆသစ်ကိုဆောင်သောလူငယ်
တစ်စုနှင့်(တူး၊ သား၊ သင်း)တို့သည်၊ ဗမာပြည်တွင်အတိုက်
အခံအကြိတ်အနယ် ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ နောက်ဆုံးတွင်-အကြံ
ပေး-အယူအဆ ပေး-တို့ကို ထွမ်းမိုး၍၊ လူငယ်
များသည်အနိုင်ရခဲ့လေသည်။ ထိုလူငယ်များသည်၊ ယခု
အခါလူကြီးများဖြစ်၍ နေလေပြီ။ နေ့စက်ထပ် သစ်ထွင်
သောအယူအဆများနှင့် ပြည့်စုံသော လူငယ်များသည်
ပေါ်ပေါက်၍ ထာပြန်လေပြီ။ လူကြီးများသည် ထောက
ကြီး၏ ဓမ္မတာသဘောကို ဥာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်ကောင်း
ဆင်ခြင်ပေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း-၎င်းတို့၏အတိတ်
ရာဇဝင်ကိုသတိမူဟန်မတူသဖြင့်၊ ထိုဓမ္မတာသဘော
ကိုလက်တွေ့မြင်ဟန်မတူချေ။ “ထို့ကြောင့်-လူငယ်များ

သည်။ အထွေအကြီးနည်းသေး၍၊ တကယ်တမ်းလက်ထွေ
အလုပ်နှင့်စာထွေတို့သည် ကွာခြားကြောင်း မထိန်းမ
ထည်ဘူး” ဟူ၍၎င်း၊ အမျိုးမျိုးပြောကြလေသည်။

ဗမာလူမျိုးတို့၏ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်ကြ ဦးစိုး၊
ဗမာပြည်သည်ရှေးကနှင့်မတူ၊ နေရေး၊ ထိုင်ရေး၊ စားရေး
သောက်ရေးတို့တွင်၊ များစွာကွာခြား၍နေလေပြီ။ ရှေးအ
ခါတွင်-ဆင်းရဲခြင်းကို မထွေကြီးဘူးသော လူတို့သည်၊
ယခုအခါ- တနေ့ထင်းတနပ်ထက် ပို၍မစားရသော
လူများ၊ နှစ်ရက်မှတနပ်စားရသော လူများ၊ အိုးခြေအိမ်
ခြေမရှိသောလူများ၊ ဝတ်မွတ်ခေါင်းပါးထွသဖြင့်၊ စပါး
ထွေ၊ စပါးစိများကိုတိုက်ရသောလူများ၊ တနေ့တခြားပေါ
များလာသည်ကိုထွေကြရလေပြီ။ ဤကဲ့သို့ပြောင်းလဲလာ
သဖြင့်၊ အယူအဆသစ်များ၊ အကြံသစ်များ၊ ဥပဇာတိသစ်
များ၊ နယ်သစ်အတွင်းသို့ ချဉ်းနင်း ဝင်ရောက် နိုင်လေ
သည်။ ပြောင်းလဲရေးသဘောတရားကို မထိန်းမထည်
ကြသောလူအချို့တို့သည်၊ ဤကဲ့သို့ပင်ဖြစ်ပေါ်ရခြင်းအ
ကြောင်းရင်းအညစ်ကား၊ ထိုဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက်သောလူ
တို့၏ရှေးဘဝကပြုခဲ့သော မကောင်းသော ကုသိုလ်ကံ
ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ လူတို့သည် ရှေးကကဲ့သို့ မဟုတ်၊
အကုသိုလ်ဒုစရိုက်များကို ပိုမိုကျူးလွန်သောကြောင့်ဟူ
၍၎င်း၊ ဆုပံကပ်ကြောင့်ဟူ၍၎င်း ပြောကြပြီးသော်၊ အကု
သိုလ်ကံကိုပွားများသော၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ စိတ်
ယုတ်မာတို့ကို၊ ယခုဘဝတွင်မပေးခြင်းနှင့်၊ ပယ်ပျောက်ရန်
ပောပြောဆုံးမလေ့ ရှိကြလေသည်။ အချုပ်ကို ပြောရ

မည်ဆိုလျှင်၊ ဆင်းရဲသားများ ဥဲ့ချင်တိုင်းဥဲ့၊ တေချင်တိုင်း
တေ၊ အိုးမဲ့အိမ်မဲ့၊ မြေသလုံး အိမ်တိုင်လုပ်၍ နေရခြင်း
သည်၊ ၎င်းတို့၌ မကောင်းမှုများရှိ၍သာ ဖြစ်သည်ဟုကဲ့ရဲ့
ဖြစ်တင်ကြလေသည်။ အထင်အမြင် သေးကြလေသည်။
များစွာဝင်းနည်းဘွယ်ရာကောင်း၏။

ဤကဲ့သို့အပြစ်ပြောဆိုပုတ်ခတ်ကြသောလူများတွင်
အများအားဖြင့်၊ ရှေးခေတ်ဟောင်း၊ ရှေးခေတ်အယူအဆ
တို့ကို၊ စိတ်နှလုံး ခြံစင်စွာဖြင့် ယုံကြည် အားထားကြ
သောလူများ၊ တူးသုံးနားမထွေးနှင့်၊ တကယ်သတ်စကား
ကိုချိန်ဆ၍ မကြည့်ဘဲ၊ ကိုယ်ပိုင်ဥပဇာတိမဲ့သောလူများ၊
ခေတ်သစ်အယူအဆများကို၊ တိုင်းသူပြည်သားများယုံ
ကြည်အားကိုးသဖြင့်၊ ကိုယ်ကျိုးကိုယ်စီးပွားကိုထိခိုက်
မည်ဟု စိုးရိမ်ကောင်း ဖြစ်ပြီးလျှင်၊ သစ်တွင် ကောင်းမြတ်
သော၊ အကြံသစ်၊ ဥပဇာတိသစ်၊ အယူအဆ သစ်များကို
ဖွတ်အထင်း မျက်စေ့ခိုက်ခါ၊ အစွမ်းကုန် တိုက်ပျက်လို
သောလူမျိုးစားများ ပါဝင်လေသည်။ ထိုလူသုံးမျိုးတွင်၊
ပဋိမန္တရစားတို့၏စင်ကြယ်သော စိတ်ဓါတ်ကိုသိ၍၎င်း၊
၎င်းတို့၌အယူအဆသစ်များကိုမြို့ဖျက်ရာတွင်၊ ကိုယ်ကျိုး
ကိုယ်စီးပွားပေါ်ရှိ၍၎င်း၊ ၎င်းတို့သည်၊ တနေ့သောအခါ
အထိဥပဇာတိပွားများသဖြင့်၊ အယူအဆသစ်များကို ဆန်း
စစ်ဝေဖန်ကြည့်ရာ၊ ကောင်းမွန် ကြောင်းကို သိရှိနား
လည်သဖြင့်၊ အယူအဆသစ်များ ပြန်ပွားရန်၊ မီးတိုင်တိုင်
ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်မည်ကို ယုံကြည်အားထား၍၎င်း၊ ထိုလူ
များကိုထည့်၍မစဉ်းစားတော့ချေ။

ကျန်တမျိုးသည်ကား၊ ကိုယ်ကျိုးကိုယ်စီးပွားကိုကာ
ကွယ်လိုသောသဘောနှင့်၊ ဖြူဝင်သောစိတ်နှလုံးများကို၊
အဓိကမှောင် ဖုံးထွမ်းရန် ငြိုးစားကြံစည်၍ နေသဖြင့်၊
၎င်းတို့ကိုလျစ်လျူရှု၍၊ မည်သူမျှထုဏှာတောနေနိုင်ကြ
လိမ့်မည်မဟုတ်။ ထိုသူများတို့သည် အများအားဖြင့်၊ နေ
ရှင်များနှင့်၊ နေရှင်အားကိုးအားထားပြုကြသော၊ နေရှင်
လက်ပါးစေများ ဖြစ်ကြ လေသည်။ အကြံသစ်၊ ဥာဏ်
သစ်၊ အယူအဆ သစ်များကို တိုက်ခိုက် ရာတွင်၊ ၎င်းတို့
၏အားကိုးအားထားရာလက်နက်သည်ကား၊ လူတို့ထံရှိ
တပေဂဓုပြုသော ဘာသာတရားပင် ဖြစ်၏။ မည်သည့်
လူမျိုးမဆို ၎င်းတို့ ကိုးကွယ်သော ဘာသာ တရားကို
အဓိကထားလေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်-လူတို့၏
မြော်လင့်ချက်သည်ကား၊ ဘာသာတရားထဲ၌သာရှိလေ
သည်။ မည်သည့်မြော်လင့်ချက်ကို လူတို့သည် မြော်လင့်
တောင့်တပါသနည်းဟု ပြဿနာတရပ် ပေါ်ထွက်၍လာ
လေသည်။ လုပ်နည်း၊ ကိုင်နည်း၊ ယူဆနည်း အားဖြင့်၊
တဘာသာနှင့် တဘာသာ တို့သည် တူကောင်း တူကြ
ပေလိမ့်မည်မဟုတ်။ ထို့ရာတွင်၊ မြော်လင့်ချက်သည်ကား
တူကြပေသည်။ ထိုမြော်လင့်ချက်သည်၊ နောင်တမလွန်
ဘဝတွင်သုဂတိသို့လား၍၊ ခံစားခွင့်၊ ခံစားထိုက်သော၊
အခွင့်အရေး များကို ခံစားရန် ဖြစ်လေသည်။ ဤအခွင့်အ
ရေးများကိုပေးသော ဘာသာတရားအား ပုတ်ခတ်သည်
ရှိသော်၊ ထိခိုက်သည်ရှိသော်၊ မည်သူသည် သည်းခံနိုင်အံ့
နည်း၊ မည်သူသည် ထိုအခွင့်အရေးကို ထကာယ်တန်းမခံ
စားချင်ပါအံ့နည်း။

ထို့ကြောင့် သစ်ဆန်း နှလွင်သော အယူအဆများ၊
အကြံဉာဏ်များသည်၊ လူတို့ယုံကြည် ကိုးစားသောဘာ
သာတရားကိုထိခိုက်သည် ဆိုလျှင်၊ မည်သူမျှသည်းခံလိမ့်
မည် မဟုတ်။ အရေးကံ ပြည်ထောင် ရတွင် သဘာဝ
ဆရာကြီး (ဒါးဝင်း) ရေးသားခဲ့သော၊ သတ္တဝါတို့၏မူလ၊
သတ္တဝါတို့ ဖြစ်ပေါ်လာပုံ၊ စသည့်ကျမ်းတို့ကို၊ စာသင်
ကျောင်းများတွင် သင်ကြားသော အခါ၊ လောကကို ဖန်
ဆင်းသည်ဟု ယုံကြည်သော ဘာသာဝင် ဘုန်းကြီးတို့
သည်၊ ၎င်းတို့၏ကိုယ်ကျိုးစီးပွားနှင့်၊ ဆန့်ကျင်သဖြင့် မခံ
မရပ်နိုင်ဖြစ်၍ သူပုကြရာ မျောက်ပြဿနာတရပ်ပေါ်ပေါက်
လာလေသည်။ ယခုထက်တိုင် လောကဝါတ်ပညာ ထွန်း
ကားနေသော ခေတ်ထဲတွင် ပင်လျှင်၊ သဘာဝဝါတ်ခွဲခွဲ
ကြီးဖြစ်သော ကမ္ဘာ့လောကကြီးက၊ သက်သေခံရှိလျက်
နှင့်၊ အဓိဋ္ဌာ ဖုံးထွမ်း၍ သောကကို ဖန်ဆင်းကြောင်းယုံ
ကြည်သောသူမြော်မြားစွာရှိသေး၏။ လောကဝါတ်ပညာ
များ၊ ခေတ်ဆန်းပညာများကို ဖြန့်ဖြူး၍နေသော ယူနိုဘာ
စိတ်တက္ကသိုလ် ကျောင်းများမှာ ထွက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ
သည်၎င်း၊ ထိုကျောင်းတိုက်များတွင်၊ ပါမောက္ခများလုပ်
ကြသော ကမ္ဘာကျော်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသည်၎င်း၊ ဤကမ္ဘာ
ကြီးကို ဖန်ဆင်းသောအယူဝါဒကို ယခုထက်တိုင်သက်
ဝင်ယုံကြည်လျက်ရှိကြသေး၏။

၁၉၁၇-ခုနှစ်တွင်၊ ရုရှားနိုင်ငံ၌ဆင်းရဲသားများသည်
စီးပွားရေး ကြပ်တည်းကျဉ်းမြောင်းသဖြင့်၊ လက်ရှိနေရှင်
စံနစ် ဆိုးကြီးကို တိုက်ခိုက်ရာ “ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာ

အားဖြင့်” ဆိုသော စကားနှင့် ကိုယ့်ကျိုးကိုယ့်စီး ပွား
ကာကွယ်လိုသောဘုန်းကြီးများ၊ ဘုရင်မျိုးနွယ်များ၊ ခန့်
ရှင်များသည် ပေါင်းစပ်၍ ဆင်းရဲသားများအရေးကိုတိုက်
ဖျက်ကြလေသည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင်ရှိသော အခြားဘုရင်
ကြီးများသည်လည်း၊ ရုရှားပြည်တွင် ပေါ်ပေါက်ခေတ်စား
နေသော ဆင်းရဲသားများအရေးသည် အောင်မြင်ခြားအံ့၊
ထကမ္ဘာလုံးပြန့်နှံ့၍ သွားပြီးလျှင်၊ ၎င်းတို့၏ အကျိုးစီးပွား
ကို ထိခိုက်မည်ဟု ယုံကြည်ယူဆ၍၊ စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်ပြီး
လျှင်၊ ရုရှားဆင်းရဲသားတို့၏ အရေးထော်ပုံကို မပျက်စီး
ပျက်စီးအောင် အမျိုးမျိုးလူအား ဝေပွအား ဥာဏ်အား ဖြင့်
ပြုပျက်သည်သာမက၊ ထကမ္ဘာလုံးအား တတက်သတ်
ယုံကြည်ရန်မဟုတ်မဟတ် လုပ်စေတော်စေခွင့်၍၊ ရုရှား
အရေး ထော်ပုံ သည် မှားကြောင်း မကောင်းကြောင်း
တရားနှင့် ဆန့်ကျင်ကြောင်း၊ သတ္တဝါများ အပေါ်တွင်၊
ရက်စက်ကြောင်း၊ ရေးကြဟောကြပြောကြလေသည်။ ပြု
စင် ကောင်းမြတ်သော ဝေထနာသည်၊ ထည်မြဲ ထည်၏၊
ထို့ကြောင့် ရုရှားဆင်းရဲသားများ ယုံကြည်သက်ဝင်
သော အယူအဆနှင့်ဝါဒသည်၊ ယနေ့ထက်တိုင် မြောက်
ငင်မိုး စွန်း ပေါ်၍၊ စိုက်ထူ၍ ထားသော၊ မီးတိုင် ကြီး
ပမာကမ္ဘာကြီးအား အလင်းရောင် ပေး၍နေလေသည်။

ခန့်ရှင်တို့နှင့်၊ ကမ္ဘာကို ဖန်ဆင်းသော အယူအဆကို
ယုံကြည်သော ခန့်ရှင်လက်ဝါးခေတ်တို့၏ ပထောဂကြောင့်၊
ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အမျိုးသော လူတို့သည် (ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ)
(ကွန်မြူနစ်ဝါဒ) စသည်တို့၏ အသံကို ကြားတူးရုံမျှနှင့်

မုန်းတီး စွဲရှာကြလေသည်။ ဗမာပြည်တွင် ရှိကြသော
ခန့်ရှင်များ၊ ကိုယ်ကျိုးရှာသမားများနှင့်၊ ၎င်းတို့၏ကျော
တွင်းမထွတ်သော လူများ သည်လည်း၊ ဗမာပြည်၌
ပြန့်နှံ့၍လာသောဝါဒသစ်ကို၊ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားနှင့်ဆန့်
ကျင်သည်၊ ပဋိပက္ခ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရုံသာမက၊ ထိုဝါဒ
များကိုယုံကြည်လေးစားသော လူငယ်များကိုလည်း၊ ဗုဒ္ဓ
မြတ်စွာဘုရားကိုပင် စော်ကားသည်ဟု စွပ်စွဲပြီးလျှင်၊ လူ
ငယ်များနှင့်ဝါဒသစ်ကို၊ ဘာသာနှင့်ထည့်၍ ဂုန်းချောကြ
လေသည်။

ဆင်းရဲသား အလုပ် သမားများ လယ် သမားများ
သည်၊ ရုရှားနိုင်ငံတွင် ခန့်ရှင်စံနစ်ကြီးအား အောင်မြင်စွာ
မတော်ထွန်နိုင်ခင်၊ တတိုင်း ပြည်လုံးရှိ လူအပေါင်းတို့
သည်၊ ကမ္ဘာကိုတရားသခင်သည် ဖန်ဆင်းနိုင်ရုံသာမက
လူတို့၏ ကံကြမ္မာကိုလည်း၊ ၎င်းတို့၏အလိုကျ ဖန်တီးနိုင်
သည်ဟု အယူရှိကြသဖြင့်၊ လူတို့၏ချမ်းသာမှု၊ ဆင်းရဲမှု၊
ပျော်ရွှင်မှု၊ တို့သည်။ လူတို့၏အပေါ် ထက်၊ တရားသခင်
၏ အပေါ်တွင် တည်ရှိ သည်ဟု ယုံကြည် ကြ၏။ ထို့
ကြောင့်-တရားသခင်အလိုကျလျှင်၊ မိမိစားမှန်မည်၊ လေမှန်
မည်၊ ကောက်ဝဲထီးနှံ အထွက်ကောင်းမည်၊ ဝပြောမည်၊
သာယာမည်ဟု သက်ဝင်ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်ပိုင်အလုပ်ကိုယ်
ပိုင်ဥာဏ်ကိုယ်ပိုင်ပိရိယ၊ တို့ကို၊ အားမကိုး၊ အားမထား
ဘဲ၊ ကျူးကျော်၍ တရားသခင်ကိုသာ အားကိုးအားထား
ပြုကြ လေသည်။ အကယ်၍- တိုင်းပြည်တွင် ကောက်ဝဲ
ထီးနှံ များ ပျက်စီးဆုတ်ယုတ်သော်၎င်း၊ အနာအပျားယူ

ထပ်ပေါများသော်၎င်း၊ ဆင်းရဲခြင်းအမျိုးမျိုးတို့ကို ခံစား
ရသော်၎င်း၊ ဘုရားသခင်သည် လူသားများအပေါ်တွင်
အလိုမကျသဖြင့်အော်ခတ်သည်ဟု တိုင်းသူ ပြည်သားတို့
သည် အယူရှိကြပြီးလျှင်၊ ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်း၏ မူလအ
ကြောင်းကို စူးစမ်းရှာဖွေစစ်ကြောင်းမရှိဘဲ၊ ဘုရားသ
ခင်အားရှိခိုးပူဇော်၍တောင်းပန်ကြလေသည်။ လူညွန့်ကို
ခူး၍စည်းစိမ် ယစ်မူးစွာ ခံစားခံစား နေကြသော ဘုရင်
ကောရာဇ်နှင့်၊ မှူးကြီးမတ်ရာ- သေနာပတိ များကလည်း၊
လူတို့၏စိတ်နေစိတ်ထားကိုသိသဖြင့်၊ ၎င်းတို့၏စည်းစိမ်
ထည်တန်ရာ၊ ထည်တန်ကြောင်းအတွက် “ဘုရားသခင်၏
အလိုကျ” တိုင်းသူ ပြည်သားများအား အုပ်စိုးကြရလေ
သည်ဟုဆိုကြလေသည်။ ထိုကြောင့်-တိုင်းသူပြည်သား
တို့သည်၊ မင်းစိုးရာဇာများ၊ မည်သည့် အကြောင်းအရာ
ကိုမဆိုပြုလုပ်တိုင်း၊ မှန်သည်၊ တရားသည်ဟု ယူဆကြ
၏။ ပစ္စည်းကြွယ်ဝ ချမ်းသာသော မြေပိုင်ရှင်၊ ဘုန်းတော်
ကြီးများ ကလည်း၊ ၎င်းတို့၏ ကိုယ်ကျိုး စီးပွားကို ကာ
ကွယ်ရန်၊ ကျေးကျွန်အတန်းတွင် ရှိနေကြရသော ကုတီ
အလုပ်သမားများအား “ဤကဲ့သို့ ကျေးကျွန်ဖြစ်ခြင်း
သည်၊ နိဗ္ဗာန်မဂ္ဂင်သို့ကူးရန်” ဟူ၍၎င်း၊ “အရှင်ရေရှုသခင်
သည်၊ လူ့ပြည်သို့ ထာရခြင်းသည်၊ ကျေးကျွန်စံနစ်ကို
ပယ်ဖျက်ရန်မဟုတ်၊ မကောင်းသော ကျွန်ကို ကောင်း
သောကျွန်ဖြစ်ရန် ဟူ၍၎င်း ဟောပြောကြလေသည်။ ဤ
ကဲ့သို့ ကမ်းမမြင် ထမ်းမမြင်ဆိုးဝါးသော ပတ်ဝန်းကျင်
တွင်၊ နေရကြသော ရှာဖွေဆင်းရဲသားတို့၏ စိတ်နေစိတ်

ထားသည်၊ မည်မျှအောက်တန်းကျမည်၊ ညံ့ဖျင်းမည်၊ နို့ချာ
မည်ကို၊ လူတိုင်းပင်အကဲခတ်၍ သိနိုင်ပေလိမ့်မည်။ ဆင်း
ရဲသားတို့၌၊ အကြံသစ်ဥာဏ်သစ်များထုတ်လိုသော ဆန္ဒ၊
အခြေဆိုးမှ၊ အခြေကောင်းသို့ရောက်လိုသော ဆန္ဒများမရှိ
ကြပေ။ မည်သည့်အခြေ အနေဆိုးမျိုးတွင် နေရစေကာမူ
“ဘုရားသခင် သဘောကျ နေရသည်” ဘုရားသခင်အလို
ကိုမဆန့်ကျင်နိုင်ဟု၊ ယူဆကြပြီးလျှင်၊ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်
၍သာနေကြရလေသည်။ ထိုလူများအတွက်ဘာသာသည်
ထိုင်းမှိုင်းစေသော ဘိန်းများနှင့် မခြားနားပေ။ ထိုမ
ကောင်းသော အခြေ ဆိုးကြီးကို၊ ပြုပြင် ပြောင်းလဲရန်၊
ရှုရှားအစိုးရ ခေါင်းဆောင်ကြီးများသည်၊ ၁၉၁၀-ခုနှစ်
ဇန္နဝါရီလ ၂၃-ရက်နေ့တွင်၊ အောက်ပါအတိုင်း တိုင်းသူ
ပြည်သားများလိုက်နာရန်အမိန့်ထုတ်လေသည်။

- ၁။ ဘာသာရေးသည်၊ အစိုးရနှင့် မသက်ဆိုင်ချေ။
- ၂။ နိုင်ငံအတွင်းတွင်၊ ဒေသန္တရအကျောက် လူတဦး
တယောက်၏ လွှပ်လုပ်စွာ ယူဆနိုင်သော၊ ကန့်
သတ်သော ဘာသာကို၊ အခြေခံထား၍၊ အသာ
ပေးသော၊ အခွင့်အရေးပေးသော၊ ဥပဒေများပြု
လုပ်လျှင်၊ ဤကဲ့သို့ပြုလုပ်ခြင်းသည် မတရားသည်
မည်၏။
- ၃။ တိုင်းသူ ပြည်သားတိုင်း၊ ကြိုက်နှစ်သက်သော
ဘာသာကိုယုံကြည်ကိုးကွယ်နိုင်၏။ မယုံကြည်
ဘဲလည်းနေနိုင်၏။ လူတဦးတယောက်သည်၊ ဘာ
သာကိုယုံကြည်၍၎င်း၊ မယုံကြည်၍၎င်း၊ မဆန္ဒ

ပေးနိုင်ခွင့်မှထုတ်ပယ်ထားနိုင်သော ဥပဒေများ
ကိုဖျက်၍ပစ်လိုက်ပြီ။

မှတ်ရန်။ ။ အစိုးရ၏ စာအုပ်စာတမ်းထဲတွင်၊
လူ့တဦးတယောက်သည် မည်သည့်ဘာသာကို
ကိုးကွယ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ မည်သည့်ဘာသာကိုမှ
မကိုးကွယ်ဟူ၍၎င်း၊ မှတ်တမ်းတင်၍မထားရ။

၄။ အစိုးရ၏ တိုင်းရေးပြည်ရာ အခမ်းအနားသဘင်
ခွင့်၎င်း၊ အစိုးရအထိအမှတ်ပြုသော၊ အများပြည်
သူနှင့်ဆိုင်သည့်အခမ်းအနားသဘင်ခွင့်၎င်း၊ ဘာ
သာရေးနှင့်ပတ်သက်သော အလုပ်များမပါရ။

၅။ ဘာသာရေးနှင့်ပတ်သက်သော၊ ဗွဲ့လမ်းသဘင်
ကိစ္စအဝဝတို့ကို၊ တိုင်းပြည်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး
ကို မထိခိုက်သမျှ ကာလ ပတ်လုံး၊ သို့တည်းမ
ဟုတ်၊ ဤကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ခြင်းအားဖြင့်၊
အခြားသော လူတို့၏ အခွင့်အရေးကို မပိတ်ပင်
မစော်ကားသမျှ ကာလ ပတ်လုံး၊ အစိုးရသည်
တာဝန်ယူ၍ခွင့်ပေးလေသည်။ ဤကိစ္စမျိုးတွင်၊
နယ်အရာရှိ များသည်၊ ငြိမ်ဝပ် ပိပြားရေးနှင့်၊
ချမ်းရေးကို ကာကွယ်ရန် လုံးဝ အခွင့်အာဏာ
ရရှိလေသည်။

၆။ မည်သူမျှ ဘာသာရေးကို အကြောင်းပြု၍၊ ရပ်
ရေး၊ ရွာရေး၊ တိုင်းပြည်ရေးအတွက် ဆောင်ရွက်
ရန် ကိစ္စကို မငြင်းဆန်နိုင်၊ ချွင်းချက်အခြင်းဆန်
သော ကိစ္စအစား၊ အခြားကိစ္စကို ဆောင်ရွက်နိုင်
လေသည်။ ဤကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်၊ တိုင်းသူ

ပြည်သားများက ဖွဲ့စည်းတင်မြှောက်ထားသော
ရုံးကဆုံးဖြတ်ရမည်။

၇။ ဘာသာရေးကို အဓိက ထား၍၊ ကျမ်းကျိန်ဆို
သောစံနစ်ကို ပယ်ဖျက် ပြီးလျှင်၊ ဂတိသစ္စာဆို
သောစံနစ်ကို အထိအမှတ်ပြုလေသည်။

၈။ မွေးဖွားရေး၊ သေရေး၊ လက်ထပ်ရေး၊ တို့ကို
တရားမ၊ အရာရှိများကသာ မှတ်ပုံစာရင်းသွင်း
နိုင်သည်။

၉။ စံသင်ကျောင်းများကို၊ တရားရှိခိုးကျောင်းများ
နှင့်ခွဲလိုက်သည်။ ဘာသာရေးကို အစိုးရကတည်
ထောင်သော ကျောင်းများ တွင်၎င်း၊ တိုင်းသူ
ပြည်သားက တည်ထောင်သော ကျောင်းများ
တွင်၎င်း၊ ဦးပိုင်ကျောင်းများတွင်၎င်း မသင်ရ။

၁၀။ ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်သော အသင်းအဖွဲ့
အစည်း မှန်သမျှကို၊ အခြားအသင်းအပင်း အဖွဲ့
အစည်းနည်းတူစံစားခွင့်ပေးလေသည်။ သို့သော်
လည်း၊ အစိုးရအဖွဲ့မှသော်၎င်း၊ ဒေသန္တရအဖွဲ့
များမှသော်၎င်း၊ ထောက်ပံ့ကြေးငွေ၊ သို့မဟုတ်
ပိုမိုသော အခွင့်အရေးတို့ကို ရလိမ့်မည်မဟုတ်။

၁၁။ ဘာသာရေး အသင်းအဖွဲ့အစည်းများ၏ အကျိုး
ကျေးဇူးအတွက် ငွေကြေးကောက်ခံခြင်းမပြုရ။
ဘာသာရေး အသင်းအဖွဲ့အစည်း များကလည်း
မည်သူတဦးတယောက်အပေါ်မျှ အပြစ်ပေးခြင်း
ဒဏ်ခတ်ခြင်းမပြုရ။

၁၂။ ဘာသာရေး အသင်းအပင်း အဖွဲ့အစည်းများ
သည် ဦးပိုင်ပစ္စည်းကို မပိုင်ဆိုင်ရ။ ၎င်းပြင်၊
တရားသူကြီး များသာ သုံးပိုင်သော အာဏာကို
မပိုင်ဆိုင်မသုံးရ။

၁၃။ လက်ရှိ ဘာသာရေး အသင်းအဖွဲ့အစည်းများ၏
ပစ္စည်းများသည် တိုင်းသူပြည်သားတို့၏ ပစ္စည်း
များဖြစ်လေသည်။ ဒေသန္တရ အဖွဲ့များကသော်
၎င်း၊ အစိုးရ အဖွဲ့က သော်၎င်း၊ အထူး အမိန့်
အာဏာအရ၊ ရှိခိုးပူဇော်နေ ဂြိုဟ်လုပ် ထားသော
အဆောက်အဦးနှင့် ပစ္စည်းများကို အခွန်အခ
မယူဘဲ၊ ဘာသာရေး အသင်း အဖွဲ့အစည်းများ
၏လက်အောက်တွင်ထားနိုင်သည်။

ကမ္ဘာကို ဖန်ဆင်းသော ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုး
တို့ကို ဖန်ဆင်းသော တရားသစ်ကို ယုံကြည်ခြင်းအား
ဖြင့်၎င်း၊ အိပ်နေပြီးကံကို ပုံအပ်ထားသော အယူဝါဒကို
ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့်၎င်း၊ လူတို့၏ နေရေး၊ ထိုင်ရေး၊
စားသောက် ရေးကို၊ ဆင်းရဲခြင်း ဘဝမှ လူတန်းစေ့
နေနိုင်ခြင်းဘဝသို့ ပြုပြင်ပြောင်းလဲ နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။
“ဘယ်သူမပြု မိမိမှု” ဆိုသကဲ့သို့ ကိုယ် တာဝန် ကိုယ်
ထမ်းမှသာပြီးမြောက်နိုင်လိမ့်မည်။

နေ့ရှင်များနှင့် နေ့ရှင်တို့၏ လက်ပါးစေ များသည်
လူမျိုးရေး တရားနှင့်သည်။ ဝါဒသစ်များကို တိုက်ခိုက်
ကြသေး၏။ လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများတွင်၊ နေ့ရှင်တို့၏
လက်တွင်း၌ လူမျိုးရေးတရားသည်၊ ဆင်းရဲသား တို့အား

နှိပ်နင်းရန် အကောင်းဆုံးသော လက်နက်ကြီး သဘွယ်
ဖြစ်လေသည်။ အုပ်စိုးသောနေ့ရှင်တို့သည်၊ လက်အောက်
ခံနိုင်ငံများတွင် ဘာသာရေးကို အဓိကထား၍၎င်း၊ လူမျိုး
ရေးကို အဓိကထား၍၎င်း၊ ပရိယာယ်တတ်ခြား ခေါင်းပေါက်
သော လူမျိုးချင်း တူထူးကွဲနှင့်၊ ၎င်းတို့၏ အကျိုးစီးပွား
အခွင့်အရေးကို ခွဲခြမ်း၍ ကာကွယ်သော အနေဖြင့်လူမျိုး
ခွဲခြား၍ ထားလေသည်။

ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ၊ ကော်မြူနစ်ဝါဒတို့သည်၊ လူမျိုးရေး
ပြဿနာကို မည်ကဲ့သို့ ရှင်းမည်နည်းဟု အမေးပုစ္ဆာ
ပေါ်ပေါက်၍ လာလေသည်။ အဖြေသည်ကား၊ နေ့ရှင်
စံနှစ်ကွယ်ပျောက်သည့်နေ့တွင်၊ လူမျိုးရေး ပြဿနာသည်
ကွယ်ပျောက် သွားနိုင်ကြောင်းကို၊ အောက်ပါဆိုရှယ်လစ်
ဂျာနာလ်အုပ်ချုပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်များက သက်သေ
ခံလေသည်။

ပုဒ်မ ၁၂။ အလုပ်မလုပ်သောသူသည် ထမ်းမစား
ရဟု ဆိုသည့် ဝါဒအတိုင်း၊ အလုပ်သည်
ယူ၊ အက်စ်၊ အက်စ် အာရ်တွင် အရည်
အချင်းနှင့် ပြည့်စုံသော လူတို့ အတွက်
တာဝန်နှင့် ဂုဏ်ဖြစ်လေသည်။

ပုဒ်မ ၁၁၀။ ယူ၊ အက်စ်၊ အက်စ် အာရ်၊ တိုင်းပြည်သား
တိုင်းလက်ရှိအလုပ်လုပ် နိုင်ခွင့်ရနိုင်သည်
(U.S.S.R. ယူ၊ အက်စ်၊ အက်စ်၊ အာရ်၊
Union of Soviet Socialist Republic
ဆိုဗီယက်၊ ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတနိုင်ငံပြည်

ထောင်ဂု၊) ဤသို့လုပ်ကိုင်သည့်အတွက်
အလုပ် ဦးရှေ့နှင့် အမျိုး အစား အလိုက်
အကျိုးခံစားရမည်။

၇၃၀။ ယူ၊ အက်စ်၊ အက်စ်၊ အာဂ်၊ တိုင်းပြည်
သားတိုင်း၊ ယူ၊ အက်စ်၊ အက်စ်၊ အာဂ်၊
တိုင်းပြည်တိုင်း၏ အုပ်ချုပ်ရေး အက်ဥပ
ဒေကို လိုက်နာ ရမည်။ ဥပဒေ အတိုင်း
ဆောင်ရွက် ရမည်။ အလုပ် စည်းကမ်း
သေဝပ်ရမည်။ တိုင်းပြည်၏တာဝန်ကိုဖြူ
စင်သောစိတ်နှလုံးဖြင့်ဆောင်ရွက်ရမည်
ဆိုရှယ်လစ် လူ့အဖွဲ့အဝေး၏ စည်းကမ်း
ကိုရှိသောရမည်။

၇၃၁။ ဆိုရှယ်လစ် ပစ္စည်းများသည်၊ ဆိုရှယ်
စံနှစ်ကြီး၏အုတ်မြစ်ကြီး ဖြစ်သည့်လျှောက်
ညီစွာ၊ ယူ၊ အက်စ်၊ အက်စ်၊ အာဂ်၊ တိုင်း
သူပြည်သားတိုင်း ကာကွယ်ရမည်။ ခိုင်
ခန့်အောင်လုပ်ရမည်။

ဆိုရှယ်လစ် ပစ္စည်းများကို ပျက်စီး
ယိုယွင်းရန်ပြုလုပ်သောသူသည်၊ တိုင်းသူ
ပြည်သားတို့၏ရန်သူဟုအယူရှိရမည်။

၇၃၂။ လူတိုင်း လူတိုင်း စစ်မှုတွင် ဝင်ရောက်
ထမ်းဆောင်ရမည်။

၇၃၃။ အဖတိုင်းပြည်ကြီးကိုကာကွယ်ရန်၊ ယူ-
အက်စ်၊ အက်စ်၊ အာဂ်၊ တိုင်းသူပြည်သား

တိုင်း၏တာဝန်ဖြစ်လေသည်။ တိုင်းပြည်
အပေါ်တွင် သစ္စာမဲ့သောလူကို (ဆိုသော
သစ္စာကိုဖောက်ဖျက်ခြင်း၊ ရန်သူဘက်သို့
ပါခြင်း၊ တိုင်းပြည်၏ စစ်အင်အားကိုပျက်
စီးအောင် လုပ်ခြင်း၊) ကြီးလေးဆုံးသော
ရာဇဝတ်မှုကို ကျူးလွန်သည်ဟု အပြစ်
ဒဏ်ပေးလိမ့်မည်။

ဥပဒေပြု အဖွဲ့အစည်း များကို၎င်း၊ ဒေသန္တရ အဖွဲ့
အစည်းများကို၎င်း၊ ထင်မြောက်ရာ တွင်လည်း၊ မဲဆန္ဒ
ပိုင်ခွင့်မပေးပိုင်ခွင့်နှင့်ပတ်သက်၍ အေဒ်ပါ အတိုင်းပေး
ဥပဒေပြုလုပ်ထားလေသည်။

အောက်ပါလူတို့သည်၊ မဲဆန္ဒပေးပိုင်ခွင့် သော်၎င်း၊
ထိုအဖွဲ့များသို့ ထက်ရောက်ရန် အရှေးခံနိုင်ခွင့်သော်၎င်း၊
ခံရှိပေ။

- (က) အမြတ်ရရန် အငြိုးအလုပ်သမားကို ခိုင်းစေ
သောလူများ။
- (ခ) ငွေရင်းမှရသောအတိုး၊ စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်း
ထည်ထောင်၍ ရသော ဝင်ငွေ၊ မြေရာ များမှ
ဝင်ငွေအပေါ်တွင် မှီ၍ စားသောက် နေထိုင်
သောလူများ။
- (ဂ) ဦးပိုင်ကုန်သည် များနှင့် ပွဲစား ကိုယ်စား
လည်များ။
- (ဃ) ဘာသာရေးဆုန်းကြီးများ။
- (င) ဂြောဟ်အစိုးရ လက်ထက်တွင် အမှုထမ်းခဲ့သော

ပုသိပ်အမှုထမ်းများ၊ စုံထောက်များ၊ အပိုးရ အဖွဲ့တွင်ပါဝင်သောလူများ။

(စ) စိတ်မနှံ့သောလူများ၊ အုပ်ထိမ်းခြင်းမထွတ်ကင်းသောလူများ။

(ဆ) မဲပေးပိုင်ခွင့်၊ အရွေး ခံနိုင်ခွင့်ကို အချိန်ကန့်သတ်၍ထားသော မကောင်းမှုများဖြင့် အပိုးရ အပြစ်ဒဏ်ခံရသောလူများ။

လူတို့သည် အယူဝါဒမှန်ကိုလက်ကိုင်ရသဖြင့် ချမ်းသာခြင်းလွတ်ကင်းသော ဒုက္ခကို၊ တကယ်တမ်း ဒုက္ခမှန်း သိကြသောအခါ၊ အပိစ္ဆာဖိုးအုပ်၍ နေသော ဒုက္ခဘုံတွင် ဖျော်ပိုက်၍ မနေထော့ဘဲ၊ သုခကိုရှာတွေ့ ကြိဆထော့မည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ယခုအခါတွင် သုခဘုံသည် ရှေးကတူသို့ ဥာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်မှသာ သိမြင်နိုင်သော အရာမဟုတ်။ လက်ငင်း ဒိဋ္ဌတွေ့ကြံ၍ နေကြရလေပြီ။ ဤသုခဘုံမျိုးကို တနေရာ တရပ်မှာသာ မဟုတ်။ တကမ္ဘာလုံးတွင် ဖန်ဆင်းနိုင်ရန်၊ ဆင်းရဲသား တိုင်းကြီးစားအားထုတ်ရန် တာဝန်ဖြစ်လေသည်။

ဤစာအုပ်ကို ဂျာမနီသည် ပိုလန်ကို စစ်မတိုက်မှီ ရေးသားထားသော စာအုပ် ဖြစ်လေသည်။ ထိုကြောင့် စစ်ဖြစ်ရမည်ဟု စကားဦးသန်း၍ ထားသည်ကို၊ စာဘတ်သူတိုင်း စာအုပ်တွင် ဘတ်ရပေလိဌ်မည်၊ ဆိုရှယ်လီဇင် ကော်မြူနီဇင်ကို ယုံကြည်သော လူတိုင်း၊ ခန့်ရှင် စံနစ်လက်အောက်တွင် (၁) ခန့်ရှင်နှင့် အလုပ်သမား၊ (၂) ခန့်ရှင်နှင့် မနုဉ်း၊ (၃) အုပ်စိုးသော တိုင်းပြည်နှင့် လက်အောက်ခံ

တိုင်းပြည်၊ စသည့် ပဋိပက္ခအချက်ကြီး ၃-ချက်ရှိကြောင်း သိသဖြင့်၊ စစ်ဖြစ်ရမည်မှာ အမှန်ဟု တထပ်ချပြောနိုင်၏။

ယခုအခါ “ယူ၊ အက်စ်၊ အက်စ်၊ အာဂ်” နိုင်ငံကို၊ ရုရှားနိုင်ငံဟု ခေါ်ဝေါ်နေကြခြင်းသည် စင်စစ် မှားလေသည်။ ဤစာအုပ်တွင်လည်း ထိုနိုင်ငံကို ရုရှားနိုင်ငံဟု ရေးသား၍ ထားလေသည်။ ဗမာ ပြည်တွင် “ယူ၊ အက်စ်၊ အက်စ်၊ အာဂ်” ဟု ခေါ်မည့်အစား၊ ရုရှားနိုင်ငံဟု ခေါ်မှသာလျှင်၊ လူတို့သည် နားလည်ကြလေသည်။ ရုရှားနိုင်ငံကို ၁၉၂၂ ခု၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၅ ရက်၊ စာချုပ် အရ၊ ယူ၊ အက်စ်၊ အက်စ်၊ အာဂ်၊ (U.S.S.R. Union of Soviet Socialist Republic) ဟု ခေါ်တွင်လေသည်။

“သခင်ဗိုလ်”

STATE

အစိုးရ

လူတို့သည် တိုင်းပြည်တွင် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး အခြေအနေ၊ နိုင်ငံရေးအခြေအနေ၊ စီးပွားရေးအခြေအနေ တို့၏အကြောင်းကို စူးစမ်းရှာဖွေဆွေးနွေးရာ၌ အစိုးရ၏ အကြောင်းကို မကြာခဏပြောဆို ညွှန်ကြားလေ့ ရှိပေ သည်။ အကယ်၍သာ တိုင်းပြည်၌ အစိုးရမရှိလျှင်၊ ပေါင်း သင်းဆက်ဆံရေး၊ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး အခြေအနေတို့ သည်၊ လူတို့မထွေးဝံ့သော ဘဝသို့ ရောက်မည်ကိုယုံ ကြည်ကြဲ ပြီးလျှင်၊ ထိုအခြေ အနေတို့၏ ကောင်းမွန်ရေး အတွက်၊ အစိုးရကိုချွင်းချက်မရှိ အားကိုးအားထားပြုကြ လေသည်။ အစိုးရသည် နိုင်ငံရေး ဆရာတို့၏ယူဆချက်အ တိုင်းဆိုလျှင်၊ အုပ်စိုးခြင်းကိုဆောင်ရွက်နိုင်သော အဖွဲ့ဖြစ် လေသည်။ (State is an institution by which the Government is carried out) ထို့ကြောင့်-လူတို့၏ အကျိုးငှာ အစိုးရ၏ဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်ဝတ္တရားမှာ၊ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပေသည်။

- ၁။ ၎င်း၏လက်အောက်တွင် ငွေတင်းနေထိုင်ကြသော လူတိုင်းအား၊ အမျိုး၊ အထန်းအစား၊ ဘာသာမရွေး၊ ၎င်းတို့ ၏ အခြေ အနေ တို့ကို၊ ကောင်းသည်ထက် ကောင်းရန် ဖန်တီးနိုင်သော အခွင့်အရေးကို ညီတူညီမျှပေးရမည်။
- ၂။ လူတိုင်းအား ၎င်းတို့၏ အခြေအနေကို ဆွေးနွေး ဖန်တီးရန် တာဝန်ဝတ္တရားကို အပ်နှံထားရမည်။
- ၃။ လူတိုင်း စားနှင့် တတ်စား စား ကိုသော်၎င်း။

တမျိုးနှင့်တမျိုးကိုသော်၎င်း၊ တဘာသာနှင့်တဘာသာ ကိုသော်၎င်း၊ တဦးနှင့်တဦး စိတ်သဘောညီညွတ်မှုတစွာ နေနိုင်ရန်လည်း စီမံဆောင်ရွက်ရမည်။

အစိုးရသည် ထိုကဲ့သို့သောနည်းစံနစ်မျိုးနှင့်၊ ၎င်း၏ လက်အောက်တွင်ရှိသော တိုင်းသူ ပြည်သား များအား၊ လူတို့၏ ခံစားခွင့် ခံစားထိုက်သော အခွင့်အရေးများကို ချုပ်ချယ်စီမံခြင်းဖြင့်လေသည်။ ဤကဲ့သို့လူတို့၏ အခွင့်အရေး ကိုရယူခြင်းသာ၊ လူတို့သည် လူတလုံး၊ သူတလုံးအနေနှင့်၊ လူချင်းတူတူ၊ သူချင်းမျှမျှ၊ မိမိတို့၌ ရှိသော သတ္တိထူး၊ သတ္တိကောင်းမွန်သမျှကို၊ စွမ်းအားရှိသလောက် တိုးပွား ထင်ရှားစေနိုင်လေသည်။

သို့သော်လည်း-ကမ္ဘာပေါ်တွင် အတိုင်းတိုင်း၊ အပြည် ပြည်ရှိ အစိုးရတို့၏ သဘောထားပုံ အခြေအနေ တို့ကို ကြည့်လျှင်၊ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် လက်ရှိအဖြစ်အပျက်တို့မှာ များစွာကွာခြားကြောင်းကို တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ နိုင်ငံရေး ဆရာအချို့နှင့်၊ နိုင်ငံရေးအခြေခံအကြောင်းကို ရေးသား နေကြသော ပညာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ လက်ရှိ အဖြစ်အ ပျက်တို့ကိုကြည့်၍၊ မှန်းခြေဖြစ်သော လူတိုင်းလူတိုင်းတို့ ၏အခွင့် အရေးကို ခံစား၍၊ လူတို့၏ သတ္တိထူး၊ သတ္တိ ကောင်းကို စွမ်းဆောင်နိုင်သဖြင့်၊ တိုးပွားထွန်းကားစေ နိုင်သော အခြေအနေသို့ ရောက်ပင် မရောက် ပြားသေး သော်လည်း၊ လက်ရှိအခြေအနေကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့်၊ ထိုမှန်းခြေသို့ရောက်ရန်ကြိုးစားနေကြသည်ဟုပြောကြရေး ကြလေသည်။ ၎င်းတို့၏ အယူအဆမှာ၊ ယခုခေတ်တွင်

တွေ့ကြုံခံစားနေကြရသော အခြေအနေသည်၊ ရှေးနှစ်ပေါင်းတရာလောက်ကရှိသော အခြေအနေထက် များစွာကောင်းမွန်သဖြင့်၊ ရှေ့လာမည့် အခြေအနေသည် ယခုအခြေအနေထက် ပိုမို၍ ကောင်းပေလိမ့်မည်။ ဤကဲ့သို့ တွေးထင်ယူဆနေကြသောလူအပေါင်းတို့သည်၊ မိတ်ကူးနှင့်ရှူးကြသောလူများဖြစ်ကြလေသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်-မမြဲသော သဘောအားဖြင့်၊ မိနစ်၊ စက္ကန့်မဆိုင်းပြောင်းလဲ ဖောက်ပြန်နေသော နိုင်ငံရေး အခြေအနေကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့်၊ မိတ်ကူးနှင့်ရှူး၍နေသောလူပညာရှိကြီးများ၏အယူအဆနှင့်၊ လက်ရှိအခြေအနေသည်၊ ပြော၍မဆုံးကွာခြား၍နေကြောင်းထိရလေသည်။ အကယ်၍ ထိုပညာရှိကြီးများ ဥာဏ်ကစားသည့် အတိုင်း၊ အစိုးရဖြစ်ပေါ်၍နေသည်ရှိသော်၊ လောကတွင် လူတို့အားနှိပ်ကွပ်ရန် ထားသော၊ စစ်ဘက် ဋ္ဌာန၊ ပုလိပ်ဘက် ဋ္ဌာန၊ အကျဉ်းထောင်ဋ္ဌာန၊ တရားဋ္ဌာနတို့သည် ရှိပေလိမ့်မည်မဟုတ်။ ယခုခေတ်၌-အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တွင်းထိုဋ္ဌာနတို့သည် တနှစ်ထက်တနှစ် ပိုမိုကြီးကျယ်များပြား၍လာလေသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် “လက်ရှိစစ်တင်ကြီးများနှင့်ပုလိပ်တို့သည် အစိုးရတန်ခိုးအာဏာ၏ လက်နက် ကြီးထာ တန်ဆာ ပထာများ ဖြစ်လေသည်*။ စစ်ထပ်ကြီးများ၊ ပုလိပ်အဖွဲ့များ၊ ထောင်များ၊ တရားရုံးများမရှိလျှင်၊ အစိုးရလည်းရှိနိုင်တော့မည်မဟုတ်ပေ။

* State And Revolution by Lenin

ယခုလက်ရှိ နိုင်ငံရေးအခြေအနေတို့ကိုကြည့်သော်၊ လူတို့သည်စာပြောနှင့်လွှမ်းနေသောအစိုးရများနှင့်တွေ့ကြုံနေရသည် မဟုတ်ဘဲ၊ စင်စစ်အားဖြင့် အစိုးရသည် လက်တဆုပ် လောက်သော လူတို့၏ လက်ထဲသို့ ထင်သလိုချယ်လယ်နိုင်ရန် ကျရောက်နေပြီးလျှင်၊ ထိုလူတစ်ဦးက ၎င်းတို့၏အကျိုးစီးပွားကိုကြည့်လျက် “မိတ်ကြိုက်အစိုးရ” ပြုပြင်ဖန်တီး ထားကြကြောင်းကို၊ ကွတ်ကွတ်ကွင်းကွင်း တွေ့မြင်ကြရလေသည်။ အများအားဖြင့် “ဒီမေ့ကရက်တစ်နီဇီဇီ” ဟု ခေါ်တွင်နေသော နိုင်ငံများတွင် သာ၍ ထင်ရှား လေသည်။ ဒီမေ့ကရေစီစံနစ်ကို အသက်မွေးတို့နှင့် ကာကွယ်မည်ဟု ထာစာစာကြွေးကြော်နေသော နိုင်ငံများ၌၊ လက်တဆုပ် လောက်သော လူတို့လက်ထဲ၌သာ တိုင်းပြည်၏ ကံကြမ္မာ တည်ရှိလေသည်။

ဗမာပြည်၌လည်းထိုနည်းတူစွာ မည်ကဲ့သို့သောအုပ်ချုပ်ရေးကို ပေးစေကာမူ၊ အစိုးရ၏ အန္တရာယ် မပြောင်းသမျှ ကာလပတ်လုံး၊ လူနည်းစုတို့ လက်တွင်း၌သာလျှင်၊ တတိုင်းတပြည်လုံး၏ ကံကြမ္မာသည်ကျရောက်၍နေလေသည်။ ထို့ကြောင့်- မည်သည့်အစိုးရပင်ဖြစ်စေကာမူ၊ ထိုအစိုးရ၏ ပင်ကိုယ်သဘောသည်ကား၊ လက်တဆုပ်လောက်သော လူနည်းစုသည်၊ ၎င်းတို့ အပေါ်၌ လူအများ မှီသေ ကိုင်းရှိုင်း ညီညွတ် စေခြင်းငှာ ပြုရန် ဝတ္တရားဖြစ်လေသည်။ ကိုင်းရှိုင်းရန်လုပ်သောနည်းသည်ကား၊ လူနည်းစုသဘောသာ ဖြစ်လေသည်။ မည်ကဲ့သို့

သောနည်းဖြင့် ပြုလုပ်သည်ဖြစ်စေ ထိုနည်းသည် တရား
သောနည်းဖြစ်လေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ကိုင်း
ရှိုင်းချိသေခြင်းသာလျှင်ပခာနဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

လူအများ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံ၍ နေနိုင်ရန် အများ
သောလူတို့သည် အနည်းငယ်သော လူတစ်ဦး၏ အကျိုး
ကျေးဇူးအလို့ငှါ၊ ၎င်းတို့၏ကောင်းကျိုး ချမ်းသာခြင်းကို
စွန့်ထွက်ရန်။ အနှစ်နာခံရန် လိုအပ်သည်ဟု အချို့သော
လူတို့သည် ယုံကြည် ကြလေသည်။ 'ကားလ်မတ်စ်'ပင်
လျှင် လက်ရှိ အစိုးရကို မြင်ခြင်းအားဖြင့်၊ ထိုယူဆချက်
သည်လက်ငင်းအခြေအနေနှင့် များစွာကိုက်ညီကြောင်း
တွေ့ရလေသည်။ ဤကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်းအကြောင်း၎င်းမှာ၊ လူ
တို့သည် လူအတန်းအစား ခွဲခြားပြီးလျှင်၊ တတန်းစားက
တတန်းစားအား အနိုင်အထက်ပြုလုပ်၍ နေသောကြောင့်
ဖြစ်လေသည်။ ထိုသို့အနိုင်အထက်ပြုလုပ်ခြင်းခံရသဖြင့်၊
ထိုအပြစ်ခံရသော လူတို့သည် နောင်တမလွန် ဘဝတွင်
ကုသိုလ်ရကောင်းရလိမ့်မည်ဟု ယူဆပေလိမ့်မည်။

ယခုလူတို့၏ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေးသည်၊ ဆင်းရဲ
သား အလုပ်သမားများ အပေါ် တွင်၊ ခန့်ရှင် တို့သည်၊
လက်ဝါးကြီး အုပ်၍၊ အမြတ်ကြေးငွေကို ယူသောစံနစ်
ကြီး ပေါ်တွင်တည်ရှိလေသည်။ ထိုကဲ့သို့ အမြတ်ကြေး
ငွေကိုယူနိုင်သ၍ ယူနိုင်ရန်၊ ခန့်ရှင်တို့သည် ၎င်းတို့၏
လက်တွင်းဝယ် ကုန်စည်များကို ဖြစ်စေနိုင်သော ပစ္စည်း
မှန်သမျှကို ထားလေသည်။ ထိုပစ္စည်းများကိုဆင်းရဲသား
အလုပ်သမားများသည်မည်သို့မျှမပိုင်ဆိုင်ကြချေ။ အလုပ်

သမားတို့၏ဝတ္တရားသည်ကား၊ ခန့်ရှင်တို့၏အာဏာတန်ခိုး
ကိုချိသေရန်သာ ဖြစ်လေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ခန့်ရှင်တို့အား
ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်သေရသဖြင့်၊ အလုပ်သမားတို့သည်၎င်းတို့၏
အလုပ်တန်ဖိုးကို၊ ခန့်ရှင်တို့သဘောကျအတိုးဖြတ်တိုင်း
ခံရလေသည်။

ထို့ကြောင့်၊ ဆင်းရဲသားအလုပ်သမား တို့သည်ကုန်
စည်များကို၊ ဖြစ်စေသော ပစ္စည်း များကို ပိုင်ဆိုင်ရေး
နှင့်၊ မည်သို့မျှမပတ်သက်ရုံသာ မက၊ ၎င်းတို့၏ ဝတ္တရား
သည်ကား ထမင်း တလုပ် စားရန် အတွက် "အလုပ်
သတ္တိကို" ခန့်ရှင် ကြိုက်ဖျေးနှင့် ရောင်းရကြောင်းကို ထိ
ကြသဖြင့်၊ မခံမဝေနိုင်ဖြစ်ပြီးလျှင်၊ အခြေအနေဆိုးစံနစ်
ကြီးကို၊ ပြုပြင် ပြောင်းလဲရန်၊ ဤစည် အားထုတ်ကြ
လေသည်။

သို့ပါသော်လည်း ခန့်ရှင်လက်အောက်တွင်တော်ထွန်
ရန်ကန်ရေးနှင့်၊ သက်ဆိုင်သော ဥပဒေများနှင့်၊ အကြည်
ညိုပျက်မှုနှင့် သက်ဆိုင်သော ဥပဒေများ၏ သဘောသည်
တော်ထွန်ရန်နှင့်၊ ငွေကြေးရှင်အတန်း အစားအား အပြစ်
ပြောရန် အခြေအနေသို့ မရောက်နိုင်ရန်၊ ပြုလုပ်၍ထား
လေသည်*။ ရာဇဝတ်ဥပဒေပင်လျှင်၊ ဥစ္စာ ပစ္စည်းကိုစောင့်
ရှောက်သလောက် လူ၏အသက်ကို မကွာကွပ်ပေ။ ထို့
ကြောင့်- ခန့်ရှင်စံနစ် လက်အောက်တွင်၊ ဥစ္စာပစ္စည်းကို
ခိုးတိုက် လုယူသော လူသည် လူ၏ အသက်ကို ရန်ရှာ
သောလူထက်ဥပဒေအရအပြစ်ဒဏ်ခံရလေသည်။

* Communism by Laski

နေ့ရှင်တို့အား ဆင်းရဲသား အလုပ်သမား များသည် ထမင်းတလုပ် အတွက်နှင့် ကျွန်သဘွယ် ကျိုးခွဲရိသေ စွာလုပ်ကြွေးသမှုပြုလုပ်ရန် မည်ကဲ့သို့ စီမံထားသည်ကို ဖော်ပြပေအံ့။ နေ့ရှင်တို့သည် ဆင်းရဲသားတို့အား အချိန် မရွေးခိုင်းနိုင်ရန်၊ အပိုးရကို လက်ကိုင် ထားလေသည်။ ထိုကြောင့် 'ဆင်းရဲသား များကို နှိမ်နင်းရန် နေ့ရှင်တို့ သည် ၎င်းတို့၏လက်တွင်းဝယ်ထားသောအားကိုအပိုးရ ဟုခေါ်ဆိုသည်' ဟုလုပ်စကီကရေးသားလေသည်။ ထိုသို့ နေ့ရှင်တို့သည် နှိမ်နင်း နိုင်သော အားကို လက်ထဲတွင် ထားခြင်းသည်နေ့ရှင်တို့၏လက်ထဲ၌ အမြဲတန်းကုန်စည် များကို ဖြစ်စေနိုင်သော ပစ္စည်းများကို ထားရှိနိုင်ရန် ဖြစ် လေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ထိုပစ္စည်းများသည် နေ့ရှင်တို့၏ လက်ဝယ်တွင်မရှိသည့်နေ့၌ နေ့ရှင်သည်နေ့ ရှင်တို့၏ စည်းစိမ်ကို မခံစား နိုင်တော့ဘဲ။ ဆင်းရဲသား တို့၏ အတန်းအစားသို့ ကျွေးရက်မည်မှာ မလွဲပေ။ ထို ကြောင့်-နေ့ရှင်တို့သည် ၎င်းတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ကာ ကွယ်ရန်၊ ရုံးများ၊ ဂါတ်များ၊ စစ်ဘင်များကို ထည်ထောင် ထားရလေသည်။ "ခေတ်အပိုးရသည် နေ့ရှင်စံနစ်အရ ကုန်စည်များကို ဖန်တည်းသောနည်းကို ဆင်းရဲသားအ လုပ်သမား များကသော်၎င်း၊ တဦးတယောက်သောနေ့ ရှင်ကသော်၎င်း၊ နှောက်ယှက်ခြင်း ဘေးရန်မှ ကာကွယ် နိုင်သော အဖွဲ့ဖြစ်လေသည်။ ထို ကြောင့်ခေတ်သစ်အပိုးရ သည် မည်ကဲ့သို့သော သဏ္ဍာန် ရှိစကားမူ၊ နေ့ရှင်ကြီး တို့၏ စက်ကြီးသဘွယ်ဖြစ်သဖြင့်၊ နေ့ရှင်အပေါင်းတို့၏

အပိုးရသာ ဖြစ်လေသည်။*" ထိုအပိုးရစက်ကြီး တွင်ပါ ဝင်ဆောင်ရွက်သောလူများသည်လည်းနေ့ရှင်များနှင့်နေ ရှင်များခိုင်းစေကောင်းမည့် လက်ပါးစေများသာဖြစ်လေ သည်။ 'ကားလ်မတ်စ်'သည်ထိုကြောင့် ဘုံဝါဒကျေညာ စာတမ်း၎် ထဲတွင် "ခေတ်အပိုးရ၏ အလုပ် အမှုဆောင် အဖွဲ့သည်နေ့ရှင်အပေါင်းတို့၏သဘောတူကိစ္စအဝဝကို ဦးစီးဦးကိုင် ဆောင်ရွက်မည့်လူတစ်ဖွဲ့ဖြစ်သည်" ဟု အတိ အလင်း ဆိုထားလေသည်။ ဤကဲ့သို့သော အပိုးရသည် ယခုမှသာ ပေါ်ပေါက် လာသည်မဟုတ်ပေ။ ရှေးမတိုင်း ဖြည့်ကြီး ကောင်းစား သော ရှေးမ ခေတ် လက်ထက်၌ လည်း၊ ယခုထက်ရှိအလုပ်သမားများကိုနှိမ်နင်းသကဲ့သို့၊ ကျွန်များကိုလည်း နှိမ်နင်းနိုင်ရန်အပိုးရမျိုး၊ ထို နောက် မြို့ စားနပ်ရိက္ခာကြီးများ ခေတ်တွင်လည်း ၎င်းတို့၏နယ်ပယ် တွင်၊ လုပ်ကိုင်စားသောက်သောလူများ မတော်တန်မဝန် ကန်နိုင်ရန် ဖိနှိပ်နိုင်သော အပိုးရမျိုးများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့လ သည်။ ယောကတွင်အမျိုးအတန်းအစားခွဲ၍ လူတို့သည် နေ့ရှင်သတ္တိကာလပတ်လုံး၊ အာဏာတန်ခိုးနှင့် အုပ်စိုးသော အပိုးရသည်ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပေလိမ့် မည်။

* Anti Daring by Engels.
 † Communist Manefesto by Karl Marx.

အခေကိန်း-၂*

ဆိုရှယ်လစ်သမားတို့၏ယူဆချက်

ခန့်ရှင်စံနစ်လက်အောက်တွင် လူနည်းစုလက်တဆုပ်
ထောက်သော ခန့်ရှင်များ သာလျှင်* ကုန်စည် များကို
ဖြစ်စေသော ပစ္စည်းများ နှင့် ကုန်စည် များကို ဖလယ်
နိုင်စေသော ပစ္စည်းများကို ပိုင်ဆိုင်လေသည်။ လူများ
စုဆင်းရဲသားများသည် ဥစ္စာမဲ့များ ဖြစ်၍နေသဖြင့်၊ ခန့်
ရှင်များထံ၌ ထမင်းတလုပ် စားရရန် အတွက်၊ ၎င်းတို့၏
† “အလုပ် လုပ်နိုင်သော အားသတ္တိ” ကို ရောင်းရလေ

* ကုန်စည်။ Commodity ကုန်စည်သည် အာရုံငါးပါးခံစားနိုင်
သောပစ္စည်းဖြစ်၍လူတို့၏ လိုအင်ဆန္ဒကိုပြည့်ဝနိုင်လေသည်။ ထိုပစ္စည်းသည်
အလုပ်လုပ်ဘဲရနိုင်ကောင်းသောပစ္စည်းမျိုးမဟုတ်ပေ။

† ကုန်စည်များကိုဖြစ်စေသောပစ္စည်း Means of Production

- (၁) လုပ်ကိုင်ရမည့်ပစ္စည်းများ။
- (က) သဘာဝအလျောက်ဖြစ်ပေါ်သောပစ္စည်း၊ သတ္တုရိုင်းများ။
- (ခ) ကုန်ကြမ်းများ၊ ဆန်၊ ဝါဂွမ်း၊ သိုးမွေး။

(၂) အလုပ်လုပ်ရာတွင်သုံးသော ကြိယာတန်ဆာများ၊ စူး၊ ဆော်
အစရှိသည်တို့နှင့်စက်ရုံများ၊ ကုန်များသည် ဆောင်ရာဌာနများ။

‡ ကုန်စည်များကိုဖလယ်စေနိုင်သောပစ္စည်း Means of Exchan-
ge ဥပမာ- ခန့်ရှင်များ အသိအမှတ်ပြုသောငွေ။

§ အလုပ် လုပ်နိုင် သော အားသတ္တိ Labour Power (အလုပ်
အား သတ္တိ-အလုပ် စွမ်းရည်။) ထိုသတ္တိတွင် ကာယသတ္တိ၊ ဥာဏသတ္တိ
နှစ်ခုစလုံးပါဝင်လေသည်။ အလုပ်နှင့်လုပ်နိုင်သောအားသတ္တိ။

Labour and Labour Power တို့သည် ကွာခြားလေ
သည်။ အလုပ်လုပ်နိုင်သော အားသတ္တိကိုပိုမိုသောလျှင် အလုပ်ဖြစ်နိုင်သည်။
မနိုင်လျှင် အလုပ် မဖြစ်နိုင်။ အလုပ်မဖြစ်သဖြင့် တန်ဖိုးကိုမဖန်တည်းနိုင်။

သည်။ ထိုကဲ့သို့မှ အလုပ်လုပ်နိုင်သော အားသတ္တိ (အလုပ်
သတ္တိ၊ အလုပ်စွမ်းရည်) ကို ခန့်ရှင်ထံ၌ မရောင်းခဲ့ပေ။
ဆင်းရဲသားသည် ထမင်းတလုပ်စားရန်မဖြစ်နိုင်ချေ။ ခန့်
ရှင်တို့သည် အသက်သွေးခဲဖြစ်သော ပစ္စည်းများကို မည်
သူ့အားမျှပိုင်ဆိုင်ခွင့်မပေးဘဲ၊ ၎င်းတို့၏လက်ဝယ်၌သာ
လျှင်ထားခြင်းသည် အမြတ်အစွန်း ရလိုမှုကြောင့် ဖြစ်
လေသည်။

ကုန်စည်များကိုလုပ်ရာတွင်၊ ဆင်းရဲသား အလုပ်သ
မားများသည်၊ ၎င်းတို့* ကိုယ်ရေးအတွက် ကုန်ကျသော
စရိတ်ငွေ အတိုး ကျသည့် အလုပ်ထက် ပိုမို၍ လုပ်
ရလေသည်။ ထိုပိုမိုလုပ်ရသော အလုပ်အတွက် ခန့်ရှင်
သည်လုပ်ခကို အလုပ် သမားအား မပေးချေ။ ထို့
ကြောင့် ခန့်ရှင်သည် လုပ်ခမပေးရဘဲ၊ အလုပ်ပို အချို့
ကို အလကား ရလေသည်။ အလုပ်ပို လုပ်ရ ကြောင်း
ကို ဆင်းရဲသား များသည် သိလျက် နှင့်ပင် ခန့်ရှင်
တို့၏ တဦးကောင်း လက်ဝါးကြီး ဆုပ်နိုင်သော စံနစ်
ကြောင့်၊ ထမင်းတလုပ်အတွက် မတတ်သာ၍ လုပ်ကိုင်
ရလေသည်။ အလကား အခမဲ့လုပ်ရသော အလုပ်သည်
Free Labour § အပိုတန်ဖိုး ကိုဖန်တည်း လေသည်။

* ကိုယ်ရေး အတွက် ကုန်ကျသော စရိတ်ငွေ အတိုး Means of
Subsistence အစားအဝတ်၊ နေအိမ် စသည့် လူတို့ သုံးဆောင်သော
ပစ္စည်းများ။

§ အပိုတန်ဖိုး Surplus Value ထိုအကြောင်းကိုနောက်ဆက်
တွင်အကျယ်၌ ရှိရေးထားလေသည်။

နေရှင်တို့သည် အလကား ရသော “အပိုတန်ဖိုး” ထဲမှ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကို၎င်းတို့၏ ကိုယ်ရေးအတွက် အသုံးပြု လေသည်။ ကျန်အမျှကို ၎င်းတို့၏ အလုပ်အကိုင်၌ သော် ၎င်း၊ သို့တည်းဟုတော် အခြားလူတို့၏ အလုပ်အကိုင်၌ သော်၎င်း၊ အ၎င်းပြုလုပ်၍ နောက်ဆုံးကျန်သော အစိတ် အပိုင်းကို နေရှင်စံနစ်ကြီးအား ကာကွယ် စောင့်ရှောက် နေသော လက်နက် ဋ္ဌာနများ အပေါ်တွင် သုံးစွဲလေသည်။ ထို့ကြောင့် နေရှင်စံနစ်ကို ထောက်ခံနေသော၊ စစ်ဘက် ဋ္ဌာန၊ ပုလိပ်ဋ္ဌာန၊ တရားရုံးဋ္ဌာန၊ အကျဉ်းထောင်ဋ္ဌာန၊ ပဋိ ညာဉ်ခံဋ္ဌာန၊ တို့ကို၊ နေရှင်၏ အလကားအခမဲ့ရသော အ လုပ်တန်ဖိုးနှင့် ထောက်ပံ့ နေသည်မှာ များစွာထင်ရှား လေသည်။

နေရှင်စံနစ် လက်အောက်တွင်ရှိသော လူတို့၏ပေါင်း သင်းဆက်ဆံရေး အခြေအနေသည်၊ ရှေးစံနစ်များ လက် ထက်၌ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော အခြေအနေနှင့် များစွာကွာခြား လေသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော်၊ ယခုအခြေအနေ သည်ကိုယ်ပိုင် သတ္တိခွန်အားနှင့် ပြုမုျိုးထောင် ခဲ့သော ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းရှင်ကလေးများကို နှစ်ပေါင်းများစွာမျက် ဆီးခဲ့၍၊ နေခံဆုံးရောက်သော အခြေအနေဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့်၊ ကားလ် မတ်စ် သည် “ခန” ကျမ်းတွင် အောက်ပါအတိုင်းရေးသား၍ထားလေသည်။

“နေရာခွဲခြား ရှိသည့် ကုန်စည် များကိုဖြစ်စေသော ဦးပိုင်ပစ္စည်းများကို အများနှင့်ပေါင်း၍ ဆက်စပ်မှုသာ ကုန်စည်များကိုဖြစ်စေသော ပစ္စည်းများဘဝသို့ ပြောင်း

လဲခြင်း၊ လူအများအနည်းငယ်စီပိုင်ဆိုင်သော ဥစ္စာပစ္စည်း ကလေး များကို လူနည်းစု၏၊ စုလိုက် စုပုံ ပိုင်ဆိုင်သော ပစ္စည်းဥစ္စာ အပိုင်အခံကြီး ဘဝသို့ ပြောင်းလဲခြင်း။ လူ ပေါင်းခြောက်ခြားစွာအား၊ အသက်ရှင်ရန် လိုအပ်သော ပစ္စည်းနှင့် အလုပ်လုပ်ရာတွင် လိုအပ်သော ကြိယာတန် ဆာပလားများ လက်လွတ်ဖြစ်၍ ပိုင်ဆိုင်အောင် ပြုလုပ် ခြင်း၊ ဤကဲ့သို့ကြောက်မက်တွယ်ကောင်းအောင် လက်ရှိ ဘဝမှလက်မ ဘဝသို့ရောက်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းတို့သည် နေရှင်ရာဇဝင်နိဒါန်းဖြစ်လေသည်။ မည်သူ၏အကူအညီမှ မပါဘဲ တဦး တယောက်တည်း ကြီးစား အားထုတ်၍ စုဆောင်းခဲ့သောကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာပစ္စည်းနှင့်၎င်း၎င်း၏လုပ်ရေး ဆောင်တာ အခြေအနေကို ဖယ်ရှား၍ ထိုနေရာတွင်၊ အခြားလူတို့၏ အလုပ်ကို လက်ဝါးကြီး အုပ်၍ တည် ထောင်သော တဦးတည်းပိုင် ဥစ္စာပစ္စည်းတို့သည် အခြေ ရိုက်လေပြီ*။

နေရှင်စံနစ်ယခုကဲ့သို့ ဖြစ်ထွန်းတိုးပွားသာရန်မည်မျှ ပင်သွေးထွက်သံယို အကြမ်းဘာဘမ်း၊ နည်းအမျိုးမျိုးတို့ ကိုအသုံးပြုခဲ့ ရပါသော်သည်။ မြို့စား၊ နယ်စား၊ စံနစ်နှင့် မှိုင်းယှဉ်ကြည့်မည်ဆိုလျှင်၊ နေရှင်စံနစ်ကို တိုးပွားထွန်း ကားသောစံနစ်ဟုခေါ်ဆိုရပေလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော်၊ တကွတပြားဖြစ်၍ နေသော ဥစ္စာ ပစ္စည်းတို့ကို တစ်စုတည်း တပေါင်းတည်းဖြစ်ရန် စုရုံးလိုက်၍၎င်း၊ ကုန် စည်များပြုလုပ်ရာတွင်၊ ထိုလူများပါဝင်လုပ်ကိုင်ရ၍၎င်း၊

* Das Capital by Karl Marx.

ကုန်စည်များလုပ်ကိုင်ရေးတွင် ကြီးကျယ်လာရုံသာမက စက်မှု-လက်မှုပညာနှင့်တကွ အခြားလုပ်နည်း ကိုင်နည်း တို့သည်လည်း ပိုမိုဖြစ်ထွန်းတိုးပွား၍သာလေသည်။ ဤကဲ့သို့စက်မှုပညာ၊ လက်မှုပညာ လောကဝါတ်ပညာများ ဖြစ်ထွန်း၍၎င်း၊ ခေ့ရှင်စံနစ်ကြီးသည် ခေ့ရှင်အပေါင်းအားကမ္ဘာပေါ်တွင် ခေ့ရှင်ဘက်ကွဲ လက်ဝါးကြီးအုပ်နိုင်ရန်ဖန်တည်း ပေး၍၎င်း၊ ခေ့ရှင်တို့၏ လက်တွင်းသို့သာ ဥစ္စာပစ္စည်းတို့သည် တနေ့တခြားဒဏ်ဟောပိုမိုစီးဆင်း၍ နေလေသည်။ ထိုဥစ္စာပစ္စည်းများသည် ဝင်လမ်းကိုသာ တွေ့ရ၏။ တွက်လမ်းကိုကားမတွေ့ရကြချေ။ ထို့ကြောင့် ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားလယ်သမားတို့သည် ထိုပစ္စည်း ဥစ္စာတို့၏ အကျိုးကျေးဇူးကို ခံစားကြရန် လမ်းမရှိပေ။ ဤစံနစ်ကြီးချုပ်ချယ်သည့်အတိုင်းခံ၍ သွားရပါမူ တနေ့တခြား ရေနည်းငါးကဲ့သို့ ပိုမိုဆင်းရဲ၍ ငတ်မွတ်ခြင်း၊ ရောဂါထုပြောခြင်း၊ အိုးအိမ်မဲ့ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်ကျင့်တရား ပျက်ပြားခြင်းစသည်တို့နှင့် တွေ့ကြုံရပေလိမ့်မည်။ ဟရလည်း ဆင်းရဲသား တို့သည် ထိုဒုက္ခမျိုးတို့ကို ခံစား၍ နေရလေပြီ။

ကြီးပွားတိုးတက်၍ နေသော စက်မှု၊ လက်မှု လုပ်ငန်းနှင့်တကွ- စက်မှု၊ လက်မှု ပညာတို့သည် ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားတို့၏ အခြေအနေကို တဖြည်းဖြည်းပြောင်းလဲ၍ သွားလေပြီ။ ရှေးအခါက လူကြီးများသာ လုပ်ကိုင်ရသော အလုပ်များကို မိန်းမများ- လူငယ်များ- ကလေးများသည် ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်ကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့်

ကြီးပွား ထွန်းကားနေသော၊ တိုင်းနိုင်ငံများရှိ အထည်စက်ရုံကြီးများတွင်၊ ကျွမ်းကျင်သော အလုပ်သမားများ၏ နေရာနှင့် မိန်းမလေးများနှင့် ယောက်ျားကလေးများ ရေခဲရှိ၍ နေကြသေးပြီ။ အလွန်ထရာ နားလည်၍ ကျွမ်းကျင်သော လူကြီးများသာ၊ ရှေးက လုပ်ကိုင် နိုင်သော စက်ဘက်ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်း များတွင်လည်း၊ တဖြည်းဖြည်း မိန်းမများ ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်ကြသဖြင့်၊ ထိုကျွမ်းကျင်သော လူများပင်၊ ပျောက်ကွယ်လျ ခမန်းရှိ၍ နေလေပြီ။ ဤကဲ့သို့ စက်မှု၊ လက်မှု၊ လုပ်ငန်းသည် ကြီးပွား၍ လာရန် ကောင်းသည်ထက် ကောင်းသော စက်များ၊ မြန်သည်ထက် မြန်သော စက်များ၊ ခလေးများ၊ မိန်းမများ လုပ်ကိုင်နိုင်စေခြင်းငှါ- လွယ်သည်ထက် လွယ်သော စက်များကို ထွင်ရခြင်းမှာ၊ အခြားအကြောင်းကြောင့် မဟုတ်။ ထိုအချိန်အခါ၌- အလုပ်သမားနှင့်၊ အလုပ်ကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်မည်ဆိုလျှင်၊ အလုပ်သမားများ လိုသည်ထက်နည်းသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ အတိုချုပ်ပြောရလျှင်၊ အလုပ်သမားများ တနေ့တခြား ပိုမို၍ လိုလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဆင်းရဲသားတိုင်း၊ စက်မှု၊ လက်မှု၊ လုပ်ငန်းတွင် ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင် ကြရသဖြင့်၊ ဆင်းရဲသား တို့သည် အခြားအလုပ် အကိုင်များနှင့် တနေ့တခြား ဝေးသည်ထက် ဝေးပြီးလျှင်၊ စက်မှု၊ လက်မှု၊ ပိုင်ရှင် ခေ့ရှင်ကြီး များ၏ အပေါ်၌၊ တနေ့ထက် တနေ့ ပိုမိုအားကိုး အားထားပြု၍ လာရလေသည်။ ခေ့ရှင်ကြီး တို့သည်လည်း အလွန်ခရိတ်လျဉ်း အလွန်မြန်သော စက်ကြိယာများကို ပိုင်သည်က

တကြောင်း၊ ဆင်းရဲသား အလုပ် သမား တို့သည်လည်း ထိုစက်မှု၊ လက်မှု၊ လုပ်ငန်းကလွဲ၍ အခြားလုပ်ကိုင်စရာ မရှိ နားမလည်သည်က တကြောင်း- ဤသို့သော အကြောင်းများကြောင့်- ဆင်းရဲသား တို့အပေါ်တွင် ခန့်ရှင် တို့သည် ပိုမို၍ လက် ဝါးကြီးအုပ်နိုင်ရန် ဖြစ်၍ နေလေ သည်။ အလွန်လျှင်မြန်သော စက်များတွင်လုပ်ကိုင်ကြရ သဖြင့်၊ ဆင်းရဲသား အလုပ် သမားတို့သည် အလုပ်ကို မည်၍မည်မျှပို၍ လုပ်ကိုင် ကြရကြောင်း မထိကြချေ။

စီးပွားရေး ထွန်းကားနေသည့် အထောအတွင်းတွင် မက်မှု၊ လက်မှု၊ ထွန်းကားသဖြင့်လူတိုင်းလိုပင်စံကံရုံကြီး များတွင် လုပ်ကိုင် နိုင်ကြလေသည်။ ဤကဲ့သို့ စီးပွားရေး ထွန်းကား စေခြင်းငှါ၊ ခန့်ရှင်တို့သည် ၎င်းတို့ပိုင် စက်ရုံ များအတွက် ကုန်ကြမ်းများ ရရန်နှင့် ထိုစက်ရုံများက ထွက်သောကုန်ချောများကို ရောင်းရန်၊ မကြီးပွားသေး သည့် နယ်ရှင်းများကို သူ့ ထက် ဝါးထိမ်းယူကြလေသည်။ ထို့ကြောင့် အနောက်နိုင်ငံမှ ခန့်ရှင်ကြီးတို့သည်၊ အာရှ တိုက်- အာဖရိကတိုက်- အမေရိကတိုက်ရှိ နယ်ပယ်များ ကိုထိမ်းယူပြီး၊ ထိုနယ်များမှ ကုန်ကြမ်းများကို ယူ၍ ကုန်ချောများ ပြုလုပ်ပြီးလျှင်၊ လက်အောက်ခံ နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသား များအား ပြန်၍ ရောင်းနိုင်ခါစ နှစ်များတွင် ခန့်ရှင် စံနစ်ကြီးသည်။ အလွန်ကြီးပွား ထွန်းကား လာ၍ အလုပ်သမားတိုင်း၊ အလုပ်နှင့် လက်မပြတ်ဘဲ နေကြ လေသည်။ ထို့သော်လည်း ခန့်ရှင်တို့၏ လေတောစော ကြောင့် (အမြတ် ခလိမ္မ အတွက်) နိုင်ငံ တွင်းရှိ ခန့်ရှင်

အချင်းချင်း ပြိုင်ဆိုင်မှုကြောင့် ၎င်း၊ ခန့်သည်-* ရုဗ်သွား ပြီးလျှင်၊ အလုပ် လက်ခဲ များ တနေ့ထက် တနေ့၊ တလ ထက် တလ၊ တနှစ်ထက် တနှစ် ပိုမို ပေါများ လာလေ သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ခန့်ရှင်တို့၏စက်မှု လက်မှု ဌာနကြီးများက၊ ထုတ်လိုက်သော ကုန်စည်များကို ဝယ် နိုင်သော အခြေ အနေသည်။ ဆင်းရဲသားတို့၌ မရှိကြပေ။ ထိုအတွက်၊ ထိုဌာန များက ထွက်သော ကုန်စည်များ သည် ပို၍သာနေတော့၏။ ထို့ကြောင့် ခန့်ရှင်စံနစ်လက် အောက်တွင် § ကုန်စည်များ ထွက်စေသော အား သည်၊ ကြီးမား၍သာသည်နှင့်၊ ကမ္ဘာပေါ်တွင်ကုန်စည် များ သည် ဆင်းရဲသားများ ဝယ်ယူ သုံးဆောင်နိုင်သည် ထက် ပိုမိုများပြား လာလေသည်။ ဤကဲ့သို့ကုန်စည်များ ပိုမို၍ ထွက်တိုင်း၊ စီးပွားရေး၊ ကမောက်ကမဖြစ်သော အ ခြေ အနေထို့ တိုင်း ပြည်သည် ကျရောက်ရလေသည်။ ထို့ ကြောင့်၊ ခန့်ရှင် စံနစ်သည် ၎င်း- မှပေါက်ဖွားသော ကုန် စည်များကို ထွက်စေသည့် အား အပေါ်၌၊ မထိန်းနိုင် ကြောင်း၊ မအုပ် စီးနိုင်ကြောင်း ထင်ရှားပေသည်။ ထိုကဲ့ သို့၊ ဖြစ်ရခြင်းသည် အခြား အကြောင်းကြောင့် မဟုတ်

အခင်း- j အဆုံးတွင်ကြည့်ပါ။
 § ကုန်စည်များကို ထွက်စေသောအား Productive Forces.
 (၁) Workers. အလုပ်သွားများ။
 (၂) Object Upon Which Labour is Exp-
 anded. အလုပ်လုပ်ရမည့်အရာ။
 (၃) Instrument of Labour. အလုပ် လုပ်ရာတွင် အသုံးပြုရမည့်ကြိယာတန်ဆာ။

နေရှင်တို့၏ ကုန်စည်များကိုပြု လုပ်သောနည်းစံနစ်သည်၊ အကွပ် အခုပ်၊ အထိန်း၊ မရှိသောကြောင့်၊ ဖြစ်လေသည်။ အကယ်၍ - စည်းကမ်းနှင့်၊ နှိုင်းချိန်- တိုင်းထွာ၍ ကုန် စည်များကို ပြုလုပ်မည်ဆိုလျှင်၊ ဤကဲ့သို့ ဖြစ်နိုင်စရာအ အကြောင်းမရှိပေ။

နေရှင်စံနစ်လက်အောက်တွင်၊ လူတို့သည်၊ နေရာတိုင်း နှိုမည်သည့်အကြောင်းအရာမျိုးမဆိုအဆီအငါးမကွဲကွဲ” ပဋိပက္ခ*ဖြစ်၍ နေကြောင်းအစဉ်သဖြင့်တွေ့၍ နေရပေ သည်။ သတ္တု တွင်းများ- စက်ရုံကြီးများ- အရောင်းဥာန များအစရှိသည်တို့တွင်၊ လူအများကို ပေါင်းစည်း၍လုပ် ကိုင်စေခြင်းသည်၊ စည်းသုံးမှုကြောင့်၊ အလုပ်လုပ်ရာတွင် မည်ကဲ့သို့ အလုပ် တွင်ကျယ် ကြောင်း၊ သဘာဝ ဓမ္မ ဓါတ်များကို (ပထဝီ ဘေဇော အာပေါ ဝါယာ) မည် ကဲ့သို့ သုတို့၏အကျိုးငှါ- အသုံးချနိုင်ကြောင်းတို့ကို သုတို့ အား ထင်ရှားစေသည်။ ထို့ကြောင့် ကုန်စည်လုပ်ငန်း ကို ကြည့်လျှင်၊ ထိုလုပ် ငန်းသည် “ဘုံ သဘော” စင်စစ် ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရ လေသည်။ သို့ရာတွင် “အရောင်းအ

*ပဋိပက္ခ။ Contradiction နေရှင်စံနစ် လက် အောက်တွင် ပဋိပက္ခသုံးမျိုး ရှိလေသည်။

၁) Contradiction Between Labour and Capital. အလုပ်နှင့်ပဋိပက္ခ ဖြစ်၍နေခြင်း။ (အလုပ်သမားနှင့် နေရှင်)

- (၂) Contradiction Between Financial Groups နေရှင်အစုအဝေးချင်း ပဋိပက္ခဖြစ်နေခြင်း။
- (၃) Contradiction Between Imperialists and Colonial People နယ်ချဲ့ သွား များနှင့် လက်အောက်ခံ နိုင်ငံသမားများ ပဋိပက္ခဖြစ်နေခြင်း။

ဝတ်နှင့်၊ သုံးစွဲခြင်း သည်ကား ဝုဂ္ဂလိက သဘောပင် ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့်၊ ဘုံပစ္စည်းကို နေရှင် တစ် နည်း သာလျှင်၊ အသုံးပြုလေသည်။ ဤအချက်သည်ပဋိ ပက္ခအချက်ကြီး ဖြစ်လေသည်။ ဤပဋိပက္ခ အချက်ကြီးမှ အခြား၊ ပဋိပက္ခ ဖြစ်၍နေသော အချက်များ ပေါ်ပေါက် လာပြီ လျှင်၊ ထိုပဋိပက္ခများ အတွင်း၌၊ ကမ္ဘာကြီးသည် လည်၍ နေလေ၏။ ခေတ်သစ် စက်မှု လက်မှုလုပ်ငန်းကြီး သည်၊ ထိုမဆီလျော်သော အချက်ကြီးကိုပေါ်ထွင်ထင်ရှား အောင် လုပ်လေသတည်း။” “ဤပဋိပက္ခ အချက်သည် နေရှင်စံနစ်လက်အောက်တွင်၊ နေရှင်နှင့်ဆင်းရဲသားများ ပဋိပက္ခဖြစ်ရန် ပြုလုပ်သော အချက်ကြီးဖြစ်လေသည်။

မည်ကဲ့သို့ပဋိပက္ခဖြစ်၍နေကြောင်းကိုထပ်လောင်း ချီးမြှင့်ပြီးအံ့။ စီးပွားရေးသည် ထိုင်ဆုံးတန်းသို့ ရောက် သည်နှင့်စီးပွားရေး ပျက်စီးရန်အချိန်သည် နီးကပ်၍သာ လေသည်။ ထိုနည်းတူစွာ စီးပွားရေး ပျက်စီးပြီးနောက်၊ စီးပွားရေး ဖြန့်လည် ကောင်းမည့် အချိန်သည် ရောက်ရ မည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် စီးပွားရေး သည်သံသရာဝဲပြုစာကြီးထဲတွင် ဥပါဒ်၊ ဋီ၊ ဘင်၊ သဘော တူညီလည်၍ နေလေသည်။ အချို့သော လူတို့သည်၊ ကြာ ရာညီလေးမြင့်စွာ ပျက်စီး၍နေသော လက်ရှိ စီး ပွားရေးအ ဖြေအနေကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့်၊ နောက်ဆုံးပိတ်ပျက်စီး ခြင်းဟုယူဆကောင်းယူဆပေလိမ့်မည်။ သို့သော်ထည်း

† Socialism Utopian and Scientific by Engels.

လက်ရှိအခြေအနေ၏ နိမိတ်လက္ခဏာများကို ကြည့်ခြင်း အားဖြင့်၊ ခေတ်ကောင်းပြန်၍ ရောက်ရန် များစွာခဲထင်း လေသည်။

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ယခုဖြစ်ပေါ်၍ နေသော စီးပွားရေးနှင့် ပတ်သက်သော အရေးတို့သည်၊ ရွှေမှု၊ ကြေးထားသော ခေ့ နှင့်စံနစ်၏ အဓိပ္ပာယ်သဘောကို ထင်ရှားစွာ ဖော်ပြလေ သည်။ စက်မှု၊ လက်မှု ကြိယာများ တနေ့တခြား ပိုမို၍ ကောင်းသည်ထက် ကောင်းလာခြင်း၊ ရှေးက လူပေါင်း မြောက်မြားစွာ၊ ပင်ပင်ပန်းပန်းလုပ်ရသော အလုပ်မျိုးကို စက်နှင့် လွယ်လင့်တကူလုပ်နိုင်ခြင်း၊ တလ၊ ကိုးသတင်း သွားရမည့်ခရီးကို၊ ရေ၊ လေ၊ ကုန်းကြောင်း ခရီးတို့ဖြင့် အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း ပျံသန်းသွားလာနိုင်ခြင်း၊ အစ ရှိသည့် တိုးတက်မှုတို့သည်၊ များစွာသော လူသတ္တဝါအ ပေါင်းတို့ထွေကြွေခံစားနေရသော၊ ဆင်းရဲမျိုး၊ ဒုက္ခမျိုးတို့ နှင့်ထွဋ်ကြည့်မည် ဆိုလျှင်၊ အံ့ဘွယ်လိလိ ကွာခြား၍နေ ကြောင်းကို၊ ကုသေပေါင်းများစွာသော လူတို့သည် သိရှိ နားလည်ကြ လေသည်။ ကမ္ဘာ ကြီးတွင်၊ နေရာတကာ၌ တိုးတက်ထွန်းကား၍ နေပင်နေပြားသော်လည်း၊ ဆင်းရဲ သာ အလုပ်သမားများသည်ကား၊ ဖွတ်ကျောပြာရ၊ ဗွဲချင် တိုင်းမွဲ၊ တေချင်တိုင်းတေ၊ ဖြစ်၍သာနေကြလေ၏။ ဆင်းရဲ သား အလုပ်သမားများတွင် ရှိသော၊ မသုံးစွဲရသေးသည့် သတ္တိကောင်း၊ သတ္တိမြတ်ကလေးများအား များစွာနှုတ် ခွယ်ကောင်းလေသည်။ ဆင်းရဲသောအလုပ်သမားများ နှင့်၊ စည်းစိမ်သုခ ပြည့်စုံသော ခေ့ရှင် တို့သည်၊ မည်၍

မည်မျှကွာခြားကြောင်း၊ တခါတရံ ယခုကဲ့သို့ပေါ်လွင် ထင်ရှားခဲ့သည်ဟု မရှိဘူးချေ။

ခေ့ရှင်တို့သည် ဒုက္ခိတသတ္တဝါများအတွက် ဆေးရုံ များဆောက်ကြောင်း၊ ကျန်းမာသန်ရှင်းရေးအတွက် ပိုမို ဂရုစိုက်ကြောင်း၊ ပညာရေးကို ပိုမိုကောင်းမွန်ရန် နည်း သစ်နည်းကောင်းများထွင်ကြောင်း၊ စသည်တို့ကို၊ ၎င်း တို့၏အပြစ်ကို ကာကွယ်စိမ့်သောဌာ ပြောပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်-ကမ္ဘာပေါ်တွင် အလုပ်လက်မဲများ တနေ့ထက် တနေ့များပြားလာကြောင်းနှင့်၊ စစ်ရိပ်စစ်ဒဏ်များ ပိုမို၍ သန်းနေကြောင်းတို့ကို၊ ခေ့ရှင်များ ငြင်းဆို နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ ၎င်းပြင်-ခေ့ရှင် စံနစ်ကြီး၏ အကြောင်းကို ပြောရာ၌၊ တရား၊ တမြို့၊ တနယ်နှင့် ပတ်သက်၍ မပြော တဲ၊ တကမ္ဘာလုံးကိုခြုံ၍ပြောကြောင်းကို ခေ့ရှင်တို့သတ် ချုပ်ရပေလိမ့်မည်။ ဤကဲ့သို့ ပြောဆို ခြင်းသည်၊ အခြား အကြောင်းကြောင့် မဟုတ်၊ ခေ့ရှင် စံနစ်ကြီး၏ အကျိုး အပြစ်ကို၊ တကမ္ဘာလုံး ခံစား၍ နေရသောကြောင့် ဖြစ် လေသည်။

ဂရိတ်ဗြိတိန် ကျွန်းပုနှင့်၊ အမေရိကံ ပြည်ထောင်စု တွင်၊ နှစ်ပေါင်း အတော် ကြာမြင့်စွာ ခေ့ရှင် စံနစ်သည် ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားများစွာတို့၏၊ စားရေး၊ သောက် ရေး၊ နေရေး၊ အခြေအနေတို့ကို တိုးမြှင့်ပေးခဲ့လေသည်။ ယခုလည်း ထိုနိုင်ငံများ၌ ရှိသော အလုပ်သမားတို့၏အ ခြေအနေသည်၊ အခြားနိုင်ငံများတွင်ရှိသော ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားတို့၏ အခြေအနေနှင့်နှိုင်းစာသော် အတော်

အထန်အထန်းမြင့်ပေသေး၏။ သို့ရာတွင် ရှေးကထောက်
မမြင့်တော့ချေ။ ချော့ကျ၍ နေလေပြီ။ အာရှတိုက်၊ ဥရောပ
တိုက်အလယ်ပိုင်း၊ ရှေးသူဝန်မထမီ၊ ရုရှားနိုင်ငံ၊ တောင်
အမေရိကတိုက်တွင်ရှိကြသော ဆင်းရဲသားအလုပ်သမား
တို့၏ အခြေအနေသည်။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ အမေရိကပြည်
ထောင်စုတွင် ရှိကြသော အလုပ်သမားတို့၏ အခြေအနေ
ထက် အဆပေါင်း များစွာ ဆိုးဝါးလေသည်။ နိုင်ငံတိုင်း
တွင်အလုပ်လက်မဲ့ရေးပြဿနာသည်လည်း၊ တနေ့တခြား
ရှုပ်ထွေး၍သာလေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ အ
လုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်သော ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားတို့သည်
တနေ့တခြား ပေါများ၍ လာသော ကြောင့် ဖြစ်၏။ ထို
ကြောင့်ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားတို့သည် အစစအရာရာ
တိုင်းတွင် ချွတ်စွာကြောင့်၊ ကမ္ဘာတဝှမ်းလုံး ဆူပူကြကုန်၏။

သို့အတွက် ခန့်ရှင်စံနစ်ကြီးတည်တန့်သမျှကာလပတ်
လုံး၊ တဦးနှင့်တဦး မေတ္တာတရား ကင်းမဲ့သော စိတ်များ
ဆူပူသောင်းကြမ်းမှုများ၊ မကျေနပ်မှုများ ပေါ်ပေါက်လာ
ပြီးလျှင်၊ ကြောခဏပြည်တွင်းရေးစစ်ပွဲများ ပေါ်ပေါက်၍
လာလေသည်။ ခန့်ရှင်စံနစ် လက်အောက်တွင် မည်သည့်
တိုင်းနိုင်ငံစွဲမဆို အပေါ်ယံကြောကို ကြည့်ခြင်း အားဖြင့်
ကျေနပ် တင်းတိမ်ပြီး ချောင်းစွာ နေသည်ဟု တွေးထင်ရ
သော်လည်း၊ ပြည်တွင်း စစ်ပွဲများ၏ အရိပ်နိမိတ် တို့သည်
အစဉ်မပြတ်ထင်ရှား၍ နေလေသည်။

“ခန့်ရှင်တဦးသည် မိမိ၏အဖော်ဖြစ်သော ခန့်
ရှင်များအား” သတ်လေ့ ရှိလေသည်။ ဤကဲ့သို့

ကိုစုပေါင်းရန် ပြုလုပ်သည့် နည်းတူ၊ ခန့်ရှင် အ
ပေါင်းတို့၏ ဥစ္စာ ပစ္စည်း ကို အနည်း ငယ်သော
ခန့်ရှင်တို့သည် အေးခါးပြတိုက်၍ ယူလေ့ ရှိသဖြင့်
အသိုက်အဝန်းနှင့် စုပေါင်း၍ လုပ်သော လုပ်ငန်း
သည်လည်း အခြေတစေကြီးကျယ်ပုံတိုးတက်၍ လာ
လေသည်။ ဤအခြင်းအရာနှင့်ထပ်တူထင်မျှစက်
မှုလက်မှုပညာထွန်းကားရန်၊ လောကဓါတ်ပညာ
ကိုပိုမိုအသုံးချလိုသည်ကိုလည်း ကွန့်ပျက်တို့တွေ့ရ
လေသည်။ မြေများ ကိုလည်း စံနစ်ကျနစွာထွန်
ထက်ကြလေသည်။ အလုပ် သမားတို့ ကိုင်သော
ကြီးထာဝန်ဆာပသာများသည်လည်း ‘ရပေါင်း’၍
လုပ်မှသာလျှင် အသုံးဝင်နိုင်သော အရာများဖြစ်
လာလေသည်။ ကုန်စည်များဖြစ်စေသော ပစ္စည်း
များကိုလည်း၊ အလုပ်သမားများကို ပေါင်းစပ်၍
လုပ်ကိုင် စေခြင်းဖြင့်၊ အကုန်အကျနည်း၍ စရိတ်
သက်သာအောင် ပြုလုပ်ကြလေသည်။ ကမ္ဘာပေါ်
ရှိ လူအပေါင်း တို့သည် “ကမ္ဘာဇေး” တည်းဟူ
သော ထောင်ချောက်ထဲတွင် မိနေကြရာ၊ ခန့်ရှင်
ခေတ်သည် လူမျိုးမခြား ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသား
သဘောသက်ဝင်၍ လာလေသည်။ ခန့်ရှင်ဦးရေ
သည်လည်းနည်းပါး၍ သွားသည်နှင့်တပြိုင်တည်း
(ပြုပြင်ပြောင်းလဲ၍ နေသည့် အကျိုးကျေးဇူးကို
ခံစားယူပြီးလျှင် တဦးတယောက် ကောင်းသာ ခံ
စား၍ နေသော ခန့်ရှင်ကြီးများ) ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး

သောလူများသည် ပိုမို၍ များပြား လာသေးသည်။ ထိုအချိန်တွင်လည်း အလုပ်သမား အတန်းအစား ၏ အခဲမကြေ အပြင်းအထန် ဆိုးဝါး၍ နေသော စိတ်ဓါတ် သည်လည်း၊ တအံ့ နွေးနွေး ပွားများ ၍နေလေသည်။ ဤအတန်းအစား လူမျိုးတို့သည် များပြားလာပြီးလျှင် ကုန်စည်များကို ဖန်တည်း၍ နေသော ဓနရှင်တို့၏နည်းနှင့် ညီညာစုရုံးပြီး၊ စည်း ကမ်းသေဝပ်ကြလေသည်။ ဓနရှင်တို့၏ထက်ဝါး ကြီးအုပ်မှုသည်ပစ္စည်းလုပ်သော စံနစ်တွင်း၌မိ၍ နေလေပြီ။ ကုန်စည်များကို ဖြစ်စေသော ပစ္စည်း များစုံ၍သာရန် ပြုလုပ်ခြင်း၊ အလုပ်ကိုဝေခွဲ၍ အ သိုက်အဝန်းနှင့် လူများကို လုပ်ကိုင် စေခြင်းတို့ သည်၊ ဓနရှင်တို့အားကိုယ်တိုင် ကိုယ်ပတ်စေသော အခါထို့ရေခံစေ၏။ မကြေချမ်းမှုများသည်ပေါက် ကွဲ၍သာလေတော့၏။ ဓနရှင်ဦးပိုင်ဥစ္စာပစ္စည်း၏ မသာခေါင်းလောင်းသည် ထိုးလေပြီ။ အေးခါးပြ တို့သည်လည်း ခါးပြတိုက် ခံရတော့မည်”ဟု ကားလ်မတ်စ်သည် “ဓနကျမ်း”တွင်အတိအလင်း ဆိုထားလေသည်။

ကားလ်မတ်စ်- ပြောသည့်အတိုင်း၊ ဓနရှင် စံနစ်ကြီး သည် တိုးပွား ထွန်းကားလာ၍ ယခုအချိန်၌၊ ထိပ်ဆုံး တန်း ဖြစ်သော နယ်ချဲ့စံနစ် ဘဝသို့၊ ရောက်၍နေလေပြီ။ ဓနရှင် စံနစ်အရ ဓနရှင် တဦးနှင့် တဦး၊ တယောက်နှင့် တယောက်- တဖွဲ့နှင့်တဖွဲ့တိုက်သတ်ဖြတ်၍ ဓနဥစ္စာကို

ခုလိုက် စုပုံဖြစ်ရန်ကြိုးစားကြရာ၊ အချို့သောဒဏ်မခံနိုင် သည့် ဓနရှင်တို့သည်၊ ပျောက်ပျက်၍ သွားကြကုန်၏။ အချို့တို့သည်လည်း၊ ၎င်းတို့ထက် ကြီးမားသော ဓနရှင် ကြီးတို့၏ လက်အောက်သို့ တိုးလျှိုးပင်၍ သွားကြကုန်၏။ အချို့တို့သည်လည်း၊ ဤကဲ့သို့ထိနှိပ်သတ်ဖြတ်မှုတို့သည် ၎င်းတို့အတွက် အကျိုးကျေးဇူးမရှိကြောင်း သိကြသဖြင့် ပေါင်းစပ်ကြပြီးလျှင်၊ ထက်ဝါးကြီး ပို၍အုတ်စီး နိုင်သော အဖွဲ့ကြီး* များတည်ထောင် ကြလေသည်။ ဤအဖွဲ့ကြီး များသည် လက်မှု စက်မှုပညာထွန်းကားသော အရပ်ဒေ သများတွင်၊ လူတို့၏ နေရေးထိုင်ရေး စားရေးသောက်ရေး ကိုဖန်တီး၍နေ၏။ ဆင်းရဲသား တို့သည် ၎င်းတို့ အပေါ် ကလွဲ၍ မည်သူကိုမှ အားကိုး အားထားစရာမရှိကြပေ။ အထက်တိုက်ကြီး တို့သည်လည်း၊ တခုနှင့်တခု ပေါင်းစပ် ကြပြီးလျှင်၊ ဓနရှင် ကုန်သည် ကြီးတို့၏ နေပစ္စည်းနှင့် ပေါင်း စပ်ကြလေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပြုလုပ်ကြပြီး နောက် အထက် သူဌေး ကြီးများနှင့်၊ ကုန်သည်ကြီးတို့ ပေါင်းစပ် ထားသော ငွေပင်ငွေရင်းတို့ကို အခြားတိုင်းနိုင်ငံသို့ယူ ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊ ထိုတိုင်းနိုင်ငံများ၌၊ တိုးပွားရန် ပြု လုပ်ကြလေသည်။

ဤကဲ့သို့၊ ငွေပင်-ငွေရင်းများကိုအခြားတိုင်းပြည်သို့ ယူဆောင်သွားပြီး၊ တည်ထောင်ရခြင်းသည်၊ အခြား အ ကြောင်း များကြောင့် မဟုတ်ပေ။ ပဋ္ဌမ ကနဦး ဓနရှင်

* အဖွဲ့ကြီးများ Cartels Syndicates Combines Trusts Etc.

ဝံနစ်ထွန်းကားသော နေရာများတွင်၊ စက်ရုံကြီး များမှ ထွက်သော ကုန်စည်များသည် ပိုမိုများပြားလာသည်က တကြောင်း၊ ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားတို့သည်လည်း၊ နေ့ရှင်တို့၏ သွေးရင်မှုကြောင့်၊ ထိုကုန်စည် အားလုံးကို ဝယ်ယူသုံးစွဲရန် ဥစ္စာပစ္စည်းပြည့်စုံသည်က တကြောင်း ဤသို့သော အကြောင်းများကြောင့်၊ "ကမ္ဘာ့ဈေးကြီးကို လက်ဝယ်ရရှိရန်နှင့်- ပိုလျှံနေသော ငွေပင်ငွေရင်းကို စိုက်ထူလျှင်၊ တိုးပွားမည် ဖြစ်သော နယ်ပယ်များကို သိမ်းပိုက်ရန် အရေးကြီးလှပြီးလျှင်၊ နယ်ပယ်များကို လိုက်လံရှာဖွေ၍ သိမ်းပိုက်ကြလေသည်၊ ပြိတ်သျှင်နိုင်ငံတွင်ရှိသော နေ့ရှင်ကြီးများသည် ဤအကြံကို ပဋိပသုံးဦးသဖြင့်၊ နယ်ပယ်များကို လိုက်လံရှာဖွေ၍ သိမ်းပိုက်လေသည်။

သက္ကရာဇ်-၁၉၀၀-ပြည့်သည့် နှစ်တွင်၊ နေ့ရှင်နိုင်ငံတို့သည် ကမ္ဘာ ကြီးအား ခွဲဝေ၍ ယူပြီးသား ဖြစ်၍ နေလေပြီ၊ ထိုကဲ့သို့ ခွဲဝေ ရာတွင်၊ ပြိတ်သျှင် နယ်ချဲ့သမားတို့သည် ဝေရ အများဆုံး ရကြ လေသည်၊ နယ်ချဲ့ဝံနစ် လက် အောက် တွင်၊ စီးပွားရေး သည်လည်း ပိုမိုရှုပ်ထွေးပွလဲ၍ ထာပြီ လျှင်-နယ်ချဲ့နိုင်ငံ အချင်းချင်း သူထက်ငါ" ကမ္ဘာ့ဈေးကြီး" ကို လက်ဝါးကြီး ဖုတ်ရန် ချိန်ရွယ်၍ နေကြသဖြင့်၊ စစ်မက်အင်္ဂါ လက္ခဏာများ ပေါ်ပေါက် လာ၍၊ တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံအပြိုင်အဆိုင်လက်နက်များ၊ စစ်ဘင်များ၊ ရေတပ်များ၊ လေတပ်များ စုဆောင်းကြလေသည်။ စီးပွားရေး အပေါ်တွင် အခြေတည်သော

¶ World Market- ခေါ် နေ့ရှင်တို့ပြုလုပ်သော ကုန်စည်များကို ရောင်းရန် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဈေးအနှံ့ အပြားရှာခြင်း။

နိုင်ငံရေးသည်လည်း၊ ရှုပ်ထွေး၍ ထာလေသည်။ စီးပွားရေးသမားတို့သည်၊ နိုင်ငံရေးကို၊ ၎င်းတို့၏ အကျိုးစီးပွားအထို့ငှါ၊ လက်နက် သဘာဝပတ် အသုံးပြုကြလေသည်။

ဤကဲ့သို့သော အခြေအနေ ဆိုးကြီး အတွင်းတွင်၊ လောဘဇောကြောင့်၊ နေ့ရှင်နိုင်ငံအချင်းချင်း စစ်မက်ဖြစ်ပွားရန်သေချာ၍ နေလေသည်။ ၁၉၁၄-၁၈ ခုနှစ် အတွင်းလည်း ထိုကဲ့သို့သော စစ်ကြီးဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ၊ ထိုစစ်အတွင်းတွင်၊ နေ့ရှင်တို့၏ ဝါးစာခံ ဆင်းရဲသားပေါင်း မြောက်မြားစွာ* သေကြေပျက်စီးကြကုန်၏။

အကယ်၍သာ နယ်ချဲ့ခေတ်ကြီးတွင်၊ ပေါ်ပေါက် ၍ နေသော လေယာဉ်ပျံများ၊ မီးရထားများ၊ မီးသင်္ဘောများ၊ ရိုင်ယာလက်များကို၊ နေ့ရှင်သွားတို့၏ ကောင်းကျိုးစီးပွားအတွက် ကိုသာ အသုံးမချဘဲ၊ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူအပေါင်းတို့ ထလောက်နှင့် တယောက်- နီးစပ်ရန်၊ ရင်းနှီးရန်၊ မေတ္တာတရားပွားကြရန်၊ သဘောညီမျှရန်- အသုံးပြုမည်ဆိုလျှင်၊ ကမ္ဘာကြီးသည် ဤကဲ့သို့ ဆိုးဝါးနေသော အခြေအနေမျိုး နှိမ့်နေမည် မဟုတ်ပေ။ ထာချမှာကား တတိုင်းပြည်ရှိ လူများနှင့် အခြားတိုင်းပြည်တွင် ရှိသော လူများသည် ၎င်း၊ လူတမျိုးနှင့် တမျိုးသည် ၎င်း၊ တာသာတမျိုးနှင့် တမျိုးသည် ၎င်း၊ အထင်အမြင် အယူအဆ လွဲကြားပြီးလျှင်၊ ကမ္ဘာပေါ်၌

* ၁၉၁၄-၁၈ ခုနှစ် ကမ္ဘာစစ်ကြီးတွင် လူပေါင်း ၄၁,၄၃၅,၀၀၀ Interparliamentary Union of Enquiry of 1931 အင်္ဂလိပ်စာအုပ် သေကြေပျက်စီးလေသည်။ ကမ္ဘာ၏ လူဦးရေအရ ဆိုလျှင် လူ ၄၀ လျှင် တယောက် သေလေသည်။

မေတ္တာတရားကင်းမဲ့၍ နေကြလေသည်။ လောကဓါတ်
 ပညာနှင့် ဆေးပညာ တို့သည်လည်း။ ဂြေ့ကထက်ထွန်း
 ကား၍ နေလေသည်။ သို့သော်လည်း များစွာသောလူအ
 ပေါင်းတို့သည် ငတ်မွတ်ခြင်းရောဂါထူပြောခြင်း၊ အသက်
 တိုခြင်းစသည့်ဘေးအပေါင်းနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံ၍ နေကြ
 လေသည်။ များစွာဝမ်းနည်းဘွယ်ကောင်း၏။ ပစ္စည်းသည်
 ကား ကောင်း၏။ ချောမွေ့၏။ အရသာရှိ၏။ သို့သော်
 လည်း လူအများ၏ ကောင်းရာကောင်းကြောင်း အတွက်
 ထိုပစ္စည်းများကို အသုံးမပြုကြပေ။ ထို့ကြောင့် နှစ်ချ
 သော ခေတ်ကြီးတွင်၊ ဒီးရထားများ၊ လေယာဉ်ပျံများ၊
 ဒီးသင်္ဘောများ၊ ပိုင်ယာလက်များ၊ ဆောက်လုပ်ခြင်း
 ၏အဓိက ရည်ရွယ်ချက်သည်၊ နောင်ဖြစ်ပေါ်မည့် စစ်အ
 တွင်း၌ သုံးရန်ဖြစ်လေသည်။ ထိုနည်းတူစွာ ထွန်းကား
 သောသောက ဓါတ်ပညာဆေးပညာတို့သည်လည်း၊ စစ်
 ထဲတွင်၊ သတ္တဝါအပေါင်း သေကြေပျက်စီးစိမ့် သောဌာ
 အဆိပ်ငွေ့များ၊ ရောဂါပျံ များပြုလုပ်ရန်ဖြစ်လေသည်။

ဤကဲ့သို့ဖြစ်ရခြင်းသည် အခြားအကြောင်းများကြောင့်
 မဟုတ်ချေ။ ဓနရှင်အချင်းချင်း စည်းမဲ့ ကင်းမဲ့ ပြိုင်ဆိုင်မှု
 ကြောင့်၊ အချို့သော ဓနရှင်များပျောက်ကွယ်၍၊ ကျန်ဓန
 ရှင်များသည်၊ ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားများအား ထင်သ
 လိုလက်ဝါးကြီးအုပ်၍ တိုင်းပြည်တိုင်းရှိအစိုးရတို့အား
 ၎င်းတို့၏ ကိုယ်ကျိုးစီးပွား အလိုငှာ၊ ကြီးဆွဲနေသော
 ကြောင့်ဖြစ်ပေသည်။

ကားလိမတ်စ်၏ အယူအဆ များကို၊ ဂြေ့အခါ၌

နာမည်ကြီးပညာရှိကြီးများက များသည်ဟုပြောပြော
 ပျက်ရမ့် သရော်ကြလေသည်။ ဗြိတိသျှ အလုပ်သမား
 ခေါင်းဆောင်များက ပင်လျင် ဤကဲ့သို့ပြောဆိုကြ၏။ ယခု
 အခါတွင် ကားလိမတ်စ်၏ ဝါဒကို ဂြေ့ကကဲ့သို့ ဂရုမစိုက်
 ဘဲမနေနိုင်ကြချေ။ မတ်စ်၏ ယူဆချက်များ အကြောင်း
 ကို၊ နေရာထကာတွင် ပြောဆို၍ နေကြလေပြီ။ ၎င်းပြင်
 ရှုရှားပြည်တွင်၊ ကားလိမတ်စ်၏ တရားများကို အခြေခံ
 ထား၍၊ သတ္တဝါအပေါင်း၏ နေရေး၊ တိုင်ရေး၊ စားရေး
 သေခံရေးတို့သည် ထမိုးတဖုံပြောင်းလဲသဖြင့်၊ သတ္တဝါ
 အပေါင်းတို့သည်၊ လူတို့ခံစားခွင့်ခံစားလိုက်သောအရေး
 ဟူသမျှ ဘို့ကို၊ ဓနရှင်လက်အောက်ရှိနိုင်ငံများကဲ့သို့ မဟုတ်၊
 လုံးဝခံစားခံစား၍ နေရလေပြီ။ ဓနရှင်စံနစ် ထွန်းချီးသော
 နိုင်ငံများ၌ ကားလိမတ်စ်ပြောခဲ့သည့် အတိုင်း၊ ဘေး
 ဘယာဒုက္ခအပေါင်းတို့နှင့်တွေ့ကြုံ၍ နေရ၏။

ယခုအခါ ကိုယ်ကျိုး ကျေးဇူးနှင့် ဆန့်ကျင်သဖြင့်၊
 မန်းတီးပြီး ကားလိမတ်စ်၏ တရားများတွင် အပြစ် အနာ
 အဆာများကို သိုက်လံရှာဖွေကောင်းရှာဖွေပေလိမ့်မည်။
 သို့သော်လည်း ဂြေ့ကကဲ့သို့ ပမာမထားဘဲ နေနိုင်ကြ
 ထော့မည်မဟုတ်။

ကားလိမတ်စ်သည် အခြားအခြားသော ပညာရှိကြီး
 များထက်၊ ပိုမိုပင် ဖြစ်နေသော ကမ္ဘာ့အောင်ကိုဗန်တီး
 ၍နေသည့် စေတနာအကြောင်း ၎င်းကို မြင်သည့်ပြင်၊ ထို
 အကြောင်း ၎င်းကြောင့် မည်ကဲ့သို့သော အကျိုး တရား
 များ ဖြစ်ပေါ်၍ လာမည်ကိုလည်း ထိလေသည်။ ထိုကဲ့သို့

ကားထိမတ်စ်ဥာဏ်မျက်စေ့နှင့် တွေးထင်ထိခြင်းသည် အတိုင်း၊ ယခုအခါ ကမ္ဘာပေါ်တွင် တင်ထင်ရှားရှား ဖြစ်ပေါ်၍နေလေသည်။ မတ်စ် ရုပ်တရား* သည်လည်း

* Anti Daring by F. Engels. အကြောင်းအရာသစ်များ သည် အတိတ်ရာဇဝင်ကို အသစ်တဖန် စုံစမ်းစစ်ဆေးရန် တိုက်တွန်း၍နေလေသည်။ ၎င်းပြင်အတိတ်ရာဇဝင်အပေါင်းသည် လူ့အတန်းအစားများ သူ့ထက် ငါတည်တန်ရန် လုံးပမ်းသော ရာဇဝင်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း။ လူ့အပေါင်းတို့တွင် တိုက်ပျက်သတ်ဖြတ်လေ့ ရှိသော လူ့အတန်းအစားသည်။ ကုန်စည်များပြုလုပ် သောနည်းမျိုးနှင့် ဖဲလှယ်သောနည်းမျိုးတို့မှာ အတိုချုပ်ဆိုလျှင် ထိုလူများ၏ လက်ထဲတွင်ရှိသောစီးပွားရေးအခြေအနေမှ ပေါက်ပွားကြောင်းကို၎င်း တွေ့ ရလေသည်။ ထို့ကြောင့် လူ့အပေါင်းတို့၏ စီးပွားရေးအဆောက်အအုံသည် အစစ်အမှန်အခြေခံဖြစ်လေသည်။ အတိတ်ကိုစစ်ဆေးမည်ဆိုလျှင် ထိုအခြေခံကို အထောက်အထားပြု၍ ဥပဒေအဖွဲ့တို့၏အကြောင်းအပြင်။ ရာဇဝင်ခေတ်တိုင်း တို့၏ တာသာ- အဘိဓမ္မာနှင့် အခြားအယူအဆတို့ကို ရှင်းလင်းသော်ပြီ လေသည်။ ရာဇဝင်၏အဘိဓမ္မာဖြစ်သော နောက်ဆုံးကိန်းအောင်းရာအရပ်မှ စိတ်ကူးသည်။ နှင်ထုတ်ခြင်းခံရပြီး၍ ရှေးကကဲ့သို့ လူ၏ရုပ်ကို စိတ်စေတသိက် တို့ဖြင့်ဖော်ပြခြင်းမပြုဘဲ၊ လူ၏စိတ်စေတသိက်ကို ရုပ်ကသာဖော်ပြလေသည်။

Ludwig Feuerbach by F. Engels ထို့ကြောင့် ခေတ်သစ်ရာဇဝင်အနည်းဆုံးခိုင်ရေးလုံးပမ်းမှုသည် လူ့အတန်းအစားလုံး ပမ်းမှုဖြစ်လေသည်ဟူ၍ မှန်ကန်ကြောင်းကို ပြလေသည်။ နောက်ဆုံးခိုင်ရေး သဘောအခြေကိုပမာမထားဘဲ၊ လွတ်လပ်ရာ လွတ်လပ်ကြောင်းအတွက်အား လုံးသော လူ့အတန်းအစားများ လုံးပမ်းမှုသည်လည်း။ (အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် လူ့အတန်းအစားလုံးပမ်းမှုသည် ခိုင်ရေးလုံးပမ်းမှုဖြစ်လေသည်။) နောက်ဆုံးစီးပွားရေး လွတ်မြောက်ရာ လွတ်မြောက်ကြောင်း ပြဿနာကို ပေါ်နေပြလေသည်။ ထိုကြောင့် ဤအချက်တွင် အနည်းဆုံးခိုင်ရေးအာဏာ ဖြစ် သော အစိုးရသည် အခြေခံမဟုတ်။ စစ်ရှက်နေသော လူ့အပေါင်း (စီးပွားရေး အားဖြင့် ဆက်သွယ်သော နယ်အတွင်း) သာလျှင် အရေးကြီးသော အရာဖြစ် လေသည်။ ဟိုအလိုကြည့်သော ရှေးအစဉ်အလာ အယူအဆအားဖြင့် အစိုးရ သည် အရေးကြီးသော အရာဖြစ်၍ စစ်ရှက်နေသော လူ့အပေါင်း သည် အစိုးရ၏ စီမံကိန်းခြင်းကို ခံရလေသည်။ အမြင်အားဖြင့်၊ ဤအယူအဆသည် ကိုက်ညီလေသည်။

လူတတန်းစားက အခြားတတန်းစားအား သွတ်သွင်း၍ ထားသော ကျွန်တွင်းမှ၊ မည်ကဲ့သို့ လွတ်မြော်နိုင်ကြောင်း ကို ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားများအား ဖော်ပြရုံသာမက၊ မတ်စ်၏ ဘောဂဗေဒ* ယူဆချက်များကလည်း။ အလုပ် သမားများသည် လွတ်လပ်သော တိုင်းပြည်များ၌ ပင်လျှင် မည်သည့် အခြေအနေ၌ နေရသည်ကို၊ ပွင့်ပွင့် ထင်းလင်း ကြီး ထုတ်ဖော် ပြထား၏။ စင်စစ်အားဖြင့် ဆိုရှယ်လစ်နိုင် င်တွင် ရှိသော လူများမှ (အပ) မည်သည့် (အပေါ်ယံခေါ် ဝေါ်နေကြသော) ကိုယ့်မင်း ကိုယ့်ချင်း နိုင်ငံ၌ မဆို၊ ဆင်းရဲ သားတို့သည် လွတ်လပ်စွာ မနေကြရချေ။ ထို့ကြောင့် မတ်စ်သည် လူ့အတန်းအစား ခွဲခြားသော စံနစ်ကြီးကို မည်ကဲ့သို့ ပျက်ဆီးမည်ကို ၎င်း၊ လက်ဝါးကြီးအုပ်ခြင်းကို မည်ကဲ့သို့ ဖြိုဖျက်မည်ကို ၎င်း၊ အလုပ် သမားများသည် မည်ကဲ့သို့ လွတ်မြောက်ရန် ၎င်း၊ စသည့်နည်းအမျိုးမျိုးကို ပြခဲ့လေသည်။

အချို့သော လူများက မတ်စ်ယူဆချက်များသည် ယခု ခေတ်ဖြစ်ပေါ်နေသည့် အခြေအနေနှင့် မကိုက်ညီသဖြင့်၊ မှားကြောင်း ပြောဆိုကြလေသည်။ မတ်စ်သည် လွန်ခဲ့ သောနှစ်ပေါင်းငါးဆယ်ကျော် လောက်က သေဆုံးခဲ့၍ ထိုနှစ်များအတွင်းတွင် ကမ္ဘာလောကကြီး၏ အခြေအနေ သည်လည်း၊ အဆမတန် ပြောင်းလဲခဲ့သဖြင့် မတ်စ်၏ အ ချက် အလက်များသည် ခရေစေ တွင်းကျ ကိုက်ညီရ

* ဘောဂဗေဒ၊ မတ်စ် ဘောဂဗေဒ ယူဆချက်ကို နောက် အခန်းတွင် သော်ပြထားသည်။

မည်ဟုမဆိုနိုင်။ သို့ရာတွင် ခန့်ရှင်တို့သည် တနေ့တခြား ပိုမို၍ လက်ဝါးကြီးအုပ်နိုင်သည့် အခြေအနေသို့ ရောက် မည်ကို၊ မတ်စ်နှင့် အိန်းဂျယ်လ်တို့ ခြင်ရုံသာမက၊ လီနှင့် ဇီ လက်ထက်သို့ရောက်သောအခါ၊ လီနှင့်သည်မတ်စ်၏ တရားများနှင့် နယ်ချဲ့ခေတ်ကြီးတွင် စမ်းကြည့်သော အခါ၊ မှန်ကန်ကြောင်း သိရှိရလေသည်။

၁၉၁၄-၁၈ ခုနှစ် ကမ္ဘာစစ်ကြီးကစ၍ ယနေ့အထိ ကမ္ဘာ၏ စီးပွားရေး အခြေအနေကို ကြည့်လျှင်၊ တနေ့တခြား ပိုမို၍ပျက်စီး* နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ခန့်ရှင်စံနစ်လက်အောက်တွင် ပဋိပက္ခဖြစ် ၍နေသော အကြောင်းရင်း များကြောင့် ဖြစ်ရလေသည်။ မည်ကဲ့သို့ ပဋိပက္ခ ဖြစ်ပျက်နေသဖြင့် ကမ္ဘာကြီးသည် မည်သည့် အခြေသို့ သက်ဆင်း၍ နေသည်ကို ဖော်ပြ ပေစို့။

၁။ ခန့်ရှင်စံနစ် လက်အောက်တွင် ကုန်စည်များကို အများ၏လုံ့လပိုမိုယူဖြင့် ပြုလုပ်ပါသော်လည်း၊ လူနည်းစု လက်ထက်လောက်ရှိသော ခန့်ရှင်တို့က သာလျှင်၊ ထို ကုန်စည်များကို ချယ်ထုတ်သုံးစွဲနိုင်၏။ အလုပ်သမားများ နှင့် ကုန်စည်များကို ဖြစ်စေသော ပစ္စည်းများသည်၊ မည်သို့ ချုပ်ဆိုနိုင်ရေး အားဖြင့် မသက်ဆိုင်ကြချေ။ ထို့ကြောင့် အလုပ်သမား များသည် တသက်လုံး အစစား ဘဝသို့

* ကမ္ဘာကြီး၏စီးပွားရေးအခြေအနေသည် ပျက်စီး၍ နေသည့်ဟုဆိုရာ၌ တကမ္ဘာလုံးရှိ အများသောလူတို့၏ နေရေး၊ ထိုင်ရေး၊ စားရေး၊ သောက် ရေး၊ ပျက်စီးကြောင်းကို ဆိုလိုသည်။

သက်ဆင်းကျရောက်၍နေ၏။ လက်မှုပညာ ထွန်းကား သော ဗြိတိသျှကျွန်းတွင်၊ ထိုကဲ့သို့သော အခြေအနေသည် ပိုမို၍ ထင်ရှားလေသည်။ လက်မှုပညာ မထွန်းကားသေး သည့် အရှေ့နိုင်ငံများ ဖြစ်သော တရုတ်ပြည်၊ အိန္ဒိယပြည်၊ ဗမာပြည် များတွင် လည်း၊ အခြား နိုင်ငံ များနှင့် ကုန် ရောင်းကုန်ဝယ် ဆက်စပ်နေသဖြင့်၊ လူထုတန်းစားနှင့် တတန်းစား၊ အနောက်နိုင်ငံများမှာကဲ့သို့၊ တနေ့တခြား ပဋိပက္ခ ဖြစ်ရန် အကြောင်းများ ပိုမိုဖြစ်ပေါ် လာလေ သည်။ ထိုကဲ့သို့ ပဋိပက္ခ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နောက်ဆုံးအခြေ အနေသို့ ရောက်၍ နေလေပြီ။ တနေ့သော အခါ၊ ထိုအခြေ အနေသည် မီးတောင်ကြီးသဘွယ် ပေါက်ကွဲမည်မှာ မလွဲ ပေ။ ရာဇဝင် ဆရာများပင်လျှင် ၁၉၁၄-ခုနှစ်ကစ၍၊ တိုင်းပြည်နိုင်ငံတိုင်းတွင်၊ အချင်းချင်း ပုန်ကန်ကြခုန်အမိတ် နိမိတ်များပေါ်ပေါက်၍ နေသည်ကို ဝန်ခံကြရ၏။

၂။ တိုင်းပြည်နိုင်ငံတွင်၊ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ် နှင့်ပတ် သက်၍၊ လက်ဝါးကြီး အုပ်နိုင်သော နည်းစံနစ်ကြောင့် ခန့်ရှင်စံနစ် လက်အောက်တွင်၊ အပြိုင်အဆိုင်များ နည်း သည်ဟု လူတို့သည် ပြောကောင်း ပြောပေလိမ့်မည်။ သို့ သော်- တကမ္ဘာလုံး၏ ကုန်စည် ကူးသန်း ရောင်းဝယ် ဖောက်ကားရေးကို ကြည့်လျှင်၊ ပြင်သစ် ခန့်ရှင်ကြီးများ သည်၎င်း၊ ဂျပန်ခန့်ရှင်ကြီးများသည်၎င်း၊ အီတလီခန့်ရှင် ကြီးများသည်၎င်း၊ တဦးနှင့်တဦး ပြိုင်ဆိုင် ကြပြီးလျှင်၊ ရောင်းဝယ်ရေး တားမြစ်သော ဥပဒေများကို ပြုလုပ်၍ ၎င်း၊ အခွန်အကောက်ကြီးလေးစွာ ယူ၍၎င်း၊ နည်းအမျိုး

မျိုးဖြင့်၊ တဦးရောင်းသောနေရာ တဦးမရောင်းနိုင်ရန်စီမံ
 ပိတ်ဆို့ကြရလေသည်။ ထို့ကြောင့်-ကုန်ရောင်းဝယ်ရေး
 နှင့်ပတ်သက်၍၊ တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ စစ်မက်အင်္ဂါဖြစ်ပွား
 ရန်နိမိတ်များသည်၊ ခန့်ရှင်စံနစ်လက်အောက်တွင်၊ တနေ့
 တခြားပေါ်လွင်၍လာ၏။ သို့အတွက် ကြောက်မက်ဘွယ်
 ကောင်းသော စစ်မက်များပေါ်ပေါက်စေရန်၊ တင်ကြို
 ပြီးစံနစ်ကျနစွာစီစဉ်ခန့်ခွဲ၍၊ ကုန်စည်များကို လူတို့အဘို့
 ပြုလုပ်ရန်အချိန်တန်လေပြီ။ သို့ပါသော်လည်း၊ ခန့်ရှင်စံနစ်
 အရ၊ ထိုကဲ့သို့ပြုလုပ်ရန်ပျက်စီး၍နေ၏။

၃။ ခန့်ရှင်စံနစ်လက်အောက်တွင်၊ စက်မှုလက်မှုများ
 ပိုမိုထွန်းကား၍ လာသဖြင့်၊ ရှေးက လူ့ဆယ်ယောက်
 မောင်းရသော စက်ကို၊ ယခု လူ့တယောက် လောက်
 နှင့်ပြီးစီးနိုင်သည်သာမက၊ ထွက်လာသော ပစ္စည်းအရေ
 အတွက်လည်း၊ ရှေးကထက်များပြားလာလေသည်။ ထို
 အတူ-ကူးသန်းသွားလာရေးသည်လည်း၊ တနေ့ထက်တ
 နေ့ပိုမိုလွယ်ကူဆန်းပြားလာလေ၏။ ထို့ကြောင့်-လူပိုအ
 လုပ်လက်မဲ့တို့သည်၊ တနေ့တခြားပိုမို၍များလာသဖြင့်၊
 အလုပ်မလုပ်ဘူးသေးသော ပညာတတ် အလုပ်လက်မဲ့
 များလည်းတိုး၍ပေါများလာလေသည်။ ထို့ကြောင့်-ကုန်
 စည်များကို မသုံးစွဲနိုင်သော လူများ ပိုမိုများပြားလာသ
 ဖြင့်၊ ကုန်စည်များမရောင်းရတဲရှိ၍နေလေသည်။ ထိုကုန်
 စည်များကို၊ လိုသည်ထက်ပို၍ ထွက်သော ကုန်စည်ဟု
 ခေါ်ဆိုပြီးလျှင်၊ ၎င်းတို့ကို ဖြစ်စေသော ပစ္စည်းများကို
 လည်း၊ ပိတ်လိုက် ရပ်လိုက်ကြလေသည်။ စင်စစ်အားဖြင့်

ကမ္ဘာပေါ်တွင်ရှိသော ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားများကို
 ကြည့်သော်၊ အလုပ်သမားများသည်အများအားဖြင့် စား
 ရမဲ့၊ သောက်ရမဲ့၊ ဝတ်ရမဲ့ ဖြစ်၍နေသည်ကို တွေ့ရခြင်ရ
 လေသည်။ ထို့ကြောင့် ကုန်စည်သည် မပိုရုံသာ မက၊
 လိုသေးသည်မှာ ထင်ရှားပေသည်။ ဥပမာ-ကမ္ဘာပေါ်
 တွင် ပိုးထည်ချည်ထည် ယက်ကန်း ငြိုးကြီးများ သည်၊
 လိုသည်ထက်၊ ပို၍နေသည်ဆို၍ ပိတ်ထားကြောင်းကို
 တွေ့ရ၏။ သို့သော်လည်းဆင်းရဲသားများမှာ၊ အပူအဇော်
 ရှုရန် ဖုံးစရာအဝတ် တထည်မျှကိုပင် မရရှိကြချေ။

အထက်ပါ အကြောင်းခြင်းရာများကို ထောက်သဖြင့်
 အလုပ်သမားများ၊ လစား ကလေးများ၊ လက်မှုပညာ
 ထတ်များ-လူလက်တန်းစားနှင့်လယ်သမားများသည်၊ တ
 နေ့တခြားဆင်းရဲလာကြသဖြင့် ထွက်ကုန်ပစ္စည်းများကို
 မသုံးနိုင်လင့်ကစား၊ ကုန်စည်များဖြစ်စေသောပစ္စည်းနှင့်
 ထွက်ကုန်ပစ္စည်းများသည်၊ ဆင်းရဲသားတို့ဝယ်နိုင်သည်
 ထက်ပိုမို များပြားလာသည်မှာ၊ ထင်ရှားလေသည်။

ပြုပြင်ရေးစံနစ်ကို ယုံကြည်သောသူတို့သည်၊ ခန့်ရှင်
 များနှင့် ၎င်းတို့ပိုင်သော ဥစ္စာပစ္စည်းတို့၏ ဆက်စပ်ပုံတို့
 ကိုကြည့်၍ တဖြည်းဖြည်းခန့်ရှင်စံနစ်ကြီးသည်၊ မည်သူ
 ကိုမျှမထိခိုက်တဲ၊ အသာတကြည် ဆိုရှယ်လစ်စံနစ်ကြီး
 သို့ ထူးပြောင်း သွားလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို ရေးသားကြ
 လေသည်။ အချို့သော လူတို့သည် ယခု အခြေအနေသို့
 ဆိုက်ရောက်နေသောခန့်ရှင်စံနစ်ကိုပင် ဆိုရှယ်လစ်စံနစ်
 ဟု ခေါ်ဆို ကြ လေ သည်။ ထို့ ကြောင့် နိုင် ငံ ရေး

ခေါင်းဆောင်ရွာသည်။ ထို့ပြင်၁၉၃၂ခုနှစ်၌၊ စက်မှု
လက်မှုလုပ်ငန်းတွင် အစိုးရ၏စွက်ဘက်ခြင်းကို ကြည့်၍
ထို့ပြင်၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ ဖြစ်ထက် “ဆိရယ်လစ်စံနစ်”
ကြီးနှင့်နီးကပ်သည်ဟုဆိုကြလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ အစိုးရ၏စွက်ဘက်သောလုပ်ငန်းသည် နေ့ရှင်
စံနစ်ကြီး ကြီးပွားတိုးတက်ရန်တိုင်းပြည်များပေါ်ပေါက်
လာသည်ကိုလူတိုင်းလိုလိုပင်၊ လွယ်လင့်တကူထိခိုင်းလေ
သည်။ ထိုအတုဆိုရှယ်လစ်စံနစ်မှာ ဆုံးရှုံးခြင်း ငွေစား
ခြင်းမရှိဘဲ သာယာဖြည်းညှင်းစွာ လွယ်လင့်တကူတိုင်း
ပြည်သို့မရောက်နိုင်ကြောင်းကိုလူတိုင်းသိကြလေသည်။
ယခုအခါ တိုင်းပြည်တိုင်းတွင်ညံ့ဖျင်းသောစီးပွားရေးအ
ခြေအနေကြောင့်၊ လူတို့သည်များစွာသောဒုက္ခအမျိုးမျိုး
တို့နှင့် ထွေကြွခံစား၍နေရ၏။ ထိုညံ့ဖျင်းသောစီးပွားရေး
အခြေအနေသည်၊ ပဋိပက္ခ ဖြစ်၍နေသော နေ့ရှင်နှင့်
ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားများအား၊ ရင်ကြားစိအောင်ဖန်
တီးပေးမည့်အစား၊ နေ့ရှင်တို့၏ လောဘဇာကြောင့်
ပိုမို၍ကွာခြားအောင် ပြုလုပ်၍ နေလေသည်။ နေ့ရှင်စံနစ်
သည်၍ အချိန်အခါတွင်ဆိရယ်လစ်စံနစ်သို့ပြောင်းမည်မှာ
ဝေးစွာ၎င်း၏ ချုပ်ချယ်ခြင်း၊ လက်ဝါးကြီးအုပ်ခြင်းတို့ကို
ခံ၍နေရသော ဆင်းရဲသားများ အပေါ်တွင်၊ ပိုမိုနှိပ်စက်
ညှင်းပန်း၍နေ၏။ အစိုးရသည် ကုမ္ပဏီများကို အထောက်
အကူပေးပေးပေးသည်မှာမှန်၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုကဲ့သို့
ထောက်ပံ့ခြင်းသည် နေ့ရှင်ကုမ္ပဏီကြီးများအား ပိုမို
တထောက်ထည်းကောင်းစားစေခြင်းငှါ၊ လက်ဝါးကြီး

အုပ်နိုင်ရန်ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် နေ့ရှင်နှင့်အစိုးရ
သည်တပေါင်းတည်းတဥာဏ်တည်းဖြစ်၍နေလေပြီ။

ဤကဲ့သို့ အမတော်ကြေးကို တိုင်းပြည်၏မျက်စိလှ
မထက်ရှိသော စီးပွားရေး အခြေအနေကြောင့်၊ ကုမ္ပဏီ
များကို ထောက်ပံ့သဖြင့်၊ မပြောပသောက်အောင်တိုင်း
ပြည်တွင် နေ့ရှင်စံနစ်၏အခက်အခဲတို့သည်၊ ပဥပျောက်ပင်
ပပျောက်လင့်ကစား၊ ထကမ္ဘာလုံး၏ စီးပွားရေးအခြေ
အနေနှင့်နှိုင်းယှဉ်၍ ကြည့်ပါ။ တနေ့တခြား တိုင်းပြည်
တိုင်း၏စီးပွားရေးသည်၊ ပိုမိုဆိုးဝါး၍သာခြင်းမှာ စစ်မက်
အင်္ဂါဖြစ်ပွားရန်အကြောင်းများဖြစ်လေသည်။

ဤကဲ့သို့ ဆိရယ်လစ်စံနစ် အတု အယောင် ပြန်ပွား
သည့်အတိုင်း၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ကောင်းသော နယ်ချဲ့
ဝါဒကြီးသည်လည်း ပိုမိုထင်ရှား၍ လာလေသည်။ ထို့
ကြောင့် နယ်ချဲ့စံနစ်၏ အခြေခံသဘောများ ဖြစ်သော
ဖက်စစ်နိုင်ငံထူထောင်ရေး၊ အလုပ်သမားတို့၏ဒီမိုကရက်
တစ် အခွင့်အရေးများကို ပြန်လည်ထိမ်းပိုက်ရေး၊ နေ့ရှင်
နိုင်ငံများသည် လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများ၏အဆီအနှစ်ကို
ဖျပ်ယူရေးတို့သည်၊ ယခုအခါရှေးကထက် ထင်ပေါ်၍နေ
လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားတို့သည် နိုင်ငံ
ရေးအာဏာကို ထိမ်းပိုက်ပြီးလျှင်၊ ကုန်စည်များ ထွက်
စေသော ပစ္စည်းတို့ကို တဦးတည်းပိုင်တာဝမှ၊ ဘုံဘဝသို့
ပြောင်းမှသာ ဆိုးဝါးသည့် ပဋိပက္ခ ဘေးဆိုးကြီးမှ၊
လွတ်ငြိမ်း ချမ်းသာခွင့် ရနိုင်သည်။ ဤကဲ့သို့ပြုလုပ်သည်

နှင့်တပြိုင်နက်၊ လူအများ သုံးဆောင်ရန်ဟု ပခါနမထား
 တံ၊ အမြတ်ကြေးငွေရရန်ကိုသာပခါနထား၍၊ ကုန်စည်
 များ ပြုလုပ်သောစံနစ်သည် ပပျောက်၍၊ တိုင်းပြည်တွင်
 အလုပ် လက်မဲ့ရေးပြဿနာ၊ လိုသည်ထက်ပို၍ နေသော
 ကုန်စည်ထွက်ရေးပြဿနာတို့သည် ပပျောက်၍ သွားပြီး
 သွား၊ လူတိုင်း လူတိုင်း အလုပ်ရှင်များ ဖြစ်ပြီး၊ စားရေး
 သောက်ရေး နေရေး ထိုင်ရေး တို့မှာ သက်သာချောင်ချိ၍
 လာပေလိမ့်မည်။

အလုပ်သမားတို့၏ နိုင်ငံရေး တန်ဖိုးအာဏာသည်၊ ထို
 အချိန်အခါတွင်၊ ဥစ္စာပစ္စည်းကို အခြေခံထား၍ လူအတန်း
 အစား ခွဲခြားသောစံနစ်ကို ဖျက်ပစ်သည်နှင့် ဆင်းရဲသား
 နှင့် ခန့်ရှင်တို့၊ တဦးကို တဦးမုန်းတီးသော စိတ်ဓါတ်
 များသည်လည်း ပပျောက်ပြီးသွား၊ တိုင်းပြည်တွင် လူအ
 တန်း အစားအမျိုးမျိုး ခွဲခြား၍ မရှိတဲ တတန်းတည်းသာ
 ရှိပေလိမ့်မည်။

ဤကဲ့သို့ တကမ္ဘာလုံးရှိ၊ လူတိုင်း လူတိုင်း လွတ်မြောက်
 ရန်မှာ ခေတ်ဆင်းရဲသားတို့၏ ဝတ္တရားပင်ဖြစ်လေသည်။

ခန့်သည် မည်ကဲ့သို့ ခုသွားကြောင်း။

၁၁၉၀-ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလန်ပြည်၌ အုပ်ချုပ်လုပ်သော
 ဂျော့နှင့်ပီကုတ် (J. and P. Coats Ltd.) ကုမ္ပဏီကို
 ငွေရင်းပေါင် (၅,၇၅၀,၀၀၀) နှင့် ထည်ထောင်ရာ၊
 ခြောက်နှစ်ကြာသော အခါကာလ၌ အခြားအုပ်ချုပ်လုံး
 လုပ် သော ကုမ္ပဏီ များကို မျှီ ၍ ငွေ ရင်း ကို

ပေါင်(၁၂,၀၀၀,၀၀၀)အထိ တိုးခဲ့လေသည်။ ကျန်အပ်
 ချည်လုပ်သော ကုမ္ပဏီများနှင့် ကုတ်ကုမ္ပဏီကဲ့သို့ပေါင်း
 စပ်၍ လုပ်သော English Sewing Cotton Company
 တို့သည်၊ ကုတ်ကုမ္ပဏီကို ပြိုင်ရာ၊ ကုတ်ကုမ္ပဏီသည်
 ထိုကုမ္ပဏီများကို ဖိနှိပ်သမျှ ဖြီးသွား၊ အင်္ဂလိပ်ဆူးယင်း
 ကေ၊ တွန်းကုမ္ပဏီကို၊ ၎င်း၏ လက်အောက်သို့ သွတ်သွင်း
 လိုက်လေသည်။ ၎င်းနော်တဖန် ထိုနည်းတူစွာ အမေရိကံ
 ပြည်ထောင်စုတွင်၊ ကုမ္ပဏီများပေါင်း၍ လုပ်သော အမေ
 ရိကံ အုပ်ချုပ်ကုမ္ပဏီ American Thread Company.
 နှင့် ပေါင်းပြန်၏။ ထိုနောက်တဖန် ကုန်ကြမ်းများကို ဈေး
 ပေါ်ပေါ်နှင့် ရရန် Fine Cotton Spinners And
 Doublers Association. ချည်ငင်သော ကုမ္ပဏီနှင့်
 ပေါင်းစပ်လေသည်။ ဤ Finecotton Spinners And
 Doublers Association သည်၊ ကုမ္ပဏီပေါင်း(၃၁)
 ခုပေါင်းစပ်၍ လုပ်ကိုင်သော လုပ်ငန်းကြီး ဖြစ်ပြီးသွင်
 ၎င်း၏ ငွေရင်းမှာ ပေါင်(၄,၀၀၀,၀၀၀) ကျော်လေ
 သည်။ Fine Cotton Spinners and Doublers
 Association. သည်လည်း တဖြည့်ဖြည်း တိုးခဲ့၍ လာ
 ရာ၊ ၁၉၀၅-ခုနှစ်တွင် ၎င်း၏ လက်အောက်တွင် ကုမ္ပဏီ
 ပေါင်း(၅၁)ခုရှိလေသည်။ ထိုကုမ္ပဏီပေါင်း(၅၁)ခုအ
 နက်၊ ပြင်သစ် ချည်ခင်လုပ်ငန်း(၃၃)ခုအပြင် ကျောက်မီး
 သွေးကုမ္ပဏီများလည်း ပါဝင်လေသည်။ ကုတ်ကုမ္ပဏီ
 သည် အမေရိကံနှင့် စကော့တလံ ကုမ္ပဏီများ ပေါင်းစပ်
 ထားသော Linen Thread Company. နှင့်လည်း

ပေါင်းစပ်၍ထားပြန်၏။ ၎င်းပြင်ကုမ္ပဏီပေါင်း(၄၆)ခု ပေါင်းထားသော Calico Printers Combine ခေါ် ဆေးဆိုး ကုမ္ပဏီများနှင့် ဆက်စပ် နေသည့်အပြင် ကုမ္ပဏီများ(၄၁)ခုပေါင်းထားသော Yorkshire Wool Combers Association ကုမ္ပဏီတွင်လည်း ပေါင်တ သန်းဝက်တိုးရှယ်ယာ အရာများပါဝင်လေသည်။

၁၈၉၈-ခုနှစ်တွင် ကုမ္ပဏီပေါင်း(၂၂)ခု ပေါင်း၍ ငွေရင်းပေါင် [၃,၀၀၀,၀၀၀] နှင့် Bradford Dyers Association ဆေးဆိုးကုမ္ပဏီကြီး ထည်ထောင်ပြီး နောက် များကြော့မှီ ငွေရင်းပေါင် ၅,၀၀၀,၀၀၀ အထိ တိုးချဲ့လေသည်။ ငါးနှစ်မြောက်သောအခါ ကုတ်နှင့် ဆက်စပ်နေသော Calico Printers Combine အပြင် အခြားကုမ္ပဏီ ၁၂-ခုနှင့်လည်းပေါင်းစပ်ပြန်သေးသည်။ Bradford Dyers Association တွင် ကျောက်မီး သွေးလှင်ငန်း သည်းပါဝင်လေသည်။

၁၉၀၀-ခုနှစ်တွင်ကုမ္ပဏီပေါင်း ၄၁-ခုပေါင်း၍ ငွေရင်းပေါင် ၂,၀၀၀,၀၀၀ နှင့် British Cotton and Wool Dyers Association ကို ထည်ထောင်လေ သည်။ ထိုလုပ်ငန်းသည် ပြိုင်ဆိုင်ချာည် မိုးရိမ်သဖြင့် Bradford Dyers Association နှင့် စည်းကမ်းသတ် စီချုပ်ပိုလုပ်ထားသေးသည်။ အခြားပေါင်းစပ်ထားသော ကုမ္ပဏီများမှာ

- ၁။ Yorkshire Indigo Scarlet and Colours Dyers (ကုမ္ပဏီ ၁၁-ခု ပေါင်းစပ်ထားသည်)

- ၂။ English Valvet and Cord Dyers. (ကုမ္ပဏီ ၁၄-ခု)

- ၃။ Leeds and District Worsted Dyers.

၁၉၀၁-ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလန်ပြည်၌ အရေးကပ်ဆေး လိပ်ကုမ္ပဏီများလာ၍ ပြိုင်သောကြောင့်၊ ငွေရင်းပေါင် ၁၄,၅၀၀,၀၀၀-ထက်၍ နာမည်ကျော် အင်ပီးရီးရဲ Imperial Tobacco ကုမ္ပဏီ ထည်ထောင်လေသည်။ ဤကဲ့သို့ပြိုင်သဖြင့် နှစ်ဦးနှစ်ဝစလုံး မြေခံမြားစွာ ဆုံးရှုံး ကြသောအခါ တစ်နိုင်တံတွင် တစ်ဦးလာ၍ မရောင်းစ တမ်း စည်းကမ်းပြုပြီးလျှင် အခြားနိုင်ငံများ အတွက် British American Tobacco Company ဟု ခေါ်ဆို၍ ကုမ္ပဏီ နှစ်ခုပေါင်းစပ်၍ လုပ်ကိုင်ကြလေသည်။

ဆပ်ပြာလုပ်ငန်းတွင်လည်း ငွေရင်းပေါင်-၅,၀၀၀, ၀၀၀-နှင့် မတည်သော Lever Brothers Sunlight ဆန်းလိုက် ကုမ္ပဏီ ခေါင်းတည်၍ အခြားကုမ္ပဏီများ ပေါင်းကြပြီးလျှင် ငွေရင်းပေါင် ၁၂,၀၀၀,၀၀၀ တိုးချဲ့ ၍ လုပ်ကိုင်ကြလေသည်။

Brunner Mond and Nobel ကုမ္ပဏီဘို့သည် လည်း အခြားကုမ္ပဏီများနှင့် ပေါင်းစပ်၍ အင်ပီးရီးရဲ ကဲဒီကယ်-အင်ဒင်စကြီး Imperial Chemical Industries ကုမ္ပဏီနာမည်နှင့် လုပ်ကိုင်ကြလေသည်။

စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ ကြံ့ခိုင်ခံ့ခာယများကို ပြုလုပ် ၍ ရောင်းချနေသော ဓာတ်ကုမ္ပဏီကြီးများ၏ အကြောင်း ကိုလည်း ဖော်ပြဦးအံ့။

Armstrong Whitworths. ထိုကုမ္ပဏီသည် Sir W.G. Armstrong လက်နက်ကုမ္ပဏီနှင့် Sir Jos Whitworth အင်ဂျင်နီယာကုမ္ပဏီ နှစ်ခုပေါင်းစပ်ထားသော လုပ်ငန်းဖြစ်လေသည်။ ၎င်းတို့အောက်သို့ ဝင်ရောက်လာ ရသော ကုမ္ပဏီများမှာ Mitchell and Co. Robert Stephenson and Co, The Furness Group (Weardale Coal, Iron and Steel Combine. The Cargo Fleet Co, and The South Durham Steel Company) ကျောက်မီးသွေး လုပ်ငန်း ပါဝင်သော Pease Group Chilworth Gun Powder Company ဂျန်းဗားဗွီဂျီသော Ansaldo Yards, Whitehead torpedo Works ငွေပင်ငွေရင်းမှာ ပေါင် ၆,၀၀၀,၀၀၀ ထိုကုမ္ပဏီတွင်ပါဝင်သော အရာရှိတို့မှာ

- ၁။ မားကွပ်လန်ဒေါင်း Marquis Lansdown. အရာငွေ ပေါင် ၂၀,၀၀၀။
 - ၂။ လော့ဒ်မီဒဲလ်တန် Lord Middleton. အရာငွေ ပေါင် ၁၀,၇၅၀။
 - ၃။ လော့ဆပ်ဒလေ Lord Sudeley. အရာငွေ ပေါင် ၄၄,၀၀၀။
 - ၄။ မာကွပ်ဆာလစ်ဘာရီ Marquis Saolisbury
 - ၅။ ဗြိတိန်ဆပ်သာလင် Duke of Sutherland
- Vickers Sons And Co, ထိုကုမ္ပဏီသို့ ဝင်ရောက်သော လုပ်ငန်းများမှာ The Naval Construction and Armaments Company of Barrow, The Maxim Nordenfeldt Gun and Ammunition

Company ၁၉၀၂-ခုနှစ်တွင် Vickers သည် သံချပ်ကာများပြုလုပ်သော William Beardmore and Company ပေါင်းလေသည်။ Naval Construction and Armaments Co. တွင်ပါဝင်သော ဂျွန်ဇွတ်များမှာ

- ၁။ Marquis of Hartington, M.P. Chairman of Board of Directors. မာကွပ်ဟာတင်တန် (ပါလီမန်အမတ်) ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ အရာငွေ ပေါင် ၆၀၀၀။
- ၂။ Lord Brassey Deputy Chairman. လော့ဗရတ်ဆေး။
- ၃။ Lord Edward Caveadish M.P. လော့အက်ဒပ်ကာဝင်ဒပ် အရာငွေ ပေါင်-၅,၀၀၀။
- ၄။ Lord Ravelstoke လော့ရာဝပ်စတုတ် အရာငွေ ပေါင်-၂၅,၀၀၀။
- ၅။ Lord Rothschild လော့ရုတ်စချေး အရာငွေ ပေါင်-၁၁,၀၀၅။

John Brown and Company. ထိုကုမ္ပဏီသည် သံချပ်ကာ Armour-plate. များကို ပြုလုပ်လေသည်။ သို့သော်လည်း စီးပွားရေး မျက်စိ ကျယ်လာ ပြီးနောက် Clydebank Shipyard. ကို ၁၈၉၀-ခုနှစ်တွင် စစ်သင်္ဘောဆောက်လုပ်သော လုပ်ငန်းချဲ့ထွင်ရန် ဝယ်လိုက်လေသည်။ ထိုမျှနှင့်မကျေနပ်သေး အမြောက်ကျည်ဆန်

များ အမြောက်ဆန်များ Shells and Gun Tubes. များကို လုပ်သော Thomas Firth and Sons. လုပ်ငန်းကို ဝယ်လိုက်ရုံမကသေး Carmell Liard Co. ကုမ္ပဏီနှင့်လည်း ဆက်စပ်၍ နေသေး၏။ ငွေပင်ငွေရင်းမှာ ပေါင် ၂,၂၅၀,၀၀၀-ဖြစ်၏။

Carmell Liard Co, ကုမ္ပဏီသည်လည်း John Brown and Co. ကဲ့သို့သံချပ်ကာ များကို လုပ်ကြလေသည်။ ငှေးဦးစွာ Charles Carmell and Co. သည် Liard Brothers ကို ဝယ်ယူ၍ သင်္ဘောဆော်သော အလုပ်ကို ချဲ့၍လုပ်ကိုင်လေသည်။ ၎င်းနောက် Fairfield Ship Building and Engineering Co. နှင့်ပေါင်းလေသည်။ တဖန် Armstrong Whitworth နှင့်ပြိုင်လိုသဖြင့် Coventry Ordnance Works နာမည်နှင့်လုပ်ကိုင်ရန်၊ Mulliner Wigley Artillery Shop ကို ဝယ်လေသည်။ ထိုကုမ္ပဏီအစုစပ်တဝက်ကို John Brown and Co. က ပိုင်လေသည်။ Carmell. ၏ ငွေပင်ငွေရင်းမှာ ပေါင် ၇,၀၀၀,၀၀၀-ဖြစ်လေသည်။

အလောင်း-၃။

ကားလ်မတ်စ်၏ဘောဂဗေဒနည်းအကျဉ်းချုပ်။

ကားလ်မတ်စ်၏ဘောဂဗေဒနည်းအရ၊ အလုပ်သမားဆင်းရဲသားများသည်၊ မည်ကဲ့သို့ ကျွန်တွင်း ဆင်းနေကြောင်းကိုအနည်းငယ်ပြဆိုပေအံ့။ ကုန်စည်များတွင်၊ တန်ဖိုးနှစ်မျိုးရှိလေသည်။ ထိုတန်ဖိုးများသည် (၁) အသုံးတန်ဖိုး (၂) အလဲတန်ဖိုးတို့ ဖြစ်လေသည်။ အသုံးတန်ဖိုးကို ကုန်စည်များကို လူတို့သည် အသုံးပြုသော အခါမှသာလျှင် ခံစားရလေသည်။ ကုန်စည်များကိုမသုံးသရွေ့ ကာလပတ်လုံးမခံစားရချေ။ အသုံးတန်ဖိုးသည် ကုန်စည်နှင့်အမြဲတွဲ၍နေ၏။ အသုံးတန်ဖိုးကိုအကြောင်းပြု၍ ကုန်စည်ကူးသန်း ရောင်းဝယ်ရေး ဖြစ်ပေါ်၍ လာလေသည်။ အသုံးတန်ဖိုးရှိသောကုန်စည်သည်အလဲတန်ဖိုးရှိရမည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။ ဥပမာ လူတယောက်သည် ကုန်စည်တစ်ခုကို ပြုလုပ်၏။ ထိုကုန်စည်ကို သူသာလျှင် သုံးဆောင်နိုင်၏။ ထိုကုန်စည်ကို သုံးဆောင် နိုင်သဖြင့်၊ ၎င်း၌ အသုံးတန်ဖိုး ရှိလေသည်။ သို့သော်လည်း ထိုလူသာလျှင် သုံးဆောင်နိုင်၍ အခြားလူများ မသုံးဆောင်နိုင်သောကြောင့်၊ ထိုကုန်စည်၌အလဲတန်ဖိုးမရှိနိုင်ချေ။

အမျိုးမျိုးသော ကုန်စည်များတွင် အမျိုးမျိုးအသုံးကျသော သတ္တိထူး ရှိခြင်းသော်လည်း၊ ထိုကုန်ပစ္စည်းများတွင် တချို့နှင့်တချို့ တူသော သတ္တိရှိလေသည်။ ထိုသတ္တိသည်ကား “အလုပ်ပင်” ဖြစ်၏။ အတယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊

ထိုရသော ငွေကိုပင် သုံးရသော ကြောင့်၊ ထိုကုန်စည် နှစ်ခုစလုံးအပေါ်တွင် အသုံးပြုသော အလုပ်ချိန်တို့သည် တူညီရလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် C.—M. ≡ M.—C.

ထို့ကြောင့် လဲထွယ်ခြင်းနှစ်ခုကိုပေးခြင်း၍ လက္ခဏာ တစ်ခုတည်းပြုလျှင်၊ C.—M.—C. ဖြစ်သွားလေသည်။

ကုန်စည်ကို လုပ်၍ရောင်းသောလူသည်၊ ၎င်း၏လက် ထဲသို့ ငွေအရင်ဆုံး ရောက်လာခြင်းသော်လည်း၊ ထိုငွေ နှင့်တဖန် အသုံးလိုသောကုန်စည်ကို ပြန်၍ ဝယ်ရသော ကြောင့်၊ ထိုငွေသည် အခြားကုန်စည်ရောင်းသူ ထံသို့ ရောက်၍သွားလေသည်။ ထိုအတူအခြားကုန်စည်ရောင်း သောလူသည်လည်း၊ ထိုငွေနှင့်တဖန် လိုသောကုန်စည် ကို ထပ်၍ဝယ်ရ၏။ ထို့ကြောင့် ငွေသည် ပဋ္ဌမရောင်း သောလူထံမှ၊ တဖြည်းဖြည်းဝေးသည်ထက် ဝေး၍သွား လေသည်။ ထိုလက္ခဏာကိုအောက်ပါအတိုင်းပြပေအံ့။

C.—M.—C.—M.—C.—M.—C.

အကယ်၍ ကုန်စည်ကို ရသောငွေနှင့်လဲထွယ်၍ မ သွားဘဲ၊ ထိုလက္ခဏာအတန်းတွင်၊ M. တနေရာ၌၊ ဥပမာ (C.—M.—C.—M.) ဖြတ်၍သွားလျှင်၊ ဤကဲ့သို့ဖြတ်ရခြင်းအ ကြောင်းရင်းသည်၊ ငွေကိုကုန်စည်နှင့်မလဲဘဲ၊ သိုထား ထိမ်းထား သောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ ယခုကဲ့သို့ သို ထားထိမ်းထားသောအခါ၊ ကုန်စည်များသည် မလဲထွယ် ဘဲ၊ (သို့တည်းမဟုတ်မရောင်းရဘဲ) ပုံ၍ နေလေသည်။

ဘဏ်များတွင်ရှိသောငွေသည် တိုး၍နေလျှင်၊ ကုန်စည် များမလဲထွယ်ကြောင်းထိရထေသည်။

ငွေသည် (M.) ခန့်၏ ပဋ္ဌမဆုံးသဏ္ဍာန်ဖြစ်လေသည်။ လူတိုင်းတယောက်သည်၊ ကုန်စည်ကို ရောင်းလေသည်။ ထိုကုန် စည်ကို ဝယ်၍ ရောင်းသော လက္ခဏာမှာ၊ M.—C.—M. ဖြစ်လေသည်။ ထိုဝယ်၍ရောင်းသောလူသည်၊ တကယ်တန်းသုံးရန်ဝယ်သောလူ အပေါ်တွင်၊ မေတ္တာရှိ ၍ရောင်းသည်မဟုတ်ပေ။ စင်စစ်အမြတ်ရရန်ရောင်းခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့်၊ ပဋ္ဌမ လက္ခဏာ ဖြစ်သော M.—C.—M. သည်၊ M.—C.—M. + (က) ဘဝသို့ ပြောင်း သွားလေသည်။

M. + (က) ကို M. လို့ခေါ်ပါလေ။

အကယ်၍သာ ကုန်စည်များကို အဆက်မပြတ်ဘဲ ရောင်းဝယ်သွားမည်ဆိုလျှင်၊

M.—C.—M.—C.—M.—C.—M. ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

M. သည်၊ M. = { M. + (က) } ဘဝသို့ ပြောင်း သွားသောအခါ၊ အလို အလျောက်၊ မရော မပါဘဲ၊ ပြောင်းသွားသည်မဟုတ်ပေ။ အပို (က) သည်၊ တနေရာ မှ လာရပေလိမ့်မည်။ ရိုးရိုး တန်းတန်း ကုန်စည် တစ်ခုနှင့် တစ်ခုလဲရာ၌ အသုံးတန်တိုး အမြတ်သာရလေသည်။ အလဲ တန်တိုးအမြတ်မရနိုင်။ အလဲတန်တိုး၏ အားထားရာ

ဖြစ်သော အလုပ်ချိန်သည်၊ ပြောင်းနိုင်ကောင်းသော အရာ မဟုတ်ပေ။ ၎င်းပြင် အပို(က)သည် ကုန်စည်ကို အသုံးပြု ရန် ဝယ်သောလူက၊ တန်သည်ထက် ပို၍ ပေးသော ကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာသည်မဟုတ်ချေ။ အကယ်၍သာ အလွန်အမင်းပို၍ပေးလျှင်၊ လဲထွယ်ခြင်းသည် ရပ်၍သွားပေ လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့်၊ အပို(က)သည်၊ ငွေထဲ၌ရှာ၍မတွေ့ လျှင်၊ ကုန်စည်ထဲတွင်ရှိရပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့်၊ ကုန်စည်ကို စစ်ဆေးရန်လိုလေသည်။ ကုန်စည်ကိုပြုလုပ်ရာ၌၊ လုပ်ငန်းသည်လိုလေသည်။ ထို လုပ်ငန်းတွင်၊

- (၁)။ လူအလုပ်၊
- (၂)။ အလုပ်လုပ်ရမည့် ဝတ္ထုပစ္စည်းများ၊
- (၃)။ အလုပ် လုပ်ရာတွင် အသုံးပြုရမည့်

ကြိယာတန်ဆာပလာများပါဝင်လေသည်။

(၂)နှင့်(၃)ဖြစ်သော အလုပ်လုပ်ရမည့် ဝတ္ထုပစ္စည်း များနှင့်အလုပ်လုပ်ရာတွင်အသုံးပြုရမည့် ကြိယာတန်ဆာ ပလာများသည်လည်း၊ အလုပ်မှ ဖြစ်ရသော ပစ္စည်းများ ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် အပို(က)သည်၊ အလုပ်မှရပေလိမ့် မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ခန့်ရှင်သည်၊ အလုပ်အား သတ္တိက ဖန်တီးသော တန်ဖိုး (Value Produced By Labour Power.) ကိုမပေးဘဲ၊ အလုပ်အားသတ္တိ၏မူလ တန်ဖိုး (Value of Labour Power.) ကိုသာ၊ ပေးလေ သည်။ သို့အတွက်၊ အလုပ်သမားသည်၊ ၎င်း၏လုပ်ကျ သော စရိတ်ထက်ပို၍လုပ်ရကြောင်းတင်ရှားလေသည်။

• (အလုပ်အား သတ္တိက ဖန်တီးသော တန်ဖိုး) - (အ လုပ်အားသတ္တိ၏မူလတန်ဖိုး) = အမြတ် = အပို တန်ဖိုး။

Surplus Value. = SV.

“ခန” ကို တဖန်၊ နှစ်မျိုးခွဲထားလေသည်။ အလုပ်ပေါ် တွင် သုံးစွဲသောခနကို၊ ပြောင်းလဲသောခန (Variable Capital. = VC.) ဟု ခေါ်လေသည်။ အလုပ်လုပ်ရမည့် ဝတ္ထုပစ္စည်းများနှင့်၊ အလုပ်လုပ်ရာတွင် အသုံးပြုရမည့် ကြိယာ တန်ဆာများအပေါ်၌ သုံးစွဲရမည့်ခနကို၊ တည် တန့်သော ခန (Constant Capital. = CC.) ဟုခေါ် တွင်လေသည်။

ခန-Capital. = VC. + CC.

အကယ်၍ v သည်၊ ကုန်စည်၏ တန်ဖိုးပေါင်း ဖြစ် လျှင် v. = VC. + CC. + SV.

စင်စစ်အားဖြင့်၊ အလုပ်သမားသည်၊ တန်ဖိုးပေါင်း (အလုပ်အား သတ္တိက ဖန်တီးသော တန်ဖိုး) (v.) ကိုမရချေ။ ထို့ကြောင့်၊ အလုပ်သတ္တိ၏ မူလတန်ဖိုးကို သာပေးသဖြင့်၊ အပိုတန်ဖိုး ဖြစ်သော၊ အပို အလုပ် (Surplus Labour.) ကို၊ အခကြေးငွေမပေးရဘဲ၊ အလ ကားရလေသည်။ ထိုအခကြေးငွေ မပေးရသော အလုပ် သည်၊ အမြတ် [သို့တည်းမဟုတ်-အပိုတန်ဖိုး] ဖြစ်လေ သည်။ ထို့ကြောင့်၊ အမြတ်ကိုယူတိုင်း၊ ဆင်းရဲ သား အ လုပ်သမားများအား၊ ခန့်ရှင်သည် ညှင်းပန်းသည်နှင့် တူ လေသည်။

အခေါင်း-၄။

အတိုက်အခံဖြစ်၍နေသောကမ္ဘာနှစ်ခြမ်း။

ခန့်ရှင်စံနှစ်ကို သေချာစွာ စစ်ဆေး စုံစမ်းသောအခါ၊
 လက်တဆုတ်လောက်သောခန့်ရှင်တို့သည်၊ ကုန်စည်များ
 ကိုဖြစ်စေသော ပစ္စည်းများ အားလုံးကို လက်ဝယ်ထား
 ပြီးလျှင် *လူအများအား အလုပ်ခွဲဝေပေး၍ ၎င်းတို့ကိုယ်
 ကျိုးအတွက် ကုန်စည်များကို ပြုလုပ်နေကြောင်း သိရှိရ
 လေသည်။ ခန့်ရှင်စံနှစ်ကြီး တည်တံ့၍ နေသမျှကာလ
 ပတ်လုံးလူအများ ပိုင်း၍ ကုန်စည်များကို လုပ်ကိုင်ပင်
 လုပ်ကိုင်ကြရ သော်လည်း၊ အများအကျိုး မခံစားရဘဲ၊
 တဦးကောင်း တယောက်ကောင်းသာခံစားရ၏။ စင်စစ်
 အများ၏ လုံ့လဝိရိယနှင့် အကျိုးစီးပွား ဖြစ်ထွန်းသည်ရှိ
 သော်၊ ထိုအကျိုးစီးပွားကို အများခံစားရမှသာ တရား
 နည်းလမ်းကျပေသည်။ ခန့်ရှင်စံနှစ်အောက်တွင်၊ ထိုကဲ့သို့
 မခံစားရသဖြင့်၊ ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားများနှင့် ခန့်ရှင်
 တို့သည်၊ ပဗ္ဗိပက္ခဖြစ်၍နေကြလေသည်။

ဤကဲ့သို့ အများနှင့်သက်ဆိုင်လျက်နှင့် အများအကျိုး
 ကိုမကြည့်ဘဲ တဦးတယောက်အကျိုးကိုသာပခါနထား
 သဖြင့်၊ အများ၏လုံ့လနှင့် ပြုလုပ်ခဲ့သော ကုန်စည်များ

* လွတ်လပ်သော အလုပ်သမားဟုခေါ်ခြင်းဖြင့် အင်္ဂလိပ်နှင့်မျိုးပေါက်
 လေသည်။ (၁) ကျေးများ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင် ကုန်စည်များကို
 ဖြစ်စေသောပစ္စည်း၊ အစိတ်အပိုင်းမဟုတ်ပေ။ (၂) လယ်ပိုင်ရှင်ကလေးများကဲ့
 သို့လည်းကုန်စည်များကိုဖြစ်စေသောပစ္စည်းများကိုမပိုင်ဆိုင်ချေ (Capital
 by Karl Marx.)

သည် အများသုံးစွဲရန် မဟုတ်တော့ဘဲ၊ အမြတ် အစွန်း
 ရရန်အတွက်သာဖြစ်၍နေလေသည်။ ထို့ကြောင့်အမြတ်
 အစွန်းကိုသာ အဓိကထားသဖြင့်၊ ခန့်ရှင်တဦးနှင့်တဦး
 သော်၎င်း၊ အဆုတ်အချင်းသော်၎င်း၊ သူ့ထက်ငါ၊ အမြတ်
 ရရန်ပြိုင်ဆိုင်ခြင်းကိုအခြေခံထား၍ ခန့်ရှင်တို့သည်၊ ကုန်
 စည်များကိုထုတ်ကြဏေသည်။ စင်စစ်အားဖြင့်၊ အများ
 သုံးစွဲရန်အတွက် ကုန်စည်များကို ပြုလုပ်ခဲ့ပါမူ၊ ထိုကုန်
 စည်များကိုမပြုလုပ်မီ၊ ကြိုတင်၍ လူအများအတွက်မည်
 မည်မျှသည် ပိုသည်ကို တွက်စစ် ကြည့်ရ ပေလိမ့်မည်။
 ဤကဲ့သို့ မတွက်စစ်ဘဲ အမြတ်ရရန်ကိုသာ၊ အာဘီသ
 ထား၍ ကုန်စည်များ ပြုလုပ်သဖြင့်၊ အလုပ်သမားတို့၏
 အလုပ်သည် ကုန်စည် ဘဝသို့ ရောက်ကာ၊ ဈေးတွင်
 ရောင်းရတော့၏။ ဤသည်ကား များစွာ မနှစ်ခြိုဘွယ်
 ကောင်းလေသည်။ ယခုကဲ့သို့ အလုပ်သမားတို့၏အလုပ်
 ကို၊ ဈေးတွင်ရောင်းရသဖြင့်၊ အလုပ်သမား အချင်းချင်း
 သူ့ထက်ငါ ပြိုင်ဆိုင်၍ အလုပ်၏ တန်ဖိုးကို ဈေးကွာ
 ရောင်းချကြရလေသည်။ ထိုအခါ အမြတ်အစွန်းကို ပခါန
 ထားသော ခန့်ရှင်သည် အလုပ်၏ တန်ဖိုးကို ကြိုက်ဈေး
 နှင့်ဖြတ်တော့၏။ ထို့ကြောင့် ခန့်ရှင်စံနှစ်ကြီးသည် လူတို့
 အား ကုန်စည်များကို ဖြစ်စေသော ပစ္စည်းနှင့် လဲထွယ်
 ခိုင်စေသောပစ္စည်းများကို၊ ပိုင်သော ခန့်ရှင်အတန်းအစား
 နှင့်ဆင်းရဲသား အလုပ်သမား အတန်းအစားကို ခွဲခြား၍
 ထားလေသည်။
 ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားများနှင့်ခန့်ရှင်တို့ဟု ခုကဲ့သို့

ပဋိပက္ခဖြစ်၍နေသောအခြေအနေသည်။ ခန့်ရှင်စံနစ်အရ ကုန်စည်များကို ပြုလုပ်နိုင်သော အားကို ပိုမိုတိုးချဲ့ကြီးမားလာရန်မလုပ်နိုင်ဘဲ၊ တနေ့တခြားဆိုးဝါး၍ ထာဝလသည်။ ဤကဲ့သို့ အတိုက်အခံဖြစ်၍ နေခြင်းသည် ခန့်ရှင်စံနစ်ကြီးမှားယွင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်လေသည်။ ထိုသို့ခန့်ရှင်စံနစ်ကြီးမှားယွင်း၍ နေသဖြင့်၊ နည်းစံနစ်သစ်ဖြင့် ကုန်စည်များကို ဖန်တီးဝေခွဲရန် အချိန်ရောက် လေပြီ။ ထိုစံနစ်သစ်သည်ဆိုရှယ်လစ်နည်းစံနစ်ပင်ဖြစ်လေသည်။

ခန့်ရှင်စံနစ် ဖြစ်ပေါ်လာသည့်နေ့မှစ၍ တိုးပွားထွန်းကားလာသည့် ထမ်းတလျှောက်တွင်၊ ကုန်စည် ပြုလုပ်ထုတ်ဝေရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ဆင်းရဲသားနှင့်ခန့်ရှင်တို့၏ ဆက်စပ်နေသော အခြေအနေသည်။ ပဋိပက္ခ ဖြစ်ပြီးလျှင် ထိုသို့ ပဋိပက္ခ ဖြစ်ခြင်းသည် ခန့်ရှင်စံနစ်၏ ယခုစခန်းဖြစ်သော နယ်ချဲ့စံနစ် လက်အောက်တွင် ပိုမို၍ ကြီးလာလေသည်။ ထို့ကြောင့်ကုန်စည်များ ထွက်စေသောအားနှင့်ကုန်စည်များထွက်ရန် ဆက်စပ်နေသော အခြေအနေတို့သည်။ ပိုမို၍ မညီမမျှ ဖြစ်၍ နေကြောင်းမှာ ထင်ရှားလေသည်။ ခန့်ရှင်စံနစ်သည်၎င်း၏စံနစ်အရ၊ ကုန်စည်များ ထွက်ရန် ဆက်စပ်နေသော လူနည်းစုလက်တဆုင်ခန့်ခန့်ရှင်တို့နှင့် ငတ်မွတ်ခြင်း၊ ခေါင်းပါးခြင်း၊ အိုးခြေအိမ်ခြေကင်းမဲ့ခြင်း၊ အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်ခြင်း၊ စသည့်ဘေးအပေါင်း၊ ခြံရံသော အလုပ်သမား လူများစု ကိုသာ၊ ဖန်ဆင်းနိုင်လေသည်။ ခန့်ရှင်စံနစ်တနေ့တခြား တိုးချဲ့သဖြင့်၊ နယ်ချဲ့စခန်းသို့ရောက်သောအခါ၊ ခန့်ရှင်တို့သည် ၎င်းတို့၏အ

ဖြစ်သော ငွေပင်ငွေရင်းကို လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများသို့ ယူသွားပြီးလျှင်* ငွေပင်ငွေရင်းမြှုပ်နှံကြလေသည်။

နယ်ချဲ့စံနစ်လက်အောက်၌၊ လွတ်လပ်သောနိုင်ငံများတွင် ရှိသော၊ ဆင်းရဲသား အလုပ်သမား များသည်၎င်း၊ လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများတွင်ရှိသော၊ ကုန်ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားများသည်၎င်း၊ အလွန် ဆိုးဝါးသော အခြေအနေကိုတွေ့ကြုံခံစားရသဖြင့်၊ ထိုဆင်းရဲခြင်း ဘေးဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်ရန်၊ ဆင်းရဲသားအပေါင်းတို့သည် ကြိုးစားအားထုတ်ကြလေသည်။ ထိုအခါ၊ ခန့်ရှင်ကြီးတို့သည်လည်း၊ ဆင်းရဲသားတို့၏ ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းကို ထိသဖြင့်၊ အမြဲတန်း၎င်းတို့၏အပေါ်တွင်၊ အညွန့်နိုး၍စားနိုင်ရန်၊ ဆင်းရဲသားများအား၊ နည်းအမျိုးမျိုး၊ ထက်နက်အမျိုးမျိုးတို့နှင့်ဖိနှိပ်ကြလေသည်။ ထိုကဲ့သို့ လူတတန်းစားနှင့် တတန်းစားဖြစ်သည်။ ခန့်ရှင်နှင့် ဆင်းရဲသားတို့သည်။

* အင်္ဂလန်ပြည်၏ဝင်ငွေ။

၁၈၉၉-ခုနှစ်။ အခြား နိုင်ငံများနှင့် ကုန်အရောင်းအဝယ်မှ ဝင်သောငွေပေါင်း ၁၀,၀၀၀,၀၀၀ (တကုဋေ ၈-သန်း။)
 ၁၈၉၉ ခုနှစ်၊ နိုင်ငံပြင်ပတွင်ငွေရင်းစိုက်ထူ၍ဝင်သော ငွေပေါင်း ၉၀,၀၀၀,၀၀၀၊ ၁၀၀,၀၀၀,၀၀၀ (ကုဋေပေါင်း ၁၀-ကုဋေ။)
 ၁၉၀၁-ခုနှစ်..... ၁၄၀,၀၀၀,၀၀၀။
 ၁၉၀၆-ခုနှစ်..... ၂၀၀,၀၀၀,၀၀၀။
 ၁၉၀၆-ခုနှစ်တွင်။ အင်္ဂလန်ပြည်သည်။ ၎င်း၏လက်အောက်ခံနိုင်ငံများနှင့် အခြားနိုင်ငံများတွင် စိုက်ထူထားသော ငွေပင်ငွေရင်းမှာ ပေါင်း (သန်းပေါင်း ၄ သောင်း။) ထိုသို့စိုက်ထူထားသော ငွေပင်ငွေရင်းအပေါ်မှ ထိုနှစ်အတွင်းရရှိသောဝင်ငွေသည်။ အင်္ဂလန်ပြည် တပြည်လုံးဝင်ငွေ၏ ၁၂၀-ခွဲ-၁၀၀-ပုံဖြစ်လေသည်။

နေရှင်စံနစ်ထက်အော်တွင်၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သူသာ-ငါသာ
 ကြီးစား အားထုတ်၍ နေကြခြင်းကို အကြောင်းပြု၍၊
 ကုမ္ဘာပေါ်တွင်၊ ပေါ်လွင်၍နေသော ရာဇဝင်ကို ကြည့်
 သော်၊ လူတတန်းစားနှင့် တတန်းစား၊ အာဏာလုယူမှု
 သည်၊ ရာဇဝင်ကို ဖန်တီးသော အကြောင်းရင်း ဖြစ်
 သည်ကိုထိကြပေလိမ့်မည်။ ထိုသို့အာဏာကို လုယူနေ
 အတွက်၊ နယ်ချဲ့သောနိုင်ငံများတွင်၊ ဖိနှိပ်ခြင်းခံ၍ နေရ
 သည့်ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားများနှင့်၊ လက်အောက်ခံ
 နိုင်ငံများခွဲရှိသော ကျွန်ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားတို့သည်
 ပူးပေါင်းကြံ့၍၊ နေရှင်စံနစ်၏ အင်အားကို၊ အစဉ်မပြတ်
 ကြိုးစားတိုက်ခိုက်ကြလေသည်။ ထို့ကြောင့်၊ အင်္ဂလန်
 ပြည်တွင် ရှိသော ဆင်းရဲသား အင်္ဂလိပ် အလုပ်သမား
 များသည်၊ လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများတွင် ရှိသော၊ ကျွန်
 တိုင်းရင်းသား၊ ဆင်းရဲသား၊ အလုပ်သမားများ၏ လွတ်
 လပ်ရေးကို မကြာခဏတောင်းဆိုကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်
 ဆိုသော်၊ လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများမှ ရသော အမြတ်အ
 စွန်းတို့သည်၊ အင်္ဂလန်သို့ယူလာ၍၊ အလုပ်သမားများကို
 ဖြန့်ဖြူးပေးကမ်းသဖြင့်၊ အလုပ်သမားတို့သည်၊ ထိုမဝေ
 စာလောကီကိုသာ ကြည့်၍၊ စည်းစိမ်ယစ်များပြီးလျှင်၊ အ
 လုပ်သမားတို့၏ အရေးကို မေ့လျော့၍ နေတတ်လေ
 သည်။ အကယ်၍သာ လက်အောက်ခံ နိုင်ငံသည်၊ လွတ်
 လပ်သော နိုင်ငံသာဝင်ရောက်သောအခါ နယ်ချဲ့နိုင်ငံတွင်
 ရှိသော အလုပ်သမားတို့သည်၊ လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများ
 မှ ယူဆောင်လာသော အမြတ်အစွန်းများဖြင့် ယစ်များရန်

ဝေးတော့သဖြင့် အလုပ်သမားအရေးကို မေ့လျော့၍ မ
 နေနိုင်တော့ပေ။

နေရှင်စံနစ်မှ လွတ်မြောက်လိုသော၊ ဆန္ဒများ၊ လက္ခ
 ဏာများသည်၊ နေရှင်စံနစ် ပေါ်ပေါက်လာသည့်နေ့ကစ
 ၍၊ တနေ့တခြား ပေါ်လွင် ထင်ရှား၍ လာလေပြီ။ ရာဇဝင်
 ထဲတွင်၊ စာတင်၍ထားသော အကြောင်းခြင်းရာတို့သည်
 မဟုတ်၊ မတန်၊ မဖွယ်၊ မရာ အကြောင်းများကြောင့် ဖြစ်
 ပေါ်လာကြသည် မဟုတ်ပေ။ အိန္ဒိယပြည် ရာဇဝင်ကို
 ကြည့်သော်၊ ရှေးနှစ်ပေါင်း ခြောက်ဆယ်လောက်မှ စ၍၊
 သူတို့လွတ်လပ်ရေးအတွက်၊ ကြိုးပမ်းနေသည်ကို တွေ့ရ
 ပေလိမ့်မည်။

ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားများသည်၊ နေရှင်ကြီးများ
 ထံမှ၊ တန်ခိုးအာဏာဟုသမျှကိုယူ၍ နေရှင်စံနစ်ကိုမျက်
 စီးမည်စိုးသဖြင့်၊ ထိုကဲ့သို့ မပြုလုပ်နိုင်ရန်၊ နေရှင်ကြီးတို့
 သည်၊ ဆင်းရဲသား တို့အား အမျိုးမျိုးသော နည်းတို့ဖြင့်
 ဖိနှိပ်လေသည်။ တမျိုးသောနည်းမှာ ဆင်းရဲသား အလုပ်
 သမားများထံမှ၊ အချို့-အချို့သော လူတို့ကို လခကြီးစွာ
 ပေးပြီးလျှင်၊ [နေရှင်များ စိတ်ဓါတ်ဝင်စားသော] 'ဘူဇ
 ဝါ' အဝယ်စားများ ဖြစ်ကြသော၊ ရှေ့နေ၊ ဝတ်လုံများ၊
 ဆေးဆရာဝန်များ၊ လက်မှုပညာတတ် ဆရာများနှင့် ထ
 လန်းတည်းထား၍၊ ၎င်းတို့ကဲ့သို့ စိတ်ကြီးဝင်အောင် ပြု
 လုပ်ပြီးလျှင်၊ အလုပ်သမားအရေးကို မေ့လျော့အောင် ပြု
 လုပ်ကြလေသည်။ နောင်တသက်လုံး နေရှင်တို့ကို အား
 ကိုးမိမ့်သောငှါ၊ ၎င်းတို့၏ သားသမီးများကိုလည်း၊ လခ

ကြီးသော အလုပ်အကိုင်များကို၊ ခန့်ရှင်တို့သည် ဝေးပြန်သေး၏။ ထိုအခါ၊ ခန့်ရှင်ကြီးများ မြောက်စားခြင်းကို ခံရသော အလုပ်သမားတို့သည်၊ ရှေးအခါက ယုံကြည်ကိုးပေးခဲ့သော နိုင်ငံရေးဝါဒများကို ထက်ထွတ်၍၊ ခန့်ရှင်နှင့် ဆင်းရဲသား-သင့်မြတ်စွာ ပေါင်းသင်း နိုင်မည့် နိုင်ငံရေးဝါဒများကို နှလုံးပိုက်၍၊ ခန့်ရှင်ကြီး များကို အားကိုးအားထားပြုကြလေသည်။ ရှေး-ဝိုင်-အင်-ဘီ-အေ။ ရွှေတောင်ကြား၊ ဂျီ-စီ-ဘီ-အေ။ ၂၀ ဦးခေါင်းဆောင်ကြီးများသည် ထိုစက်ကွင်းတွင်မိ၍၊ ရာထူး၊ ရာခံကြီးများကို ထက်ခံကြပြီးလျှင်၊ ၎င်းတို့၏ သား၊ ဝမ်း၊ သမက်များအား ထည်း၊ ရာထူးများကို ခွဲဝေ၍ ပေးကြလေသည်။ ၎င်းတို့အား အမြဲတမ်း စေတက်ခံအားပေး၍ နေသော၊ နောက်ထော်သား၊ ဆင်းရဲသား၊ အလုပ်သမား၊ လယ်သမား များကား၊ မျောက်လောင်း-မျောက်လောင်းပင်ဖြစ်ကြ၏။ ဤစံနစ်သည်၊ စင်စစ် အမှန်အားဖြင့်၊ လူတဦးအား 'ဘူဇဝါ' အငယ်စား ဘဝသို့ သွတ်သွင်း၍ တံစိုး လက်ဆောင် ပေးသော စံနစ်ပင်ဖြစ်လေသည်။

'ဘူဇဝါ' အငယ်စားများအကြောင်းကို ဆိုရှယ်လစ်စာပေ၊ ကော်မြူနစ်စာပေ၊ ဓာတ်စိစာပေများတွင် မကြာခဏတွေ့ရလေသည်။ ထို'ဘူဇဝါ' အငယ်စားများ၏ မူလသဘောကို အနည်းငယ်ဖော်ပြပေးအံ့။ ထိုလူမျိုးစားတွင် လယ်ပိုင်ရှင် ကလေးများ၊ ကိုယ်ပိုင်လက်မူပညာသည်များ၊ ဆိုင်ရှင်ကလေးများပါဝင်လေသည်။ ၎င်းတို့အထဲသို့ ရှေ့နေဝတ်လုံများ၊ လခကြီး ပညာရှင်များ၊

ကုမ္ပဏီကြီးများတွင် စီမံခန့်ခွဲရသော လခကြီးသမားများ၊ အစိုးရဌာနများတွင် ထမ်းဆောင်နေသော အထက်အရာရှိကြီးများ၊ သတင်းစာဆရာများကို သွတ်သွင်းနိုင်၏။ ထိုလူအထန်းအစားသည်၊ ခန့်ရှင်ကြီးများနှင့် ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားတို့၏ စပ်ကြားတွင် ရှိသဖြင့် အောက်သို့လည်း အခါအခွင့်မသင့်သောအခါ လျှောက်နိုင်လေသည်။ အကယ်၍ အခါအခွင့်သင့်သဖြင့် အကျိုးစီးပွားဖြောင့်လျှင်၊ အထက်တန်းသို့လည်း တက်နိုင်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ယေဘုယျအားဖြင့် ထိုလူမျိုး၏ စိတ်ဓာတ်သည်၊ အရေးနိမ့်သောအခါ အောက်တန်းစားများနှင့် ပူးပေါင်း၍ "အလုပ်သမားအရေး" "ဆင်းရဲသားအရေး" စသည်ဖြင့် အောက်ဟစ်တတ်ကြ၏။ သို့တည်း မဟုတ်မူ အခါအခွင့်ကြိုက်သဖြင့် စီးပွားရေးဖြောင့်သောအခါ ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားတို့၏အရေးကို မေ့၍ "ကျားသနားမှနားချမ်းသာမည့်" အယူဝါဒကို ယူဆကြလေသည်။ ဤကဲ့သို့သော လူမျိုးစားကို မည်သည့်အခါမှ စိတ်မချရချေ။ အတဟိုကြောင့်ဆိုသော်၊ အထယ်အထင်တန်းမှာ နေကြသော လူမျိုးများဖြစ်သဖြင့်၊ ၎င်းတို့၏စိတ်သည် အတည်အကျ မဟုတ်၊ သို့လော-သို့လော တွေးတောတတ်ကြ၏။ စိတ်ပြောင်းလဲတတ်ကြ၏။ တုံးတိုက်တိုက်-ကမ်းတိုက်တိုက် မလုပ်ဝံ့ကြချေ။

စီးပွားရေးအားဖြင့် ကြည့်မည်ဆိုလျှင် ၎င်းတို့၏အခြေအနေသည် မခိုင်မြဲပေ။ အချို့သော လူများသည် ကံကောင်းထော်မ၍ သော်၎င်း၊ ကြီးစားအားထုတ်လွန်း၍

သော်၎င်း၊ ဥာဏ်နီ ဥာဏ်နက်များ သုံး၍ သော်၎င်း၊ ပညာဥာဏ်ကြီး၍သော်၎င်း၊ အထက်တန်းသို့ ရောက်ပြီး လျှင်၊ ကုမ္ပဏီများ၌ စုဆောင်းထားသော ငွေအချို့တို့ကို အရင်းတည်နိုင်သဖြင့်၊ ပစ္စည်းရှင်များ ဘဝသို့ ကူးပြောင်း၍သွားလေသည်။ ဗမာပြည်၌ဆိုလျှင် တိန်းကဇော်၊ ထောင့်စာအရက်များကို တိတ်ထဆိတ် ရောင်းဝယ်၍သော်၎င်း၊ မြို့နယ်ပယ်လူကြီး၊ ဒီဗြဲတံကောင်စီလူကြီးမင်းတို့ပင်အမတ်၊ မီးရထားဘုတ်အဖွဲ့ဝင်လူကြီး၊ ရေစန့်ဘုတ်အဖွဲ့ဝင်လူကြီး၊ စသည်တို့ကို လုပ်၍တတက်လွှဲနှင့်အော်ဖဲထော်ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ထိုဌာနကြီးများတွင် ကံထရိုက်အလုပ်များကို ဆွဲ၍သော်၎င်း၊ ပစ္စည်းကြွယ်ဝချမ်းသာသော လူများ ရှိကြလေသည်။ အချို့သော အလယ်အလတ် တန်းစား တို့သည်လည်း၊ အခါ အခွင့်ကောင်းနှင့် မကြိုကြိုက်သဖြင့် ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားအတန်းသို့ကျဆင်းသွားရရှာလေသည်။ ထိုသော်လည်း ထိုလူတို့သည် မည်မျှယုတ်သော အလုပ်မျိုးကိုမှ မရှောင်ဘဲလုပ်ကိုင်၍ ထိုသို့အောက်တန်းသို့ မကျရန်ကြိုးစားအားထုတ်ကြ၏။

ဤဘူဇဝါအငယ်စား လူအတန်းအစားသည်၊ အထက်မကျ အောက်မကျဖြစ်၍နေသဖြင့်၊ အောက်တန်းစား၌သော်၎င်း၊ အထက်တန်းစား၌သော်၎င်း၊ အတည်တကျမနေနိုင်သောကြောင့်၊ ခေတ်လူများထဲတွင် ထိထိရောက်ရောက်ထောက်သတ် မဆောင်ရွက်နိုင်ချေ၊ ၎င်းပြင်ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားများကဲ့သို့ အသိုက်အဝန်း

နှင့် မနေဘဲ ဟိုတကွ- သည်တကွရှိ၍ နေသောကြောင့် ၎င်းတို့အချင်းချင်းပေါင်းစပ်၍၊ ၎င်းတို့အရေးအတွက်မတိုက်ခိုက်နိုင်ရုံသာမက၊ မချခံမကာကွယ်နိုင်ပေစင်စစ်အားဖြင့် ဤလူမျိုးစားတို့သည်လည်း နေ့ရှင်ကြီးတို့၏ ဖိနှိပ်ခြင်းကို ခံရလေသည်။

ထို့ကြောင့်၊ အချို့သော ဘူဇဝါ အငယ်စားများသည်၊ ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားတို့အပေါ်တွင်၊ သနားသော စိတ်ထားမျိုး ရှိယောင်ယောင်နှင့် နေ့ရှင်ခံနစ်ကို အဖြစ်ကထန်၍ တိုက်ခိုက်နေသော ဆိုရှယ်လစ် ဝါဒကို ကြမ်းသည်၊ အယူသည်းသည်စသဖြင့် အပြစ် ပြောဆို၍၊

* ဆိုရှယ်လစ် အရင်းခံတရား အချို့နှင့် ပြုပြင်ရေး ဝါဒ (Reformist) ကိုလိုက်နာရန် ဟောပြောကြလေသည်။ အချို့သော လူများသည်လည်း ကားလ်မတ်စ်ဝါဒ အချို့ထက်ကို ယူ၍၊ ၎င်းတို့နှင့်နီးစပ်သော ဆင်းရဲသားများနှင့် ပေါင်းသင်း ကြပြီးလျှင်၊ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်လုပ်၍ အစိုးရအဖွဲ့များတွင် ရာထူးရာခံများယူကြပြီး၊ မူဝါဒကို ပျောက်ပစ်ကြလေသည်။ ဝါဒမပျေပုံ

* ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒသည်၊ လူတန်းစားနှင့် တတန်းစား ဖိနှိပ်နေသော အယူအဆနှင့်တခြားစီခြစ်သည်ဟု-၁၈၈၄ခုနှစ်တွင်ထည်ထောင်သောဗေဒနာပညာတက္ကသိုလ်တို့၏အကြံအစည်အရ ဤကဲ့သို့ ဖော်ပြခြင်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော အကျိုးစေ့များသည်။ (၁) ဆင်းရဲသားအလုပ်သမား အတန်းအစားသည်၊ ဆိုရှယ်လစ်နည်းကြီးအတွက် ထိုက်ခိုက်ရန်ပြုသောနည်းသည်။ (၂) တော်လှန်ရေးနည်းအားဖြင့် ဆင်းရဲသားတို့၏လက်ထဲသို့ ချီးမြှင့်နေသော လူအတန်းအစား လက်မှ အာဏာကို လူယုတ် ပြုသောနည်းသည်။ (၃) ပျောက်ကယ်ရုံသွားလေသည်။ (၄) မည်ကဲ့သို့သော အလုပ်မျိုးကိုမဆို အစိုးရနှင့် မြို့နယ်ပယ်များက လုပ်လျှင် ဆိုရှယ်လစ်နည်းဖြစ်လေသည်။

သေးသော လူများကလည်း ဆိုရှယ်လစ်နည်း စနစ်ကို သာသာဖြည်းညှင်းစွာ တဖြည်းဖြည်းသွတ်သွင်းမည်ဟု ဆိုကြ၏။ ဤလူမျိုးစားသည်၊ ရာထူးရာခံများ ရသွားသော အခါ ခန့်ရှင်ကြီးများ၏ သစ္စာကို လုံးဝစောင့်ထိန်းသော သူများဖြစ်လေသည်။ ခန့်ရှင်ကြီးများအား ကြည်ညိုသော စိတ်ဓာတ်ကို ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားတို့၏ စိတ်ထွင်း၌ ဝင်စားရန်နှင့်၊ ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားများ အစိတ်စိတ် အမွှာမွှာ ကွဲကြရန် ပြုလုပ်နိုင်လေသည်။ အကယ်၍ ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားတို့၏ နေရေး၊ ထိုင်ရေး စားရေး၊ သောက်ရေး တို့သည် ကြပ်တည်း သည်ထက် ကြပ်တည်း၍သာရာ၊ မရောင့်ရဲမတင်းတိမ်နိုင်သော ဘဝ သို့ရောက်၍ ဆူပူ သောင်းကြမ်းမည့် အခြေအနေသို့ ရောက်သဖြင့်၊ လူလပ်တန်းစား ရာထူးကြီးသမားများ သည် ထိုအခြေအနေကို မဖုံးတိ၊ မကာကွယ်နိုင်သော အခါ၊ ၎င်းတို့၏ ရှိရင်းစွဲဝါဒကိုပြောင်း၍ ဆင်းရဲသားများနှင့် ပေါင်းသင်းတတ်ကြလေသည်။ ထိုအခါ ဤကဲ့သို့ သော လူမျိုးစားများအား မယုံစားကြလေနှင့်။ စင်စစ်အားဖြင့် ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားများ၏ အခွင့်အရေး အတွက် ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားများသာကျင့်၊ ခန့်ရှင်နည်းစနစ်ကြီးကို အမြစ်ကစ၍ ပြိုဖျက်နိုင်ရန် ရွပ်ရွပ်ချွံ့ချွံ့ တိုက်နိုင် လေ သည်။ ဆင်း ရဲသား အ လုပ် သမားအချင်းချင်းသာလျှင် အားကိုးရပေမည်။ ထိုသို့ တိုက်ခိုက်ရာတွင် အောင်မြင်ရန်အတွက် သေမြေကြီးရှင်ရွှေထီးစသည့် စိတ်ဓာတ်မျိုးရှိရမည်။ အဘယ်ကြောင့်

ဆိုသော်၊ မတ်စ်ပြောသကဲ့သို့ ဆင်းရဲသားများ၌ ချီနှောင်ထားသော နှောင်ကြီးကလွဲ၍ ဘာမျှဆုံးရှုံးစရာမရှိချေ။ ဆင်းရဲသားများ၏ အရေးအတွက်၊ ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားများစုပေါင်း၍ တိုက်ခိုက်ရာတွင်၊ အနည်းငယ်သော အလယ်အလတ်တန်းစားတို့သည်လည်း တကယ်တန်းစိတ်နှင့် ခန့်ရှင်စနစ်ကို တိုက်ခိုက်ရန် ဆန္ဒရှိကြလေသည်။ တိုက်လည်းတိုက်ခိုက်ကြလေသည်။ မတ်စ်-အိန်းဂျယ်-ထီနှင့်အစရှိသည့် ခေါင်းဆောင်ကြီးတို့သည်၊ လူလပ်တန်းစားများဖြစ်ကြလေသည်။ ထိုကြောင့် မကြာခဏ-လူလတ်တန်းစား တို့သည်၊ အလံကို ဆေးနီ ဆိုးတတ်ကြသည်ဟု ပြောကြ၏။ ထိုသို့ဖြစ်လင့်ကစား၊ ဆင်းရဲသားများနှင့် သေအတူရှင်အမျှသဘောထားသော လူလတ်တန်းစားများအလွန်နည်းပါးလေသည်။

ဆင်းရဲသားအလုပ်သမား အတန်းအစားသည်၊ လောကတွင် ခန့်ရှင်ကြီးတို့၏ ဖိနှိပ်ခြင်းကို အလွန်အမင်းခံ၍ နေရလေသည်။ ၎င်းတို့ထက်နှိပ်စက် ညှင်းပန်းခြင်း ခံရသော အတန်းအစား ကမ္ဘာပေါ်တွင်မရှိတော့ချေ။ ဤကဲ့သို့နေ့စဉ်နှင့် အမျှခံ၍နေရသဖြင့်၊ တသက်လုံး ထိုဘေးဒုက္ခမှ လွတ်ကင်းရန် အမြဲတန်းတိုက်ခိုက်၍ နေရလေသည်။ စက်ရုံများထဲတွင် လုပ်သော အလုပ်သမားသည်၊ စက်ရုံဝင်းပိုင်၏ မျက်နှာထားကို အမြဲတန်းကြည်၍နေရလေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ဝင်းပိုင်သည် အလုပ်သမားအား အချိန်မရွေး နည်းအမျိုးမျိုးနှင့် နှိပ်စက်နိုင်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ စိတ် သဘော မကျသည်နှင့်

တပြိုင်နက်၊ ထမင်းအိုးကိုခွဲပစ်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့်စက်ပိုင်
 ဝင်းပိုင်တို့၏ စိတ်သဘောအလိုက် အလုပ်သမားသည်၊
 မာ့ဝယ်ရာသောအလုပ်မျိုးကိုပင် လုပ်၍ပေးရလေသည်
 သားပျို-ထိုးပျိုတို့သည် ၎င်းတို့၏ချယ်ထွယ်ခြင်းကို ခံ၍
 နေရ၏။ မိဘဖြစ်သော ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားများ
 မှာကား၊ ထမင်းတလုပ်အတွက် မည်မျှပင် စိတ်မချမ်း
 သာသော်လည်း ကြည့်၍သာ နေရလေသည်။ အလုပ်ခွင်
 တွင်လည်း နေ့ရှင်များသည် အလုပ်သမားများ အပေါ်၌
 လွယ်ကူစွာ ချုပ်ချယ်နိုင်ရန် စုံထောက်များထားသဖြင့်
 ဝင်းပိုင်-စက်ပိုင်ရှင် တို့၏ အလိုကုသော မဟုတ်ဘဲ၊ စုံ
 ထောက်၏အလိုကျဖြစ်ရန်လည်း၊ စုံထောက်၏ ခြေသ
 လုံးကို ဖက်ရပြန်လေသည်။ အကယ်၍ နေ့ရှင်များနှင့်
 ၎င်းတို့၏ လက်ပါးစေများ၏ ပြုပြင်မှုကြောင့် အလုပ်မှ
 ထွက်ပြန်လျှင်လည်း၊ အလုပ်လက်ခံတဝသို့ရောက်သော
 အခါ ခိုးခိုးနိုးနိုး၊ တိုက်ခိုးနိုးနိုး၊ လုနိုးနိုးအထင်နှင့် အစိုးရပုလိပ်
 ဌာနကလည်း မကြာခဏ စုံထောက်များစေလွှတ်၍ စုံ
 စမ်းလေ့ရှိ၏။ ဆင်းရဲသားတို့မှာကား ဝတ်ခြင်းပြတ်ခြင်း
 ကို သည်းမခံနိုင်သဖြင့် ခိုးရတိုက်ရသောအခြေသို့ရောက်
 ရလေသည်။

အလုပ်သမားတို့၏ နေအိမ်များသည်လည်း အလွန်
 ကြပ်တည်း ကျဉ်းမြောင်း၍၊ လူသူလေးပါး ကြည့်
 မမြင်ဝံ့အောင်ပင်ဖြစ်လေသည်။ အများအားဖြင့် ဆင်းရဲ
 သားအလုပ်သမားတို့၏ အိမ်ခန်းတွင်၊ အိမ်ခန်းကို ထ
 ဦးတည်း မပေးနိုင်သဖြင့်၊ အခြားအလုပ်သမား ဆင်းရဲ

သားအချင်းချင်းပေါင်းစပ်၍ နေရသောကြောင့်၊ အလင်း
 ရောင်နှင့်လေကောင်းလေသန့်တို့ကို မရသဖြင့်၊ ဆင်းရဲ
 သားတို့တွင် ကြောက်မက်ဘွယ် ကောင်းသော ချောင်း
 ဆိုးသွေးပါ စသည့်ရောဂါဆိုးများကပ်ငြိလေသည်။ ၎င်း
 ပြင် ဆင်းရဲသားတို့၏ အကျင့်စာရိတ္တ တို့သည်လည်း
 ပျက်ပြား၍သွားတော့၏။ အချို့သော နေ့ရှင်များသည်၊
 ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားများအား အခန်းများပေးလေ့
 ရှိ၏။ သို့သော်လည်း အလုပ်ရုံများက ပေးသော အခန်း
 များသည် အလုပ်သမားများ၏ မထား၊ သားထိုးတရနှင့်
 နှိုင်းယှဉ်သော် များစွာသေးပေမရသာမက၊ ခေ၊ မီး၊ အိမ်
 သာလိုလောက်စွာ မရသဖြင့်၊ ကုမ္ပဏီရေးနှင့် များစွာဆန့်
 ကျင်လေသည်။ ဤကဲ့သို့စားရမျိုး- နေရမျိုး- သဖြင့် နေ
 ရှင်တို့၏ခြေဘဝါးကို နဖူးနှင့်ပွတ်တိုက်၍၊ ဆင်းရဲသား
 တို့၏အခွင့်အရေးကိုတောင်းသောအခါ၊ ထိုတောင်းသော
 ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားတို့အား အလုပ်မှထုတ်ပစ်ရုံသာ
 မက၊ နေ့ရှင်၏လက်ပါးစေဖြစ်သော အစိုးရပုလိပ်ဌာနသို့
 အပ်နှင်းသဖြင့်၊ အစိုးရတို့သည် ထိုလူများအား ထောင်
 ဆရာကိုပေးသနားတော်မူလေသည်။

ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားသည်၊ မိန်းခလေးဖြစ်၍ ရှုပ်
 ရည်ချောမွေ့ပါမူ၊ တိုမိန်းခလေးသည် နေ့ရှင်နှင့်နေ့ရှင်
 လက်ပါးစေဖြစ်သော ဝင်းပိုင်ရှင်များနှင့် မန်နေဂျာတို့၏
 ချယ်ထွယ်မှုကို ခံရလေသည်။ အချို့သော အလုပ်သမားကို
 မိန်းမများသာလျှင် လုပ်စေ၍၊ ထိုဌာနများ၌ရှိသော အ
 ခန်းဝများတွင် “မိန်းမများသာ၊ ယောက်ျားမဝင်ရ”

စသည်ဖြင့်စါများဆွဲကပ်၍ထားလေသည်။ အပေါ်ရန်ကို
 ကြည့်သော်ခနရှင်တို့၏ သဘောထားသည် မိန်းမတို့၏
 ကာ ယိန္တုကိုစောင့်ထိမ်းသကဲ့သို့ ဖြစ်နေတိ၏။ သို့ပါ
 သော်လည်း နံနက်မိုးသောက်၍ မိန်းမလေးများ အလုပ်
 ခွင်သို့ရောက်သောအခါ ခနရှင်ထက်ပါးစေသည် မိန်းမ
 လေးများလုပ်သောအလုပ်အခန်းထိပ်မှ တောင်းဘိ အိတ်
 ထဲသို့ လက်ထည့်၍သော်၎င်း၊ နှုတ်ခမ်းပွေးကိုသပ်၍
 သော်၎င်း၊ မုတ်ဆိပ်ကြီးကိုဆွဲ၍သော်၎င်း၊ ခါးထောက်၍
 သော်၎င်း၊ မိန်းမလေးများကို ရှုစားတော်မူပြီးလျှင်၊ သနပ်
 ခါးမလိမ်းသော မိန်းမလေး၊ ခေါင်းမဖီးသော မိန်းမလေး၊
 အင်္ကျီခွမ်း လုံချည်ခွမ်းကိုဝတ်သော မိန်းမလေးတို့အား
 သနားယောင်ယောင်အကြောင်း၊ မဖီးမလိမ်း၊ မဝတ်၊ မ
 စားကြောင်းကို မေးလေ့မေးထရှိ၏။ အလုပ်ရုံတွင်ရှိသော
 မိန်းမကူလီခေါင်းလူကြီးအား ၎င်းတို့၏ လူယုံတော်အ
 ဖြစ်သို့သွတ်သွင်း၍ထား၏။ ဗမာပြည်တွင် အခြားနိုင်ငံ
 များကဲ့သို့ မိန်းမများလုပ်သော အလုပ်ရုံမြောက်မြားစွာ
 ရှိလေသည်။ ဗမာပြည်၏ အယူအဆသည် မိန်းမများအ
 ပေါ်၌အမြင်သေးထိပ်၍နှိပ်လေ့ရှိထရှိ၏။ မိန်းမများသည်
 ခွေးထီးထောက်မှ မမြတ်ဟု မကြာခဏ ပြောလေ့ရှိ
 သည်။ မိန်းမမိ အပြစ်တစ်ခုတရာ ပြုလုပ်သော် မိန်းမကို
 သာလျှင် ဖြစ်တင်ပြောဆိုကြ၏။ ဗမာပြည်တွင် မိန်းမ
 များ ကိုယ်ကျင့်တရား ပျက်ပျားသည်ကို အကျိုးမ
 ကြောင်း သေချာဂနစွာ သတ္တုချ မကြည့်မှ၍ ကဲ့ရဲ့နှိပ်
 ချကြလေသည်။ ဤကဲ့သို့ မိန်းမများအားနှိပ်ချတိုင်း ခနရှင်

စနစ်ကိုအားပေးသည် မည်၏။ မိန်းမများ၏ ကိုယ်ကျင့်
 တရားပျက်ပြားမှုသည်၊ နေရေး-ထိုင်ရေး-စားရေး-သော်
 မေး-မလုံထောက်သောကြောင့်သာဖြစ်လေသည်။ ဤကဲ့
 သို့မလုံထောက်ရေးသည် အလုပ်သမားဘို့၏ အလုပ်ထန်
 ဘိုး အပြည့်အစုံ မရသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်
 ခနရှင်စံနစ်သာလျှင် ပခါနဖြစ်လေသည်။

အကယ်၍ ဆင်းရဲသားအလုပ်သမား တယောဝံသည်၊
 ခနရှင်ထက်ပါးစေ၏ ပြုပြင်မှုကြောင့်၊ အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်
 သဖြင့် မယားနှင့် သီးပျိုတို့သည်၊ အသက်မွေး ဝမ်း
 ကျောင်းအတွက် မကောင်းသောအိမ်တွင် လုပ်ကိုင်စား
 သောက်ရသော်၊ ထိုနည်းတူစွာ အလုပ်သမားသည်
 လည်း အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်၍၊ အပြစ်ဒဏ် မလွတ်မကင်း
 သော အလုပ်မျိုးကို လုပ်ကိုင်စားသောက်ရသော်၊ ခနရှင်
 နှင့်ခနရှင်ထက်အောက်ခံတို့၏ ချုပ်ချယ်မှုတို့မှ ဆင်းရဲ
 သားအလုပ်သမားနှင့် ၎င်း၏သားမယားများသည်လွတ်
 ကင်းသော်လည်း၊ ခနရှင်ထက်ပါးစေတို့၏ ချုပ်ချယ်ခြင်း
 မှ မကင်းနိုင်သေးချေ။

ဆင်းရဲသားဘို့သည် ထိုသို့ အလွန်ဆိုးဝါးသော အ
 ခြေအနေကိုထိသဖြင့်၊ ဆိုးဝါးသော အခြေအနေ၏ အ
 ကြောင်းဖြစ်သော ခနရှင်စံနစ်ကို အမြစ်ကစ၍တွန်းသွန်
 ပြိုပျက်ရန်၊ တကမ္ဘာလုံးအား ထုတ်ကြလေသည်။ ထိုကဲ့
 သို့အားထုတ်ရာတွင် ခနရှင်တို့သည် ၎င်းတို့၏ ထက်ပါး
 စေများဖြစ်သော စစ်ဘက်ဌာန၊ အကျဉ်းထောင်ဌာန၊
 မုလိင်ဌာန၊ တရားရုံးဌာနတို့နှင့်ကာကွယ်လေသည်။ ဥပမာ

နေရှင်စံနစ်လက်အောက်တွင် အချင်းဖြစ်ပွားသဖြင့် တရားသော ဆုံးဖြတ်ချက်ရရန် တရားရုံးသို့သွားသောအခါ ပိုက်ဆံရှိသောလူသည်၊ ပိုက်ဆံအားဖြင့် အထူးပညာတွင်တတ်ကမ်းခတ်သော ရှေ့နေဝတ်လုံတို့ကိုငှားနိုင်လေသည်။ ပိုက်ဆံမဲ့သော လူမှာကားမငှားနိုင်ပေ။ ဤနည်းဖြင့် “ငွေများ-တရားနိုင်” ဟူသော စကားနှင့်တူ၍နေလေသည်။

အနောက်နိုင်ငံများတွင်၊ နေရှင်စံနစ် ပေါ်ခါစ အချိန်၌ အလုပ်ရုံများသည် များစွာ သေးနုပေလေသည်။ ၎င်းပြင်၊ စက်နှင့် ကုန်စည် များကို ပြုလုပ်သော နည်းစံနစ်သည်လည်း၊ ယခုကဲ့သို့မဟုတ်ဘဲ၊ ကချော်ကချွတ် ဖြစ်၍နေလေ၏။ အိမ်တွင်းမှ လုပ်ငန်းသည်လည်း၊ လုံးဝမပျောက်ကွယ်သေးချေ။ အချားအားဖြင့်ကုန်စည်များကိုအိမ်တွင်း၌သာလုပ်ကြလေသည်။ ထိုကြောင့်နေရှင်စံနစ်ပေါ်လာခါ စအချိန်တွင်အလုပ်သွားတို့သည်အိမ်တွင်းလုပ်ငန်းလည်း လုံးဝမပျောက်သေးသဖြင့်၊ ၎င်းတို့၏ဆရာများဖြစ်သော နေရှင်တို့၏ ကြံယူထုတ်ဖော်ချက်တို့နှင့်အိမ်တွင်းကုန်စည်များကို ပြုလုပ်လေသည်။ အချို့သော လုပ်ငန်းများတွင်၊ ကုန်စည်များလုပ်ရန်အတွက်၊ ကြံယူထုတ်ဖော်ချက်ကို နေရှင်သည် အခမဲ့ပေးဘဲ၊ အခကြေးငွေနှင့် အလုပ်သမားတို့အား ငှားလေသည်။ ထိုအချိန်အခါတွင်၊ အိမ်တွင်း လက်မှုပညာနှင့် စက်မှုပညာတို့သည် ပြိုင်ဆိုင်ကြလေသည်။ အလုပ်သမား တို့သည်လည်း၊ ၎င်းတို့အပေါ်၌ နေရှင်တို့ လက်ဝါးကြီးအုပ်သော နည်းစံနစ်ကို မထိကြ

သေးချေ။ ထို့ကြောင့် ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားတို့သည်၊ အခကြေးငွေကိုနည်း၍ရတိုင်း၊ စက်တွေ ပေါ်လာသောကြောင့်သာ၊ ဤကဲ့သို့ဖြစ်ရသည်ဟုယုံကြည်ယူဆကြပြီးလျှင်၊ စက်များ အပေါ်သို့ အပြစ် မြို့ကြပြီးနောက်၊ ရှေးခေတ်ကာလသည်၊ ယခုခေတ်ထက် ချမ်းသာ သုခနှင့် ပြည့်စုံကြောင်း ပြောဆိုကြလေသည်။ (ဗမာပြည်တွင်လည်း၊ ယခုအခါ ထီးလုပ်ငန်း၊ တိနပ်လုပ်ငန်း၊ ကျော်သွေးလုပ်ငန်းတို့နှင့်၊ လုပ်ကိုင်စားသောက်ရသော ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားများသည်၊ ထိုကဲ့သို့ပင်ဖြစ်နေလေသည်။)

နေရှင် စံနစ်သည်လည်း၊ တနေ့တခြား ပိုမိုကြီးပွားလာ၍၊ တန်ခိုး အာနိသင်နှင့် ပြည့်စုံပြီးလျှင်၊ ယခုအခါ ကမ္ဘာတဝှမ်းလုံးအား၊ လက်ထဲတွင်သွပ်နိုင်သောအခြေသို့ရောက်၍နေလေပြီ။ အလုပ်သမားတို့သည်၊ ရှေးကကဲ့သို့ ကိုယ် အိမ်ထွင်း၌ လုပ်ရသော လုပ်ငန်းများကို စွန့်စွတ်၍၊ အလုပ်ကြီးမားသော စက်ရုံကြီးများတွင် ဝင်၍ လုပ်ကိုင်ကြလေသည်။ တူးသန့်သွားလာ လည်ဆောင်ရေးများလည်း၊ ထွင်း၊ ထွေ တို့ဖြင့် မဟုတ်ဘဲဘဲ။ သင်္ဘော၊ မီးရထား၊ မော်တော်ကား၊ လေယာဉ်ပျံများဖြစ်သဖြင့်၊ ရှေးအခါက တသလွှားမသောခရီးသည်၊ ယခုအခါတနာရီနှင့်ပေါက်ရောက်နိုင်သဖြင့်၊ ကမ္ဘာတဝှမ်းလုံးရှိ ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားအပေါင်းတို့သည်၊ တယောနှင့် ဟယောက်နီးကပ်လာ၍၊ ရင်းနှီးလာကြပြီးလျှင်၊ စည်းလုံးကြကုန်၏။ ထိုမျှမကသေး၊ စက်မှုလက်မှုပညာများလည်း၊ ယခုထက်ထနေခဲ့ထွင်သဖြင့်၊ အလုပ်သမားများလည်း၊

ဥပမာပညာ အမြော်အမြင် ပိုမို၍ များပြားလာကုန်၏။ စက်မှုလက်မှုထွန်းကားသော နိုင်ငံများတွင်၊ ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားများသည်၊ အများအားဖြင့် ပညာတတ်များ ဖြစ်ကြလေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပညာတတ်များဖြစ်ကြသည့် လျော်ညီစွာ၊လက်ဝါးကြီးအုပ်သောနေ့ရှင်စံနစ်နှင့် ကိုယ် ကျိုးအတွက်ဟန်ဆောင်သောနေ့ရှင်တို့၏ပရိယာယ်တို့ ကိုယ်သိသောအခါ၊ ဆင်းရဲသား အလုပ်သမား များသည်၊ ၎င်းတို့၏ဘေးကိုကာကွယ်ရန်နှင့်၊ တနေ့သောအခါ၊ထို ဘေးမျိုးကို ပပျောက်စေရန် စုရုံး၍၊ ဆင်းရဲသားအဖွဲ့အ စည်း (Trade Union.) တို့ကို တည်ထောင် ကြလေ သည်။အလုပ်သမားတို့၏အကျိုးစီးပွားသည်၊ နေ့ရှင်တို့၏ အကျိုးစီးပွားနှင့်အမြဲတမ်းဖိလာကန့်လန့်ဖြစ်နေသည်ကို လည်း၊ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားတို့ထိကြလေသည်။ ထို ကြောင့်၊ဆင်းရဲသားတို့သည်၊ စားရမဲ့ သောက်ရမဲ့ ဝတ် ရမဲ့ဖြစ်၍နေသော အခြေအနေ ဆိုးကြီးကို လုံးဝပြောင်း လဲရန်၊၎င်းတို့၏လက်ရှိဘဝကို အတင်းအဓမ္မမျှက်ပစ်ရ လိမ့်မည်ဟုယုံကြည်ကြလေသည်။ထိုကဲ့သို့ လက်ရှိဘဝ ကိုပျက်ရန်၊ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားတို့သည်၊နိုင်ငံရေး တန်ခိုးအာဏာကိုလိုလေသည်။ နိုင်ငံရေးတန်ခိုးလက်ထဲ နှိ ဂှိမှသာလျှင်၊ အခြေအနေကို ပြုပြင် ပြောင်းလဲနိုင်ပေ သည်။နိုင်ငံရေးအာဏာမရသေးသမျှကာလပတ်လုံး၊မည် သည်ကိုမှ မလုပ်နိုင်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ နိုင် ငံရေး အာဏာ ရှိသော လူများ၏ သက်ထံ၌သာလျှင်၊ ကုန်းတပ်၊ ရေတပ်၊ လေတပ်၊ ဂါတ်၊ ထောင်၊ ရုံး၊ စသည်တို့

ရှိလေသည်။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံရေးအာဏာရရန်၊ဆင်းရဲ သားအလုပ်သမားတို့သည်၊ နိုင်ငံရေးအစည်းအရုံးများဖွဲ့ ပြီးလျှင် ထိုအစည်းအရုံးများက ခေါင်းဆောင်၍ တိုက် ဖျက်လုယူရန်၊တစတစကြိုးစားကြလေသည်။
 နေ့ရှင်စံနစ်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ဥစ္စာမဲ့ နှင်းပြား ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားတို့၏ အကျိုးစီးပွားသည်၊ နေ ရှင်တို့၏ အကျိုး စီးပွားနှင့် အလွန် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ် ၍ နေလေသည်။ ဤကဲ့သို့ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၍ နေသ ဖြင့်၊ နေ့ရှင် စံနစ်သည် ချို့ယွင်း၍ နေကြောင်း သိရ လေသည်။ နေ့ရှင်များသည် တည်မြဲ၍နေနိုင်ရန် နေ့သည် ဖြစ်ထွန်း၍တည်တန့်ရပေလိမ့်မည်။နေ့သည်လည်းတည် တန့်ခိုင်မြဲရန် အခစား အလုပ် သမားများ လိုပေသည်ဟု “ကားလ်မတ်စ်”သည် ဘုံဝါဒ ကျေညာ စာတမ်းတွင်၊ အတည့်အလင်း ဆိုထား လေသည်။ ထို့ကြောင့် နေ့ရှင် စံနစ်ကြီးသည်၊ဆင်းရဲသား နှင်းပြားအလုပ်သမားတို့ကို ပေါက်ပွား စေသည်မှာ ထင်ရှား လေသည်။ ထိုဆင်းရဲ သားတို့သည်လည်း နေ့ရှင်စံနစ်ကြောင့် တကွတပြားစီ မနေနိုင် မလုပ်နိုင်စေဘဲ၊ မည်သည့်အရာခင်ထိမ်း မဆို ပူးပေါင်း၍ တစ်တည်းတညာတည်းလုပ်ရန် အခြေ အနေသို့ရောက်၍နေလေသည်။ဆင်းရဲသားအလုပ်သမား တို့၏အကျိုးစီးပွားဖြစ်သောနေ့ရှင်တို့၏ ချုပ်ချယ်ခြင်းမှ လွတ်မြောက်ရေး သည်လည်း၊ နေ့ရှင်တို့၏အကျိုးစီးပွား နှင့်ပဋိပက္ခဖြစ်၍နေ၏။ထို့ကြောင့်နေ့ရှင်စံနစ်ကြီးသည် ကြီးမားတိုးပွား၍နေသောနေ့ရှင်စံနစ်မှ ပေါက်ပွားသည့်

ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားတို့၏ အင်အားကြောင့်၊ တနေ့
 တခြားပျက်စီးရန်အချိန်သို့နီးကပ်၍လာလေသည်။ ထိုသို့
 ပျက်စီး ပြားသော်လည်း၊ ဆိုရှယ်လစ်စံနစ် ပေါ်ပေါက်၍
 သာမုလာပါမည်လားဟုအမျိုးသောပုဂ္ဂိုလ်တရုတို့သည်
 သို့လောသို့လောထွေးတောကြပေလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့များကို
 အခြေခံထား၍ တည်ထောင်သော ရောမနိုင်ငံကြီးသည်
 အမျိုးမျိုးသောကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းတို့နှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊
 စည်းစိမ်ယစ်မှူး၍သာသောကြောင့် နောက်ဆုံးတွင် ပြုစု
 ထူထောင်သာသော နိုင်ငံကြီးကို ကာကွယ်လိုသောစိတ်
 ဆန္ဒများသည် ကွယ်ပျောက်ပြီးလျှင်၊ လူ့ခိုင်းတို့၏ လက်
 တွင်း၌ပျက်စီး၍ သွားရလေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပျက်စီး၍
 သွားသော အချိန်တွင်၊ ထိုနိုင်ငံကို ပြန်၍ ထူထောင်ရန်
 မည်သည့်ရှင်ရှင်ချွဲချွဲ လူမျိုးစားမျှ မပေါ်ပေါက်ခဲ့ချေ။
 နယ်စားကြီး၊ မြို့စားကြီး၊ ရွာစားကြီး များနှင့် ဥရောပ
 တိုက်ကို အုပ်စိုးသော ခေတ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ ပျက်စီး၍
 နှစ်ပေါင်းများစွာ ရှုပ်ထွေး ပွေလီပြီးမှသာ ထွန်းကား၍
 လာလေသည်။ ဤအချိန်တွင် ဂျေးက ပြုလုပ် တည်ထွင်
 ခဲ့သော ဗဟိုကျေး ထိပ်မွေ့တို့သည်၊ ပျောက်ကွယ်လျ
 မတတ်ရှိလေပြီ။

ယခုအချိန် အခါသည်၊ ရောမနိုင်ငံကြီး ကြီးပွားနေ
 သောအချိန်အခါနှင့် မတူပေ။ နေ့ရှင်စံနစ်မှ ပေါက်ပွား
 သောဆင်းရဲသား အလုပ်သမားတို့၌ စည်းစိမ်ယစ်မှူးရန်
 အချိန်မရှိ။ စည်းစိမ်တို့လည်း တာမှန်းမျှဆိကြချေ။ အမြဲ
 တန်းနေရှင်တို့၏ ဘိစီးနှိုင်းစက်ခြင်း ကိုသာခံ၍ နေကြရ

လေသည်။ ဆင်းရဲသားတို့သည် နေ့ရှင်တို့၏ စံနစ်ကြီးကို
 တော်ထွန်ပျက်ဆီးရန်သာ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ကြိုးစား၍သာ
 နေရ၏။ ကမ္ဘာကြီး၏အခြေကို သတ္တုချလျှင် နေ့ရှင်စံနစ်
 နှင့်ဆိုရှယ်လစ် စံနစ်တို့သည်၊ အတိုက်အခံဖြစ်၍ နေကြ
 ခြင်းပင်ဖြစ်လေသည်။

ဤကဲ့သို့နေ့ရှင်နှင့်ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားတို့သည်
 အတိုက်အခံဖြစ်ရခြင်းသည် အခြားကြောင့်မဟုတ်။ နေ
 ရှင်တို့၏အဓိက အချက်ဖြစ်သော အမြတ်အစွန်းရနိုင်သမျှ
 ရယူရေးကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ ထိုသို့ အမြတ်အစွန်းကို
 ပိုက်စိတ်နှင့် အောက်ခြေထိမ်း တိုက်ယူရေးကြောင့် နေ
 ရှင်စံနစ်ကြီးသည် မခိုင်မြဲဘဲ၊ ထိုးပွား ကြီးကျယ် ဆုံး
 အခြေအနေမှပျက်စီးရန်အခြေသို့လျှောကျရန် အချိန်သို့
 ရောက်၍နေလေပြီ။ ဤကဲ့သို့ရောက်၍နေသည်ကို ၁၉၂၉
 ခုနှစ်မှစ၍ ပေါ်ပေါက်သော ကမ္ဘာကြီး၏စီးပွားရေးညံ့
 ပျင်းသောအခြေအနေကထောက်ခံလေသည်။ ဂျေးကနေ
 ရှင်၏ စီးပွားရေး ကောင်းစားစဉ် အခါကလည်း၊ ယခု
 ကဲ့သို့ ကုန်စည်များကို၊ လိုသည်ထက်ပို၍ ထုတ်သဖြင့်၊
 စီးပွားရေး ထိခိုက်သော အခြေဆိုးမျိုး ပေါ်ပေါက်လာခဲ့
 တူးလေသည်။ ထို့သော်လည်း၊ ထိုအခါ၌ကုန်စည်များကို
 ပြုလုပ်နိုင်သောအားသတ္တိတို့ကိုပျက်ဆီးခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ဈေး
 သစ်ကြီးများဖြစ်သောနယ်ပယ်များကို ထိမ်းယူခြင်းဖြင့်
 ၎င်း၊ ထိမ်းပြီးသော နယ်သူနယ်သားများ အပေါ်၌ ပိုမို၍
 လက်ဝါးကြီး နှပ်ခြင်း ဖြင့်၎င်း၊ ထိုအခြေ ဆိုးများကို
 ပပျောက်စေနိုင်လေသည်။

ရှေးအခါတွင် စီးပွားရေးနှင့် ပတ်သက်၍ အကြင်
 အတည်းတွေ့သောအခါ၊ တရုပ်ပြည်နှိုင်းသော်၎င်း၊ အာဖရိ
 ကာဘိုက်တွင် သော်၎င်း၊ တောင်အမေရိက တိုက်တွင်
 သော်၎င်း၊ ဈေးသစ်ကြီးများဖွင့်ကြလေသည်။ ယခုအခါ၌
 မူ၊ ကမ္ဘာတလောကလုံးပင် ပြောင်းလဲ၍ နေလေပြီ။ ကုန်
 ချောများပြုလုပ်ရန်အတွက်၊ ကုန်ကြမ်းများကို ဝယ်ယူရ
 သောဈာမနီပြည်၊ အမေရိကပြည်ထောင်စု၊ ပြင်သစ်နိုင်
 င်များပင်လျှင်၊ ကုန်ကြမ်းများကို မဝယ်ယူတော့ဘဲ၊ ကုန်
 ချောနှင့်ကုန်ကြမ်း နှစ်ခုစလုံးရောင်းသောနိုင်ငံများ ဖြစ်၍
 နေလေပြီ။ ၎င်းပြင် ခေ့ရှင်နိုင်ငံများတွင်လည်း၊ ခေ့ရှင်များ
 စုပေါင်း၍ အစုလိုက်တကမ္ဘာလုံး၏ စီးပွားရေးကို ထက်
 ဝါးကြီးအုပ်၍ ချယ်ထွယ်နိုင်ရန်၊ တစ်ခုနှင့်တစ်ခုပြိုင်ဆိုင်၍
 နေကြလေသည်။ ဤကဲ့သို့ပြိုင်ဆိုင်သဖြင့်၊ လူတို့၏သုံးနိုင်
 ဝယ်နိုင်သော အခြေအနေ တို့သည် ပိုမို၍ လျော့ကျသွား
 တော့၏။ သို့သော်လည်း ကုန်များမှာကား၊ စက်မှု၊ လက်မှု
 ပညာ ထွန်းကား ထာ၍၎င်း၊ ခေ့ရှင်တို့၏ ထောဘဇော
 ကြောင့်၎င်း၊ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်သည်ထက် ပိုမို၍ ထွက်လေ
 သည်။ ထို့ကြောင့် ကုန်ထွက်ဦးရေနှင့် ကုန်ကိုဝယ်ယူ
 သုံးစွဲနိုင်သော လူတို့၏အရည်အချင်းတို့သည် မမျှတချေ
 နှယ်ချွဲဝါဒသည်လည်း၊ ခေ့ရှင်စံနစ် အကြပ်အတည်း
 ရောက်ရန်အတွက်၊ ပိုမို၍ ပဋိပက္ခဖြစ်စေမည့်အကြောင်း
 များကိုပေါ်ပေါက်ရန် လုပ်လေသည်။ နှယ်ချွဲဝါဒအတိုင်း
 ခေ့ရှင်တို့သည်၎င်းတို့အလိုရှိသောကုန်ကြမ်းများကိုဝယ်
 ဝယ်၊ ကုန်ချောများကိုကြိုက်ဈေးနှင့် ရောင်းရန်ထက် ကမ္ဘာ

ကြီးများ အတွင်း၌ပင်လျှင်၊ မီးရထားလမ်းများ ဖောက်
 ခြင်း၊ သာသနာပြုဆရာများကို နှယ်ပယ်အရပ်ရပ်သို့ စေ
 ထွတ်၍၊ တိုင်းတပါးဘာသာခြားများအား၊ ခေ့ရှင်စံနစ်၏
 ချုပ်ချယ်ခြင်းကိုခံရန် ပြုလုပ်ခြင်း၊ ကုန်သည်များကို ထို
 အရပ်ဒေသများသို့ထွတ်၍ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်ပြုလုပ်စေ
 ခြင်းစသည်တို့သည်၊ တစ်စတစ်ခုသာ အကျိုး စီးပွားဖြစ်
 ထွန်းလေသည်။ အရှည်ကို ကြည့်သောအခါ၊ ဤကဲ့သို့ ပြု
 လုပ်ခြင်းတို့သည်၊ ခေ့ရှင်စံနစ်ကြီး ပျက်စီးရန် အကြောင်း
 များဖြစ်၍ နေလေသည်။ သို့သော်လည်း၊ သထင်းစာများ၊
 တရားဟောဆရာများ၊ နိုင်ငံရေးသမားများ၊ ကဗျာဆရာ
 များ၊ သဘာဝဓမ္မ ဆရာများသည်၊ ခေ့ရှင်စံနစ်၏မျိုးယွင်း
 ချက်ကိုမမြင်ဘဲ၊ စက်မှု၊ လက်မှု ထွန်းကားခြင်းနှင့်၊ လော
 ကဓါတ်ပညာထွန်းကားခြင်းတို့အပေါ်၌သာ အပြစ်ဖို့ကြ
 လေသည်။ ထိုပညာရပ်များကို များစွာ ကြောက်ရွံ့ စက်
 ဆုပ်ကြ၏။ ထိုကြောက်ရွံ့ စက်ဆုပ်ခြင်းသည်၊ တကယ်
 အရင်းခံအဖွဲ့တွင် အကြောင်းကို ဖုံးကွယ်ခြင်းမျှသာ ဖြစ်
 လေသည်။ ဤအကြောင်းရင်း သည်ကား အခြားမဟုတ်၊
 စက်ရုံကြီးများသည် မျက်စိထည့်တမျှထူးဆန်းအံ့ဩတွယ်
 ရာ ကုန်စည်အမြောက်အများကို ပြုလုပ်နိုင်လင့်ကစား၊
 လူနည်းစုတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းများဖြစ်သမျှကာလပတ်
 လုံး၊ ကုဇေကုဇာမကသော ကမ္ဘာနှင့် အဝှမ်းသော်လူတို့
 သည်ဝတ်၍သာနေမည်ဖြစ်ကြောင်း၊

၁၉၁၄-ခုနှစ်တွင် ဖြစ်ပေါ်၍ ထာသော ကမ္ဘာစစ်
 ကြီးသည်လည်း အကြပ်အတည်းနှင့် တွေ့သော စီးပွား

ရေးကြောင့် ဖြစ်ပေါ်၍ လာလေသည်။ ထိုသို့ အကြပ်အ
တည်းနှင့် မထွေစေခြင်းငှါ၊ ကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်၍ ပေးရ
လေသည်။ လူပေါင်း မြောက်မြားစွာ သေကြေ ပျက်စီး၍
ကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်ရငြားသော်လည်း၊ ခန့်ရှင်စံနစ်သည်
ပျောက်ကွယ်၍ မသွားဘဲ။ ခန့်ရှင်စံနစ်၏ အနာမြစ်သည်
ပိုမိုပြန့်ပွားသွားပြီးလျှင်၊ စီးပွားရေးအကြပ်အတည်း ပိုမို
ပေါ်ထွင်၍လာလေသည်။

ထို့အတွက်စစ်ပွဲကြောင့် ဒုက္ခအမျိုးမျိုးတွေ့ကြုံခံစား
ရသောဆင်းရဲသားအလုပ်သမား တောင်သူလယ်သမား
အပေါင်းတို့သည်။ နိုင်ငံအပေါင်းတွင်စစ်များကို ဖန်တီး
၍ပေးသော လူတစ်အား၊ တော်ထွန် ပုန်ကန် ရုံသာမက
ဂျာမေးနိုင်ငံတွင်ဆင်းရဲသားတို့သည်။ နိုင်ငံရေးအာဏာကို
ထောင်ပေါင်းများစွာအသေခံ၍ လက်ရုံးအားကိုးနှင့် လူ
ယူကြပြီးလျှင်၊ တုံ့သမတ နိုင်ငံကြီး တည်ထောင် ခဲ့လေ
သည်။ ဆင်းရဲသား၊ လယ်သမား အလုပ်သမားတို့အား၊
ခန့်ရှင်တို့သည်။ မခံမရပ်နိုင်အောင် အမျိုးမျိုးသော ဒုက္ခ
ဆင်းရဲတို့ကို ပေးခြင်းသည်။ ဆင်းရဲသားများ ဘေးဒုက္ခ
အပေါင်းတို့မှ လွတ်မြောက်စေခြင်းငှါ၊ ပိုမို၍ဒုက္ခခံနိုင်ရန်
အကျင့်လုပ်၍ပေးခြင်းနှင့်တူလေသည်။

ဆင်းရဲသား အလုပ်သမား လယ်သမားအပေါင်းတို့
သည်။ အလွန်ထရာ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး၍၊ ဒုက္ခအမျိုးမျိုး
ကို တွေ့လင့်ကစား၊ မြော်လင့်ချက်အသစ်၊ ဝါဒအသစ်
တို့နှင့်၊ အချင်းချင်းကျောချင်းကပ်-ရင်ချင်းဟပ်၍ စစ်ထပ်
ကြီးများထူထောင်ပြီးလျှင်၊ ဦးပိုင်စံနစ်၊ လူများကိုအတန်း

အစားခွဲခြားသောစံနစ်နှင့်၊ လက်ဝါးကြီး အုပ်သောစံနစ်
တို့ကိုပပျောက်ရန်၊ ခန့်ရှင်စံနစ်ဆိုးကြီးကို အမြစ်မှထုတ်၍
တိုက်ဖျက်လေသည်။ ထိုသို့တိုက်ဖျက်၍ အောင်မြင်သည်
နေ့မှစ၍ ယနေ့ထက်တိုင်၊ ဂျာမေးနိုင်ငံကြီးတွင် ဦးပိုင်
ပစ္စည်းများဖြစ်သော၊ လယ်မြေများ၊ ကုန်စည်များပြုလုပ်
ရာဖြစ်သော စက်ရုံကြီးများပပျောက်ပြီးလျှင် အများနှင့်
ပိုင်းအုံလုပ်ရသောတုံ့စံနစ် တည်ထွင်လေသည်။ ဘုံဝါဒ
ဂျာမေးနိုင်ငံကြီး ထူထောင်သည့် နေ့ကစ၍၊ ကမ္ဘာကြီး
တွင်၊ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ ယွမ်းမိုးသောလူမျိုးနှင့် ခန့်ရှင်ဝါဒ
ယွမ်းမိုးသော လူမျိုးဟူ၍ နှစ်မျိုးနှစ်စား ကွဲခြား၍ သွား
တော့၏။

ကမ္ဘာစီးပွားရေးသည်။ အကြပ်အတည်း တွေ့သည်
နှင့်ခန့်ရှင်စံနစ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် တရားများသည်လည်း၊
ဆထက်တန်တိုးတိုးပွား၍လာရာ၊ လက်ဝါးကြီးအုပ်သော
ခန့်ရှင်များနှင့် လက်ဝါးကြီး အုပ် ခံရသော ဆင်းရဲသား
အလုပ်သမား၊ လယ်သမားများသည်၎င်း၊ ခန့်ရှင်နိုင်ငံ အ
ချင်းချင်းသည်၎င်း၊ အုပ်စိုးသောနိုင်ငံများနှင့်လက်အောက်
ခံနိုင်ငံများသည်၎င်း၊ တဦးနှင့်တဦး မသင့်မမြတ်ကြဘဲ၊
ရန်သူများ ဖြစ်ကြရလေသည်။ ထို့ကြောင့်၊ အကြပ်အ
တည်းများ ပပျောက်ရန် ခန့်ရှင်တို့သည် စစ်ပြိုင်ဆိုင်ကြ
လေသည်။ ထိုသို့စစ်ပြိုင်ပါသော်လည်း၊ စီးပွားရေး ကြပ်
တည်းမှုမပပျောက်ဘဲ၊ ပိုမို၍ ရှုပ်ထွေးလာလေသည်။
အတယ်ကြောင့်ဆိုသော်စစ်ဖြစ်သည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ ရှေး
အခါက ကုန်ကြမ်းများထွက်စေသော နိုင်ငံများဖြစ်သည့်

အိန္ဒိယပြည်၊ တရုတ်ပြည်များတွင်*၊ ချည်စက်ရုံကြီးများ၊ သံချေးကျို ရုံကြီးများ ပေါ်ပေါက်၍ လာသည် သာမက၊ အိတလီ၊ ဂျပန်စသည့်နိုင်ငံများသည်လည်း၊ အလွန်တန်ဖိုးကြီးမားသော နယ်ချဲ့ (အင်ပီးရီးရယ်) နိုင်ငံကြီးများဖြစ်၍ လာလေသည်။

ကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးငြိမ်းပြီးသည့်နောက်၊ ဥရောပနိုင်ငံ အလယ်ပိုင်းတွင်၊ ဆင်းရဲသား အလုပ်သမား တို့သည်၊ အေးချမ်းသာယာစွာမနေနိုင်ကြချေ။ ထိုနည်းတူ အိန္ဒိယပြည်နှင့် တရုတ်ပြည်တွင်လည်း၊ ဆင်းရဲသား တောင်သူ လယ်သမားတို့သည်အေးချမ်းသာယာစွာမနေနိုင်ကြပေ။ သို့သော်လည်း၊ စစ်မက်ဖြစ်ပွားခြင်းကြောင့်၊ ပျက်စီးသော ကုန်စည်ကူးသန်း ရောင်းဝယ်ရေးများ၊ ဂွေးကန်တို့ သို့ပြန်လည် ဖြစ်ထွန်းစေခြင်း၊ စစ်ပွဲတွင် ရှုံးသော နိုင်ငံများအား၊ ငွေကြေးချေးခြင်းနှင့် ပျက်စီးယိုယွင်းသော စစ်မြေမျက်နှာပြင်ကို၊ ပြန်လည်မွမ်းမံ ဆောက်လုပ်ခြင်းတို့သည်၊ စီးပွားရေးအား အခိုက်အတန့်အားလျော်စွာ တည်တန့်၍ သွားစေသဖြင့်၊ ခန့်ရှင်တို့သည် ဝမ်းမြောက်အားရစွာ၊ ၎င်းတို့၏အကြံအောင်သည်ဟု ယူဆရုံသာမက၊ အချို့သော ဆိုရှယ်လစ်သမားတို့သည်လည်း၊ ခန့်ရှင်တို့ကို ယုံကြည်ကိုးစား၍၊ နိုင်ငံတိုင်း၌ပင် ခန့်ရှင်တို့နှင့် ပေါင်းသင်းကြလေသည်။

* Cotton Mills in Amedabed Tar Tar Iron and Steel Works in India.

ကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးသည့်နောက်၊ ပေါ်ပေါက်၍ လာသော စက်ရုံကြီးများသည်၊ ယခုအခါ အထည်အလိပ်၊ သံ၊ ကြိယာတန်ဆာပလာများကို ပြုလုပ်သော စက်ရုံကြီးများ ဖြစ်လင့်ကစား၊ နောင်ဖြစ်ပေါ်လာမည့် စစ်တွင်၊ လိုသည့် အခါအသုံးပြုရန်၊ အဆိပ်ခါတ်များ၊ စစ်ကြိယာများ ပြုလုပ်သော စက်ရုံကြီးများ ဖြစ်လေသည်။ စက်ကြိယာများသည်လည်း၊ လူတို့သည် ဥာဏ်ကို ကွန့်၍ ချဲ့ထွင်ထားသဖြင့်၊ ဂွေးကထက် အဆပေါင်းများစွာ နှစ်ဆယိုလေးနာရီ အတွင်း၊ ကုန်စည်များကို ထွက်စေနိုင်သည့်အပြင်၊ ဂွေးအခါက လူမြောက်မြားစွာနှင့် ကိုင်တွယ်ရသော စက်များကို ယခုအခါ၊ လူအနည်းငယ်နှင့် ကိုင်တွယ်နိုင်လေသည်။

လူတို့သည်၊ နည်းသစ်နည်းဆန်း၊ စက်ဆန်းစက်သစ်တို့နှင့်၊ ကုန်ချောကုန်ကြမ်းတို့ကို ပြုလုပ်သဖြင့်၊ ကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးသည့်နောက်၊ ၁၉၂၇-၂၈-ခုနှစ်တွင်၊ ၁၉၁၄ ခုနှစ်ခွဲရှိသော စက်ရုံကြီးများ၏ အားထက် နှစ်ဆကြီးသော စက်ရုံ ကြီးများနှင့် ကုန်စည် များကို ထုတ်ရာ၊ ၁၉၁၄-ခုနှစ်၏ ချိန်ကို မှီလေသည်။

သိုးမွေး	၁၉၁၃-ခု	၁၉၂၇-၂၈-ခု
	၁,၄၆၃	၁,၇၄၄
		In 1000
ရော်ဘာ	၁၁၄	၆၇၃
		In 1000 Tons.
ဝါဂွမ်း	၁၉၁၃-၁၄-ခု	၁၉၂၇-ခု
	၅၆.၆	၅၃.၅
		In Million
		Quantals.

ကောက်ပဲသီးနှံ	၁၉၁၃-ခု	၁၉၂၀-ခု	In 1000 Metric Tons.
ချုပ်ပါဝင်သည်	၁၀၆,၇၀၁	၁၃၁,၅၇၀	
ဆန်	၁၉၁၃-ခု	၁၉၂၀-ခု	In Million Metric Tons.
	၇၀.၂	၀၇.၆	
ဆီ	၁၉၁၃-ခု	၁၉၂၀-ခု	In Million Metric Tons.
	၅၃	၁၀၃	
ကျော့ပိမ်းသွေး	၁၉၁၃-ခု	၁၉၂၀-ခု	In Million Metric Tons.
	၁၂၆၀	၁၄၄၀	
သံ	၁၉၁၃-ခု	၁၉၂၀-ခု	
သံခိုင် (Ore)	၁၁၇	၁၇၆	
သံမိမ်း (Pig Iron)	၇၆	၀၆	In Million Metric Tons.
သံမဏိ (Raw Steel)	၀၀	၁၁၁	

The International Distribution of Raw Materials By Herman Kranold.

ဤကဲ့သို့ ကုန်စည်များ ထွက်နိုင်သော်လည်း၊ ခေ့ရှင်နိုင်ငံချင်း ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်ရာတွင် ပြိုင်ဆိုင်ကြ၍ ၎င်း၊ ထိုကဲ့သို့ ပြိုင်ဆိုင်နိုင်ရန် ဝယ်ရာရောင်းရာတွင် လက်ဝါးကြီးအုပ်ထား၍ ၎င်း၊ လက်ဝါးကြီးအုပ်နိုင်ရန်၊ မလိုသော ခေ့ရှင်၏ ကုန်စည်များကို ပိုမို၍ အခွန် ကောက်ခြင်းဖြင့် မဝယ်နိုင်၊ မရောင်းနိုင်စေခြင်းငှါ။ ခေ့ရှင်နိုင်ငံတို့ကို ချုပ်တည်းထားကြ၍ ၎င်း၊ ခေ့ရှင်များ ပိုမို၍ အမြတ်အစွန်းရအောင် လုပ်ခများကို ထန်ထိုးအပြည့်မပေးဘဲ၊ လျှော့သည်ထက်

လျှော့ပေး၍ ၎င်း၊ အလုပ်၏ စရိတ်နည်းစေခြင်း အတွက်၊ ထွင်ထားသော စံနှစ်သစ်များကို သုံးပြီးလျှင်၊ အလုပ်သွားများကို လျှော့သဖြင့်၊ အလုပ်သမားဆင်းရဲသားတို့၏ ဝတ်နိုင်ခြင်း နိုင်သော တန်ဖိုးသတ္တိနည်းသွား၍ ၎င်း။ ၁၉၁၄-ခုနှစ် နောက်ပိုင်း၌၊ ခေ့ရှင်တို့၏ တည်တန်နေသော စီးပွားရေးသည်၊ များစွာထိခိုက်ခြင်း ခံရလေသည်။ ထိုကြောင့် နိုင်ငံတိုင်းလိုလိုပင်၊ ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားများနှင့်၊ ခေ့ရှင်တို့သည်၊ ပိုမို သဟဇာတကင်းမဲ့၍၊ တဦးနှင့်တဦး နှိပ်နင်း၍ နေကြလေသည်။ ဘာဂေးရီးယား၊ ဂျာမနီစသည့် တိုင်းပြည်များတွင်၊ ဆင်းရဲသားများသည် လက်နက်ကိုင်စွဲ၍ တော်ထွန်ကြသေး၏။

ဘာဂေးရီးယားပြည်။ ၁၉၁၀-ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင်၊ စတင် ဘူလီစကို ခေါင်းဆောင်၍ လစပ်သမားများ သူပိုက်ခဲ့ခြင်း။

။ ၁၉၂၃-ခု၊ စက်တင်ဘာလ ၁၂-ရက်နေ့တွင် ကိုလာရော့နှင့် ဒီမီတရော့ Kolarov and Dimitrov တို့ခေါင်းဆောင်၍ ထခဲ့ခြင်း။

ဂျာမနီပြည်။ ၁၉၂၃-ခုနှစ် တွင်၊ ဆက်ဆော်နီနှင့် သူရင်ဂီယား (Saxony and Thuringia.) တို့တွင် အလုပ်သမား အစိုးရကို လက်နက်နှင့် နှိပ်နင်းရခြင်း။

၂၀၂၅-ခုနှစ်ကစ၍၊ ၁၉၃၃ ခုနှစ်တွင်၊ ပြင်တွင်း စစ်များ ပေါ်ပေါက်မည့် နိမိတ် လက္ခဏာများ သန်း၍နေခြင်း။

ဆစ်တိုးနီးယားပြည် ။ (Estonia.) တွင်၊ ၁၉၂၄-ခုနှစ်၌၊ သူပုန်ထခဲ့ခြင်း။

ဆစ်ရီးယားနှင့်မော်ရိုကိုပြည် ။ Syria and Morocco-များတွင် ၁၉၂၅-ခုနှစ်၌ သူပုန်ထခဲ့ခြင်း။

အော်စတြီးယားပြည် ။ ၁၉၂၇-ခုနှစ်တွင်၊ သူပုန်ထခြင်း။

၂၀၂၅-ခုနှစ်တွင် ထမန်ထကြွခြင်း။

စပိန်ပြည် ။ ၁၉၃၁-ခုနှစ်တွင် သူပုန်ထခြင်း။

ပြင်သစ်ပြည် ။ ၁၉၃၄-ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ၌ ဆူပူထွက်ရှားခြင်း။

*အိန္ဒိယပြည်နှင့် တရုတ်ပြည်များ၌လည်း၊ နိုင်ငံခြားကုန်များကို မသုံးစွဲရန် ထို့ဆော်ရုံသာမက သေး၊ တရုတ်ဆင်းရဲသား အလုပ်သမား၊ လယ်သမားတို့သည်၊ ခန့်ရှင်

*အိန္ဒိယပြည်တွင် ၁၉၃၀-၃၄-ခုနှစ်များတွင် နိုင်ငံခြားကုန်များကို သပိတ်မှောက်ရေး၊ အစိုးရနှင့်မဆက်ဆံရေးတို့ ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ တရုတ်ပြည်တွင် ၁၉၂၅-၂၇-ခုနှစ်အတွင်း၊ နိုင်ငံခြား ကုန်များကို သပိတ်မှောက်ရုံသာမက၊ တော်လှန်ပုန်ကန်ကြသေးသည်။

စံနှစ်ကို ထော်ထွန်ပုန်ကန်၍၊ ဆိုဗီယက်ရုရှားပြည်ကဲ့သို့ တရုတ်တပြည်လုံးထွန်းပေါ်ရေးကြိုးစားကြ၏။

ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးအကြပ်အတည်းမတွေ့ရမီ၊ ဤကဲ့သို့ သောအခြေအနေဆိုးများ၊ ကမ္ဘာ့ထွက်လုံး ပေါ်ပေါက်၍ လာလေသည်။ ၁၉၂၉-ခုနှစ်တွင်၊ အနောက်နိုင်ငံများ၌ ထကယ်တန်း အကြပ်အတည်း တွေ့ရလေသည်*။ အရှေ့နိုင်ငံဖြစ်သော ဗမာပြည်တွင်၊ ၁၉၃၀-ခုနှစ်လောက်မှသာ ထိထိရောက်ရောက် ကြပ်တည်း ကျဉ်းမြောင်းခြင်းနှင့် တွေ့ရလေသည်။ စီးပွားရေး ကြပ်တည်း ကျဉ်းမြောင်းခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမှာ၊ ခန့်ရှင်တို့၏ လောဘဇောကြောင့်၊ အမြတ်ကြေးငွေများ နိုင်သမျှများ၍ လက်အောက်ခံနိုင်ငံများ ထားရှိခြင်း၊ ဝယ်ရာရောင်းရာတွင် ကြိုက်ဈေးနှင့် ရောင်းဝယ် နိုင်ရန် လက်ဝါးကြီး ခုပ်ခြင်း၊ ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားတို့၏ အလုပ် တန်ဖိုးကို တန်ဖိုးအတိုင်းမပေးဘဲ လျှော့သည်ထက် လျှော့၍ပေးခြင်းတို့ ဖြစ်လေသည်။ ထိုအခါ ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားများ လယ်သမားများသည် စက်ရုံကြီးများမှ နှေးကထက် ဆထက်တံပိုး တိုး၍ ထွက်သော ကုန်စည် များကို ငွေကြေး ခေါင်းပါးသဖြင့် မဝယ်နိုင်ကြောင်းကို မပြောဘဲ

* ၁၉၂၅-ခုနှစ်မှ ၁၉၂၉-ခုနှစ်အတွင်း ၁၀၀-ကို အခြေထားလျှင်၊ တကမ္ဘာလုံး၏ ထွက်ကုန်များသည် ၁၁၃.၁-မှ ၆၅.၁-သို့ လျော့ကျသွားလေသည်။
၁၉၂၉-ခုနှစ်မှ ၁၉၃၂-ခုနှစ်အတွင်း တကမ္ဘာလုံးကုန်အရောင်းအဝယ်သည် ဖော်လာရွေဒါးနှင့်ထွက်လျှင် ၆၃-ရာခိုင်နှုန်း လျော့ကျသွား၏။
World Politics by Palme Dutt.

ဖုံးဖိ၍ထားပြီးလျှင်၊ တိုင်းပြည်တွင် ကုန်စည်များကို လို သည်ထက် ပို၍ ထုတ် သည်ဟု နေ့ရှင်ကြီး များသည် မဟုတ်မဟတ်ပြောဆိုကြပြီးလျှင်၊ စက်ရုံများတွင်ရှိသော အလုပ်သမားများ အားထုတ် ပစ်ရုံသာမက၊ ကျန်သော အလုပ်သမားတို့၏လုပ်ခကြေးငွေကိုလည်း သျှော့သေး၏။ များစွာသောစက်ရုံကြီးများကိုလည်း ပိတ်လေသည်။ အ လုပ်လက်မဲ့များလည်း များစွာတိုးပွား၍ ထာလေသည်*။ စင်စစ်မှာကား၊ နေ့ရှင်များပြောသကဲ့သို့ ကုန်စည်များကို လိုသည်ထက်ပို၍ ထုတ်ခြင်း မဟုတ်ပေ။ လိုသည်ထက် ပင်လို၍နေသေး၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ အိုးမဲ့၊ အိမ် မဲ့ အဝတ်အစားမဲ့၊ ဆင်းရဲသားများသည် ငှေးကထက် ပိုမို၍ များပြား ထာလေသည်။ သို့များပြား သော်လည်း၊ အဝတ်များ ယက်လုပ်သော လန်ကာစတာ စက်ရုံကြီး များ ပိတ်ထားခြင်း၊ ဥရောပ တိုက်၊ အမေရိက တိုက်၊ များတွင် အစားအစာများကိုဖီးနှင့်နှိုခြင်းများတို့ကိုတွေ့ ရလေသည်။ ဗမာပြည်၌ပင်လျှင်၊ စပါးပုံပေါ် ထိုင်၍

*	နှစ်။	အလုပ်လက်မဲ့ဦးရေ (တကမ္ဘာလုံး။)
	၁၉၂၉	၁၀၀
	၁၉၃၀	၁၆၀
	၁၉၃၁	၂၃၃
	၁၉၃၃	၂၉၁-၂၇၄
	၁၉၃၄	၂၂၁

League of Nations International Index of Unemployment.

တကမ္ဘာလုံး အလုပ်လက်မဲ့ ဦးရေသည်၊ ၁၉၂၅-၅၅ ခုနှစ်အထိ ရှိလိမ့် မည်ဟုယူဆကြလေသည်။ World Politics by Palme Dutt

တော်သော လူများ၊ သစ်တောဝါးတောတွင်နေ၍ အိမ်မရှိ သော လူများ၊ မရေတွေက်နိုင်အောင်တွေ့ရကြလေသည်။ လောကတွင် ပေါ်ပေါက်၍ နေသော လောကဝါတ် ပညာ၊ စက်မှု၊ လက်မှု၊ ပညာတို့သည်လည်း၊ တနေ့တခြား တိုးပွား၍နေလေသည်။ ငှေးကပိုး၊ ဝါ၊ သိုးမွေးတို့နှင့်ယက် လုပ်ရသော အထည်အလိပ်မျိုးကို ဝါတုဗေဒ နည်းအရ၊ သစ်သား၊ ဝါးများမှ ရသော၊ (ပါးလိပ်-Pulp.) နှင့် ယက် လုပ်နိုင်လေသည်။ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ သုံးစွဲရသော ရော်ဘာ ကော်ပတ်များသည်လည်း၊ သစ်စေးမှမလုပ်ဘဲ ဝါတုဗေဒ နည်းအရ၊ ဆေးဖြင့် လုပ်နိုင် လေသည်။ ဝါတ်သီရေနဲဆီ များကိုလည်း မြေထဲမှတူးဖော်မရပဲ ယူရဘဲ ကျောက်မီး သွေးမှ ချက်၍ယူနိုင်ပြီး၊ ငှေးက တလ ကိုးသတင်း သွား ခသောခရီးကို လေယာဉ်ပျံ၊ လေသင်္ဘောတို့နှင့် တရက် နှစ်ရက်အတွင်း ပေါက်နိုင်၏။ ပိုင်ပွာလက်၊ ရေဒီယိုအသံ ယွှင့်ကြိယာများ ပေါ်ပေါက်မှုကြောင့်၊ တကမ္ဘာလုံးအား မိနစ်၊ စက္ကန့် အနည်းငယ် အတွင်း စကားပြောကြား နိုင် လေသည်။ လူတို့၏ စိတ်ဟဒယ ၊ ရှင်စေရန်အတွက် အသံ ထွက်ရုပ်ရှင်၊ ဝါတ်သီချင်းစက်၊ ရေဒီယို အသံယွှင့်စက်၊ တယ်လီဗီရှင်းအရုပ်ထွင့်စက် အမျိုးမျိုးထွက်ပေါ်၍လာ လေသည်။ မော်တော်ကား၊ မော်တော်တုတ် များသည် လည်း၊ ငှေးကကဲ့သို့မဟုတ်ဘဲ၊ စက်မှု၊ လက်မှု၊ ထွန်းကား သဖြင့်၊ ဈေးမကြီးဘဲ ဈေးပေါပေါနှင့် ရောင်းနိုင်ဝယ်နိုင် လေပြီ။ သို့ပါသော်လည်း၊ မည်၍မည်မျှပင် လောကဝါတ် ပညာ၊ စက်မှု၊ လက်မှု၊ ပညာလျှပ်စစ်ပညာများ ထွန်းကား

လင်းကစား၊ ဆင်းရဲသား၊ အလုပ်သမား၊ လယ်သမား၊ တို့သည်။ ထိုအကျိုးကျေးဇူးများကိုမခံစားရချေ။ အကြောင်းကိုရှာသော်၊ ဆင်းရဲသားတို့၌ ဝယ်နိုင်ခြမ်းနိုင်၊ သုံးစွဲနိုင်သော အခြေအနေမရှိ။ ၁၉၁၄-ခုနှစ်တွင်ရှိသော ဆင်းရဲသားတို့၏ အခြေအနေထက် များစွာ ဆိုးဝါးလေသည်။ လယ်ယာ ကိုင်းကျွန်းကို ငြိခိုအားထား၍ လုပ်ကိုင်စားသောက်ရသော ဆင်းရဲသား များသည်လည်း၊ ၎င်းတို့၏ ကုန်ကြမ်းများဖြစ်သော ဆန်၊ စပါး၊ ဂျုံ၊ ပြောင်း၊ ဝါဂွမ်းတို့ကိုမပိုက်နိုင်၊ မရောင်းနိုင်ကြချေ။ ကုန်ကြမ်းတို့၏ ဈေးသည် ယျော့ကျ၍ သွားသဖြင့်၊ ဆင်းရဲသားတို့သည် လက်မှိုင်ချခါနီးရလေသည်။ လယ်သမား၊ ကိုင်းသမား၊ ယာသမားတို့ အရင်း ထူထောင်ရန် အတွက် ချေးယူထားသော ငွေသည်လည်း၊ အိပ်၍နေသည်မရှိတဲ။ အတိုးများသည် မိနစ်စက္ကန့်မဆိုင်းတက်၍ နေလေသည်။ ဗမာပြည်၌ ဆိုလျှင် ငွေတရာလျှင် ရွှေပေါင်နှင့် တလအနည်းဆုံး နှစ်ကျပ်တိုး ပေးရလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဗမာပြည်တွင် လယ်ပိုင်၊ ယာပိုင်သော လယ်သမား၊ ယာသမားများ ပပျေခံ၍၊ လယ်များ၊ ယာများသည်၊ ခန့်ရှင်မြေပိုင်ရှင်ကြီးများလက်သို့ ရောက်သွားကြလေပြီ။ အမေရိကပြည်တွင်လည်း ၁၆၂၉-ခုနှစ်ကစ၍၊ ဆင်းရဲသားလယ်သမားတို့သည် များစွာအတိဒုက္ခ ရောက်ခဲ့လေသည်။ လယ်ပိုင်ရှင်ကြီးများ၏ အကျိုးကို ကြည့်၍၊ လယ်မှ ထွက်သော ကောက်ပဲသီးနှံ များ၏ဈေးကို မပျက်စေခြင်းငှါ၊ အပိုးကန့်သတ်ထားသော မြေကေထက်ပိုမို၍၊ ကောက်ပဲသီးနှံ

များကိုမပိုက်ပျိုးရချေ။ ဆင်းရဲသားများကား၊ ငတ်၍နေကြ၏။ လယ်သမားများသည် ငတ်ပွတ်ခေါင်းပါးသဖြင့်၊ မကျေမနပ်ဖြစ်ကြ၍ မြို့သို့ကောက်ပဲသီးနှံ ကိုသွား၍ မြို့နိုင်ရန်၊ လမ်းများ ထံထားများ၌ သယ်ဆောင်သော မော်တော်ကား၊ မီးရထားများကို သပိတ်ထား ကြလေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဝယ်လိပ်များနှင့် မကြာခဏအဓိကရုဏ်းဖြစ်ပွားကြလေသည်။

ဆင်းရဲသား အလုပ်လက်ခံ ဖြစ်သော၊ အိုးမဲ့၊ အိမ်မဲ့ များသည်လည်း ပေါများသည်ထက် ပေါများ၍ လာလေသည်။ အလုပ်သမား၊ အလုပ်ရပ်စဲရေးများလည်း နေ့စဉ်နှင့်အမျှပေါ်ပေါက်၍ နေလေသည်။ နေရေး၊ ထိုင်ရေး၊ စားရေး၊ သောက်ရေး၊ အကြောင်းရင်းခံ ဖြစ်သည့်၊ အဓိကရုဏ်းမှုစသည်တို့သည်လည်း၊ တနေ့တခြားတိုးပွား၍ လာလေသည်။ စားရမဲ့၊ သောက်ရမဲ့ ဖြစ်၍ ဆူပူတောင်းဆိုနေကြသော ဆင်းရဲသားများကို နှိမ်နင်းရန် စစ်ဘက်ဌာန၊ ဝယ်လိပ်ဘက်ဌာန၊ ရုံထောက်ဘက်ဌာန၊ တို့သည်လည်း၊ ဂြော့ကထက်ပိုမို၍ ရှိရလေသည်။ အချို့သောတိုင်းပြည်များတွင် ဆင်းရဲသားများဖိနှိပ်ရန် ခန့်ရှင်တို့၏အကူအညီနှင့် ရပ်သူရွာသားများကို ကိုယ်ပိုင်* ရှပ်နက်၊ ရှပ်ပြာ၊ ရှပ်ညို တပ်များ ဖွဲ့ကြ၏။ ခန့်ရှင်တို့သည် ဤကဲ့သို့သော အဖြစ်အပျက်များကို တုဏှာတောလက်ခံ၍ ထောင့်ချော့မည်ကဲ့သို့ ပြုပြင်ရန်နည်းလမ်းကို ရှာကြလေသည်လက်ရှိ

* ရှပ်နက်တပ်-အီတလီ၊ ရှပ်ညိုတပ်-ဗျာမနီ၊ ရှပ်ပြာတပ်-တရုတ်ပြည်။
(မဆိုလိုနီ။) (တစ်တလား) (ချန်ကေရိတ်။)

နေ့ရှင်စံနစ်ကြီး၏ အခြေအနေကလည်း၊ နည်းလမ်းရှာရန်တိုက်တွန်း၍နေ၏။ ရှေးအခါက နေ့ရှင်ဟင်နီဖို့၊ ကရူဂါစသည်တို့သည်၊ ကမ္ဘာကြီးအား စည်ကားတိုးပွားရန် လုပ်နိုင် လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ကိုးစား အားထား၍ နေသော နိုင်ငံရေး သမားများလည်း၊ ဒုက္ခရောက် နေသော ဆင်းရဲသားအလုပ်သမား၊ လယ်သမားများနှင့် ထင်သလိုချယ်လည်နေကြသော နေ့ရှင်တို့ကို တွေ့ကြုံနေရသဖြင့် နိုင်ငံရေးထရားများ ဖြန့်ဖြူးတိုင်း စီးပွားရေးစံနစ်သစ်ရှာဖွေရန်ဟောပြောကြလေသည်။

စင်စစ်အားဖြင့် နေ့ရှင်စံနစ်ကို ပယ်ဖျက်ရန် အခြေထိုဆိုက်ရောက်၍၊ စည်းစံနစ် ကျန်စွာစီမံသော စံနစ်ကိုး၊ မျိုးလိုပေ၏။ ထိုစံနစ်သည်လည်း၊ ရှုရှားပြည်သာမက၊ အခြားပြည်များသို့လည်း ရောက်မည်မှာ မချပင် ဖြစ်လေသည်။ သို့ရာတွင်၊ လက်ရှိအခြေအနေကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့်၊ တဦးထည်း ကောင်းစားစေသော နေ့ရှင်စံနစ် မပပျောက်သရွေ့ ကာလပတ်လုံး စီမံကိုးအရ စီစဉ်ထားသော စီးပွားရေးစံနစ်ကြီး မလာနိုင်သေးချေ။

ဆိုရှယ်လစ်စံနစ်အဘိုင်း၊ ထည်ထွင်သော စီမံကိုးကြောင့်၊ ဆိုဗီယက်နိုင်ငံ၌ များစွာ တိုးပွားထွန်းကားနေသော အချိန် ဖြစ်သည့် ၁၉၂၉-ခုနှစ်တွင်၊ အခြား နိုင်ငံများ၌ စီးပွားရေးသည် များစွာ ပျက်ပြား၍ နေလေသည်။

† Strachy ရေး Theory and Practice of Socialism. စာပိုဒ် ၁၀၁။

ထို့ကြောင့် ဆိုရှယ်လစ်စံနစ်နှင့် နေ့ရှင်စံနစ်တို့သည် များစွာ ကွာခြားကြောင်း ထင်ရှားတော့၏။

ထွက်ကုန်များ၏ အရေအတွက်။
Volume of Industrial Production.

၁၉၂၉-ခုနှစ်အတွက် ရာခိုင်နှုန်း။
Percent of 1929.

ဆိုဗီယက်ရုရှား။	၁၀၀။	၁၂၉.၇။	၁၆၁.၉။	၁၀၄.၇။	၂၀၁.၆။
ယူအက်စ်အေ။	၁၀၀။	၈၁.၇။	၆၀.၁။	၅၃.၀။	၆၄.၉။
အင်္ဂလန်။	၁၀၀။	၉၂.၄။	၈၃.၀။	၈၃.၀။	၈၆.၁။
ဇာမနီ။	၁၀၀။	၈၀.၃။	၇၁.၇။	၅၉.၀။	၆၆.၈။
မြင်သစ်။	၁၀၀။	၁၀၀.၇။	၈၉.၃။	၆၉.၁။	၇၇.၄။

ထွက်ကုန်များ၏ အရေအတွက်။
Volume of Industrial Production.

စစ်မဖြစ်မီနှစ်၊ ရာခိုင်နှုန်း။
Percent of Prewar Level.

ဆိုဗီယက်ရုရှား။	၁၀၀။	၁၉၂.၉။	၁၉၃.၀။	၁၉၃.၁။	၁၉၃.၂။	၁၉၃.၃။
ယူအက်စ်အေ။	၁၀၀။	၁၉၄.၃။	၂၅၂.၁။	၃၁၄.၇။	၃၅၉.၀။	၃၉၁.၆။
အင်္ဂလန်။	၁၀၀။	၁၇၀.၂။	၁၃၇.၃။	၁၁၅.၆။	၉၁.၄။	၁၁၀.၂။
ဇာမနီ။	၁၀၀။	၉၉.၁။	၉၁.၅။	၈၃.၁။	၈၂.၅။	၈၅.၂။
မြင်သစ်။	၁၀၀။	၁၁၃.၀။	၉၉.၀။	၈၁.၁။	၆၇.၆။	၇၅.၄။
	၁၀၀။	၁၃၉.၀။	၁၄၁.၀။	၁၂၄.၀။	၉၆.၁။	၁၀၇.၆။

Report at Seventh Congress of The Communist Party of The Soviet Union 1934 By Stalin.

၁၉၂၉-ခုနှစ်မှစ၍ စီးပွားရေး ကြပ်တည်း ကျဉ်း
 ခြောင်း၍လာရာလုပ်ခကြေးငွေ၊ အလုပ်ချိန်နှင့်အလုပ်တို့
 သည်လူတို့၏ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး(Social System.
 ပေါ်ထွင်တည်ရှိကြောင်းကို ထိစေသည်သာမက၊ ထိုသို့
 ကြပ်တည်းကျဉ်းခြောင်းသဖြင့်၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်း၊
 ဖိစီးနှိပ်စက်ခံခြင်း၊ အမြီးအမောက် မဝဲသည့် လူမျိုး
 ရေးစိတ်ဝါတ်ပိုမိုများခြင်း၊ လက်နက်အားကိုးနှင့်စစ်မက်
 ဖြစ်ခြင်း၊ စီးပွားရေးစစ်မက်ဖြစ်ခြင်း၊ (Military Wars
 and Economic Wars.) တို့သည်၊ ပေါင်းသင်း ဆက်
 ဆံရေးစံနစ် ချို့ယွင်းကြောင်းကို ပိုမို၍ထင်ရှားစေသည်။
 ဘုံဝါဒ ယွမ်း မိုး သော နိုင်ငံ၌ ကား၊ လက် မှု၊ စက် မှု၊
 တိုးပွားခြင်း၊ ထယ် ထာ ပိုက်ပျိုး ရေး ထွန်းကား ခြင်း၊
 အခပို၍အလုပ်ချိန်နည်းခြင်း၊ အလုပ်လက်ခံပြဿနာကင်း
 မဲခြင်း၊ လူမျိုးပေါင်းစုံ ပေါင်းသင်း၍ စိတ်ချမ်းသာကိုယ်
 ချမ်းသာနှင့်နေနိုင်ကြရန် ကြိုးစား အားထုတ်ခြင်း တို့ကို
 တွေ့မြင်ရသဖြင့်၊ ထိုနိုင်ငံများတွင်ရှိသော ပေါင်းသင်း
 ဆက်ဆံရေးစံနစ်သည်ကောင်းကြောင်းမွန်မြတ်ကြောင်း
 ထင်ရှားလေသည်။ ထို့ကြောင့် နေ့ရှင်စံနစ်မှ ဖြစ်ပေါ်
 သောပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးစံနစ်နှင့် ဆိုရှယ်လစ်စံနစ်မှ
 ဖြစ်ပေါ်သောပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးစံနစ်တို့သည် များ
 စွာကွာခြားကြောင်းပေါ်ထွင်၍နေ၏။

နေ့ရှင်တို့သည် ကုန်ချောများကို ရောင်းရန်နယ်များ
 ကို လူယူကြသဖြင့်၊ သူ့နယ်ငါ့နယ်ဟု နယ်များကို နည်း
 အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံနှင့် ပိုင်းခြား သတ်မှတ် ကြသောကြောင့်

၎င်းတို့သည်ရှေးကကဲ့သို့မဟုတ်ဘဲ၊ တနေ့တခြားပိုမို၍
 ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးလာ၍၎င်း၊ နေ့ရှင်တို့သည်၊ တွေ့ကြုံနေ
 ရသော အကြပ်အတည်းမှ လွတ်မြောက်ရန် အောက်ပါ
 နည်းသုံးမျိုးကို အသုံးပြုရလေသည်။

၁။ နိုင်ငံခြားကုန်များကိုမဝယ်ရန်၊ မရောင်းရန်တား
 ဖြစ်ထားခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊ ကုန်များကို သတ်မှတ်ထား
 သည်ထက် ပိုမို၍မပြုမလုပ် မထုတ်ရခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ကုန်
 များကို မလည်နိုင်ရန်အမှတ်အသားပြုထားသော ငွေနှင့်
 ငွေစက္ကူကို ရှိထိုက်သည်ထက် ပိုမို၍ဆင်းရဲသားများ၏
 မျက်စေ့ကိုထည့်စားရန် လုပ်ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ နောက်ဆုံး၌
 ကုန်စည်များထွက် စေခြင်းငှါ နယ်ပယ် များရရန် လက်
 နက်အားကို စစ်ဆင်ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ နေ့ရှင်၏ အကျိုးကို
 ကာကွယ်ခြင်း။

၂။ မလိုသော တိုင်းနိုင်ငံများမှဝင်၍လာသော ကုန်
 စည်များအပေါ်၌ အခွန်အကောက်များပိုမို၍ ကောက်ပြီး
 နောက် အပိုးရသည် စက်မှု-လက်မှုလုပ်ငန်းတို့တွင် ငွေ
 အားကြေးအား ထောက်ပံ့ခြင်း၊ ကုန်ဈေးကို သတ်မှတ်
 ခြင်း။ ထယ်ထာပိုက်ပျိုးရေးတွင် ထပ်မံ၍ စီမံခြင်းဖြင့်
 နိုင်ငံတွင် မည်သည့်တိုင်းပြည်ကိုမှ အားမကိုးဘဲ ကိုယ်
 တိုင်းမြည်နှင့်ကို လိုသောက်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း။

၃။ အလုပ်လက်ခံများကို အပိုးရသည် အလုပ်ရုံ
 များ၌သော်၎င်း၊ အလုပ်သစ်များဖွင့်၍သော်၎င်း၊ အတိုးအ
 ချေးပြုလျှင် အလုပ်များကို လုပ်ခိုင်းခြင်းတို့ ဖြစ်လေ
 သည်။

နေ့ရှင်စံနစ်ထွန်းကားသော နိုင်ငံများတွင်၊ အမျိုးမျိုးသည် စစ်တိုက်ရန်အတွက် လက်နက်ကြိယာများကို သူထက်ငါ ပိုမိုရဆောင်း၍နေကြလေသည်။ နေ့ရှင်တို့သည်လည်း ၎င်းတို့ ပိုင်ဆိုင်သော ဥစ္စာပစ္စည်းများကို အမြဲတန်းမည်သည့်နည်းနှင့်မဆို၊ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန်အသင့် ပြင်ဆင်ထားကြလေသည်။ ၎င်းပြင် နေ့ရှင်တို့သည် စက်ရုံများတွင်၊ လူတို့အား သခင်နှင့်ကျွန်ဟု လူနှစ်မျိုးနှစ်စားခွဲခြား၍ လုပ်ကိုင်စေလေသည်။ အချို့သော အရပ်ဒေသများတွင် “ကျွန်ုပ်တို့ကွက်” များ ဖွဲ့စည်း၍ အလုပ်လက်ခံများအား မီးရထားလမ်း၊ မော်တော်ကားလမ်း ဖောက်ခိုင်းလေသည်။ နေ့ရှင်ဝါဒသည် လက်ရှိစီးပွားရေး အခြေအနေကို ထောက်ခံသဖြင့်၊ ဤကဲ့သို့သော လမ်းကို လိုက်နာရမည်မှာ မလွဲချေ။

အထက်တွင်တော်ပြခဲ့သော စံနစ်ကို နေ့ရှင်တို့သည် အားကိုးအားထားနှင့် လက်တိုင်ပြု၍ အသုံးပြုသဖြင့် တနေ့နေ့၌ နေ့ရှင်စံနစ်သည် အသာတကြည် အလိုလိုပျက်စီးလိမ့်မည်ဟု မယူဆနိုင်ပေ။ လူတို့သည် အကြပ်အတည်းအမျိုးမျိုးတို့နှင့်တွေ့ကြုံရသဖြင့်၊ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရန်အချိန်တို့ရောက်သော်လည်း၊ ပြုပြင်ပြောင်းလဲဘဲ နဂိုမူလကဲ့သို့နေထိုင်ကြလေသည်။ အရေးတော်ပုံအောင်မြင်ရန်မှာ အလိုအလျောက်ဖြစ်ကောင်းသော အရာမျိုးမဟုတ်ပေ။ အောင်မြင်ရန်ကြိုးစားအားထုတ်ရမည်သာမဟုတ်။ ဆင်းရဲနင်းပြား ခိုးမဲ့စိပ်မဲ့ အလုပ်သမား လယ်သမား များသာလျှင် တိုသို့အောင်မြင်ရန် စွမ်းဆောင်နိုင်ကြောင်း

ထိရှိရပေလိမ့်မည်။ * အရေးတော်ပုံ ပေါ်ပေါက်ရန်အခါ ပေါင်းများစွာ ကြိုကြိုက်သဖြင့်၊ နေ့ရှင်တို့၏ အခြေအနေသည် တုန်ထုပ်ချောက်ချားရသောဘဝသို့ ရောက်ရငြားသော်လည်း၊ ဆင်းရဲသား နင်းပြားဥစ္စာခွဲတို့၌ ပြုပြင်ပြောင်းလဲနိုင်သော အစည်းအရုံး၊^၁ အင်အားမရှိသဖြင့် မည်ကဲ့သို့မျှ အရေးတော်ပုံ အောင်ပန်းကို မဆွတ်ခူးနိုင်ကြချေ။

ယခုအချိန်အခါတွင် ကမ္ဘာ့ရာဇဝင်ကိုကြည့်သော်၊ ပဌမအကြိမ်၍ ကဲ့သို့သော ဆင်းရဲသား နင်းပြားအစည်းအရုံးတွေ နိုင်ငံတိုင်း၌ စီးပွားရေးကြပ်တည်းကျဉ်းမြောင်းသဖြင့်၊ ပေါ်ပေါက်၍ နေကြောင်း တွေ့ရလေပြီ။ ၎င်းတို့၏ အဓိကထက်ဝင်းလုပ်ရမည့် လုပ်ငန်းမှာ ဆင်းရဲသား နင်းပြားတို့ကို ခေါင်းဆောင်၍ နိုင်ငံရေး တန်ဖိုးအာဏာကို ပဌမဆုံးရယူရန် ပြဿနာကို ဆင်းရဲသားတိုင်း ထိရှိရန် ဖော်ပြလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ လက်ရှိနေ့ရှင်

* အလုပ်သမားအတန်းအစား လွတ်မြောက်ရာ လွတ်မြောက်ခြင်းသည်။ အလုပ်သမားအတန်း၏ အလုပ်သမားဖြစ်လေသည်။ Karl Marx ၁၈၃၁ ခုနှစ်တွင် Metropolitan Trade Union (National Union of Working Class) အလုပ်သမားအသင်းသည် ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားတို့၏ ပုဂံဆုတ်ဘယ်ရာကောင်းသော အခြေအနေမှ တိုးပွားထွန်းတက်ရန် အလုပ်သမားများသာလျှင် ဆောင်ရွက်ရပေလိမ့်မည်အပြင် ဤကဲ့သို့ဆောင်ရွက်ရန် လခစား အလုပ်သမားများကလွဲ၍ မည်သူမျှအမှုဆောင်အဖွဲ့တွင် မပါဝင်ရဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချဘူးလေသည်။
 ၁။ ဆင်းရဲသားနင်းပြားတို့သည်၊ ပဌမဆုံးစစ်မိုလ်ချက်အဖွဲ့ကဲ့သို့ ပါတီအစည်းအရုံးလိုလေသည်။ ထိုအစည်းအရုံးကို လိုအပ်သည်မှာ တန်ဖိုးအာဏာကို အောင်မြင်စွာရယူရန်အတွက်ဖြစ်လေသည်။
 Foundation of Leninism.

လက်အောက်တွင်ဆင်းရဲသား၊ အလုပ်သမား၊ လယ်ထွား၊ တို့မြှောက်ပေးအားထားစရာ ဘာမျှမရှိချေ။ နေ့ရှင်ဝါဒမှ ပေါက်ဖွားသော ဖက်စစ်ဝါဒသည်လည်း၊ မြေပိုင်ရှင်၊ ဘဏ်ပိုင်ရှင်၊ စက်ရုံပိုင်ရှင် အစရှိသည့် နေ့ရှင်ကြီးများ က ဆင်းရဲသားများအား ပိုမို၍ ဂုတ်သွေးရပ်နိုင်စေရန် သာဖြစ်လေသည်။

၁၉၁၇-ခုနှစ်တွင် ရုရှားနိုင်ငံ၌ ကော်မြူနစ်အစည်း အရုံးသည် တော်လှန်ပုန်ကန်ပြီးနောက်၊ တန်ခိုးအာဏာ နှင့်ပြည့်စုံသော ဆင်ရဲသားတိုင်း အေးချမ်းသာသာစွာ အိုးအိမ်နှင့် နေရလိမ့်မည်ဟု ဆင်းရဲသားအလုပ်သမား၊ လယ်သမားတို့အား ပြောဆိုရေးသားခဲ့သည့် အတိုင်း၊ ဆင်းရဲသားတို့သည်၊ ယုံကြည်ကြလေသည် ထိုသို့ယုံ ကြည်ကြသည့် အတိုင်းလည်း ထကြွပုန်ကန်ကြ၏။ ထို တန်ခိုးအာဏာသည် လူတို့အား အေးချမ်းသာသာစွာ၊ အိုးအိမ်နှင့် ပြည့်စုံစေသည်သာမက၊ လူတိုင်းလူတိုင်း တွင်ရှိသော၊ မသုံးရသေးသည့် တန်ခိုးသတ္တိ အခါအခွင့် ကိုလည်း၊ ဖန်တီး၍ပေးလေသည်*။

*ရုရှားဆင်းရဲသား နှင်းပြားတို့၏သွေးကို မြေသို့ကျစေခြင်းသည်။ မြေပိုင် သောနိုင်ငံရေးရမည်ကိုရရှိအတွက်သာဖြစ်လေ၏။ ဆင်းရဲသားတို့သည်၊ အသက်ရှင်သမျှ ကာလပတ်လုံး ထိုးတက်မှုတို့ကို ခံစားရန် မတောင်းဆိုဘဲ နေကြဖို့လော၊ အိမ်တောင်စုတိုင်း အစားအစာကိုလုံလောက်စွာရရန်၊ ခလေး တိုင်းနို့၊ ဘူးရရန်၊ ဇာဘုရင်နှင့်ငှက် ဖမ်းစေ့မင်းမျိုးများ နေထိုင်ခဲ့ကြသော လူပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်းကောင်း၊ မြေပိုင်ကြီးများနှင့် အဆောက်အဦးတို့ကို၊ အလဟဿ မထားဘဲ၊ ခုက္ခနောက်သောလူများနှင့် အိမ်ခြေယာခြေမရှိသောလူများနှင့်တိုင် ရန်၊ ဆင်းရဲသားတို့ မတောင်းဆိုဘဲ နေကြမည်လော။ ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်ဆောင် စွက်ကြသော်လည်း၊ ဆိုရှယ်လစ်နစ်ကြီးသည်မရလင့်သေးချေ။

နေ့ရှင်ဝါဒအတိုင်းပေါ်ပေါက်၍နေသော “အချားလုပ် ကိုင် ရသော်လည်း ထက်ပို ကောင်းသော ခံစားခွင့်ရ သော စံနှစ်မျိုး” ကို၊ ပပျောက်ရန်နေ့ရှင် ဘီအို ဗြီးဗိုင်းပစ္စည်း ကို ထုတ်ဖော်ပြီး ထုတ်ချက်ဆီးပစ်ရပေလိမ့်မည်။ ဤကဲ့သို့ ဖျက်ဆီးလိုသော အစာတန်ဖိုးစားနင်းပြားများဖျက်ဆီး မှုသာအောင်မြင်မည်ဟု ထုတ်ချ်ယုံကြည်ကြသောအခါ အပြင်၊ ထိုသို့ဖျက်ဆီးရန် အချစ်အချမ်း သတ္တိတို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံရပေလိမ့်မည်။ ရုရှားနိုင်ငံတွင် ဇာဘုရင် အုပ်စိုး စဉ်အခါ၌၊ ထိုသို့သော အကြောင်းအရာများပေါ်ပေါက် ခဲ့လေသည်။ ထိုအခါ ဆိုဗီယက်ရုရှားနိုင်ငံတွင် နေ့ရှင် စံနှစ်ပပျောက်၍ သွားသဖြင့်၊ ဇာဘုရင်ခေါင်းပုံးခြင်း၊ အ လုပ်လက်ခံ ဖြစ်ခြင်း၊ လူတမျိုးက၊ တမျိုးကို ဖိစိ နှိပ်စက် ခြင်းစသည် ဘို့သည် ပပျောက်၍ သွားပြီးသွား၊ လူအတန်း အစားခွဲခြားခြင်းလည်း မရှိဘဲ၊ လူတိုင်းလူတိုင်း၊ တန်းတူ အခွင့်အရေးခံစားခွင့်ရလေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဆင်းရဲသား များတည်ထောင်သော ဆိုဗီယက်ရုရှား နိုင်ငံကြီးပေါ် ပေါက်၍ သာသဖြင့် နေ့ရှင်နိုင်ငံများသည်၊ ပိုမို၍ အကြပ် အတည်းခံစားလေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နေ့ရှင် နိုင်ငံများနှင့်ဆိုဗီယက်နိုင်ငံကိုနှိုင်းယှဉ်သော် ဆိုဗီယက် နိုင်ငံတွင်ရှိသော လူတို့၏အခွင့်အရေး၊ ထိုင်ခရီး၊ စားစား၊ သေတံ ရေးနှင့် နေ့ရှင်နိုင်ငံတွင်ရှိသော လူတို့၏အရေးများသည်၊ မနှိုင်းယှဉ် လောက်အောင် ကွာခြားသဖြင့်၊ ထိုဝါဒ ကျေညာစာတမ်းတွင်ပါသည့်အတိုင်း ‘နေ့ရှင်တို့သည်၊ ၎င်းတို့မွေးမြူသော ကျွန်ုပ်တို့ကိုပင် နေထိုင်နိုင်ရန် ပြုလုပ်

နိုင်သော အရည်အချင်းနှင့် မပြည့်စုံသဖြင့်၊ အုပ်စိုးရန်မ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း လူတိုင်းခံခံရပေလိမ့်မည်။”

ယခုအခါတွင် ဆင်းရဲသားတို့သည်၊ အေးချမ်းသာ ယာစွာ၊ စားနိုင်-နေနိုင်ရန်၊ အတယ်ကဲ့သို့သောနည်းအား ဖြင့်၊ အာထုတ်၍ပိုင်းပြင်းကြရန်၊ လက်ဝင်းအရေးကြီး ဆုံးသော၊ ပြဿနာကို ရှာရန်လိုပေသည်။ နေရေး-ထိုင် ရေး-စာရေး-ထောက်ရေးစသည့် စကားလုံးတို့သည်လူ တိုင်းတို့၏ ပါးစင်ပေါ်တွင် ရှိလေသည်။ နေရှင်တို့သည် လည်း ၊ ဆင်းရဲသားများ လွတ်မြောက်ရာ လွတ်မြောက် ကြောင်းအတွက် ကြံစည်အားထုတ်ပုံကို သိကြသဖြင့်၊ ဆင်းရဲသားများ၏ စိတ်ဓါတ်ကို ပြောင်းလဲစေရန်၊ စိမ့် ကိန်းအတိုင်းစီစဉ်သော စီးပွားရေးစံနှစ်ကိုအရောင်ပြု၍ လူမျိုးရေးတရားကို ဟောပြောလျှင်၊ ဗက်စစ်ဝါဒကို ထည့် ထန်အောင်ပြုလုပ်ကြလေသည်။

အခေါ်-၅။

ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားတို့၏အစည်းအရုံး။

ဘုံဝါဒကျေညာစာတမ်းအလိုအားဖြင့်၊ ရှေးအခါက ဖြစ်ပေါ်၍နေသော လူတို့၏ရာဇဝင်သည်၊ လူတစ်စားစား နှင့်ထတန်းစား၊ သူသာ၊ ငါသာ၊ သူနိုင်၊ ငါနိုင်၊ လူယက် အားထုတ်နေသော၊ ရာဇဝင်သာဖြစ်လေသည်။ နေရှင်တို့ ထွမ်းချီးသောခေတ်တွင်၊ ဤကဲ့သို့ လူယက်အားထုတ်မှု သည်၊ ပိုမိုစံနှစ်ကျရှံသာကေ ထိုသို့လူယက်အားထုတ်ရန် နိုင်ငံရေးအစည်းအရုံး၊ ပါတီများက၊ ခေါင်းဆောင်လေ သည်။ နေရှင်ခေတ်မပေါ်မှီ၊ ရောမနိုင်ငံ၊ ဂရိတ်နိုင်ငံတို့ ကောင်းစားစဉ် အခါ၌လည်း၊ နိုင်ငံရေး အဖွဲ့များပေါ် ပေါက်သင့်သလောက် ပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသည်။ သို့ရာတွင် နေရှင်တို့လုံးပင်းမှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာရသော၊ အစည်း အရုံး၊ အဖွဲ့ပါတီများကဲ့သို့ ရည်ရွယ်ချက်၊ ဝည်းမျဉ်းအစီ အစဉ်ဝါဒများမရှိပေ။

ခရစ်သက္ကရာဇ်-၁၆၀၀-ကျော်တွင် ကုန်ကူးသန်း ရောင်းဝယ်သော လူတို့သည် နိုင်ငံရေးအာဏာထန်နိုးကို ခရမ်းအင်္ဂလိပ်နိုင်ငံမှစ၍ မြို့စား၊ နယ်စား စံနှစ်ကြီးကို တွန်းထွန်မြို့ပျက်ကြကုန်၏။ ထိုသို့ တွန်းထွန်မြို့ပျက်ကြ သည့်အတိုင်း၊ တိုင်းပြည်တွင် ဝစ်(ကွ)(Wigs) နှင့်တော် ခို(စ) Torries. ဟူ၍ နိုင်ငံရေးဂိုဏ်းကြီး နှစ်ဂိုဏ်းပေါ် ပေါက်၍လာလေသည်။ အင်္ဂလိပ်ပြည်ရှိ မြို့စားကြီး၊ နယ် စားကြီးများကို တိုက်ခိုက်ရာတွင်၊ တွေ့ကြုံခဲ့ရပုံ အခက်

အခဲသစ်ငါးစာတို့ကို ဆရာတင်၍ အခြားတိုင်းပြည်များတွင်ရှိသော ကုန်သည်များသည်လည်း၊ ၎င်းတို့အားချုပ်ချယ်သော လယ်ပိုင်-ယာပိုင်-မြို့စား-ရွာစားကြီးတို့ကို တော်ထွန်ကြလေသည်။ ထိုကြောင့် နယ်စား-မြို့စားကြီးတို့သည် တဖြည်းဖြည်းတိမ်ကောပျောက်၍ သွားပြီးလျှင် နိုင်ငံရေးတန်ဖိုးအာဏာသည် ကုန်သည်တို့၏ လက်တွင်းသို့ ရောက်သွားတော့၏။ ထိုအခါ နေ့ရှင်စံနစ်သည် ထွန်းကား၍ လေးပြီးလျှင်၊ နေ့ရှင်တို့၏အကျိုး ငှါလူမျိုးတို့၏ နှင်းလူမျိုးရေးဝါဒဟူ၍ ၎င်း၊ ဖန်တီး၍ ပေးသေသည်။ နေ့ရှင်တို့၏ နိုင်ငံရေးပါတီ အစည်းအရုံးတို့သည် လူမျိုးရေးဝါဒကို လက်ကိုင်ပြု၍၊ နိုင်ငံကို ၎င်းတို့၏ အကျိုးကျေးဇူးကြီးပွားထွန်းကားရန်အလို့ငှါ အုပ်စိုးလေသည်။ လူမျိုးဝါဒကို လက်ကိုင်ထားသဖြင့်၊ တမျိုးလုံး၏အကျိုးစီးပွားအတွက်ဟု၊ တနိုင်ငံလုံးအား ထင်သောင်ထင်မှားဖြစ်စေ၏။ စင်စစ်မှာကား၊ လက်ထုပ်လက်သော လူနည်းစုနေ့ရှင်တို့၏အကျိုးစီးပွားအတွက်သာ ဖြစ်လေသည်။ ထိုအကျိုးစီးပွားထွင် ဆင်းရဲသားအလုပ်သမား- လယ်သမားတို့၏ အကျိုးစီးပွားစိုးစဉ်းချုပ်မရှိချေ။

နေ့ရှင်တို့ ဖွဲ့စည်းထားသော လူအရ အဝေးတွင် (Capitalist Society) အတန်းအစားအားဖြင့် တူတူဝါခေါ်သောနေ့ရှင်ဘော်ကြော့နှင့် ဆင်းရဲသားဥစ္စာမဲ့ဟူ၍ နှစ်မျိုးနှစ်စားခွဲခြား၍ ထား၏။ ထိုနှစ်စားတွင်၊ နိုင်ငံရေးအစည်းအရုံးအဖွဲ့ပါတီပေါင်းမြောက်မြားစွာရှိလေသည်။ နေ့ရှင်အစားဖြစ်သော၊ ဘော်ကြော့အစားသည်၊ အလို

အလျှော်စည်းလုံးညီညွတ်ကြသော အစားမျိုးမဟုတ်ပေ။ ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားတို့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ရသော၊ မပေးဘဲထားသည့် အပိုဘန်ဘိုးကို အလှအပတ်ခွဲဝေယူလိုသော ဆန္ဒကြောင့်၊ ဘဝနှင့်တကွ ကွဲပြားခြားနား၍ နေကြပြီးလျှင်၊ တဦးနှင့်တဦး မသင့်မြတ်ဘဲ စောင်၍ သာနေကြလေသည်။ နေ့ရှင်နှင့် ဆင်းရဲသား ဥစ္စာမဲ့အစားများအပြင်၊ ကျောင်းဆရာ၊ ဆရာဝန်၊ ဆိုင်ရှင်၊ ဝတ်လုံ၊ ပညာတတ်၊ လခကြီးစားအစရှိသည့် အသယ်အသတ်အတန်းစားများလည်း ရှိသေး၏။

အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၌၊ နှစ်ပေါင်း တရာကျော် သောက်တွင် ဝစ်(ကွ)နှင့် ဘော်ချီဟူ၍ အဖွဲ့နှစ်ခု ပေါ်ပေါက်ပြီးသည့် နောက်၊ ကွန်ဆာပေးဒစ်နှင့် လစ်ဘရယ်ဟူ၍ ဂိုဏ်းနှစ်ဂိုဏ်းပေါ်ပေါက်သာ ဖြစ်သေသည်။ ထိုနှစ်မျိုးနှစ်စားလုံးသည်၊ လယ်ပိုင်ရှင် မြေပိုင်ရှင် ကြီးများနှင့် အခရင်းအဝယ်ဖြင့် အသက်မွေးကြိုသော ကုန်သည်ကြီးတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ကာကွယ်ရန် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းဖြစ်လေသည်။ အခြားနေ့ရှင် နိုင်ငံများ၌၊ ဤကဲ့သို့ ပေါ်ပေါက်လာသော ရာဇဝင်အခြေအနေသည်၊ လွှဲကောင်းလွှဲပေလိမ့်မည်။ ထိုသော်လည်း နောက်ဆုံးတွင်၊ အင်္ဂလန်မြည်မှာကဲ့သို့၊ တဦးအကျိုးနှင့်တဦးအကျိုး ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည့် အဖွဲ့နှစ်ခုပေါ်ပေါက်ရမည်မှာ မလွဲပေ။

နေ့ရှင်တို့သည် လူလတ်တန်းစားများ ဖြစ်သော လယ်ပိုင်ရှင်ကဆေးများ အပေါ်နှင့် ဈေးဆိုင်ရှင် ကဆေးများ အပေါ်တွင် များစွာဖိစီး ချုပ်ချယ်သည်သာမက၊ နေ့ရှင်

စံနစ်သည်တဦးတည်း ကောင်းစားရေး အသို့ငှါ၊ နတ်ချွဲ
 စံနစ်သို့ကူးပြောင်း၍ သွားသဖြင့်၊ ကမ္ဘာပေါ်တွင်အလုပ်
 လက်ခံ များနှင့်စစ်မက်အင်္ဂါလက္ခဏာများပေါ်ပေါက်၍
 လာသောကြောင့်၊ လူလတ်တန်းစားတို့သည်၊ မခံမရပ်နိုင်
 ဖြစ်ကြပြီးလျှင်နိုင်ငံရေးအစည်းအရုံးများအဖွဲ့အစည်းများ
 ပါတီများ၊ ဖွဲ့စည်း၍ ခန့်ရှင်များကို တိုက်ယောင်ယောင်
 ပြုလုပ်ကြလေသည်။ ဤကဲ့သို့ပြုလုပ်ရာတွင် ဆိုရှယ်လစ်
 စကားလုံးများ၊ စာတမ်းများ ကိုပင် အသုံးပြုသေး၏။
 အင်္ဂလန်ပြည် နန်းရင်းဝန် လုပ်ဘူးသော လွှတ်ချော့
 ခေါင်းဆောင်သည့်၊ အဖွဲ့သည်ဤကဲ့သို့သော အဖွဲ့ပင်ဖြစ်
 ဖြစ်လေသည်။ ၎င်းအဖွဲ့၏ လုပ်နည်း၊ ကိုင်နည်းနှင့် ဝါဒတို့
 သည်၊ လေဘာအဖွဲ့ ပြင်သစ်ရဲဒီက(လ)ဆိုရှယ်လစ်အဖွဲ့
 တို့၏ လုပ်နည်း၊ ကိုင်နည်း၊ ဝါဒများနှင့် များစွာ မကွာခြား
 ချေ။ အင်္ဂလန်ပြည်တွင် ကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်သည့် အထော
 အတွင်းနှင့်စစ်ကြီးပြီးသည့်နောက်၊ အယူသည်းသောသူ
 များပင်လျှင် လေဘာအဖွဲ့သို့ ဝင်ကြ၍၊ အတိုက်အခံအဖွဲ့
 များပြုလုပ်ကြလေသည်။ သို့ရာတွင်၎င်းတို့တန်ခိုးအာဏာ
 ကြီး၍ထာသောအခါ၊ ခန့်ရှင်တတန်းစားလုံး၏ အကျိုးကို
 မထောက်ခံ၊ မကာကွယ်ရန် မည်သူမျှ မထားမြစ်နိုင်
 ကြချေ။

ဆင်းရဲသား ဥစ္စာမဲ့တို့၏ အကျိုးစီးပွားသည် မည်
 သည့်အခါမျှ ကွဲပြားခြားနားခြင်းမရှိ၊ ကုန်စည်များကို
 ပြုလုပ်ရာတွင် ဆင်းရဲသား ဥစ္စာမဲ့ အလုပ်သမားတို့၏ကူ
 ရောက်နေသောအခြေအနေသည်၊ ၎င်းတို့အားစည်းလုံးညီ

ညာစေလေသည်။ ထို့ကြောင့် “စက်မှုလက်မှုပညာထွန်း
 ကားလားဖြင့်၊ ဆင်းရဲသားဥစ္စာမဲ့ အလုပ်သမားများ
 သည်၊ တိုးပွားများပြား လာသည်သာမက၊ တရုတ်ဝေး
 ထည်းဖြစ်သည်ထက် ဖြစ်၍၊ ၎င်းတို့၏ အားသည်လည်း
 ကြီးမား သည်ထက် ကြီးမား၍ လာလေသည်။ ၎င်းပြင်
 ၎င်းတို့၏အကျိုးစီးပွားနှင့်အခြေအနေတို့သည်လည်း၊ ညီ
 တူညီမျှ ဖြစ်လေသည်ဟု “ကားလ်မတ်စ်” ဆိုထားလေ
 သည်။ ခန့်ရှင်စံနစ်သည်ထိုသို့ဆင်းရဲသားများစည်းလုံးညီ
 ညွတ်ခြင်းကို၊ ၎င်းတို့၏ အကျိုးနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍
 မရှုမိမ့်နိုင်သဖြင့်အမျိုးမျိုးသောနိုင်ငံရေးပရိယာယ်တို့ကို
 အသုံးပြုခါ၊ တဦးနှင့်တဦး၊ ထရုနှင့်ထရု၊ တရပ်နှင့်တရပ်၊
 တဖွဲ့နှင့်တဖွဲ့ စိတ်သဘောထားချင်း ပညီမျှစေရန် ပိုမို၍
 ကွဲပြားရန် ပြုလုပ်ကြလေသည်။ ထိုသို့ ကွဲပြားရန် စိတ်
 သဘောမညီမျှစေရန်၊ ပြုလုပ်ခြင်းတို့သည် ခန့်ရှင်တို့၏
 အလုပ်ဝတ္တရား ဖြစ်လေသည်။ ၎င်းပြင် ကျွမ်းကျင်သော
 အလုပ်သမား၊ မကျွမ်းကျင်သော အလုပ်သမားဟူ၍ ခွဲ
 ခြား ထားခြင်းဖြင့်၎င်း၊ လူအမျိုးမျိုးကို အလုပ်ခွင်တွင်
 ပေါင်းစပ် ထား၍လုပ်ခနှင့် အခွင့်အရေးတို့ကို လူမျိုးအ
 လိုက်နည်းသူနည်း၊ များသူများ၍ပေးခြင်းဖြင့်၎င်း၊ အလုပ်
 သမားဆင်းရဲသားများ တစည်းတလုံးတည်း မနေနိုင်ရန်
 ပြုလုပ်ကြသေး၏။ ဗမာပြည်ရှိ ရေနံချောင်း၊ ချောက်၊ ရေနံ
 ကြပ်၊ လမ်းရွာ၊ သံလျှင်စသည့် ရေနံမြေများတွင်၊ ခန့်ရှင်
 တို့သည်၊ အလုပ် ဌာနများ၌ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးနှင့်
 ကုလားလူမျိုးတို့ကိုရောနှောထားပြီးသည့်နောက်၊ တဦး

နှင့်တဦးပိတ်သဘောပညီညွတ်နေပုံ၊ ပရိယာယ်ခေတ်ကိုဖြင့် ပြုလုပ်ကျသေသည်။ ထို့ပြင်ဘဝ၊ တိုင်းရင်းသားများဖြစ်သော ဗမာလူမျိုးအထဲတွင်သည်။ ထုရင်လူမျိုး၊ ဗမာလူမျိုးဟု၊ တဦးပေါ်တဦးပေါ်သကဲ့သို့၊ ရန်မကင်း ရှိစေရန် ပြုလုပ်၍ထားသည်မှာ၊ ဘောလုံးကစားရာတွင်၊ ထုရင်အသင်း၊ ဗမာအသင်းဟုခွဲခြား၍ တည်ထောင်စေသော ခေတ်တို့၏ ဖိတ်ဆန္ဒကသက်သေခံသေးသည်။

ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားများအား၊ ဤကဲ့သို့တဦးနှင့်တဦး ပိတ်သဘောချင်းပညီညွတ်ရန်၊ ခွဲခြားရန်၊ မပေါင်းသင်းနိုင်ရန်၊ နည်းအမျိုးမျိုး၊ ပရိယာယ် အမျိုးမျိုးတို့နှင့်ပြုလုပ်စေရန်၊ ဝမ်းရင်းတို့သည် နေ့စဉ်ဘဝထဲတွင် တစ်လုပ်တစ်ထွက်အတိုက် ခေတ်စံနစ်သက်အောက်တွင် ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဆင်းရဲသားများစည်းလုံးညီညွတ်ရန်ပြုလုပ်၍ နေသေးသည်။ ခေတ်စံနစ်သည် တစ်ခုတည်းသော ဆင်းရဲသားအချင်းချင်း တဦးနှင့်တဦးကွဲပြားခြားနားရန် ပြုလုပ်နိုင်၏။ အတတ်ကြောင့် ဆိုသော်၊ ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားတို့သည်၊ ခေတ်တို့၏ ဖိစီးနှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရရန်များသဖြင့်၊ ထက်၍ ခေတ်စံနစ်ကြီးတည်တန့်နေသမျှကလေးပတ်လုံး၊ ဤကဲ့သို့ အခြေအနေမျိုးတွင်နေရသည်ဟူ၍ တစ်စုံတစ်ရာကြောက်သောကြောင့် လိုအပ်သောရည်ရွယ်ချက်နှင့် တဖြည်းဖြည်းပေါင်းစပ်၍ စည်းလုံးညီညွတ်ကြသေးသည်။ ထိုသို့ စည်းလုံး၍ နေသော အလုပ်သမားအစည်းအရုံးသည်၊ လူတစ်စုစားနှင့် တစ်စုစား၊ လူပတ်၍ အနိုင်အထက်သူသာ ငါသာကြီးစား

၍နေရာတွင်၊ ခေတ်တို့၏ အဖွဲ့အစည်းနှင့်ဘက် ဦးပိုင်ပစ္စည်းများကို အခြေခံထားသော ခေတ်စံနစ်ကို အမြစ်ကစ၍ တွန်းထွန်ပြုပျက်ပြီးလျှင်၊ နိုင်ငံရေးတန်ဖိုး အာဏာကို ထက်ရောက်စေလို၍၊ ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားတို့၏ အာဏာကို ထည်ထောင်ရမည်။ ဤကဲ့သို့ ဆင်းရဲသားနှင့်ပြားတို့၏ ။ တန်ဖိုး အာဏာကို ထည်ထောင်ခြင်းသည်၊ လူအတန်းအစားခွဲခြားသော ခေတ်စံနစ်ကြီးပျက်စီးရန်နှင့် လူအတန်းအစား မရှိသော ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး စံနစ်သစ်တည်ထွင်ရန်အခိုက်အတန့်မျှသာဖြစ်လေသည်။

အလုပ်သမား အစည်းအရုံးသည်၊ ခေတ်တို့၏ ပရိယာယ်နှင့်ဆင်းရဲသားအချင်းချင်း တဦးနှင့်တဦး အခိုက်အတန့်အားလျော်စွာ၊ ပိတ်သဘောကွဲလွဲရန်နှင့်၊ အထင်အမြင်မှားရန်ပြုလုပ်ခြင်းတို့ကို ပပျောက်ရန် ကြိုးစားအားထုတ်ရပေလိမ့်မည်။ ၎င်းပြင်၊ ခေတ်တို့သည် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ အလုပ်သမားအပေါ်တွင် နှိပ်စက်၍နေသဖြင့်၊ နှိပ်စက်ခြင်းနည်းပါးရန်၊ ကြံစည်အားထုတ်သော အလုပ်၊ ခေတ်စံနစ်ကို အမြစ်ကစ၍ တွန်းထွန် ပြုပျက်ရန် အလုပ်၊ နောက်ဆုံး၌ လူအတန်းမရှိသော တစ်ယူရောက်ရန်အလုပ်

၇။ ဤတန်ဖိုးအာဏာသည်၊ လူအတန်းအစားများကို ထုတ်သင်၍၊ အတန်းအစား မရှိသော တစ်ယူရောက်ရန်ပြုစားရာတွင် အခိုက်အတန့်ဖြစ်လေသည်။ (Karl Marx and F. Engels Correspondence.)
 ခေတ်စံနစ်မှ ကော်မြူနစ် စံနစ်သို့ ကူးပြောင်းခြင်းသည် နိုင်ငံရေးအခြေအား မျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ပြောင်းလဲစေသည်။ ထိုရာတွင် သတ္တုချက်ကြည်သော်၊ ထိုအမျိုးမျိုးအဖုံဖုံသည် တစ်ခုပေါင်းလေသည်။ ထိုဟူသည့်ကား ဆင်းရဲသားဥစ္စာခံ ဂျိတ်စ်အာဏာဖြစ်လေသည်။

တို့ကိုအလုပ်သမားအစည်းအရုံးသည်နားသည်ရပေမည်။ ထိုကဲ့သို့ ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားများပါဝင်သည့် အလုပ်သမားအစည်းအရုံးသည် ကြီးစားနိုင်ရန် အားထုတ်နိုင်ရန် နားလည်နိုင်ရန်၊ ကားလီမတ်စ်-အိန်းဂျယ်တို့သည် ကျမ်း အစောင် စောင် ပြုခဲ့လေသည်။ ထိုကျမ်းများတွင်ပါဝင်သည့် နည်း၊ နိဗျာည်းအမျိုးမျိုးအတိုင်း၊ ရှုရှားပြည်တွင် လီနင်နှင့်စတာလင်တို့ ဆောင်ရွက် သဖြင့် ဆိုဒီယက်နိုင်ငံကြီးပေါ်ပေါက်ရလေပြီ။ ထို့ပြင် စစ်တိုက်ရာတွင် စစ်တပ်ကြီးများ၌ စစ်ပွဲအောင်ရန် အမြော်အမြင်ရှိသော ဗိုလ်ချုပ်တာဝန်ဝတ္တရားကို ထိသော တာဝန်ခံအဖွဲ့နှင့် စီးလုံးညီညွတ်မှုတို့သည် လိုအပ်သော အချက်များဖြစ်သကဲ့သို့ အလုပ်သမား အစည်းအရုံးသည်လည်း။ ထိုအချက်များကို အရေးကြီးစွာလီလေသည်။ စစ်တိုက်မည့် အစည်းအရုံးသည် စစ်သဘောနှင့် စစ်ပရိယာယ်နည်းနာနိဗျာများကိုနားလည်ရပေမည်။

ဤကဲ့သို့သော အချက်အလက်တို့နှင့်ပြည့်စုံသော အစည်းအရုံးမျိုး ဖြုံးကနဲ ဖြစ်ပေါ်၍ မလာနိုင်ချေ။ နေ့ရှင် အတန်းအစားသည် ထဖြည်းဖြည်း ဖြစ်ပေါ်လာရသကဲ့သို့ အလုပ်သမား အစည်းအရုံးသည်လည်း ထဖြည်းဖြည်း ဖြစ်ပေါ်၍ လာလေသည်။ “လူတတန်းစားသည်၊ ၎င်းတို့၏အကျိုးစီးပွား၊ အခြေအနေတို့ကိုနားလည်ရန်နှင့် ၎င်း၏ဝါဒသဘောအတိုင်း၊ လိုက်နာ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်၊ ထိုလူအတန်းအစားထဲမှ အမြော်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသောလူတစ်ဦးကို မည်သည့်နည်းနှင့်မဆို အစည်းအရုံး

ထရုတ်ရန်အတွက် လိုလေသည်ဟု” * ထီနင်ရေးခဲ့လေသည်။ အစည်းအရုံးတစ်ခုသည် ၎င်းတို့ပါဝင်သည့် လူအတန်းအစားတို့၏အကျိုးစီးပွားကို ထိရှိနားလည်၍ ထိုအကျိုးစီးပွားအတွက်၊ မကြောက်မရွံ့တဲ မဆုတ်မနစ်သော လိုလတို့နှင့်တိုက်ခိုက်ပြီးလျှင်၊ ထိုလူတန်းစားအားလုံးနှင့်လည်း အမြဲတန်းနီးနီးစပ်စပ် ဆက်သွယ်၍နေသော်၊ နေ့ညမဆိုင်၊ ထိုအစည်းအရုံး၏အားသည် တက်၍လာလေသည်။ ရှုရှားနိုင်ငံတွင်၊ ဘော်ဂါဗစ်များသည်၊ စ၍ပေါ်သည့်နေ့ကစ၍၊ တန်ခိုးအာဏာမရမခြင်း၊ အမျိုးမျိုးသော တိနှိမ်ခြင်းတို့နှင့်တွေ့ကြုံခဲ့ရ၏။ ၁၉၁၇-ခု၊ ဇန်နဝါရီလအထိ၊ ၎င်းတို့၌ အသင်းသားပေါင်း နှစ်သောင်းကျော်သာ ရှိလေသည်။ သို့ရာတွင်၊ ဇာအင်ပါယာအတွင်း၌ရှိသော ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားအားလုံးတို့သည်၊ ၎င်းတို့ဘက်သို့ယိမ်းယိုင်၍နေလေသည်။ ယခုလည်း၊ တကမ္ဘာလုံး၌ ဆိုရှယ်လစ် ဝါဒကို ယုံကြည်သဖြင့်၊ ကိုယ်ထိလက်ရောက်လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်နေကြသော လူအားလုံးတွင် ထဝက်ဈလောက်သော လူတို့သည်၊ ဘောင်အတွင်း၌သာရှိကြ၏။ သို့ပါသော်လည်း၊ ဆိုရှယ်လစ် ဝါဒသည် ကား၊ မီရေအလား၊ နေရာတိုင်းတွင်ပြန့်နှံ့၍နေလေသည်။

ဤကဲ့သို့ဖြစ်ပေါ်ရခြင်းသည်၊ နေ့ရှင်တို့သည်၊ ဆိုရှယ်လစ်သမားများကို နှိပ်စက် ကလူပြုသဖြင့် သနားသော စိတ်ဓါတ်များ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ပေါ်ပေါက်၍ဖြစ်ပေါ်လာရခြင်းကြောင့်မဟုတ်ပေ။ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒနှင့် ထိုဝါဒကို

*State and Revolution By Lenin

ထက်ကိုင်ထားသော အလုပ်သမားအစည်းအရုံးဘို့သည် တန်ခိုးအာဏာကြီးပွားပြီးအမြစ်တွယ်သောကြောင့်ဖြစ် လေသည်။ ဤအစည်းအရုံးမျိုးသာလျှင်၊ ဆင်းရဲသားနှင့် ပြားများကို နှိပ်ကွပ်ဖိစီးခြင်းတေးဒုက္ခအမျိုးမျိုးမှ လွတ် မြောက်ရန် ဆောင်ရွက်နိုင်လေသည်။

ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားလယ်သမားတို့သည်၊ လက် ဝါးကြီးအုပ်ခြင်း၊ တိန်နှိပ်ခြင်းစသည့် တေးအပေါင်းရန်အ ပေါင်းမှလွတ်မြောက်ရန် အစည်းအရုံးနှင့်အစည်းအရုံးအ တွင်းတွင်ညီညွတ်ခြင်းသည်များစွာအရေးကြီးလေသည်။ ခန့်ရှင်စံနစ်လက်အောက်တွင်ပေါ်ပေါက်ခေတ်စားနေကြ သော မဲတောင်းမဲယူပွဲများ၌ ခဲအများဆုံးရရန်ပြုလုပ်ခြင်း သည်အရေးမကြီးပေ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပါလီမန် နည်းစံနစ်အရသာယာဖြည်းညှင်းစွာနှင့်ခန့်ရှင်တို့၏ဒီမော် ကရေစီစံနစ်ကြီးသည် ဆင်းရဲသား နှင်းပြားအာဏာရှင် စံနစ်သို့ပြောင်းလိမ့်မည်ဟု မည်သည့်အခါမျှ မယုံထိုက် ပေ။ အလုပ် သမား အစည်း အရုံး သည် နေ့စဉ် နှင့် အမျှ ဆင်းရဲသားများ၊ နေရေး- ထိုင်ရေး- စားရေး- သောက် ရေး ချောင် ချိရန် အား ထုတ် တိုက် ခိုက်၍ နေခြင်းသည်၊ ခန့်ရှင်စံနစ်ကြီးကို နိုင်ငံရေးအရ ပြုဖျက်တော်ထွန်၍ နေ ခြင်းနှင့် အခြားနား ဆက်စပ်၍ နေပေ ကြောင်း။ စားရေး သောက် ရေး အ တွက် ကြိုး စား အား ထုတ် ခြင်း သည်၊ ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားများအား ၎င်းတို့တယ်အခြေ အနေတွင်ရှိ၍ခန့်ကြောင်းကိုထိစေ၏။ ထိုသို့ ဆင်းရဲသား များ ၎င်းတို့၏ ခံစားနေရသော အခြေအနေများကို ထိရှိ

နားလည်ခြင်းသည်၊ စည်းလုံးညီညွတ်ကြရန် အကြောင်း ပင်ဖြစ်လေသည်။

ဆင်းရဲသားအလုပ်သမား အစည်းအရုံးတို့၏အခြေခံ အုဋ်မြစ်သည်၊ စက် ရုံများ၊ အလုပ်ရုံခေါင်းများ၊ မော်တော် ကားရုံများ၊ ဈေးဆိုင်ကြီးများ၊ ကုန်တင်ကုန်ချသင်္ဘော ဆိပ်ကြီးများ၊ ဇီးရထားအလုပ်ရုံများ၊ သတ္တုတွင်းများ၊ ခေခံခြေများ၊ အလုပ် သမားများ နေထိုင် ကြသော ရပ် ကွက်များဖြစ်လေသည်။ ထိုဥစ္စာနုများတွင် အစည်းရုံးငယ် က လေး များ ဖွဲ့၍၊ ၎င်းတို့ လိုအပ် သော အချက် များကို တောင်းနိုင်ရန်နှင့် နိုင်ငံရေးပညာတို့ကို သင်ပေး၍၊ ခန့်ရှင် စံနစ်ကိုအမြစ်က ထွန်ပြီးပြုဖျက်ရန် သင်ကြား ပေး ရမည်။ ၎င်းပြင်အခြားအလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းများ၊ သမဝါယမ အသင်းများ၊ ဒိန်းမသင်းများ၊ စာဘတ်သင်းများ၊ လူငယ် များအသင်းများ၊ ကိုယ်လက်ကျမ်းမာရေး အသင်းများ၊ ပေါင်း သင်း ဆက် ဆံ ရေး အ သင်း များ တွင် လည်း ဝင် ရောက်ပြီးလျှင်၊ အသင်းသားများအား ချွတ်နိုင်သမျှချွတ်၍ သူ့အထန်းစားထားသော စံနစ်မျိုးကိုပြုဖျက်မည့်အသင်း အပင်းများဖြစ်ရန် အားထုတ်ရမည်။ အများအားဖြင့် ထို အသင်းများသည် ခန့်ရှင်နှင့်ခန့်ရှင်လက်ပါးစေ၊ ကိုယ် စားလည်တို့၏ အတူအညီနှင့်ဘည်ထောင်သောအသင်း များဖြစ်ပြီးလျှင်၊ ခန့်ရှင်နှင့်၎င်း၏ နောက်လိုက် လူတစ်စုကို ထိုအသင်းတို့၏ နာယကဥက္ကဋ္ဌအစရှိသည်ကို တင်မြှောက် ကြလေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်စေရန် အလူးသတ်ပြုကြရ ပေမည်။

အဖွဲ့အစည်းအသင်းအပင်း မြောက်မြားစွာတို့သည် ဆင်းရဲသားအလုပ်သမား လယ်သမားတို့၏အကျိုးကျေးဇူးကိုကာကွယ်ရန်၊ ဆင်းရဲသားတို့၏ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သည်ဟု ကြွေးကြော်ကြလေသည်။ ၎င်းတို့ပိုင်သော ဥစ္စာအာဏာပိုင်များ၊ ဝန်ထမ်းများ၊ ဝန်ထမ်းများမှနေ၍လည်း ဟစ်အော်ကြ၏။ စင်မြင့် ပေါ်မှလည်း ကျယ်လောင်စွာနှင့် ဟောကြပြောကြ၏။ အခြားလူ အတန်းအစား၏ အကျိုးစီးပွား ကိုလည်း စောင့်ရှောက် မည်ဟု ဆိုသေး၏။ ဥပဒေပြု ယွတ်တော် ထံ၌လည်း၊ ဤကဲ့သို့ဟစ်အော်ကြွေးကြော်၍လူများချစ်ရန် ကြိုးစားကြပြီးလျှင်လူတမျိုးလုံး၏ အကျိုးစီးပွားကို ကာကွယ်သည်ဟု ပြောဆိုကြလေသည်။ ဆင်းရဲသား အလုပ် သမား အစည်းအရုံးသည်ကား၊ ဆင်းရဲသားတို့၏အကျိုးစီးပွားကလွဲ၍မည်သူ့အကျိုးအတွက်ကဲ့သို့ဆောင်ရွက်မပေးနိုင်ချေ။ ဆင်းရဲသားတို့၏ အတွက် နိုင်ငံရေး အစည်းအရုံးသာ ဖြစ်လေသည်။ တမျိုးလုံးအတွက်စောင့်ရှောက်မည်ဟု ပြောဆိုဟစ်အော်သော အဖွဲ့အစည်းသည်၊ လိမ်လည်ကောက်ကျစ်သည့် အဖွဲ့ဖြစ်လေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ဆင်းရဲသားတို့၏အကျိုးသည် နေ့ရှင်တို့၏အကျိုးနှင့် ဖိလာကန့်လန့်အမြဲတမ်းဆန့်ကျင်၍နေသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့်၊ ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားတို့၌ အခြားလူအတန်းစားမျိုး ကဲ့သို့မဟုတ်၊ အစည်းအရုံး တခုသာရှိရမည်။ အကယ်၍ မိုးရာ အလိုက်ကို သော်၎င်း၊ ကာလအလိုက်ကိုသော်၎င်း၊ ဒေသအလိုက်ကိုသော်၎င်း၊ ဆင်းရဲ

သားများအတွက် အစည်းအရုံးအမျိုးမျိုး ပေါ်ပေါက်နေသည်ရှိသော်၊ ၎င်းတို့၌ စိတ်ရိုး စိတ်ဖြောင့်များ ရှိသော်၊ တစည်းတလုံးတည်းပေါင်း၍ အစည်းအရုံး တခုတည်းသာဖြစ်စေရမည်။ ဆင်းရဲသားများ၏အစည်းအရုံးကို နေ့ရှင်စံနစ်ပျက်သမျှ ကာလပတ်လုံး၊ အခြားလူ အတန်းအစားတို့ ပိုင်ရုံလျက်ရှိသဖြင့်၊ အမျိုးမျိုးသော နည်းတို့ဖြင့် အစည်း အရုံးတွင် လူချင်း ကွဲရန် သော် ၎င်း၊ ပျက် စီး ရန် သော် ၎င်း၊ ၎င်း တို့၏ တန် ခိုးအာ ကာ ဩဇာ ယွမ်းမိုး ရန် သော်၎င်းပြုလုပ်ကြလေသည်။ ထိုကဲ့သို့ပြုလုပ်မည့်လူများကိုအရိပ်ခိုမိတ်များပေါ်လာသည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ ၎င်းလင်းရန်ဝတ္တရားရှိလေသည်။ စိတ်သဘောလိုက်လျော၍သည်းခံသော်၊ တနေ့တွင်နက္ခတ္တကြိုတတ်လေသည်။

ဆင်းရဲသားတို့သည် ထပ်တူထပ်မျှအတူတူ၊ နှိပ်စက်ကာလူအပြစ်ရခြင်းကို အခြေထား၍၊ အတန်းအစားအားဖြင့်၊ တလုံးတစည်းတည်း နေကြရသဖြင့်၊ လူမျိုးရေးစိတ် ဓါတ်မဟုတ်ဘဲ။ ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားစိတ်ဓါတ်မွေးမြူရန်များစွာအရေးကြီးသောသည်*။ လူမျိုးရေးတရား နှင့်မျိုးချစ်

* ဆင်းရဲသား အလုပ်သမား၌ ပစ္စည်းဥစ္စာမရှိချေ။ မယားနှင့်သားသမီးများ အပေါ်တွင်ပေါင်းသင်းစပ်ရှက်ရသောအခြေသည်။ နေ့ရှင်တို့၏အိမ်ထောင်ရေး နှင့်များစွာ ကွာခြားလေသည်။ သို့သော်နေ့ရှင်ကို မှီခိုအားထား ရခြင်းသည်။ အင်္ဂလန်၌သော်၎င်း၊ ပြင်သစ် ဗြိတိန်သော်၎င်း အမေရိကန်၌သော်၎င်း၊ ဗျာမန်၌ သော်၎င်း၊ အတူတူပင်ဖြစ်လေသည်။ ထိုသို့တူညီကြသဖြင့် လူမျိုးရေးသဘောတို့သည်ပျောက်ကွယ်၍သွားလေပြီ။ တရားဥပဒေ၊ ကိုယ်ကွဲစုံတရား၊ ဘာသာတရားတို့သည်၊ ဆင်းရဲသားအား နေ့ရှင်တို့၏စိတ်ထဲသော သဘောဖြစ်ပြီးလျှင်၊ ၎င်းတို့၏နောက်၌နေ့ရှင်တို့၏အကျိုးသည်ပုံးကွယ်၍လေသည်။

စိတ်တို့ကိုနေရှင်စံနစ်သည် နေရှင်များအကျိုးငှါ ဖန်ဆင်း
 ထေသည်။ လူမျိုးရေးတရားနှင့် မျိုးချစ်စိတ်ဓါတ်တို့သည်၊
 ဥစ္စာမဲ့ဆင်းရဲသားတို့နှင့် အမြဲတမ်း ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍
 နေလေသည်။ လူတမျိုးတည်း အရေးဟု ဆင် ရဲသားများ
 မည်သည့်အခါမှသဘောမထားဘဲ ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသား
 တို့၏ အရေးဟု ယူဆကြရမည်။ ထို့ကြောင့် ရာဇဝင်
 ကြောင့်သော်၎င်း၊ ဘာသာကြောင့်သော်၎င်း၊ ရှေးအစဉ်
 အလာကြောင့်သော်၎င်း၊ ဒေသဋ္ဌာနကြောင့် သော်၎င်း၊
 တဦးနှင့်တဦးကွဲပြားခြားနားချက်များရှိသင့်ကစား ၎င်း
 တို့ကိုဖတ်နိုင်သရွေ့ ဂဓမ္မထားဘဲ၊ ဆင်းရဲသားတို့သည်
 ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသား စိတ်ထားကိုထား၍ အားလုံးပေါင်း
 စပ်ပြီးလျှင်၊ နေရှင်စံနစ်ဆိုးကြီးကို တိုက်ခိုက်ကြရပေမည်။
 ကားလ်မတ်စ်နှင့်အိန်းဂျဲလ်တို့သည် ဆင်းရဲသား အ
 လုပ်သမားအတန်းစားထဲသို့ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသား ဝါဒ
 ကိုပဋ္ဌမဆုံး သွတ်သွင်း ပေးပြီးလျှင် ၁၈၄၉-၄၇-ခုနှစ်
 တွင်၊ ကော်မြူနစ်အသင်း (Communist League.) ကို
 တည်ထောင်လေသည်။ ထိုအသင်းအတွက်ရေးသော အ
 ထင်ရှားဆုံးဖြစ်သည့်၊ ကော်မြူနစ်ကျေညာစာတမ်းတွင်
 “ဆင်းရဲသားနင်းပြားအလုပ်သမားများသည်၊ နှောင်ကြီး
 ကလွဲ၍ ဆုံးရှုံးစရာမရှိ၊ တကမ္ဘာလုံး လွှမ်းမိုး နိုင်ရန်သာ
 ရှိလေသည်။ နိုင်ငံတိုင်းကွင် ရှိသော အလုပ်သမားများ၊
 (ဝါ)ကမ္ဘာ့အလုပ်သမားများစည်းလုံးညီညွတ်ကြလော့”
 ဟု၊ အထိအလင်း ဆိုထားလေသည်။ ထိုအချိန်အခါတွင်
 အလုပ်သမားတို့၏အားအင်နည်းသေး၏။ သို့သော်လည်း။

၁၈၄၈-ခုနှစ်တွင်၊ ပြင်သစ်ပြည်မှစ၍၊ ဥရောပတတိုက်
 လုံး၌စီးပွားရေး ကြပ်ထည်း ကျဉ်းမြောင်းခြင်းကြောင့်၊
 ကုန်သည် အတန်းအစားနှင့် အလုပ်သမား ဆင်းရဲသား
 အတန်းအစား တို့ သည့် ပေါင်း စပ်၍ သူပုန် ထကြ လေ
 သည်။ ထိုအရေးတော်ပုံတွင်၊ ကုန်သည်အတန်းအစားတို့
 ၏စိတ်မတည်ကြည်မှုကြောင့်၊ သူပုန်ထခြင်းမအောင်မြင်
 ချေ့တိုအချိန်အခါ၌မအောင်မြင်စေနိုင်ခြင်းငှာ၊ * ကာလီ
 ဖေါ့နီယာပြည်နှင့် ကြော်စထေးလီးယားတိုက်တွင်၊ စွန့်
 တွင်း၊ ငွေတွင်းများလည်း နောက်ထပ် တွေ့သဖြင့်၊ နိုင်ငံ
 တွင် တူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဖြစ်၍ တွန်းကားသောလေ
 သည်။ သို့ရာတွင်မက်စီနီ၏အလိုအားဖြင့်၊ ဤကဲ့သို့ဆုံးရှုံး
 ချခြင်းသည်၊ ခေါင်းဆောင်တွေကယောက်နှင့်သယောက်
 မနာလိုဝန်တို့မှကြောင့်ဖြစ်လေသည်။ ကော်မြူနစ်အသင်း
 တွင်၊ အများအားဖြင့်၊ မတ်(စ်)၏ဝါဒကို ကြိုက်နှစ်သက်
 ကြလေသည်။ သို့သော်လည်း၊ အသင်းအားတို့၏စိတ်နေ
 သဘောထားတို့သည်၊ ကွဲပြားသည်ထက်ကွဲပြားလာ၍၊

* ကာလီဖေါ့နီယာ ပြည်နှင့် ကြော်စထေးလီးယား တိုက်ပိတ်ပိတ်ပိတ်ပိတ်တွင်
 မျှတင်းများတွေ့သဖြင့် အင်္ဂလန်ပြည်မှ လူပေါင်းခေတ္တမျှ သွားကြခြင်းကို
 အောက်ပါအတိုင်းဖော်ပြထားလေသည်။ ပြင်သစ်၊ ဂျာဇက်၊ စပိန်နိုင်ငံမှစ၍
 များစွာမည်ကိုစဉ်းစားဆင်ခြင်၍ကြည့်ပါလေ။ ထိုအခါတွင်ဥရောပတတိုက်လုံး
 မှသွားကြလေသည်။

၁၈၄၂-၄၅ ခုနှစ်အတွင်း..... သွားသောလူဦးရေ ၂၂၁,၀၀၀
 ၁၈၄၇-၁၈၅၂-အတွင်းတစ်နှစ်အတွင်း....၎င်း ၂၄၈,၀၀၀ထက်မနည်း
 ၁၈၅၂-ခုနှစ်အတွင်း.....၎င်း၃၆၈,၀၀၀

၁၈၅၀-ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင် ကော်မြူနစ်အသင်းကြီးပျက်စီးခြင်းဘဝသို့ရောက်ရလေတော့သည်။

မည်ကဲ့သို့ပင် ကော်မြူနစ်အသင်း ပျောက်ကွယ်သွားသော်လည်း၊ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသား ဝါဒ သည်ကား၊ ပျောက်ကွယ်ခြင်း မရှိချေ။ ၁၈၆၄-ခု၊ စက်တင်ဘာလ ၂၅-ရက်နေ့တွင် ပိုလန်ပြည်တွင် ဖိနှိပ်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ လန်ဒန်မြို့စိန့်မာတင်းခန်းမကြီးတွင် (London Long Area St. Martin Hall.) တွင် အစည်းအဝေးကြီး ကျင်းပပြီးလျှင် ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားအလုပ်သမားအသင်းကြီး (International Working Men Association.) ကို တည်ထောင် ပြန်လေသည်။ ဤအစည်း အဝေးကို မတ်စ်အပြိုင်၊ မက်စီနီ၏သူများ၊ အင်္ဂလန်၊ ပြင်သစ်၊ ဂျာမနီပြည်မှခေါင်းဆောင်များနှင့် ပိုလန်ပြည်မှ ထွက်ပြေးလာသောလူများတက်ရောက်ကြလေသည်။ ဤအသင်းကို လူမျိုးစုံပါဝင်သဖြင့်၊ ပဋ္ဌမလူမျိုးပေါင်းစုံ (First International.) ဟု ခေါ်တွင်လေသည်။ ပဋ္ဌမလူမျိုးပေါင်းစုံ အစည်းအဝေးပွဲတွင်၊ အယူအဆအမျိုးမျိုးရှိကြသော၊ လူအမျိုးမျိုးပါဝင်လေသည်။ ရုရှားမှ ဘကူနင် (Bakunin.) * နှင့်ပြင်သစ်ပြည်မှ ပရောင်ဒင် (Proudon.) † ဝါဒများဖြစ်သော၊ အာနာကစ် (Anarchist.) ဝါဒကို ကြိုက်နှစ်သက်

*ဘကူနင် Bakunin. ၁၈၀၉-၇၆ သည် ကျော်စောသော ရုရှားနိုင်ငံသား သူပုန်ခေါင်းဆောင်တယောက် ဖြစ်လေသည်။ ၎င်း၏အယူဝါဒသည် ကားအစိုးရကိုလုံးလုံးပျောက်ပစ်ရမည် အာနာကစ်ဝါဒဖြစ်လေသည်။
† ပရောင်ဒင် P. F. Proudon. ၁၈၀၉-၆၅ သည် ပြင်သစ်ဆိုရှယ်လစ်သမားခေါင်းဆောင်တယောက်ဖြစ်လေသည်။

သောလူများ ခိုပိတ်ပစ်ကင် (Republican.) ခေါ်သမတမင်းနိုင်ငံတည်ထောင်လို၍၊ လျှို့ဝှက်သောအသင်းများပြုလုပ်လိုသည့်၊ မက်စီနီ၏သူများနှင့်အင်္ဂလန်မှလတ်ဘရပ်စ် (Liberals.) ဂိုဏ်းသားများပါဝင်လေသည်။ ထိုကဲ့သို့ဝါဒအမျိုးသဘောအမျိုးပါဝင်သော အသင်းကြီးကို တည်ထောင်ရလင့်ကစား၊ မတ်စ်နှင့်အိန်းဂျွန်တို့သည်၊ အသင်းထဲတွင် အခြားဝါဒများနှင့်တကွ၊ အခြားလုပ်နည်း၊ ကိုင်နည်းတို့ကိုပေးပျောက်ရန်၊ မနေမနားကြိုးစားလေသည်။ ထိုအသင်းနှင့် ပတ်သက်၍၊ မတ်စ်သည်၊ အောက်ပါအတိုင်း ပြောခဲ့လေသည်။ “ငါတို့၏ အသင်းသည်၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တွင် ရှိကြသော၊ အမြော်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသည့် အလုပ်သမား အပေါင်းတို့အားစု၍၊ သွေးစည်းထားသော၊ ကမ္ဘာသူ၊ ကမ္ဘာသား စာချုပ်ကြီးဖြစ်လေသည်။ လူတထန်းစားနှင့်တထန်းစား သူသာ ငါသာ ဖိနှိပ် နေခြင်းသည်၊ မည်ကဲ့သို့ သော သဏ္ဍာန်၊ မည်ကဲ့သို့သော အခြေအနေမျိုး ရှိ၍နေသော်လည်း၊ ငါတို့၏အသင်းသားတို့သည် အမြဲတမ်းရှေ့တန်းတွင်ရှိလိမ့်မည်။ အသင်းတည်ထောင်စ၊ အသင်း၏ ပဋ္ဌမဆုံးအစည်းအဝေးတွင်လည်း၊ မတ်စ်သည် ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားတို့၏ လွတ်မြောက်ရာလွတ်မြောက်ကြောင်းသည်၊ ရပ်ရေး၊ ရွာရေး၊ လူမျိုးရေး မဟုတ်ကြောင်း၊ နိုင်ငံအားလုံးပါဝင်သည့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး ဖြစ်ကြောင်း အတည့် အသင်း ပြောလေသည်။” မတ်စ်၏ ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားရေးနှင့် ပတ်သက်၍၊ ကမ္ဘာသူ၊ ကမ္ဘာသား

စိတ်ဝါတ်၊ ခန့်ရှင်တို့အား တိုက်ဖျက်ရန် ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားများ စည်းရုံးရန်ဆန္ဒ၊ ခန့်ရှင်စံနစ်ကြောင့် အလုပ်သမားများ ဆင်းရဲခြင်း ဘေးဒုက္ခနှင့် တွေ့ကြုံရသည့် အယူဝါဒ၊ အလုပ်သမားများသည် နောက်ဆုံး၌ ၎င်းတို့အပေါ်တွင် ဖိနှိပ်နေသော လူများ၏ ဥစ္စာပစ္စည်းများကို ယူ၍၊ ထိုလူများအား သုတ်သင်ပစ်လိုသော သဘောတို့သည်၊ အသင်းကြီး၏ အဓိကအချက်များ ဖြစ်ကြောင်းကို ဆီသောအခါ၊ ဝေဖန်ဖို့၏ နောက်လိုက်တို့သည် အသင်းမှ နုတ်ထွက်သွားကြလေသည်။

၁၈၆၆-ခုနှစ်တွင် ဂျိနီဗားမြို့၌ ပဋ္ဌမဆုံးနိုင်ငံအသီးသီးမှ ကိုယ်စားလှယ်များပါဝင်သော ညီလာခံသဘင်ကြီးကိုကျင်းပလေသည်။ ထိုညီလာခံသဘင်ကြီးတွင်ရှေးအခါက မကြုံဘူးသေးသည့် ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားတိုင်းတို့သည်လက်ရှိနည်းစံနစ်ကြီးကိုညှဉ်းညှဉ်းနှင့်ပြောင်းလဲပစ်ရန်၊ ကိုယ်ထိလက်ရောက်ဆွေးနွေးကြခြင်းကိုတွေ့ရလေသည်။ ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားတို့သည်ထိုအသင်းကြီး- ကြီးပွားထွန်းကားလာသည်ကို မြင်သဖြင့် များစွာအားထက်လာ၍ အင်္ဂလန်၊ ပြင်သစ်၊ ဘဲလ်ဂျီယန်နိုင်ငံများမှအလုပ်သမားအသင်းများသည်၊ ထိုအသင်းကြီးနှင့်ဆက်သွယ်ကြလေသည်။ ဂျာမဏီနိုင်ငံ၊ အမေရိကန်နိုင်ငံများမှလည်း ထိုအသင်းကို ထောက်ပံ့ပေးခြင်းကြောင့် ၎င်း၏အသင်းသားများသည် နေခြင်း၊ ညခြင်း၊ တိုးတက်၍ လာပြီးလျှင်၊ အသင်းကြီးသည် ကြီးပွားသည်ထက်ကြီးပွား၍လာတော့၏။ ဝေဖန်ဖို့၏ ဝေဖန်ဖို့သည်

လည်းတနေ့တခြားလွှမ်းမိုး၍ လာလေသည်။ အာနာကစ်ဝါဒကို ကြိုက်နှစ်သက်သော ဘာကူနှင့်သည်လည်း ၎င်း၏ဝါဒကို လွှမ်းမိုးရန်အသင်းထဲတွင် ကြိုးစားလေသည်။ ဝါဒနှစ်ခုအသင်းထဲသို့ ရောက်၍နေခြင်းသည် အသင်း၏ ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်း တရင်ဖြစ်လေသည်။ ၁၈၆၉ ခုနှစ်တွင် တဖန်မြေများကို တဦးတယောက်တည်းပိုင်ဘဝမှတိုင်းပြည်ပိုင်ဘဝသို့ရောက်ရန်ဆုံးဖြတ်ချက်ချရန်နှင့် ပတ်သက်၍အသင်းထဲတွင် တစစတဖြည်းဖြည်းဆောင်ရွက်ရန်နည်းစံနစ်ကို ကြိုက်သောလူတစ်စုနှင့်ချက်ခြင်းထွန်းထွန်းဖြိုဖျက်ရန် နည်းစံနစ်ကိုကြိုက်သော လူတစ်စုတို့ကွဲ၍သွားပြန်လေသည်။

၁၈၇၀-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် ပရပ်ရှားနှင့် ပြင်သစ်နိုင်ငံတို့စစ်မက်ဖြစ်ပွားရာ၊ ပြင်သစ်သည်တိုက်ပွဲတွင်၊ ရှုံးသဖြင့် ပြင်သစ်ရှင်ဆုရင်သည်၊ တိုင်းပြည်မှထွက်ပြေးပြီးနောက်၊ ပြင်သစ် ပြည် တွင် သမထ နိုင်ငံ တည်ထောင်၍ စစ်ပြေငြိမ်းကြလေသည်။ ထိုအချိန်အခါတွင် ကားလ်မတ်စ်၏ ဝါဒနှင့်နည်းစံနစ်ကို နှစ်သက်ယုံကြည်ကြသဖြင့်ထော်ထွန်ပုန်ကန်လိုသော လူတစ်စုသည်၊ ၎င်းတို့၏အကြံအောင်စေခြင်းငှါ၊ ဘုန်းပြည်တွင် လွှမ်းမိုး၍နေသော လူတို့သည်ထိုစစ်ပွဲပြီးခါစ လက်ပန်းကျ၍ နေသည့် အခါအခွင့်ကို အယုံပြုရန် အကြံပြုကြလေသည်။ အဖိုးရ၏ ဦးစီးနာယကဖြစ်သော သေးယား (Thiers) သည်အချို့သော တိုင်းသူပြည်သားတို့၏ အကြံကိုထိသဖြင့် စစ်သားတို့၏ အမြောက်ထက်နက်များကိုထိမ်းရာ၊ ထိုကဲ့သို့

အထိမ်းမခံဘဲ စစ်သားများနှင့်ဆင်းရဲသားများပေါင်း၍ အစိုးရကို ပြန်လှန်၍တိုက်သောကြောင့် အစိုးရတဖွဲ့လုံး ထွက်၍ ပြေးရလေသည်။ ထိုစစ်ပွဲကို ၁၈၇၁-ခုနှစ် ဖဲရစ်အရေးတော် (Paris Commune) ဟု ခေါ်တွင်လေ သည်။ ဆင်းရဲသားတို့သည် တလခွဲတိုင်တိုင် တိုင်းပြည် ကို အုပ်စိုး နိုင်ခဲ့ လေ သည်။ ထို ၁၈၇၁ ခု နှစ် ဖဲရစ် အရေးတော်ပုံမှ နာလည်းထိရှိရသော သစ်ကားစာများ မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်လေသည်။

၁။ ဆင်းရဲသားတို့သည် လက်ရှိအစိုးရလုပ်ငန်းကို ထိမ်းပိုက်သည်နှင့် မပြီးသေး။ ထိုလုပ်ငန်းကို အဖြစ်က စ၍မျှော်ဆီးပြီးလျှင်၊ သင့်တော်သော နည်းစံနစ်နှင့်အစိုးရ ကိုထည်ထောင်ချမည်။

၂။ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာကို လက်ထွတ်ထား၍ မရချေ။ စစ်ဘက်ဌာနကို အစိုးရလက်အောက်တွင် တိုက်ရိုက် ထား၍၊ ထိုစစ်ဘက်ထဲသို့ ယုံကြည်သည့် နိုင်ငံရေးစိတ် ဓါတ်များကို သွတ်သွင်းရမည်။

၃။ အစိုးရဟောင်း လက်အောက်တွင် အမှုထမ်းခဲ့ သောအရာရှိကြီးများကို သုတ်သင်ပစ်ပြီးလျှင်၊ ထိုနေရာ များတွင်၊ နိုင်ငံရေးအာဏာ ရထားသော လက်ရှိအဖွဲ့က သင့်တော်သောလူများကိုထားရမည်။

၄။ အစိုးရကို ထိမ်းပိုက်ရသည်နှင့် သူပုန်ထသော အလုပ်သည်မပြီးပြတ်သေး အာဏာရရှိရန်လိုသေးသည်။

၅။ နေ့ရှင်များ အားလုံးကို နှိပ်ကွပ်ပြီးလျှင်၊ ခရီးဆုံး စန်းသို့မရောက်မခြင်း၊ အာဏာရှင်စံနစ်နှင့် အုပ်စိုးရမည်။

ခေတ်ပြောင်းခေတ်လွှဲ အခိုက်အတန့်တွင်၊ ဒီမော်ကရက် တစ်ဆိုရှယ်လီဇင်းမဖြစ်မြောက်နိုင်။

၆။ ဥပဒေပြုလုပ်သောဌာန၊ ဥပဒေအတိုင်း ဆောင် ရွက်သောဌာန (Legislative Dept and Executive Dept.) ဟုပါထိနေ ထမီနည်းစံနစ်အရ၊ မအုပ်စိုးနိုင်၊ ထို နှစ်ဌာနစလုံးကိုပေါင်းစပ်၍နိုင်ငံတွင်အုပ်စိုးရမည်။

၁၈၄၀-နှင့် ၁၈၇၀-ခု ဖဲရစ်အရေးတော်ပုံအတွင်း တွင်၊ နေ့ရှင်တို့သည်၊ ၎င်းတို့စံနစ်တည်မြဲရန်ကြိုးစားအား ထုတ်နေစဉ်၊ သူပုန်ထခြင်း၊ နိုင်ငံလွတ်မြောက်ရန် စစ် တိုက်ခြင်း၊ ဥပဒေပုဒ်မတွင် တနိုင်ငံနှင့် တနိုင်ငံပေါင်း စပ်ရန်စီမံခြင်း၊ အခေါက် ပြည်တွင်းရေးစစ်ဖြစ်ခြင်းတို့ ပေါ်ပေါက်လာရလေသည်။ ဖဲရစ်အရေးတော်ပုံ ပြီးသည့် နောက်၊ ၁၈၇၂-၁၉၀၄-ခုနှစ် အတွင်းတွင်၊ ဥပဒေပု ဒ်မတွင် အတော်အတန် သူပုန်ထမှုများပပျောက်၍ သွား လေသည်။ သို့သော်လည်း၊ မတ်စ်ဝါဒသည် ပြန်သည် ထက် ပြန် နှံ့ ၍ လာ တော့ ၏။ ထို ဝါဒ ကို လက် ကိုင် ထားပြီးလျှင်၊ လူတို့သည် လူတို့၏ နေရေးထိုင်ရေး စံနစ် ကြီးပြောင်းရန်ဥပဒေပြုအဖွဲ့ ပညာရေးအဖွဲ့ အစရှိသည် တို့၌ ဝင်ရောက်၍ ဆောင်ရွက်ကြလေသည်။ ဤကဲ့သို့ ပြု လုပ်ခြင်းသည် နောင်အရေးတော်ပုံကြီးတစ်ခုရင်းကျင်းရန် စ၍ စီမံခြင်းဖြစ်လေသည်။ ၁၈၇၂-ခုနှင့် ၁၉၀၄-ခုနှစ် အတွင်းကို ဒုတိယ အင်တာနေရှင်နယ်ခေတ်ဟု ခေါ်လျှင် မှားလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ ဒုတိယ အင်တာနေရှင်နယ်

နေရှင်နယ်အသင်းခေါင်းဆောင်များသည်၊ နေရှင်များနှင့်
 နေရှင်အစိုးရတို့ကို အားပေး ကူညီနေကြောင်းကို ထိခွင့်
 သည် ထွေရသဖြင့်၊ ထိုလူများအား၊ ကမ္ဘာတဝှမ်းလုံးရှိ
 ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားများ ကွဲပြားရန်ပြုလုပ်သည်ဟု
 စွပ်စွဲပြီးလျှင်၊ ထိုအသင်းကြီးနှင့်တစ်တည်း အဆက်ဖြတ်
 လိုက်လေသည်။ ၁၉၁၇-ခုနှစ်တွင် ရုရှား၌ထိခွင့်ခေါင်း
 ဆောင်၍ ဇာတုရင်နှင့်တကွ နေရှင်ကြီးတို့ကိုပါ တော်
 ထွန်ပုံကန်ရာနေခံဆုံးရှုံးတိုင်းတပြည်လုံး သိခွင့်နှင့် ဆင်း
 ရဲသားတို့၏လက်ထဲသို့ ကျရောက်သွားလေတော့သည်။
 ထိုအချိန်အခါတွင်၊ အခါအခွင့်ကို စောင့်စား၍ နေသော၊
 ရောင်တော်ပျံလူတစ်ဦးနှင့် အဆက်လုံးလုံးပြတ်၍ သွားလေ
 သည်။ ဒုတိယအင်တာနေရှင်နယ်အသင်းကြီးသည်လည်း
 ပျက်စီးသွားလေပြီ။ ဤကဲ့သို့ ပျက်စီးသဖြင့်၊ တယောက်
 နှင့်တယောက် ကွဲ၍ သွားပြီဟု ပြောဆိုနိုင်သော်လည်း၊
 စင်စစ်၌ အလုပ်သမား များနှင့် နေရှင်စံနစ်၏ အချုပ်အ
 ချယ်အထွမ်းအခိုးသည်သာလျှင်၊ လုံးလုံးထွားထွားပြတ်စဲ
 သွား၍ ဆင်းရဲသားအချင်းချင်းပိုမို၍ သွေးစည်းကြရန်ခြေ
 တွမ်းပြင်ခြင်းမျှသာ ဖြစ်လေသည်။ အလုပ်သမားအရေး
 ကို၊ တကယ်တမ်းသိ၍၊ အလုပ်သမား အကျိုးအတွက်၊
 တကယ်တမ်း တိုက်ခိုက်မည်ဟု ဆင်းရဲသားအချင်းချင်း
 ပူးပေါင်း၍၊ နောက်ထပ် အင်တာနေရှင်နယ်အသင်းကြီး
 ပြန်၍ တည်ထောင်ရန် အခါအခွင့်ကို စောင့်နေသော
 ရောင်တော်ပျံသမား၊ အင်္ဂလန်မှအကြီးသမား မက္ကဒေါ်
 နယ်နှင့်ဟင်ဒါဆင်တို့ကိုမောင်းထုတ်ရမည့်ပြင်၊ ဆိုရှယ်

လစ်သားရေဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားသော၊ လူညာ လူဝါတို့ကို
 လည်း၊ လက်ခံမည်မဟုတ်ဟု ထိခွင့်ယုံကြည်လေသည်။
 အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ထိုလူများကို အကြောင်းပြု၍
 နေရှင်တို့သည် ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားတို့၏ အပေါ်
 တွင်၊ ဩဇာအာဏာ ထွန်းခိုးရန် ပြုလုပ်လေ့ရှိခြင်း၊
 စင်စစ်ထိုလူတို့သည် နေရှင်တို့၏လက်ပါးစေများသာဖြစ်
 ခြင်းတို့ကြောင့်ပင်တည်း။
 ၁၉၁၇-ခုနှစ်တွင်၊ ရုရှားဆင်းရဲသား အလုပ်သမား
 များသူပုန်ထ၍ အောင်မြင်ပြီးသည်နောက်၊ ၁၉၁၉-ခုနှစ်
 တွင်၊ ကမ္ဘာပေါ်၌ အမျိုးမျိုးသော အရေးကြီး၍ နေခိုက်၊ ထိ
 နှင်သည်တတ်ယအင်တာနေရှင်နယ်အသင်းကြီးကို၊ မော်
 စကိုမြို့၌ တည်ထောင်ပြီးလျှင် ကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ ဘေးရန်
 ဒုက္ခအပေါင်းကို အကြောင်းပြု၍၊ နေရှင်နိုင်ငံများ၌ နိုင်ငံ
 တွင်းစစ်များဖြစ်စေပြီးလျှင်၊ နေရှင်များကို ဖိနှိပ်ပြီးနောက်
 ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒထွန်းခိုးရန်ကြိုးစားကြလေသည်။ ဥရောပ
 တိုက်ရှိ တိုင်းပြည် နိုင်ငံများတွင်၊ ထိုသို့ရည်ရွယ်ချက်အ
 တိုင်း၊ ကော်မြူနစ် ဂိုဏ်းသား တို့၏ ကြိုးစားမှုကြောင့်၊
 အတော်ထုပ်ရှား၍ သွားလေသည်။ သို့သော်လည်း ရုရှား
 နိုင်ငံမှအပ အခြား နိုင်ငံများတွင် မအောင်မြင်ခဲ့ချေ။ သို့
 သော်လည်း၊ ရုရှားပြည်တွင် ဆင်းရဲသားတို့၏ အောင်မြင်
 ခြင်းနှင့်၊ နေရေး၊ ထိုင်ရေး၊ စားရေး၊ သောက်ရေး ကြီးပွား
 ထွန်းကားမှုတို့သည်၊ တကမ္ဘာလုံးတွင် မြို့တင်းနေသော
 ဆင်းရဲသားတို့အား အမြဲတမ်း အလင်းရောင်ကို ပေးနေ
 လေ၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ခန့်ရှင်
စံနှစ်ကြီးပျက်စီး၍ လူ့အတန်းအစား ခွဲခြားနေသောစံနှစ်
ဆိုးကြီးပပျောက်ရန်၊ ဆီရယ်လစ်သမားတို့၏ယူဆချက်
များမှာ၊ အတိုချုပ်အားဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သော
ကြောင့်တည်း။

- ၁။ တကမ္ဘာလုံးရှိအလုပ်ထွားဝါဒကိုယုံကြည်ခြင်း။
- ၂။ နိုင်ငံတိုင်းတွင်ရှိသော အလုပ်သမားများ စည်း
လုံးခြင်း။
- ၃။ အရှေ့တိုင်းနိုင်ငံများတွင်ရှိသော နုပစ်ချဲ့ဝါဒကို
တိုက်ခိုက်နေသည့် အရှေ့တိုင်းသားများနှင့် တ
စည်းတလုံးတည်းဖြစ်ခြင်း။
- ၄။ ခန့်ရှင်တို့နှင့်၊ ၎င်းတို့အား ထောက်ခံ နေသော
လက်ဝါးစေတို့ကို ဖိနှိပ်ချိုးဖျက်ရန်၊ အလုပ်သ
မားများအားအာဏာကိုသုံးစေခြင်း။
- ၅။ အုပ်စိုးနေသော လူ့အတန်းအစားတို့အား၊ လယ်
သမားတို့နှင့်ပေါင်း၍ထော်ထွန်ခြင်း။
- ၆။ ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားများသည်၊ အာဏာ
ယူ၍၊ လူ့အတန်းအစားခွဲခြားသောစံနှစ် ပပျော်
ရန်ခေါင်းဆောင်၍အုပ်စိုးခြင်း။

ထိုအထက်ပါယူဆချက်တို့သည်၊ ရုရှားပြည်ကော်မရှီ
နှစ်ပါတီ၏ပန္နက်သံများဖြစ်လေသည်။

အခန်း-၆။

လက်အောက်ခံနိုင်ငံနှင့်အမျိုးသားရေးပြဿနာ။

နယ်စား၊ မြို့စား၊ စံနှစ်ကြီးကို၊ ခန့်ရှင်စံနှစ်သည် တွန်း
ထွန်ဖြိုဖျက်ရာ၌၊ ခန့်ရှင်ဖြစ်မည့်ကုန်သည် အတန်းအစား
ဝင်လူတို့သည်လွတ်လပ်ရေး၊ တန်းတူရေးသွေးစည်းရေး
စသည့် စကားလုံးတို့ကို နေရာထကာတွင် အော်ဟစ်၍
လူရကြလေသည်။ ထို ကြောင့်ထိုစကားများသည်၎င်းတို့
၏အတွက်အထက်မြက်ဆုံးသောလက်နက်သဘာဝဖြစ်
လေသည်။ ခန့်ရှင်စံနှစ်သည်တကမ္ဘာလုံးလွှမ်းမိုး၍ နောက်
ဆုံးနယ်ချဲ့စံနှစ်ဘဝသို့ ရောက်သောသောအခါ၊ “တန်းတူ
ရေး” ဟု-ပဋ္ဌမကနဦးစဉ် အော်ဟစ်ခဲ့သော စကားသည်
ပျောက်ကွယ်၍၊ ၎င်းနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည့် လူတ
တန်းစားနှင့်တတန်းစား၊ လူတမျိုးနှင့်တမျိုး ခွဲခြားသော
စံနှစ်သစ်ပေါ်ပေါက်၍ လာလေသည်။ ထိုကြောင့် နယ်
ချဲ့စံနှစ်၏ ထူးခြားသော အချက်မှာ ကမ္ဘာကြီးကိုဘိနှိပ်
ခံရသောလူများနှင့်၊ မတိုင်းမထွာနိုင်လေဘဲအောင်ပင်
ရေတွက်၍မဆုံးသည့် ဥဥ္ဗာပုဂ္ဂိုလ်များကို ကြွယ်ဝချမ်းသာ
ပြီးလျှင်၊ အင်အားကြီးသောစစ်တပ်ကိုလက်ကိုင်ထားပြီး
ဘိနိုင်၍နေသော လူနည်းစုစသဖြင့်၊ ခွဲခြား၍ ထားသည်
ဟု-လိနင်သည် မကြာခဏ ပြောလေသည်။ ထိုသို့ပြော

မှတ်ချက်။ ။ ဤစာအုပ်ကို စစ်ကြီးမဖြစ်မှီကရေးသားထားရာ။ ယခုအခါ
ဥရောပတိုက်ရှိ၊ ဟော်လန်၊ ဝင်းမတ်၊ နော်ဝေ၊ လူဇင်ဘတ်၊ ဘယ်လ်ဂျီယန်၊
မြင်သစ်ပြည် အခါ အဝက်သော တိုင်းပြည်များမှာ ဈာမဂီလီကအောက်
သို့ရောက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း။

သည့်အတိုင်း လူဦးရေအားဖြင့် ရေတွက်၍ ကြည့်လျှင် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ရေခိုင်နှုန်းအားဖြင့်၊ ခုနှစ်ဆယ်လောက် သောလူရှိသည်။ ထိုနှစ်ခံရသောလူဦးရေဖြစ်လေသည်။ ထိုထိုနှစ်ခံရသောလူတို့သည် ဝေါဟာရ အခေါ်အား ဖြင့်အောက်တန်းကျ၍နေသော၊ အာရှတိုက်၊ အာဖရိက တိုက်၊ တောင်အမေရိကတိုက်တွင်ရှိသော လက်အောက် ခံနိုင်ငံများ၌သာရှိသည်မဟုတ်ပေ။ ကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးခါစ အခါ၌ နေရာတကာတွင် ထွန်းကား၍ နေသော ဂျာမနီ၊ အော်စတြီးယား၊ ဟန်ဂေရီစသောနိုင်ငံများ၌လည်း၊ နိုင်ငံခြားသားတို့၏ လက်ဝါးကြီး အုပ်ခြင်းကို ခံရလေသည်။ ယခုအခါ နယ်ချဲ့စံနစ်ကို အာရှတိုက်နှင့် အာဖရိကတိုက် တွင်သာသံ့၍ နေသည်မဟုတ်။ ဥရောပတိုက်၌ ပင်လျှင် သုံး၍နေသေးပြီ။ ထို့ကြောင့် ဇက်တိုင်းပြည်နှင့် အော်စတြီးယား တိုင်းပြည်တို့သည်၊ ဂျာမနီ၏ လက်အောက် သို့ရောက်၍၊ ဆဲ(လ်)ဘားနီးယား တိုင်းပြည်သည်လည်း၊ အိတလီ၏လက်အောက်သို့ ရောက်၍ သွားလေ၏။ နယ်ချဲ့ ဝါစံနစ်သည် ဤကဲ့သို့ ကမ္ဘာပေါ်တွင် တန်ခိုး ရှိသော လူမျိုးနှင့်ယုတ်ညံ့သော လူမျိုးဟုခွဲခြားထားရုံမက၊ ထိုကဲ့သို့ခွဲခြားခြင်းသည်၊ တရားသည်ဟုယူဆရန် ဆင်ခြေ ဆင်လက်များ ပေးလေသည်။ များမကြာမီ အတောအတွင်းတွင်အမေရိကပြည်ထောင်စု၊ အင်္ဂလန်၊ ဂျာမနီ နိုင်ငံများတွင် လူမျိုးရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အမျိုးမျိုးယူဆကြပြီး လျှင်၊ သဘာဝအလျောက် အသားဖြူသော လူမျိုးသည် ကပ္ပလီ လူမျိုးများထက်နေရာတကာတွင် ဖြတ်သည်ဟု

အယူရှိကြလေသည်။ ဂျာမနီလူမျိုးများသည်လည်း ကမ္ဘာ ကျော်စာရေးဆရာကြီး ရှိပ်စပီးယားနှင့် ယေရှုသခင် သည် ဂျာမနီလူမျိုးဖြစ်သည်ဟု ဆွေမျိုး တော်စပ်ကြပြီး လျှင်၊ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဂျာမနီထက်မြတ်သော လူမျိုးတို့ ဟု ပြောဆိုကြလေသည်။ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတို့သည်လည်း အသားခဲသော လူမျိုးတိုင်းကိုအောက်တန်းစား ကပ္ပလီ ဟု ခေါ်ရုံသာမက၊ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး အချင်းချင်းတိုင်းပင် လျှင် ပါတ်လသစ်စကူး (Public School) ခေါ် နာမည် ကြီး စာသင်ကျောင်းတွင် နေကြေးငွေရှားပါး၍ စာမ သင်ဘူးသော လူတို့အား အောက်တန်းစားဟု အယူရှိ ကြလေသည်။ နေရှင်နယ်ချဲ့စံနစ်သည် ကြီးပွားထွန်းကားလာသည် နှင့်ကုန်စည်များ ထွက်စေသော စက်မှုပညာသည်ထွန်း ကား၍ သာလေသည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် နေထိုင်ကြသော လူတမျိုးနှင့်တမျိုးသည်လည်း ရှေးကထက်ပိုမို ခင်းနီးစွာ ပေါင်းသင်းနိုင်သော အခြေအနေသို့ ရောက်လေ၏။ သို့ သော်လည်း လူတမျိုးနှင့်တမျိုးသည်ကား၊ တယောက် အပေါ်၌တယောက်-ယုံကြည်ကိုးစားခြင်းမရှိဘဲ ပိုမို၍ အ ထင်အမြင်လွဲကွာ များတီးကြပြီးလျှင်၊ ဖိနှိပ်ရန် ကြံသည် အားထုတ်၍ နေကြလေသည်။ ဖိနှိပ်ခြင်းခံရသော လူများ သည် များသောအားဖြင့် လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများနှင့် တန်ခိုးရှိသော တိုင်းပြည်ကို ခိုခိ အားထား၍ နေရသော တိုင်းပြည်များတွင်ရှိလေသည်။ နေရှင်စံနစ်သည် လက်မှု ပညာ ထွန်းကားသော အနောက် နိုင်ငံများ မှာ ကဲ့သို့

လက်အောက်ခံနိုင်ငံများ၌တစ်တစ်တစ်ဖြည်းဖြည်းပေါ်ပေါက်
 ၍လာသည်မဟုတ်ပေ။ နေ့ရှင်စံနစ်မရောက်မှီအချိန်၌ ထို
 နိုင်ငံများတွင် လူတို့သည်၊ ထိုတိုင်းနိုင်ငံများမှ ထွက်သော
 တွက်ကုန်ပစ္စည်းများနှင့် လုံလောက်စွာ နေနိုင်ကြလေ
 သည်။ မည်သည့်နိုင်ငံကိုမှ ကုန်ပစ္စည်းများအတွက် အား
 ကိုးရန်မလိုချေ။ ထိုတိုင်းပြည်များသို့ နေ့ရှင်စံနစ်ရောက်
 သည်နှင့် ရှေးစံနစ်သည် ပျက်စီး၍သွားပြီ သျှင်၊ လယ်
 သမား- ကိုင်းသမား- ယာသမားတို့သည် ရှေးကကဲ့သို့
 ကောက်ပဲသီးနှံ အမျိုးမျိုး- အဖုံဖုံမပိုက်ပျိုးကြတဲ့၊ တမယ်
 ကောင်းကိုသာပိုက်ပျိုးကြလေသည်။ လက်အောက်ခံနိုင်ငံ
 များ၏ ကုန်စည် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး သည်လည်း
 တကမ္ဘာလုံး၏ ရောင်းဝယ်ရေးနှင့် ဆက်စပ်၍ နေရ၏။
 အကျဉ်းချုပ်၍ဆိုရလျှင် ကုန်စည် ကူးသန်းရောင်းဝယ်
 ရေးတွင် တကမ္ဘာလုံးဆက်စပ်၍ နေလေသည်။ သို့ပါသော်
 လည်း ဝမ်းနည်းစိတ်ပျက်စရာတရားမှာ၊ ထိုလက်အောက်ခံ
 တိုင်း ပြည်ရှိ လူမျိုး တို့သည်။ ၎င်းတို့၏ တွက်ကုန်များကို
 ရောင်းချခြင်းသော်၎င်း၊ ၎င်းတို့သုံးဆောင်ရသော ကုန်စည်
 များကို သုံးဆောင်ရန် ဝယ်ရခြင်း၊ ထွက်လပ်ခြင်းမရှိ
 ချုပ်ချယ်၍ထားခြင်းဖြစ်လေသည်။

နေ့ရှင်ဝါရင့်ကြီးများဖြစ်ကြသော နယ်ချဲ့သမားကြီး
 တို့သည်၊ လက်အောက်ခံနိုင်ငံများတွင်ရှိသော တိုင်းသူ
 ပြည်သားတို့အား တိုက်ရိုက်ဖိနှိပ်ချေ၊ လယ်ပိုင်ရှင်- ယာ
 ပိုင်ရှင်များ ဖန်တီး၍၊ ထိုမြေပိုင်ရှင်များကို ဖိနှိပ်ခိုင်းလေ
 သည်။ လယ်သမား- ယာသမားတို့သည်၊ ကောက်ပဲသီးနှံ

အမျိုးမျိုးကို မပိုက်ဘဲ တမယ်ကောင်းသာ ပိုက်သဖြင့်
 နယ်ချဲ့သမားကြီးတို့သည်၊ ၎င်းတို့ထံမှ ဈေးကိုနှိပ်ချ၍
 ဝယ်နိုင်လေသည်။ ၎င်းပြင်အခြားမည်သူမျှလာ၍ အမြှင်
 မဝယ်နိုင်ရန်လည်း၊ ဆိပ်ခွန်၊ အကောခံ၊ ငွေပြောင်းငွေလွှဲစ
 သည်တို့ဖြင့် အမျိုးမျိုးကာကွယ်၍ထားလေသည်။ သွင်း
 ကုန်များရောင်းဝယ်ရန်အတွက်ကိုလည်း နယ်ချဲ့သမားတို့
 သည်သာလျှင် ပြုလုပ်နိုင်လေသည်။ ၎င်းတို့အမြတ်အစွန်း
 ရနိုင်သမျှရရန် ၎င်းတို့အား ယှဉ်ပြိုင်၍ ရောင်းမည့်ကုန်တူ
 သမျှကို နိုင်ငံတွင်းသို့မသွင်းနိုင်ရန် အမျိုးမျိုးသော ချုပ်
 ချယ်နည်းတို့ဖြင့်၊ ချုပ်ချယ်၍ထားလေသည်။ ထို့ကြောင့်
 အခြားကုန်များကို မသွတ်သွင်းနိုင်သည့်အခါ၊ ၎င်းတို့၏
 ကုန်များအပေါ်၌ ဈေးတင်နိုင်သမျှဈေးတင်၍ ရောင်းကြ
 လေသည်။ ဗမာပြည်တွင်တိုင်းသူပြည်သားတို့၏ အသက်
 သွေးခဲခြစ်သော ဆန်၊ စပါး၊ အလုပ်သည်၎င်း၊ နိုင်ငံခြားမှ
 သွင်းကုန်အလုပ်သည်၎င်း၊ နေ့ရှင်ကြီးတို့၏ လက်တွင်း၌
 သာရှိလေသည်။

လက်အောက်ခံနိုင်ငံများတွင် ပါဝင်သော၊ ဗမာပြည်
 အတွင်းနေထိုင်ကြသော၊ လယ်သမား၊ ယာသမားတို့၏
 အခြေအနေသည်၊ များစွာ ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းလေ
 သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် အဆောက်အဦးကြီး
 တခု ဆောက်လုပ်ရာတွင်၊ အောက်ဆုံးသို့ ရောက်၍နေ
 သော ကျောက်အုတ်ခဲတို့၏ အခြေ၌၊ လယ်သမား၊ ယာ
 သမားတို့သည် ရောက်၍ နေလေသည်။ လယ်သမားများ
 အပေါ်တွင်၊ လယ်ပိုင်ရှင်အတန်းအစားကို နယ်ချဲ့သမား

တို့သည်ဖန်တီး၍ထားလေသည်။လယ်ပိုင်ရှင်များအပေါ်တွင်၊ ချစ်တီးလူမျိုး ငွေချေးစားသော အတန်းအစားကို ထားပြန်လေသည်။ယခုအခါငွေချေးစားသောလူအတန်းအစားသည်လည်း၊ ခန့်ရှင်စံနစ်၏ဖောက်ပြန်သောသဘောကြောင့်၊ မြေပိုင်ရှင်ကြီးအတန်းအစားသို့ရောက်၍နေလေပြီ။နယ်ချဲ့သမားခန့်ရှင်ကြီးတို့သည်၊ တိုင်းပြည်၏ ထွက်ကုန်များကို ဝယ်ယူရန်၊ မည်သည့်အခါမျှ လယ်သမားများနှင့်တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်ကြချေ။ လယ်ပိုင်ရှင်ကြီးများနှင့်သာ ဆက်သွယ်လေသည်။ မြေပိုင်ရှင်ကြီးများ၏ အလုပ်ဝတ္တရားသည်ကား၊ ၎င်းတို့၏လယ်တွင် လုပ်ကိုင်သော လယ်သမားတို့ထံမှ၊ လယ်ထောက်ခ၊ စပါးပေး၊ ဝါပေး၊ နှမ်းပေး၊ အစရှိသည်တို့ကို ကော်ခံ၍၊ ခန့်ရှင်ကြီးတို့၏ထံသို့ခန့်ရှင်ကြီးတို့ကြိုက်ဈေးဖြင့်ရောင်းချသောဖြစ်လေသည်။ ခန့်ရှင်ကြီးတို့သည်လည်း၊ စပါးဈေးကိုချနိုင်သ၍ချခေ၏။ ထိုသို့နှိမ်ချသဖြင့်၊ မြေပိုင်ရှင်ကြီးများ၏ဝင်ငွေသည်နည်းသည်ထက်နည်း၍လာသောအခါမြေပိုင်ရှင်ကြီးတို့သည်၊ တဖန်လယ်သမား၊ ယာသမားများ အပေါ်တွင်၊ လယ်ခ၊ ယာခ၊ အတိုးခတို့ကိုပိုမို၍ တောင်းခံလေသည်။ ဥပမာ၊ ဗမာပြည်အင်္ဂပိုင်းတွင် လယ်လုပ်ခြင်းအလုပ်မှလွဲ၍မည်သည့်အလုပ်မျှမရှိချေ။ ဗမာပြည်အထက်ပိုင်းတွင်လည်း၊ ထိုနည်းအတိုင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ထိုကြောင့်လယ်သမား၊ ယာသမားတို့သည်၊ မြေပိုင်ရှင်ကြီးများတောင်းတိုင်းပေးရလေသည်။ ထိုကြောင့်လယ်ထွား၊ ယာသမားတို့၏ဝင်ငွေသည်၊ တနှစ်ထက်တနှစ် နည်း၍

လာတော့၏။ လယ်သမား၊ ယာသမားတို့၏ တိုက်ရိုက်သော်၎င်း၊ သွယ်ပိုက်၍ သော်၎င်း၊ ပေးဆောင် ရသော အခွန်ငွေသည်ကား၊ လျော့သည်မရှိဘဲ၊ တနှစ်ထက် တနှစ်ပိုမို၍တက်နေလေသည်။ ၎င်းပြင်၊ လယ်သမား၊ ယာသမားတို့၏သုံးဆောင်ရန်ကုန်စည်များ၏အတိုးသည်လည်း ခန့်ရှင်တို့ဖြတ်သည့်အတိုးဈေးနှုန်းသာဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့်၊ ခန့်ရှင်တို့နှင့် ၎င်းတို့၏လက်ပါးစေများ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာမှု ယစ်မှုရန်အတွက်တာဝန်ကို၊ လယ်သမား၊ ယာသမားများ ထမ်းဆောင်၍ နေရသည်မှာ ထင်ရှားလေသည်။

နယ်ချဲ့သမားခန့်ရှင်ကြီးတို့သည်၊ လက်အောက်ခံနိုင်ငံများကို၊ မည်သည့်အခါမှ လက်ထွတ်လိမ့်မည်မဟုတ်ကြပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ၎င်းတို့၏ စက်ရုံကြီးများနှင့်၊ ထိုစက်ရုံကြီးများတွင်လုပ်ကိုင်ကြသောဆင်းရဲသားအလုပ်သမားများအတွက်၊ ကုန်ကြမ်းနှင့်ဆန်၊ ဂျုံ၊ ပြောင်းတို့ကိုဈေးသက်သက်သာသာနှင့်ရနိုင်လေသည်။ ထိုဆန်၊ ဂျုံ၊ ပြောင်းတို့ကို ဈေးချိုချိုနှင့်ရသဖြင့်၊ ဈေးချိုနှင့်ပြန်၍ ရောင်းနိုင်သောကြောင့်၊ အလုပ်သမားတို့၏ လုပ်ခ ကြေးငွေကိုနည်း၍ပေးနိုင်လေသည်။ ၎င်းပြင်၊ ၎င်းတို့ပိုင်စက်ရုံများမှထွက်သော ကုန်ချောများကိုလည်း၊ လက်အောက်ခံနိုင်ငံများတွင်၊ ထင်သလို ပြိုင်ဘက်မရှိ၊ ကြိုက်ဈေးနှင့်ရောင်းနိုင်သဖြင့်၊ အမြတ်တမျိုး ရပြန်လေသည်။ တဖန်နယ်ချဲ့ဝါဒစံနစ်နှင့် လက်အောက်ခံနိုင်ငံများကိုအုပ်စိုး၍ ထားပြန်သဖြင့်၊ ထိုနိုင်ငံများတွင်၊ တိုင်းရင်းသား ခန့်ရှင်

ကြီးများ နောက်ထပ် ပေါ်ပေါက်၍ မလာနိုင်ချေ။ ထိုသို့ မပေါ်ပေါက်နိုင်သဖြင့်၊ ခန့်ရှင် နယ်ချဲ့ သမားကြီးတို့သည် တမျိုးတဖုံ အကျိုး ဖြစ်ထွန်းလေသည်။ အကယ်၍သာ လက်အောက်ခံနိုင်ငံသူနိုင်ငံသားများအား၊ ဤကဲ့သို့စီးပွား ဇေးအံ့ရ ချုပ်ချယ်၍ မထားသော်၊ ထိုနိုင်ငံများ၌၊ စက်မှု၊ လက်မှု ထွန်းကားပြီးလျှင်၊ တိုင်းရင်းသား ခန့်ရှင်ကြီးတို့ သည်၊ နိုင်ငံခြားသား ခန့်ရှင်ကြီးတို့အား ယှဉ်ပြိုင်၍ပေါ် လာပေလိမ့်မည်။

နယ်ချဲ့သမားဖြစ်သော၊ နိုင်ငံခြားသား ခန့်ရှင်ကြီးတို့ သည်၊ မည်၍မည်မျှပင် တိုင်းရင်းသားခန့်ရှင်များ မပေါ် ပေါက်ရန် ကြိုးစားအားထုတ်၍ ဖိနှိပ်ပါသော်လည်း၊ ပေါ် ပေါက်၍ လာရမည်မှာ မလွဲပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နယ်ချဲ့သမားကြီးတို့သည် လက်အောက်ခံ နိုင်ငံမှ ထွက် သော၊ ထွက်ကုန်ပစ္စည်းများကို အလွယ်တကူ ရယူရန် ၎င်း၊ ဝင်ကုန်များကို အရပ်ရပ်သို့ တင်ပို့ သယ်ဆောင်ရန် ၎င်း၊ တိုင်းပြည်တွင်ထင် ဘိုင်းချုပ်ချယ်လိုသဖြင့်၊ စစ်တပ် များ၊ ပုလိပ်တပ်များနှင့် အလွယ်တကူအုပ်ချုပ်နိုင်ရန် ၎င်း၊ မော်တော်ကားလမ်းများ၊ မီးရထားလမ်းများ၊ တူးမြောင်း များ၊ သင်္ဘောဆိပ်များ ဖောက်လုပ်သဖြင့်၊ တိုင်းသူ ပြည် သားတို့သည် ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်ပြုလုပ်ကြရန်၊ မျက်စေ ပွင့်လာကြလေသည်။ ၎င်းပြင် နယ်ချဲ့သမား ခန့်ရှင်ကြီးတို့ ပင်လျှင်၊ လက်အောက်ခံနိုင်ငံများ၌ ထွက်ကုန်များကို အ စိမ်းအတိုင်း၊ အကြမ်းအတိုင်း၊ ၎င်းတို့၏စက်ရုံများရှိသော နိုင်ငံသို့မပို့ကြတ်၊ စပါးကိုဆန်၊ ကြံကိုသကြား၊ ဝါကို

ဂွမ်း၊ သတ္တုရိုင်းကိုသတ္တုစစ်၊ ဂျုံစေ့ကိုဂျုံမှုန့်၊ ပိုက်ဆံ သျှောင်ကိုရန်အိတ်၊ လဘက်ကို လဘက်ခြေခံပြုလုပ်ပြီးမှ ပိုကြွေးလသည်။ ဤကဲ့သို့ပြုလုပ်ခြင်းသည်၊ လက်အောက် ခံနိုင်ငံများ၌၊ အလုပ်သမားများကို လုပ်ခပေါ်ပေါ်နှင့် ခိုင်း စေနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ ထိုသို့ ကုန်စိမ်း၊ ကုန် ကြမ်းများကို တစ်တဲတဲသအားဖြင့် ကုန်ချောဖြစ်ရန်၊ လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများတွင် ပြုလုပ်သဖြင့်၊ တိုင်းရင်း သားများသည်လည်း၊ နိုင်ငံခြားသားခန့်ရှင်ကြီးတို့၏အတု ကိုယူပြီးလျှင်၊ ထိုအလုပ်မျိုးကို စတင် လုပ်ကိုင်ကြလေ သည်။ ၎င်းပြင် ၁၉၁၄-၁၈-ခုနှစ်များ အတွင်း ကမ္ဘာ စစ်ကြီးဖြစ်သဖြင့်၊ ထိုစစ်ကြီးအတွင်းတွင်လိုသော အသုံး အဆောင်များကိုလက်အောက်ခံနိုင်ငံများ၌ လုပ်ကိုင်စေ ရန်ခွင့်ပြုခဲ့လေသည်။ ယခုအခါ အိန္ဒိယပြည်တွင်၊ အိန္ဒိယ ခန့်ရှင်ကြီးများ အသားယူစရာ၊ ဂုဏ်ယူစရာတရပ်ဖြစ် သော တာဝတာသံမဏိ လုပ်ငန်းကြီးနှင့်၊ အထည် စက်ရုံ ကြီးများသည်ကြီးပွားထွန်းကားလျက်ရှိ၍ နေလေပြီ။

ရှေးအခါက၊ နယ်ချဲ့သမားတို့သည်၊ မည်သို့ပင်လက် အောက်ခံဘိုင်းသူပြည်သားများအား၊ လယ်သမား၊ ယာ သမားတဝှေ့ မတက်နိုင်ရန် ဖိနှိပ်ခဲ့သော်လည်း၊ ထိုတိုင်း နိုင်ငံများတွင် စက်မှုလက်မှု လုပ်ငန်းတို့သည်၊ တစ တစ ထွန်းကား၍ လာသဖြင့်၊ ယခုအခါ ဆင်းရဲသား အလုပ် သမားတို့၏ ပညာ၊ ဉာဏ်၊ ဗဟုသုတတို့သည်၊ တစတစ တိုးပွား၍လာလေသည်။ ထို့ကြောင့် ခန့်ရှင်စံနစ်သည်ပင် လျှင်၊ ၎င်း၏ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်းအတွက်၊ အလုပ်

သမားများပေါ်ပေါက်၍လာရန်ပြုလုပ်ရသည်နှင့် တူ၍နေထေပြီ။ ခေ့ရှင်စံနစ်၏ပျက်စီးမှုပျက်စီးကြောင်းသည်၊ ခေ့ရှင်စံနစ်သာ ဖြစ်လေသည်။ (Capitalism creates antagonisms and contradictions, which spells its final doom.)

နယ်ချဲ့သမားများသည်၊ ၎င်းတို့၏ကိုယ်ကျိုးအတွက် မီးရထားလမ်းများ၊ မော်တော်ကားလမ်းများ၊ သင်္ဘောဆိပ်များ၊ တူးမြောင်းများ၊ စာသင်ကျောင်းများ၊ ဆေးရုံများကိုဆောက်လုပ်သဖြင့်၊ လက်အောက်ခံ နိုင်ငံသူ၊ နိုင်ငံသားတို့သည်၊ ယဉ်ကျေး ဘိမ်မွေ့၍ လာလေသည်ဟု မကြာခဏခေ့ရှင်တို့နှင့်တကွ ၎င်းတို့၏ လက်ပါးစေများ ပြောကြလေသည်။ အချို့ မထိ နားမထည် သည့် လက်အောက်ခံ နိုင်ငံသူနိုင်ငံသားများနှင့် နယ်ချဲ့ သမားတို့၏ လက်ပါးစေ တိုင်းရင်းသားအချို့တို့သည်၊ ထိုကဲ့သို့ တိုင်းပြည်တွင် ပြုလုပ်ပွမ်းမံကြသဖြင့်၊ နယ်ချဲ့သမားတို့အား ကျေးဇူး ဥပကာရ တင်ကြလေသည်။ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ထိုအဆောက်အဦးများ ဆောက်လုပ်ရန် စီမံ ခန့်ခွဲရန်၊ နယ်ချဲ့သမားတို့သည်၊ ၎င်းတို့၏နိုင်ငံမှ အသပြာကြေးငွေ ယူဆောင်လာခဲ့သည် ဟုတ်ကြပေ။ တိုင်းရင်းသားများ၏အခွန်တစ်စွာမှ ရသောငွေများနှင့်သာ ဆောက်လုပ်ကြခြင်းဖြစ်လေသည်။ ငါးကြင်းဆီနှင့် ငါးကြင်းကြော်ခြင်းမျှ ဖြစ်၏။

လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများတွင် ရှိသော နှေးကကိုယ်လယ်ထွက် ကိုယ်လုပ်ကိုင်စားသောက်ကြသည့် ဝယ်ထွား

များ သည်၊ ခေ့ရှင် တို့ ၏ ဖိနှိပ်ခြင်း ကို မခံနိုင်သဖြင့်၊ ၎င်းတို့၏လယ်များကို တနေ့တခြား လက်ထွက်ပြီးလျှင် ကုလိဘဝသို့ရောက်ကြရလေပြီ။ ဗမာပြည်၌ဆိုလျှင် ၎င်းတို့၏လယ်များသည် အများအားဖြင့်၊ ချစ်တီးငွေချေးစားသမားနှင့် အနည်းငယ် ရှုသော ဗမာ၊ ကုလား၊ တရုတ်၊ လယ်ပိုင်ရှင်တို့၏ လက်ထွက် ရောက်ကြ လေသည်။ လယ်သမားတို့၏အကျိုးစီးပွားကို မည်သည့်အခါမှ ကာကွယ်ပေးသည် မရှိ၊ ဆင်းရဲသားတို့ထံမှ အခွန်အကောက်များသည်လည်း၊ ဆင်းရဲသားတို့၏ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာအတွက်စိုက်ပျိုးရေးဌာန၊ ပညာရေးဌာန၊ ကုန်းမာရေးဌာန၊ သမဝါယမ ဌာနတို့တွင် အနည်းငယ် ရှုသာသုံး၍၊ စစ်ဘက်၊ ဂုလိဘက် စသည်တို့၌ အများအပြား သုံးလေသည်။ စက်မှု၊ လက်မှုအလုပ်သမားများသည်လည်း၊ မည်သည့်အခါမှ ကောင်းကျိုးချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဟူ၍ မရှိပေ။ လယ်သမားများကဲ့သို့ပင်၊ ဆင်းဝမ်းသည့်အခြေအနေ၌ရောက်ရှိ နေလေသည်။ ထို့ကြောင့် လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများတို့၌ရှိသည့် ချည်ထည်စက် အလုပ်သမားများ၊ သံရည်ကျိုစက် အလုပ်သမားများ၊ ရေနံမြေအလုပ်သမားများ၊ သင်္ဘောအလုပ်သမားများ၊ ကုန်တင်ကုန်ချအလုပ်သမားများ၊ မီးရထားအလုပ်သမားများသည် မကြာခဏ သပိတ်မှောက်လက်နက်ကိုကိုင်၍ ခေ့ရှင်များအားထော်ထွန်ရလေသည်။ သို့ပါသော်လည်း ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားများ၏အကျိုးကို မည်သူမျှကာကွယ်၍ ပေးသည် မရှိကြပေ။ သပိတ်မှောက်လက်နက်ကို ကိုင်၍ အလုပ်

ရပ်စဲဘိုင်း၊ ခေ့ရှင်လက်ပါးစေ့များသည် နောင်သပိတ်မှော် လက်နက်ကို မကိုင်ရဲရန် ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားများ အားအမျိုးမျိုး ဖိနှိပ်လေသည်။

ခေ့ရှင်စံနစ်သည် အရှေ့ဘက် နိုင်ငံများသို့ ရောက်ရှိ လာသည်နှင့် အရှေ့ဘက် နိုင်ငံတွင်ရှိသော ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေး အခြေအနေတို့သည် ပြောင်းလဲ၍ သွားပြီး လျှင်များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည် အိုးအိမ်တည်စရာ မရှိသောဘဝသို့ ရောက်ရလေသည်။ ဆင်းရဲသားများမခံ မရပ်နိုင်သော အခြေအနေသို့ ရောက်၍ နေသည်ကို တိုင်း ၎င်းသား ခေ့ရှင် ပေါက်စများနှင့် လူလတ်တန်းစားများ သည် ထိကြသောအခါ၊ ထိုဆင်းရဲသားများ အပေါ်တွင် ခေါင်းဆောင်၍ ၎င်းတို့အား အခြေတန်းမျိုးနှိမ်၍ နေသော နယ်ချဲ့သမား ခေ့ရှင်တို့ကို တိုက်ခိုက်ရန်၊ ဆင်းရဲသားများ ကို လက်နက်သဘွယ် အသုံးပြုကြလေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ကြောင်းကို အိန္ဒိယပြည်တွင် ဂန္တီ၊ နေရူး၊ ပထေး၊ တို ခေါင်းဆောင်သော အိန္ဒိယကွန်ဂရက်အသင်းကြီး၊ တရုတ် ပြည်တွင် ဝွန်ယက်ဆင်၊ ချန်ကေရှိတ်၊ ဝမ်ချင်ဝေ တို့ ခေါင်းဆောင်သော ကူမင်တန် အသင်းကြီး၊ ဗမာပြည် တွင် ဂျီ-စီ-ဘီ-အေ စသော အသင်းကြီးများ ဖြစ်လေ သည်။

ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားလယ်သမားတို့သည်၊ မည် သူ့ကိုမျှ အားကိုးအားထား မပြုနိုင်ကြချေ။ အကယ်၍ အားကိုးအားထားပြုပါသော်လည်း တကယ်တန်း လာ ၍ ကူညီမည်မဟုတ်။ ဆင်းရဲသား အလုပ်သမား လတ်

သမားအချင်းချင်းသာလျှင် အားကိုးအားထားရာ ဖြစ်လေ သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ဆင်းရဲသားများသည် ခေ့ရှင်စံနစ်၏ ဖိနှိပ်မှုကို မခံမရပ်နိုင်သဖြင့်၊ တော်ထွန်ရာ တွင် ဆင်းရဲသားအချင်းချင်းကလွဲ၍ မည်သူမျှ ဆင်းရဲသား များအား ကူညီပိုင်းဝန်း သည်ဟူ၍ မရှိခဲ့ကြပေ။ ထို ကြောင့် ဆင်းရဲသား အချင်းချင်းသာလျှင်၊ တယောက် နှင့်တယောက် စိတ်ဝမ်းမကွဲတ်၊ ကျောခြင်းကပ်ရင်ချင်း ဟတ်၍ ခေ့ရှင်စံနစ်ကို အမြစ်ကထွန်၍ တိုက်ခိုက်ပြီးလျှင် တိုင်းပြည်၏ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံ ရေးအခြေအနေကို ဆင်းရဲသားအာဏာနှင့် ဖိစော်ကရက် တစ်နည်းစံနစ်အရ ပြောင်းလဲရန် ပြုလုပ်နိုင်လေသည်။ ဤ ကဲ့သို့ ပြုလုပ်နိုင်ရန် ဆင်းရဲသားများ ဖြစ်ကြသော အလုပ် သမားနှင့် လယ်သမားတို့သည် ညီညွတ်စွာ ပေါင်းသင်း၍ တိုက်ခိုက်ရပေမည်။

အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်၌ ရှိသော အလုပ်သမားများ ၏ လွတ်လပ်ရေးအတွက်၊ လက်အောက်ခံနိုင်ငံများ၌ ဖိနှိပ် ခြင်းခံ၍ နေရသည့် လူများ၏ လွတ်လပ်ရေး ပြဿနာသည် များစွာ အရေးကြီး လေသည်။ အလုပ်သမားများသည် တကမ္ဘာလုံးတွင် ဖိနှိပ်ခြင်းခံ၍ နေရသော လူများအတွက် ခေါင်းဆောင်၍ ခေ့ရှင်စံနစ်ကို တိုက်ခိုက်၍ ၎င်းတို့၏ အရေးသည် မည်သည့်အခါမျှ အောင်မြင်လိမ့်မည်မဟုတ် ပေ။ “ကာလိမတ်စ်” သည် ထို့ကြောင့် “လူတမျိုးသည် အခြားလူတမျိုးအား ဖိနှိပ်နေသမျှ ကာသပတ်လုံး မည် သည့် အခါမှ ထိုလူမျိုးသည် လွတ်လပ်သော လူမျိုး

မဟုတ်”ဟု ဆိုလေသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော်၊ ကမ္ဘာပေါ်တွင် လက်အောက်ခံနိုင်ငံများရှိနေသမျှ ကာလပတ်သုံး၊ ထိုနိုင်ငံတွင် ရှိသော နေ့ရှင်ကြီး တို့သည်၊ လက်အောက်ခံနိုင်ငံမှအဆီအနှစ်တို့ကို ထုတ်ယူပြီးလျှင်၊ အလုပ်သမားဆင်းရဲသားများ မတော်ထွန်နိုင်ရန်၊ ထိုအဆီအနှစ်များနှင့် ပိုမို၍၊ စစ်တပ်များ၊ ငွေတင်များ၊ ရေတပ်များကို ခွဲထွင်နိုင်လေသည်။ ၎င်းပြင်၊ ထို အဆီအနှစ်များနှင့် အလုပ်သမားခေါင်းဆောင်ညာ၊ ခေါင်းဆောင်တူတို့ကို၊ အလုပ်သမားတို့၏အရေးကို ပျက်လိုချက်ဆိုးပြုလုပ်ရန်ဝယ်ယူနိုင်လေသည်။ ထို့ကြောင့်၊ လက်အောက်ခံနိုင်ငံများလွတ်မြောက်သည်နှင့်၊ အုပ်စိုးသော နိုင်ငံများ၌ ရှိသောနေ့ရှင်တို့သည်၊ တရွေ့ရွေ့ အားအင် ဆုတ်ယုတ်သွားလေသည်။ သို့တည်းမဟုတ်မူ၍၊ နေ့ရှင်တို့ကို တိုက်ခိုက်ရန်များစွာခဲယဉ်းလေသည်။

ထို့ကြောင့်၊ ဆင်းရဲသား အလုပ်သမား အပေါင်းတို့သည်၊ လူ့အတန်းအစားခွဲခြားသောစံနစ်ကို ဖန်တီးသည့် နေ့ရှင်စံနစ် ဆိုးကြီးကို ထွန်းထွန်ဖြိုဖျက်ရာ၌ လူမျိုးမရွေးပေါင်းစပ်၍ ကြိုးစားအားထုတ်ကြမှသာလျှင် အောင်မြင်နိုင်လိမ့်မည်။ လူမျိုးမရွေး ပေါင်းစပ်ရမည်ဟု ယူဆခြင်းဖြင့်၊ နေ့ရှင်နယ်ထံစင်းခေါ် လူမျိုးရေးဝါဒ ပျောက်ကွယ်သွားရမည်ဟု ဆိုလိုပေ။ အင်တာနေရှင်နယ် ထံစင်းခေါ် ကမ္ဘာသုကမ္ဘာသားဝါဒ၊ သို့တည်းမဟုတ်၊ လူမျိုးမရွေးဝါဒသည် (ဦးရေအားဖြင့် နည်းသည်ဖြစ်စေ၊ များသည်ဖြစ်စေ) လူမျိုးဘိုင်းလွတ်လပ်စွာ အချုပ်အချယ်မရှိ

ကြီးပွားတိုးတက်ရန်ဖြစ်လေသည်။ ဂျာမားပြည်သူပုန်တစ်ခုတွင်၊ ကမ္ဘာတဝှမ်းလုံးရှိနေ့ရှင်အပေါင်းတို့သည် ဆင်းရဲသားအလုပ်သမား၊ လယ်သမားများဖြစ်ကြသော၊ ဂျာမားလူမျိုးတို့၏အရေးကို ရှုံးနိမ့်ရန်၊ ဆင်းရဲသားအချင်းချင်း မြှော့ပင့်ပေး၍ သော်၎င်း၊ ကိုယ်ထိသက်ရောက်ဆင်းရဲသားတို့၏ရန်သူများကို ကူညီ၍ သော်၎င်း၊ အမျိုးမျိုးကြီးစားအားထုတ်ပါသော်လည်း မအောင်မြင်ကြချေအဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ထိုစဉ် အခါကတည်းက၊ ဂျာမားနိုင်ငံတွင် ရှိသော လူမျိုးတိုင်းတို့သည်၊ သူပုန်တသော လူများအပေါ်တွင် များစွာယုံကြည်ကိုးစားလေသည်။ ဆင်းရဲသားအလုပ်သမား လယ်သမား များသည်လည်း၊ ၁၉၁၇-ခုနှစ်၌ တန်ခိုးအာဏာရပြီးနောက် တနေ့တွင်၊ ဂျာမားနိုင်ငံရှိ လူအမျိုးမျိုးတို့သည်၊ လွတ်လပ်စွာ ကိုယ်ပိုင်ဥာဏ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရန် အခွင့်အရေးညီတူညီမျှအခွင့်ရယူရေး၊ လွတ်လပ်စွာ ကြီးပွားတိုးတက်နိုင်သည့် အခွင့်အရေး စသည်တို့ကို ခံစားနိုင်သည်ဟု အတိအလင်း ကျေညာလေသည်။

(Declaration of Rights of The People of Russia.)

အခေလ်း-၇၁

ကမ္ဘာတၟၢ်လုံးစါနောက်ဆုံးရည်ရွယ်ချက်

ကမ္ဘာရာဇဝင်သည် စီးပွားရေးအရ ဆက်စပ်၍နေသော လူတတန်းစားနှင့်တတန်းစား၊ သူ့ထက်ငါအနိုင်အထက် ဖိနှိပ်လုယက်၍ လုပ်ကိုင်စားသောက်သော အကြောင်းအရာဖြစ်လေသည်။ ထိုသို့ဖြစ်ရာ၊ စီးပွားရေးကို ဖန်တီး၍ နေသော မူလ အားသည်၊ (အလုပ်လုပ်ရာတွင် လိုအပ်သော ကြိယာ တန်ဆာ ပလာ လုပ်ကိုင် ရမည့် ဝတ္ထုပစ္စည်းများ၊ အလုပ်သမားများ) တမျိုးတဖုံ မပြောင်းလဲသမျှ ကာလပတ်လုံး၊ ထိုလူအတန်းအစားတို့သည်၊ မူလနေရာ၌ပင်ရှိကြပေလိမ့်မည်။ ထို့တည်းမဟုတ်မူ၍၊ စီးပွားရေးဖန်တီးသောအားသည်ပြောင်းလဲသော်လည်း၊ လူတတန်းစားနှင့် တတန်းစား စီးပွားရေးအရ ဆက်စပ်သော အခြေအနေနှင့်အစပ်စပ်သည်ရှိသော်၊ လူတတန်းစားနှင့် တတန်းစားတို့သည်၊ အကြီးအကျယ် ပခိုပကွဖြစ်၍လေလေသည်။ ထိုအခါ၊ စီးပွားရေးအရ ဆက်စပ်သော အခြေအနေသည်လည်းပြောင်း၍သွားလေသည်။

ယခုလက်ရှိစီးပွားရေးအရ၊ ဆက်စပ်နေသော အခြေအနေကိုကြည့်လျှင်၊ ခေ့ရှင်နှင့်ဆင်းရဲသားနှစ်ဦးသာ တွေပေလိမ့်မည်။ ထိုနှစ်ဦးတို့သည်တဦးနှင့်တဦးဖိနှိပ်၍၊ သူ့ထက်ငါလုယက်ပြီးလျှင် နေထိုင်ကြလေသည်။ ထိုကဲ့သို့ နှစ်ဦးသာရှိလင့်ကစား၊ ယခုအခါတွင် ထိုနှစ်ဦးသည် အကြီးအကျယ်တယောက်ကိုတယောက် အတိုက်အခံပြု၍ နေကြလေပြီ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော်၊ ကုန်စည်ကို

ဖန်တီးသော အားနှင့်၊ ကုန်စည်ကို ဖန်တီးသော နည်းဟောင်းနည်းအိုကြီးသည်မျှတဘဲ၊ ကုန်စည်ကိုဖန်တီးသောအားက ကြီးမား၍နေလေသည်။ ထိုကဲ့သို့မျှတသဖြင့် ကုန်စည်ကိုဖန်တီးသောအားတွင်ပါဝင်သည့် အလုပ်သမားတို့ကို အလုပ်မပေးနိုင်သောကြောင့်၊ တနေ့ထက်တနေ့၊ အနုတက္ကမ၊ မရေမတွက်နိုင်သော ကမ္ဘာပေါ်အရပ်ရပ်ရှိဆင်းရဲသားတို့သည် အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်ကြ၍၊ အမျိုးမျိုး ကပ်တေး၊ ဒုက္ခနှင့် တွေ့ကြုံရလေသည်။ ထိုသို့တေးဒုက္ခအပေါင်းတို့နှင့် တွေ့ကြုံရပါများသဖြင့်၊ ဆင်းရဲသား အလုပ်သမား လယ်သမားအပေါင်းတို့သည်၊ ရရုံး၍ ခေ့ရှင် တို့အား တိုက်ခိုက် ရန် ကြိုးစား အားထုတ် ကြံကုန်၏။

ဆင်းရဲသားတို့သည်၊ ဤကဲ့သို့ ပေါင်းစည်း၍ တိုက်ခိုက်ကြသဖြင့်၊ တနေ့သောအခါ အလုပ်သမား တို့သည် တန်ခိုးအာဏာရရှိ၍ တန်ခိုးအာဏာကို အခါအခွင့်အားလျော်စွာ၊ အခိုက်အတန့်သုံးပြီးလျှင်၊ လူအဘန်းအစားမရှိဘဲ၊ လူတိုင်းလူတိုင်း ညီတူညီမျှ အခွင့်အရေးကိုခံစားနိုင်သော စံနစ်ကြီးကို ကမ္ဘာပေါ်တွင် တည်ထောင်နိုင်ရန်၊ လူအတန်းအစား ခွဲခြားသော စံနစ်ဆိုးကြီးကို အမြစ်ကစ၍ သုတ်သင်ပစ်လိမ့်မည်။ ဤအတိုင်း ရုရှား နိုင်ငံတွင် ဆင်းရဲသားတို့သည်နိုင်ငံရေးတန်ခိုးအာဏာရပြီး၊ ဆင်းရဲသားအာဏာတည်ထောင်၍ ရွပ်ရွပ်ချဲ့ချဲ့ ဆောင်ရွက်၍ နေလေပြီ။ တရုပ်ပြည်တွင်ရှိအချို့သောအရပ်များ၌လည်း ထိုလုပ်ငန်း အစီအစဉ် အတိုင်း ပြုလုပ်၍ နေလေသည်။

သို့သော်လည်း၊ တနေရာကောင်း၊ တနယ်ကောင်းတွင်၊ ဆင်းရဲသားတို့၏လုပ်ငန်းသည်၊ အောင်မြင်သည်နှင့်မပြီးသေး၊ တကမ္ဘာလုံးအောင်မြင်မှသာ၊ ရည်မှန်းသလောက် အကျိုးကျေးဇူးရှိပေလိမ့်မည်။

ယခု လောလောဆယ် ဖြစ်ပျက်၍ နေသော ကမ္ဘာလောကကြီး၏ အခြေအနေကို ကြည့်သော်၊ တဘက်၌ နယ်ချဲ့သမား ခန့်ရှင်တို့ကြောင့်၊ ၎င်းတို့ နေထိုင်ကြသော တိုင်းပြည်များ၌ရှိသော ဆင်းရဲသားများနှင့်လက်အောက်ခံနိုင်ငံများတွင်ရှိသော ဆင်းရဲသားတို့သည်၊ ဆူပူအော်ဟစ်၍ နေကြလေသည်။ အခြား တဘက်ဖြစ်သော ဆိုဗီယက်နိုင်ငံ၌မူကား၊ ဆင်းရဲသား အလုပ်သမား၊ လယ်သမားတို့သည်၊ ခန့်ရှင်စံနစ်ကို “ကြူပင်ချတ်-ကြူဂုတ်မှ မကျန်ရ” ဆိုသကဲ့သို့၊ အဖြစ်ကစ၍ ဖြိုဖျက် ပြီးသွင်ဆင်းရဲသားအာဏာတည်ထောင်၍၊ ငှေးအခါတစ်ပွားရေးအရာ အောက်တန်း အကျဆုံးသော နိုင်ငံကို၊ ကမ္ဘာပေါ်တွင် စက်မှု၊ လက်မှု၊ အထွန်းကားဆုံးသော နိုင်ငံ၏ ဘဝသို့ ပြောင်းလဲရုံသာမက လယ်သွေးတို့၏ဦးပိုင်ပုန့်ည်းများဖြစ်သော လယ်ယာများကိုလည်း၊ အများပိုင်ပစ္စည်းပြုလုပ်ပြီးလျှင်၊ ငှေးကစံနစ်မျိုးဖြင့် မပိုက်ပျိုးဘဲ၊ ခေတ်သစ်စက်များနှင့် မိုက်ပျိုးလေသည်။ ထို့ကြောင့် ရုရှား နိုင်ငံများတွင် နေထိုင်လျက်ရှိကြသော အလုပ်သမား၊ လယ်သမားတို့၏စီးပွားရေးအခြေအနေသည်၊ များစွာ အထက်တန်းကျလေသည်။ အခြားနိုင်ငံများတွင်ရှိသော ဆင်းရဲသား အလုပ်သမား၊ လယ်သမားများ၏အခြေအနေနှင့် မနှိုင်းယှဉ်

အပ်ပေ၊ ၎င်းပြင်ဂျာမေးနိုင်ငံ၌ အလုပ်လက်ခံရေး ပြဿနာသည်လည်း၊ အခြားနိုင်ငံများကဲ့သို့မရှိချေ။ ဂျာမေးပြည်၏ အနေအထားကို ကြည့်လျှင်၊ ထိုနိုင်ငံသည် ခန့်ရှင်များ၏ ချုပ်ချယ်ခြင်းကို ခံရသော။ ဆင်းရဲသား အလုပ်သမား၊ လယ်သမားများရှိသော ဥရောပတိုက်နိုင်ငံများနှင့် နယ်ချဲ့သမားခန့်ရှင်ကြီးများ၏ ဖိနှိပ်ခြင်းကို ခံနေရသော ဇူပျိုးများ နေထိုင်သည့်၊ အိန္ဒိယပြည်၊ တရုတ်ပြည်တို့နှင့် ဆက်စပ်၍ နေလေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဆက်စပ်၍ ၎င်း၊ နယ်ချဲ့ထွားခန့်ရှင်တို့ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှုကြောင့်၊ ဆင်းရဲသား အလုပ်သမား၊ လယ်သမားတို့၏ဝါဒသည် ဂျာမေးပြည်အယူဝါဒနှင့် တူညီနေ၍ ၎င်း၊ တဦးနှင့် တဦး ပိုမိုနီးစပ်၍ လာလေသည်။

တကမ္ဘာလုံးရှိ ဆင်းရဲသားတို့သည် ပေါင်းစပ်၍၊ ခန့်ရှင်စံနစ်ဆိုးကြီးကို တိုက်ခိုက်သဖြင့်၊ ခန့်ရှင် စံနစ်ဆိုးကြီး ပျက်စီးသွားပြီးလျှင်၊ ဆင်းရဲသား၊ အလုပ်သမား၊ လယ်သမားတို့၏ ဘက်သို့၊ နိုင်ငံရေးအာဏာများ ရောက်သော်၊ ထိုအာဏာများကို ဘာအတွက် သုံးမည်နည်းဟု မေးရန် အမေးပုစ္ဆာ တစ်ခုပေါ်ပေါက်၍ သာလေသည်။ ဆင်းရဲသား အပေါင်းတို့ ဝယ်၊ ပဋ္ဌမဦးစွာ* ပဋ္ဌမ ဆိုရှယ်လစ် ခေတ် (First phase of Socialism.) ထည်ထောင်ရမည်။ ထိုခေတ်တွင်၊ တိုင်းပြည်ကို ဆင်းရဲသား၊ အလုပ်သမား၊ လယ်သမားအာဏာရှင်အစိုးရနှင့်အုပ်စိုးရလိမ့်မည်။ ထို

* ယခုအခါ ရုရှားပြည်ကြီးသည် ပဋ္ဌမဆိုရှယ်လစ်ခေတ်အတွင်း ဝယ်သေးသည်။

သို့ပဋ္ဌမဆီရှယ်လစ်ခေတ် တည်ထောင်ပြီး၍၊ မဲနုရှင်စံနစ် ကြီးသည်စိုးစဉ်းမျှမရှိသည့်ပြင်၊ တိုင်းသူပြည်သားတိုင်း ချမ်းချမ်းသာသာနှင့် ဘေးဘယာကင်း၍၊ နေနိုင်ရန် စီမံဆောင်ရွက်နိုင်ပြီ။ လျှင်၊ ထိုသို့နေနိုင်ရန် တိုင်းသူပြည်သား တိုင်းတို့၏ တာဝန်ဝတ္တရားမှန်း၊ လူတိုင်း သိရှိနားလည်သော အခါပဋ္ဌမဆီရှယ်လစ်ခေတ်ကြီးမှ အထက်တန်းကျ သော ဒုတိယဆီရှယ်လစ်ခေတ်ကြီးသို့ (Second phase of Socialism.) ပြောင်းလဲရန် တံခါးကြီးပွင့်သွားပြီးလျှင် ပဋ္ဌမခေတ်ကြီးနှင့်အတူ၊ အစိုးရသည်လည်းလုံးဝပျောက်ကွယ်၍ သွားလိမ့်မည်ဟုထိ နှင်ဆိုလေသည်။ ထိုအချိန်အခါတွင် ကမ္ဘာပေါ်၌ နေရှင်နှင့်ဆင်းရဲသား၊ အုပ်စိုးသော လူနှင့်အုပ်စိုးခြင်းခံရသော လူဟူ၍ ခွဲခြားခြင်း၊ နေရှင်တို့ ထင်သလို၊ ကိုယ်ကျိုးကိုကြည့်၍ ကုန်စည်များကို ပြုလုပ်ခြင်း၊ ၎င်းနေဝက်အာဏာနှင့်အုပ်စိုးခြင်းစသည်တို့ပေးပျံ့ ပြီးလျှင်၊ လူတိုင်းလူတိုင်းတို့သည် လူတို့၏ တာဝန်ဝတ္တရားကိုထိ၍၊ တကမ္ဘာလုံး အလုပ်သမားနိုင်ငံကြီး ဖြစ်၍ သွားလိမ့်မည်။

အခေလ်း-၈၁

ကမ္ဘာ့အရေးတော်ပုံ။

အလုပ်သမားများသည်လုပ်ခကြေးငွေကိုလျှော့ခံရ၍ ၎င်း၊ အားလင်ရက်များကိုလျှော့ခံရ၍ ၎င်း၊ ခါတိုင်းထက် နာဒီ ပို၍ ၎င်း၊ အလုပ်သမားများ၏ ဦးရေကိုလျှော့၍ ၎င်း၊ သို့ တည်းမဟုတ် အခြားသောနည်းအမျိုးမျိုးတို့နှင့် ဖိနှိပ်ခြင်း ခံရ၍ ၎င်း၊ နေရှင်တို့၏အပြုအမူကို မကြိုက်မနှစ်သက်သဖြင့်၊ အလုပ်ရပ်စဲသောအခါ၊ ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားတို့ အား ဝလိပ်ဋ္ဌာန၊ တရားဋ္ဌာန၊ စစ်ဋ္ဌာနတို့သည်၊ မည်၍မည်၍ ဣကုဏီခြင်းမရှိ နေရှင်နှင့်နေရှင်တို့၏ပစ္စည်းကိုသာဝေငှဲ ဂျောက်ကာကွယ်လေသည်။ ဆင်းရဲသားတို့သည် မိမိတို့၏ပိုင်ဆိုင်သော အလုပ်များကို အခြားလူများသာ၍ မလုပ်နိုင်ရန် တားနိုင်သော အခွင့်အရေးရှိပါလျက်၊ အကယ်၍ တားသည်ရှိသော်၊ ဝလိပ်တို့သည် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး ဗျက်ကွက်သည် ဆို၍၊ ထိုအလုပ်သမားအား ဘမ်းသီးထောင်ချလေ့ရှိလေသည်။ ထောင်၏သဘောသည်ကား၊ အကျင့်စာရိတ္တကို ပြုပြင်ရန်ဖြစ်လေသည်။

အလုပ်သမားတယောက်သည်၊ အကယ်၍ အလုပ်မှ အထုတ်ခံရ၍ သော် ၎င်း၊ သို့တည်းမဟုတ်၊ ကျန်းမာရေးကြောင့် အလုပ်မှ ထွက်ရ၍ သော် ၎င်း၊ နေထိုင်လျက်ရှိသော အိမ်ခများကို မပေးနိုင်သည်ရှိသော်၊ အရာရှိတို့သည် အိမ်လခများရရန်၊ အိမ်ရှိပစ္စည်းများကို တားဝရမ်းထုတ်၍ လေလံ တင်ရုံသာမက၊ အိမ်သားများကိုလည်း

နေ့ရှင်အကျိုးဌာ၊ အိမ်ပေါ်မှ နှင်ချသေး၏။ ၎င်းပြင် အလုပ်
မရသေးသည့် အတောအတွင်း၌လည်း၊ မနေထိုက်၊ မရှိ
ထိုက်၊ မလိုလားအပ် ထိုက်သော လူဟု ယူဆ ပြီးလျှင်၊
မကြာခဏပင် အမှုတမ်းတို့သည်၊ နိုးနိုးနိုးနိုး၊ တိုက်နိုးနိုး၊
လှနိုးနိုးသဘောနှင့်၊ အလုပ်လက်မဲ့အား လာ၍ စစ်ဆေး
လေ့ရှိလေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ထိုလူအား ၁၀၉၊ ၁၁၀
ပုဒ်အစရှိသည်တို့နှင့် ထောင်ချလေ့ရှိ၏။ သို့သော်လည်း
ထိုလူသည်၊ ကန့်သတ်ထားသော နှစ်ပြည့်တိုင်း၊ ဥပဒေပြု
အမတ်ရွေးကောက်ပွဲတွင် မဲတည့်ရလေသည်။ ဤမဲသည်
ကား ဆင်းရဲသားများအတွက် အသို့နည်း။

အစိုးရအဖွဲ့ကို ပြည်သူပြည်သားတို့သည်၊ ပြည်သူ့
အမှုတမ်းအဖွဲ့ဟု ခေါ်ဆိုကြလေသည်။ သို့သော်လည်း၊
ထိုအဖွဲ့သည် စကားနှင့်မညီ၊ ဆင်းရဲသား အလုပ်သမား
သတ်သမားများအား၊ တနေ့မပြတ် ဖိနှိပ်၍ နေသည်နှင့်
တူလေသည်။ ထိုကြောင့် အစိုးရသည်၊ လူတတန်းစားက
တတန်းစားအား ချုပ်တီးနှိပ်ရန် ပြုလုပ်ထားသော စက်
ကြီးဖြစ်သည်ဟု လိနင်ဆိုလေသည်။ လောကတွင် အတန်း
အစားခွဲခြား၍ လူတို့သည် နေထိုင်ရသ၍ ကာလပတ်လုံး
စိုးရိမ်ရသော လူအတန်းအစားသည်၊ ၎င်း၏အကျိုးစီးပွား
ကို ထိခိုက်မည့် အဖိခံရသော လူအောက်တန်းစားများ
အား နှိပ်နှင်းနှိပ်ရန်၊ စက်ယန္တရားကြီးနှင့် တူသော အစိုး
ရကို လက်ကိုင်ထားလေသည်။ စင်စစ်အားဖြင့် အစိုးရ
သည် ပဋိပက္ခဖြစ်၍ နေသည့်၊ လူအတန်းအစားခွဲခြားထား
သော စံနစ်ဆိုးကြီးမှ ပေါက်ပွား၍ လာလေသည်။ ထို

ကြောင့်၊ အစိုးရရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး၊ လူတတန်းစား
နှင့် တတန်းစားသည် အမြဲတန်းပဋိပက္ခဖြစ်၍ နေလိမ့်မည်
မှာလေ့ပေ။

ရှေးပဝေဏီ အစိုးရ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် နေ့မှ၊ နယ်ချဲ့
အစိုးရ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် နေ့အထိ၊ အစိုးရတို့၏ အကြောင်း
ကို စူးစမ်းသည်ရှိသော်၊ အစိုးရလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်၍ နေ
သော လူတို့သည်၊ အများအားဖြင့် အထက်တန်းစား လူ
များသာ ဖြစ်ကြလေသည်။ ထိုကြောင့်၊ ရှင်ဘုရင်နှင့် အုပ်
စိုးသော အစိုးရ ဖြစ်လင့်ကစား၊ သို့တည်းမဟုတ်၊ သမတ
မင်းနှင့် အုပ်စိုးသော အစိုးရ ဖြစ်လင့်ကစား၊ ထိုအစိုးရ
သည်၊ အထက်တန်းစား လူတို့၏ (ကျွန်ုပ်တို့ရှင်များ၊ နယ်
စားမြို့စားများ၊ ဖြေပိုင်ရှင်များ၊ နေ့ရှင် ကုန်သည်ကြီးများ)
အခွင့်အရေးနှင့် အကျိုးကိုသာ ကာကွယ်လေသည်။

နေ့ရှင် တို့သည်၊ နေရာတိုင်း၌ ဆိုသလို ဒီမိုကရေစီ
ရေစီနည်းအရ ပြုလုပ်သော ဥပဒေပြုအဖွဲ့နှင့် အစိုးရကို
Parliamentary Democracy တည်ထောင်လေသည်။
သို့သော်လည်း၊ တိုင်းပြည်တစ်ခုခုရှိသော တိုင်းသူပြည်
သားတို့၏ အခွင့်အရေးနှင့်၊ အခြားတိုင်းပြည်တွင် ရရှိ
သော အခွင့်အရေးတို့သည် ခြားနားလေသည်။ အချို့သော
တိုင်းပြည်တွင်နည်း၍ ရလေသည်။ အချို့သော တိုင်းပြည်
များတွင်ကား၊ အတော်အတန်ကြုံရ၏။ ဗမာပြည်ကို အင်
လန်ပြည်ကဲ့သို့ ဒီမိုကရေစီ နည်းအရ တည်ထောင်
သော ဥပဒေပြုအဖွဲ့နှင့် အုပ်စိုးသည် ဆိုကြလေသည် စင်စစ်
မှာ များစွာကွဲပြားခြားနား၍ နေလေသည်။

ခန့်ရှင်တို့၏ ဒီမောက်ကရေစီ နည်းစံနစ် သည်လည်း၊ တန်းတူရေး (Equality.) ကို အဓိကထားလေသည်။ သို့သော်သည်း၊ ခန့်ရှင်များထွမ်းချီးသော တိုင်းပြည်များတွင် ကွဲပြားခြားနား၍ နေသော ဘာသာတိုင်းသည်၎င်း၊ လူမျိုးတိုင်းသည်၎င်း၊ ဒီမောက်ကရေစီ နည်းစံနစ်အရ၊ အပြောအားဖြင့်သာ၊ အခွင့်အရေးကို တန်းတူ စံစားကြရလေသည်။ ဥပဒေသည်လည်း၊ မျက်နှာကျိုး မျက်နှာငယ် မလိုက်ဘဲ၊ ဆင်းရဲသားခန့်ရှင်အားသုံး ဘို့အပေါ်၌ အတူပင်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ လူတိုင်း-တိုင်းပြည် အင်ချုပ်ရေးတွင်ဝင်ရောက်၍ စွက်ဖက်နိုင်သော အခွင့်အရေးရှိသည်ဟူ၍၎င်းဆိုကြလေသည်။ သို့သော်လည်း စင်စစ်အားဖြင့် ထိုသို့ သောတန်းတူရေးသည်စကားမျှသာဖြစ်လေသည်။ ခန့်ရှင်စံနစ်ဆိုးကြီး တည်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး၊ တကွတန်းတူရေးမရှိနိုင်ချေ၊ မိန်းမနှင့် ယောက်ျားများပင်လျှင် တန်းတူရေးမရကြပေ။ ဥပမာ ဥပဒေပြုအဖွဲ့တင်မြောက်ရေးတွင်၊ မိန်းမများသည် ယောက်ျားများကဲ့သို့ တန်းတူမပေးနိုင်နှင့်မရှိ၊ ယောက်ျားတိုင်းပင်လျှင်လည်း၊ အခွင့်အရေးတန်းတူမရကြချေ။ အခွင့်အရေးဆိုသောစကားသည် ငွေပေါ်၌သာ တည်ရှိလျက် နေလေသည်။ ငွေရှိသောလူသည်သာလျှင်၊ အခွင့်အရေးကိုရလေသည်။ ငွေရှိသော လူသည်၊ ဥပဒေပြုအဖွဲ့ တင်မြောက်ရေး၌၎င်း၊ ရင်ရွာနယ်ပယ်ပြု ပိုင်ရေးအဖွဲ့တင်မြောက်ရေး၌၎င်း၊ မဲပေးနိုင်လေသည်။ ထိုအဖွဲ့များ အတွင်းသို့လည်း ဝင်ရောက်နိုင်လေ

သည်။ ဥပမာ-ဗမာပြည်၌* ငွေ ၁၀၀၀ မတင်နိုင်သော လူသည်၊ အောက်ထွတ်ထော်သို့ဝင်၍ မဆောင်ရွက်နိုင်ချေ။ ထိုနည်း တူစွာ အမြတ် ထော် ကြေး ငွေ ၁၀၀၀ မပေးဆောင်နိုင်သောလူသည် အထက်ထွတ်ထော် (Senate.) သို့မဝင်နိုင်ပေ။ အခြားကန့်သတ်ထားသော အချည်အချင်းတွေလည်း မြောက် မြားစွာ ရှိသေးသည်။ ခန့်ရှင်လက်အောက်တွင် အက်ဥပဒေအရ၊ အပိုးရ ထောက်ပံ့နေသော ဘာသာသည်လည်း၊ ရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး၊ အမျိုးမျိုး သောဘာသာများသည် အခွင့်အရေးတန်းတူစံစားရသည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။ ခန့်ရှင်စံနစ် လက်အောက်တွင် လူမျိုးတိုင်းသည် အခွင့်အရေးညီတူညီမျှမရကြပေ။ ထိုကဲ့သို့ မရကြသော်လည်း လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများတွင် နေထိုင်ကြသော လက်အောက်ခံ နိုင်ငံသူနိုင်ငံသားများ ပိုမို၍ ဆိကြလေသည်။

ပဋိပက္ခဖြစ်၍ နေသော လူအတန်းအစား နှစ်မျိုးတည်ရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး ခန့်ရှင် စံနစ်ကြီးသည် ဒီမောက်ကရေစီစံနစ် စံနစ်အရ ခေါ်တွင် နေသော “တန်းတူရေး” စကား ဘျီသည်သည့်အခါမှ အထိအမှတ် မပြုနိုင်ချေ။ ၎င်းပြင် မည်သူမျှလည်း၊ ထိုစကား၏ အဓိအနှစ်အရသာကို မခံစားနိုင်၊ သို့သော်လည်း အချို့သောလူတို့သည် ခန့်ရှင်တို့၏ ဒီမောက်ကရေစီ နည်းစံနစ် လက်အောက်တွင် မြို့စား၊ ရွာစား စံနစ်၏ လက်အောက် မှာထက်၊ လွတ်လပ်ရေး၏

* အင်္ဂလန်ပေါ်မန်ဆို့ ဝင်ရန်လည်း လူတန်းယာက်လျှင် ပေါင် ၁၅၀-ထင်ရလေသည်။

အဇာသာကို ပိုမိုခံစားရသည် ဟူ၍၎င်း၊ အကယ်၍သာ “ကားလ်မတ်စ်” ပြောသည့်အတိုင်း၊ လူတန်းစားနှင့် တန်းစားတို့သည် အလွန်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍နေလျှင် နေ့ရှင်တို့သည် လက်ရှိတန်းတူ ခံစားခွင့်ကလေးကို ပင် မပေးဘဲ၊ ပိုမို၍ ယခုထက်တန်းခိုးကြီးသော အာဏာလက် နက်တို့နှင့်၎င်းတို့၏အကျိုးစီးပွားကို ကာကွယ်မည်ဟူ၍ ၎င်းပြောဆိုကြလေသည်။ စင်စစ်ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကား ထက်တန်း ဖြစ်ပျက်နေသော အကြောင်း ခြင်းရာများ ကိုမထိကြပေ။

မြို့စားနယ်စားစံနစ်နှင့် နေ့ရှင်စံနစ်တို့သည် တဦးနှင့် တဦးအတိုက်အခံဖြစ်၍ နေရာလှနေသည့်အခါ၊ လူတိုင်း အားလွတ်လပ်စွာ ဥစ္စာပစ္စည်းကို တန်းတူပိုင်ဆိုင်နိုင်သော အခွင့်အရေးပေးရမည်ဟု နေ့ရှင်ပေါက်စများက တောင်း ဆိုကြလေသည်။ ထိုသို့တောင်းဆိုချက်ကို ရသနဲ့ နယ်စား မြို့စားစံနစ်နှင့် မိုးရိုးအုပ်ချုပ်နေသော အပိုးခက်တိုက်တိုက် ရာတွင်၊ လယ်သမားများ၊ အလုပ်သမားများ၏ အကူအ ညီကို တောင်းယူ ရလေသည်။ နယ်စား မြို့စားစံနစ်နှင့် အုပ်စုသော အပိုးခက်သည် ကွယ်ပျောက် ပြီးသည့်နောက်၊ နေ့ရှင်တို့သည် လူတိုင်း လွတ်လပ်စွာ ဥစ္စာပစ္စည်းကို တန်း တူ ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ပေးသော ဥပဒေ (Law recognising the freedom and equality of property.) နှင့် ပစ္စည်းဥစ္စာမရှိသော လူများနှင့် နယ်စားမြို့စား တို့သည် ပစ္စည်းဥစ္စာကို တိုက်ယူခြင်းမှ ကာကွယ် သော ဥပဒေ (Law protecting against the attacks from

either the feudal class and from the propertyless class.) ကို အခြေထား၍ အပိုးခက်ကို ဖန်တီးကြလေ သည်။ ထိုသို့အပိုးခက်ကို ဆင်းရဲသား အလုပ်သမား၊ လယ်သမားများ၏ အကူအညီနှင့် ပြုလုပ်ရသဖြင့်၊ နေ့ရှင် စံနစ်အရပေါက်ဖွားလာသော ဆင်းရဲသားများအား ပဋိမ ဥပဒေမျိုးကို ခံစားခွင့်ပေးလေသည်။ သို့သော်လည်း၊ ထို ကဲ့သို့ အခွင့်အရေး ဆင်းရဲသား များအား ပေးခြင်းသည် ပြောရရုံမျှသာ ဖြစ်လေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယခုခေတ် နေ့ရှင်များ၏ လက်တွင်းတွင် ဆင်းရဲသား အ လုပ်သမား၊ လယ်သမားများအား အချို့အခါ မရွေးဘဲ နှိပ် နိုင်သော လက်နက် ကြီးယာများကို ထားရှိ သောကြောင့် တည်း။

နေ့ရှင်တို့၏ ဒီမိုကရေစီ နည်းစံနစ် အောက်တွင် တည် ရှိ နေ သော လွတ် လပ် စွာ ပုံ နှိပ် ရေး လွတ် လပ် စွာ ဟော ပြော ရေး၊ လွတ် လပ် စွာ စည်း စေး ရေး Freedom of press; freedom of speech; freedom of meeting တို့၏ အခြေအနေကို ကြည့်ကြည့်ဦးစို့။

၁။ လွတ်လပ်စွာ ပုံနှိပ်ရေး၊ နေ့ရှင်စံနစ်လက်အောက် တွင် သတင်းစာများနှင့် ပုံနှိပ်စက်တို့သည် အများအားဖြင့် နေ့ရှင်တို့သာ ပိုင်ဆိုင် ကြလေသည်။ တခါတရံ ဆင်းရဲ သားအလုပ်သမား၊ လယ်သမားတို့သည်လည်း မူးရပ်ရု၍ ၎င်းတို့၏ ဝါဒကို ဖြန့်ချိရန် သတင်းစာအချို့နှင့် ပုံနှိပ်စက် အချို့တို့ကို တည်ထောင် ကြလေသည်။ ကားလ်မတ်စ် ထီနှင့်တို့ပင်လျှင်၊ ၎င်းတို့စာအုပ်စာတမ်းများကို ဆင်းရဲ

သားများ ဘတ်စိမ့်သောငှါ။ ပုံနှိပ်ရန် အားထုတ်ကြလေသည်။ သို့သော်လည်း များစွာ အခက်အခဲနှင့် တွေ့ကြုံကြရလေသည်။ ယခု ဘက်တိုင်အချို့ ဒေသများ၌ ၎င်းတို့၏စာအုပ်များကို ပိုင်ဆိုင်ခြင်း၊ ဘတ်ခြင်း တို့သည် ရာဇဝတ်မှုကို ကျူးလွန်သည် နှင့် မခြားနားပေ။ သို့သော်လည်း ခန့်ရှင်တို့သည် ဆင်းရဲသား အလုပ်သမား လယ်သမား တို့၏ ကြွေးကြော်သံကို လုံးလုံး ပျောက်ကွယ်ရန် မထိနှိပ်နိုင်ကြချေ။ ထို့ကြောင့် ခန့်ရှင်တို့သည် ဆင်းရဲသားတို့၏ ကြွေးကြော် အော်ဟစ်သံတို့ကို ပျောက်စိမ့်သောငှါ လူ့စိတ်သဘောကို နှစ်ထိမ့်မွေ့ လျော်စေသည့် စာမျိုးကို ဖြန့်ဖြူးကြလေသည်။

၂။ လွတ်လပ်စွာ ဟောပြောရေး၊ လွတ်လပ်စွာ ဟောပြောရေးကိုလည်း သဘင်းစာနှင့် ပုံနှိပ်စက်များကဲ့သို့ ခန့်ရှင် စံနစ် ကြီး ၏ လက် အောက် တွင် များ စွာ ချုပ်ချယ်၍ ထားလေသည်။ ခန့်ရှင်စံနစ်ကို ထောက်ခံအားပေးသော၊ အဟောအပြောများကိုသာ၊ ခန့်ရှင်နှင့် ခန့်ရှင်စံနစ် ဘုံအားပေးနေသော လက်ပါးစေ ကိုယ်စားလှယ်များတို့သည် အားပေးကြလေသည်။ ထိုစာရားမျိုးကို ဟောမည်ဆိုလျှင်၊ နေရာမရွေး၊ အချိန်မရွေး ဟောပြောရန်အခွင့်ပြုကြလေသည်။ ထိုပြင် ဟေ ခန့်ရှင်တို့ ကြီးမားသော သတင်းစာများက ၎င်း၊ အသံထွင့်ဝက်များက ၎င်း။ ထိုစာရားကို ခေးကြီးနှင့် ကျယ် လုပ်၍ ခေးကြီး ထွင့်ကြလေ၏။ အကယ်၍ ယခု ခန့်ရှင်စံနစ်ကို အားမပေးရန်၊ တိုက်ဖျက်ရန် ဟောပြောလိုသော် များစွာပင် ခဲထပ်းလေသည်။ ဟော

ပြောပြန်လျှင်လည်း ဟောသောလူများအား၊ အမျိုးမျိုး အပြစ်ရှာပြီးလျှင် ချုပ်ချယ်ထားလေသည်။ ထိုမှတစ်ပါး လူတို့၏ ဆန္ဒကို ပြသသော ရုပ်ရှင်ကား အစရှိသည် တို့ကိုလည်း များစွာ ချုပ်ချယ်ထားလေသည်။ ဥပမာ (Mother storm over asia) စသော ဇာတ်ကားများကို အချို့ တိုင်းပြည်များတွင် ပြသခွင့် မပြုချေ။

၃။ လွတ်လပ်စွာ စည်းဝေးရေး၊ လွတ်လပ်စွာ ပုံနှိပ်ရေး၊ ဟောပြောရေး ဆွဲပြုရေးတို့သည်၊ ခန့်ရှင်စံနစ် လက်အောက်တွင် နာမည်သာရှိသကဲ့သို့၊ လွတ်လပ်စွာ စည်းဝေး ရေးသည်လည်း ကြားသာ ကြားဘူး ကြလေသည်။ ခန့်ရှင်စံနစ် လက်အောက်တွင် တကယ်တမ်း မရှိနိုင်ချေ။ အကယ်၍ လူသူလေးပါး ပါဝင်နိုင်သော ကွင်းပြင်များ၌ ၎င်း၊ လမ်းဆုံများ၌ ၎င်း၊ အစည်းအဝေးပွဲများ ပြုလုပ်လိုသည် ရှိသော်၊ ဆိုင် ရာ၌ ထို ကဲ့သို့ စည်းဝေးလိုကြောင်း နှင့် ခွင့် ပန် ကြား ရ လေ သည်။ အခွင့် ပေး ခြင်း၊ အခွင့် ပယ် ခြင်း တို့ သည် သူတို့ ၏ အပေါ် ၌ သာ တည်ရှိလေသည်။ အကယ်၍ အစည် အဝေးပွဲများ ပြုလုပ်ပြန်လျှင်လည်း၊ ထိုအစည်းအဝေးများ ထွင် ရုံ ထောက်ဘက်ဋ္ဌာနနှင့် ဝယ်ဘက်ဋ္ဌာနများမှ လူမျိုးကို အစည်းအဝေး၏ အကဲကို ခတ်ရန် နှင့်၊ အစည်းအဝေးတွင် ပြောသော စကားများကို ခန့်ရှင်ကြီးများ ကြားသိရန် စေလွှတ်ထားလေသည်။ အစည်းအဝေးပွဲသို့ ရုံသော် များနှင့် ဝယ်ဘက်များကို ထွတ်ခြင်းသည် ဆင်းရဲသား အလုပ်သမား လယ်သမားများအား ခြေခံထွန်သည် နှင့် တူလေသည်။ ထိုမျှနှင့် မပြီး

သေးအစည်းအဝေးကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဂုဏ်ထူးတက်ဌာန သို့အာဏာတန်ခိုးများကိုပုံ၍ အုပ်စုအစည်းအဝေးလေသည်။ ဤကဲ့သို့ အာဏာများနှင့် ပတ်သက်၍ အင်္ဂလန်ပြည်တွင် ဆူပူရာ၊ ၁၉၃၄-ခုနှစ်၊ ဂျွန်လ-၁၄-ရက်နေ့၌ ပါလီမန်အစည်းအဝေးပွဲတွင် ပြည်ထဲရေးအတွင်းဝန်က ဖြေရှင်းသည်မှာ ဥပဒေအရ အစည်းအဝေးပွဲကို စီမံဆောင်ရွက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ သဘောတူညီချက်မရဘဲနှင့်၊ ဂုဏ်ထူးများသည် တရားပွဲအတွင်းသို့ ဝင်ခွင့်မရှိချေ။ အကယ်၍ ဝင်လိုလျှင်လည်း အစည်းအဝေးပွဲသည် ငြိမ်သက်ပိတ်ငြားရေးကို ချက်ဆီးမည်ဟု အယူရှိသဘောပိုက်မှသာ ဝင်ရမည် ဤကဲ့သို့ ပြောပြီးသည့်နောက် ၁၉၃၄-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ ၁၇-ရက်နေ့တွင် Incitement to disaffection bill ခေါ် ဥပဒေကြမ်းကို ကန့်ကွက်ရန် ဝေလနယ်တောင်ပိုင်းတွင် အစည်းအဝေးပြုလုပ်ရာ၊ ဂုဏ်ထူးအရာရှိများ အစည်းအဝေးသို့ ဝင်မည်ဟု ပြုလုပ်သဖြင့်၊ တံခါးပေါက်စောင့်ကမဝင်နိုင်ကြောင်း ပြောသဖြင့် စကားများကြသည်တွင် ဟောပြောမည့် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် သဘာပတိဘုံက၊ မဝင်နိုင်ကြောင်း ပြောပြန်ရာ၊ အတော်တယောက်နှင့် တယောက်မကျေမနပ်ဖြစ်၍ သွားကြ၏။ တရားပွဲကားမည်သို့မျှ ထုပ်ရှားခြင်းမရှိချေ။ တာဝန်ခံပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း မခံမရပ်နိုင်သဖြင့် ပြည်ထဲရေးဝန်၏ ဖြေရှင်းချက်အရ၊ ထိုဂုဏ်ထူးအား တရားပွဲရာ၊ တရားသူကြီးသည် ဂုဏ်ထူးအရာရှိများ မည်သည့် တရားပွဲသို့မဆို အကြည်ညိုပျက်စေမည့် တရားများကို ဟောခြင်းမှ ကာကွယ်နိုင်ရန်၊ ဝင်နိုင်ထွက်

နိုင်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီးလျှင် စွဲဆိုခြင်းကို ပယ်လိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့် အချို့သောနိုင်ငံရေးသမားတို့က၊ ဒီမိုကရေစီ နည်းအရ ပြုလုပ်သော ဥပဒေပြုအဖွဲ့နှင့်အုပ်စိုးသောနည်းစံနစ်သည်၊ စင်စစ်လက်ရှိ နေ့နှင့်စံနစ်ကြီးတည်တန့်ရာတည်တန့်ကြောင်း အတွက် ပြုလုပ်သော အစိုးရစက်ယန္တရားကြီးကို မထိခိုက်မပျက်စီးရန် ကာကွယ်သည့် စံနစ်ကြီး ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုစက်ယန္တရားကြီးပျက်စီးလျှင် ဒီမိုကရေစီနည်း ပြုလုပ်သော ဥပဒေပြုအဖွဲ့နှင့်အုပ်စိုးသည့် နည်းစံနစ်ကြီးကို သည် သည်း ပျက်စီး၍ သွားပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် နေ့နှင့်တို့ ပြုလုပ်သော ဒီမိုကရေစီစံနစ်သည်၊ နေ့နှင့်တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ကာကွယ်စေခြင်းငှါ လူတန်းစားနှိမ်နင်းရန် ပြုထားသော စံနစ်ဖြစ်လေသည်။

နေ့နှင့်စံနစ်ကြီးသည် ချေးကနှင့်မတူတော့ဘဲ၊ နေ့နှင့်အချင်းချင်း ပြိုင်ဆိုင်မှုကြောင့် တဦးတယောက်ကောင်းစားရေးစံနစ် (Monopoly capitalism) တာ သို့ပြောင်းသွားသဖြင့်၊ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အလုပ်လက်မဲ့ပေါများခြင်း၊ နေ့နှင့်တိုင်း ပြည်အချင်းချင်း၊ လောဘဇောကြောင့် စစ်မက်အင်္ဂါဖြစ်သည့် အရိပ်နိမိတ်များ ထူးပြောလာခြင်း၊ ထိုစစ်ဖြစ်ရန် အရိပ်နိမိတ်တို့ကြောင့် ကာကွယ်တိတ်ခိုက်ရန်အလို့ငှါ စစ်ဘက်ဌာနများတွင် ဆထက်တန်တိုးစရိတ်များ ပိုမို၍ အသုံးပြုကြခြင်း၊ ဆင်းရဲသားတို့သည် နေ့နှင့်တို့ လောဘဇောကြောင့် နေ့ရေး၊ ထိုင်ရေး၊ စားရေး၊

သေဝံရေး၊ ကြပ်ဘည်းကျဉ်းမြောင်းသဖြင့်၊ နေ့ရှင်ဘို့အား
 တော်ထွန်ရန် ကြံစည်ကြခြင်း အစရှိသည် တို့ကြောင့်
 နေ့ရှင်တို့သည် ၎င်းတို့အားအဘက်ဘက်မှပေးအပေါင်း
 ရန်အပေါင်းမြီရဲထွက်ရှိသဖြင့်၊ ၎င်းတို့၏ အခြေအနေကို
 ခိုင်မြဲစေရန်၊ ၎င်းတို့၏သက်နက်များဖြစ်သော ဝုလိပ်ဘက်
 ဋ္ဌာန၊ အကျဉ်းထောင်ဋ္ဌာန၊ စစ်ဘက်ဋ္ဌာန၊ တရားရုံးဋ္ဌာန
 တို့အပေါ်တွင် ရှေးကထက်ပိုမိုသုံးစွဲကြလေသည်။ သို့ပါ
 သော်လည်း ဆင်းရဲသားအလုပ်သမား လယ်သမားများ
 သည်ကား ပိုမို၍ ဆူပူသောင်းကြမ်းလာ၏။ မည်သူမျှထား
 ဆီး၍မရနိုင်ချေ။

ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းသည် နေ့ရှင်စံနစ်ကြီးပျက်စီး ပို
 ယွင်းမည့် အရိပ်နိမိတ်များကိုပြခြင်းဖြစ်လေသည်။ ပျက်
 စီးမည်အချိန်သို့ ရောက်သဖြင့် မပျက်စီးရန် နည်းအမျိုး
 ဆေးအမျိုးနှင့် နေ့ရှင်တို့သည် ကာကွယ်ကြရာ၊ ထိုသို့
 ကာကွယ်သော စရိတ်တို့ကြောင့် ဆင်းရဲသားအလုပ်
 သမား-လယ်သမားတို့၏ စီးပွားရေးကိုသာလျှင် ထိခိုက်
 သည်မဟုတ်။ လူ့လတ်တန်းစားများ ဖြစ်သော ဆိုင်ရှင်
 ကလေးများ၊ ဇွဲစားများ၊ ကုန်သည်ကလေးများ၊ ပညာ
 တတ်အလုပ်သမားများ၊ အရာရှိငယ်များ၊ ကျောင်းဆရာ
 များ၊ ရှေ့နေဝတ်လုံများကိုပါ ထိခိုက်လေသည်။ ထို့
 ကြောင့်ရှေးအခါက စီးပွားရေးလမ်းဖြောင့်နေသဖြင့် နိုင်ငံ
 ရေးကို စက်ဆုတ် ရွံ့ရှာခဲ့သော လူ့လတ်တန်းစားတို့သည်
 ဆင်းရဲသားအပေါင်းတို့နှင့် ရောနှောပြီးလျှင် နိုင်ငံရေး
 နယ်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်၍ ဆူပူကြလေသည်။

ဖိနှိပ်ခြင်းခံရကြောင်းကို ထိရှိနားလည်သော ဆင်းရဲ
 သားများ၊ အထိတရားနည်းပါးသော်လည်း၊ နောက်ဆုံး
 တွင်မခံမရပ်နိုင်အောင်ဖိနှိပ်သဖြင့်နိုးကြားလာသော ဆင်း
 ရဲသားများလူညွန့်စူးစား၍ နေသော လူ့လတ်တန်းစားများ
 ဤသုံးဦးသားတို့သည်ပေါင်းစပ်၍ တပြိုင်တည်း ဆူပူအော်
 ဟစ်ကြသောအခါ၊ ဒီမော်ကရေစီနည်းနှင့် ပါလီမန်ကို ဖွဲ့
 စည်း၍ အုပ်ချုပ်သော စံနစ်သည် နေ့ရှင်တို့၏ ကိုယ်ကျိုးနှင့်
 အတော်အတန် ဖိလောကန်လန်ဖြစ်နေလေသည်။ ဤကဲ့သို့
 ဖြစ်ရခြင်းသည် လွတ်လတ်စွာ ရွေးကောက်တင်မြှောက်နိုင်
 သော အခွင့်အရေးနှင့် ပါလီမန် (ဥပဒေပြုအဖွဲ့) တို့က
 လက်ရှိလူတို့၏ အခြေအနေကို ပြောင်းလဲနိုင်သောကြောင့်
 မဟုတ်ပေ။ ပြောင်းလဲနိုင်ရန် ၎င်းတို့သည် ဤအချိန်၌ ဤအ
 ခါနွဲ့ မစွမ်းဆောင်နိုင်ကြောင်းကို လူတိုင်းထိရှိနားလည်
 ကြသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ သို့နေ့ရှင်တို့ စီမံထား
 သော ဒီမော်ကရေစီ နည်းစံနစ်သည် ဆင်းရဲသားများ
 အား အခွင့်အရေး ပေးအပ်ထိုက်သလောက် မပေးငြား
 သော်လည်း၊ ထိုစံနစ်အရ ထိုကဲ့သို့သော အချိန်အခါနွဲ့
 ဆင်းရဲသားတို့သည် နေ့ရှင်စံနစ်ကြီးကို တိုက်ခိုက်ပျက်
 ဆီးရန် ဆင်းရဲသားအချင်းချင်း သွေးစည် ခိုင်းသော အခွင့်
 အရေးနှင့် လူ့လတ်တန်းစားများအား ဆင်းရဲသားတို့၏
 ဘက်သို့ ပါရန် သွေးဆောင် နိုင်သော အခွင့်အရေးတို့ကို
 အနည်းငယ်ရလေသည်။ ၎င်းပြင် ရှေးကကဲ့သို့ မဟုတ်မူ
 ၍ ဒီမော်ကရေစီနည်းအရ၊ ဖွဲ့စည်းထားသော ဋ္ဌာနများ

ကလည်း၊ ဓနရှင်တို့သည် ဆင်းရဲသားများအပေါ်၌ လက်ဝါးကြီးအုပ်ခြင်းတို့ကို ရှေးကကဲ့သို့ လူအများမထိရန် မဖုံးအုပ်နိုင်ချေ။

ဓနရှင်တို့သည် ထိုကဲ့သို့သော ဘေးအပေါင်းကို မြင်သဖြင့် မည်မျှ မည်မျှပင် ဓနရှင်အချင်းချင်း ပြိုင်ဆိုင်မှုတွေကြောင့်၊ ကွဲပြားခြားနား၍ နေသော်လည်း၊ တတ်အားသန္တိ ရင်တောင်တန်းပြီးလျှင် ဆင်းရဲသားအလုပ်သမား၊ လယ်သမားအစည်းအရုံးများကို ဖြိုဖျက်၍ ၎င်း၊ ခေါင်းဆောင်များကို ငွေအားဖြင့် ဝယ်ယူ၍ ၎င်း၊ ဆင်းရဲသား တို့၏ အားကို ဖျိဖရဲဖြစ်ရန် ငြိလုပ်ကြလေသည်။ ဓနရှင်တို့၏ ဝယ်ယူခြင်းကို ခံရသော ခေါင်းဆောင် တို့သည်လည်း၊ ဆင်းရဲသား အလုပ်သမား လယ်သမားများ၏ အရေးအတွက်၊ အကြမ်းနည်းနှင့် ဓနရှင် စံနစ်ကြီးကို တိုက်ဖျက်ခြင်း ဌါမထက်နိုင်ကြောင်း၊ လူတိုင်းလူတိုင်း ပေါင်းစပ်၍ တရားဥပဒေအရ၊ ဓနရှင် စံနစ်ကြီးအား အများကောင်းကျိုးကို မြှောက်ကြီး၍၊ တဖြည်းဖြည်းတစစ ပြောင်းလဲမှသာ အောင်မြင်နိုင်မည် ဖြစ်ကြောင်း စသည့် တရားများကို နေရာတကာဟောပြောပြီးလျှင် တကယ်တမ်း အနိုးကြေကြေ အရေးခန်းခန်းခေတ်ပြောင်းရေးကို ယုံကြည်သော ဆင်းရဲသားများအား၊ ဆင်းရဲသားတို့၏ ရန်သူသတ္တဝယ်မှတ်ထင်ရန် ငြိလုပ် ကြလေသည်။ ထိုနည်းအားဖြင့် ဆင်းရဲသားတို့သည် မထိနားမလည်၍ လူမသမာတို့၏ ခြားဖောင်းခြင်းနားထုတ်ခြင်းတို့ကို ခံရကြ လေသည်။ အပိုးရ တို့သည်လည်း ထိုလူများနှင့် ပေါင်းစပ်၍ စည်းကမ်းရှိရမည် စံနစ်

ရှိရမည်။ အာဏာရှိရမည် စသည့် စကားလုံးများကို တွင်တွင် သုံး၍ ဆင်းရဲသားအပေါင်းအား အမျိုးမျိုး ထိနှိပ်ချုပ်ချယ်လေသည်။ နိုင်ငံတိုင်းတွင် ရှိသော ဆင်းရဲသားတို့၏ အရေးတို့၏ အခြေအနေကို ကြည့်သောအခါ၊ အကယ်၍ ဆင်းရဲသားအလုပ်သမား၊ လယ်သမားအပေါင်းတို့သည်၊ စုပေါင်းညီညွတ်ခြင်းမရှိဘဲ၊ ဓနရှင်တို့၏ ထိနှိပ်ခြင်းကို ဖြန်ထုန်၍ မထုန်ပြန်နိုင်သော်၊ ဓနရှင်တို့သည် မင်းသားခေါင်းနှင့် တူသော ဒီမောက်ကရေစီစံနစ်ကို ပယ်၍၊ ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားလယ်သမားတို့အား နှိပ်စက်ကြကြောင်းကို တွေ့ရလေသည်။

ဓနရှင်စံနစ်သည်၊ ကမ္ဘာပေါ်၌ ပေါ်ပေါက်၍ လာရန် မြို့စား နယ်စားတို့နှင့် အုပ်ပိုးသော စံနစ်ကြီးကို၊ ဓနရှင်များ ဖြစ်မည့်ကုန်သည်တရုတ်တို့သည်၊ ဆင်းရဲသားများနှင့် ပူးပေါင်း၍၊ အတင်းအဓမ္မ တိုက်ဖျက်ခဲ့ရလေသည်။ ပြင်သစ်သူရန်ကို ကြည့်လျှင် ထင်ရှားလေသည်။ သာယာဖြည့် ညှင်းစွာ ဖြားယောင်း ပြောဆို၍၊ ဓနရှင်စံနစ်သို့ ပြောင်းလဲခဲ့ရသည် မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့်၊ ဓနရှင်စံနစ်သည်၊ ကနဦးကစ၍ အတင်းအဓမ္မနှင့် အခြေမြစ်ချခဲ့ရကြောင်း ထင်ရှားသည့်ပြင်၊ ဓနရှင်စံနစ်ကြီးသည်၊ ယနေ့တိုင် မယိမ်းမယိုင် တည်တန်ခိုင်မြဲရန်၊ အတင်းအဓမ္မများ ဖြစ်သော၊ စစ်တပ်၊ ဗုလိပ်တပ်၊ ထောင်၊ ရုံးတို့နှင့် ကာကွယ်ထားသည်မှာလည်း၊ မျက်မြင်ဒိဋ္ဌပင် ဖြစ်လေသည်။ ဓနရှင်စံနစ်ကြီး ပြောင်းလဲရန်လည်း၊ ဓနရှင်တို့ ဖန်တီးသော ဒီမောက်ကရေစီနည်းစံနစ်အရ တည်ထွင်သော ဥပဒေ

ပြုအဖွဲ့တွင်ဝင်ရောက်တမ်းဆောင်သောနည်းနှင့် မရနိုင်
ချေ။ ထိုနည်းကိုယုံကြည်အားကိုးသောလူတို့သည်၊ လက်
လိုချင်သဖြင့်၊ လအား ငေးစိုက်ကြည့်၍ ဝိယိုတမ်းတနေ
သောသူငယ်နှစ်စား ကလေးနှင့်တူလေသည်။ ခန့်ရှင်တို့
၏အားဖြစ်သော၊ ခေတ်ပေါ်စက်သေနတ်၊ စက်အမြောက်၊
သံချပ်ကာ မော်တော်ကား၊ ၁၀-လက်မ အဝန်းရှိသော
အမြောက်ကြီးများ တပ်ဆင်ထားသောစစ်သင်္ဘော၊ တ
နာရီလျှင်မိုင် ၅၀၀-ထက်မနည်းပျံသန်းနိုင်သော၊ ဗုံးထင်
လေယာဉ်ပျံတို့သည်၊ မည်မျှ ကြီးကျယ်သည်၊ မည်မျှ
ကောင်းသည်ကိုလူတိုင်းပင်သိလေသည်။

သို့သော်လည်း၊ ခန့်ရှင် နယ်ချဲ့သမား စံနစ်ကြီး၏
လက်ငင်းအခြေအနေကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့်၊ (၁)နယ်ချဲ့
သမားတို့၏နိုင်ငံများ၌၊ ဆင်းရဲသား အလုပ်သမား လယ်
သမားတို့သည်၊ ခန့်ရှင်တို့အား အမြဲတစေ တော်တန်၍နေ
ခြင်း၊ (၂)နယ်ချဲ့သမားတို့၏ လက်အောက်နိုင်ငံများတွင်
ကျန်တွင်း၌နစ်နဲသောလူများသည်၊ နယ်ချဲ့သမားများ၏
လက်အောက်မှ လွတ်မြောက်ရန် ကြိုးစား အားထုတ်၍
နေခြင်း၊ (၃)နယ်ချဲ့သမားတို့၏ နိုင်ငံအချင်းချင်း၊ လောဘ
ဇောကြောင့်၊ ကမ္ဘာကြီးကို အဝေမညီသဖြင့်၊ တဦးနှင့်
တဦး စစ်ဖြစ်ရန် စိုင်းပြင်းနေကြခြင်း၊ (၄)အလုပ်သမား
လယ်သမားတို့၏အသွေးအသားတို့ဖြင့်တည်ထားသော
ဆိုဗီယက်ရှုရှားနိုင်ငံကြီးနှင့် နယ်ချဲ့သမားတို့သည် အမြဲ
တန်း ဆင်းရဲသား၊ အလုပ်သမား၊ လယ်သမား အရေးနှင့်
ပတ်သက်၍၊ ပဋိပက္ခဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့်၊ ကမ္ဘာပေါ်တွင်

စစ်ရိပ်စစ်ငွေ များသန်း၍နေခြင်း စသည်တို့ကို တွေ့ရသ
ဖြင့်၊ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အရေးတော်ပုံကြီးပေါ်တော့မည်မှာ
ထင်ရှားလာလေသည်။ ကမ္ဘာကြီး၏စီးပွားရေးကိုကြည့်
ပြန်လျှင်လည်း၊ ထိုကဲ့သို့အရေးတော်ပုံပေါ်ပေါက်ရန် လို
အပ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ဆင်းရဲသား၊ အလုပ်သမား၊
လယ်သမားများမှန်သမျှ၊ ကမ္ဘာကြီး၏ လက်ငင်းအခြေ
အနေကို သိပြီးသကာလ၊ ကိုယ့်တာဝန် ကိုယ်တမ်းရန်
လက်ငင်းအရေးကြီးသောဝတ္တရားဖြစ်လေသည်။ ဆင်းရဲ
ခြင်းသည်၊ ဆင်းရဲသားတို့၏ အပေါ်၌၊ ငတ်မွတ်ခြင်း၊
ညှင်းပန်းခြင်း၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းစသည့် ထေးရုက္ခအမျိုး
မျိုးပိုမိုများပြားစေပြီးလျှင်၊ ဆင်းရဲသားအပေါင်းတို့ပျက်
စီးရာလမ်းမကြီးသဘွယ်ဖြစ်လေသတည်း။

“စာ အုပ် ထူး များ”

★ ဇိနိးမဇာနည်

လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲတွင်၊ ရွပ်ရွပ် ချုံချုံ တိုက်ခဲ့သော အာဇာနည်အမျိုးသမီးတစ်ဦး။

★ ရှမ်းတို့ဣဒါနီ

ကျွန်ုပ်တို့ သွေးချင်း သားချင်း ဖြစ်သော ရှမ်းအမျိုးသားတို့၏ အကြောင်းကို၊ သေ သေ ချာချာ ရေးသား ထား၍၊ ရှမ်းနှင့် ဗမာသွေးစည်းရေးအတွက် အထူးထုတ် ဝေမည့်စာအုပ်။

★ လူလောကဖြစ်စဉ်

တကဲ့-တကယ်ထူးခြားမည့်စာအုပ်ကြီး ဗမာ ဘာသာနှင့် ဘယ်တုန်း ကမ္ဘာ မပေါ် ခဲ့သေး။

★ လူစွမ်းကောင်း

နဂါးနီက ထုတ်ဖော်မည့် လူစွမ်းကောင်း များ၊ “ထူးလိမ့်မည်- ဆန်းလိမ့်မည်။”

ရွှေအကြောင်းဖယောင်းသက်သေ၊
နဂါးနီအကြောင်းစာအုပ်ကောင်းသက်သေ။

ဤ-၃-အုပ်

ဗွတ်လစ်ရေးတိုက်ပွဲ

အချိန်အခါသင့်အောင် ထုတ်ဝေသည့်စာအုပ်၊ လွတ် လပ်ရေးတိုက်ပွဲတွင် ဆင်နွှဲရန် ဗမာတိုင်းစာအုပ်စီ ထားသင့်သည်။

ရှုထောင့်

နေ့စဉ်သတင်းစာများတွင် ဗူးအက်တူးမြောင်း အ ထော်အရေးကြီးနေကြောင်း၊ ရေးနေကြပြီ ဗူးအက်တူး မြောင်းအကြောင်းကို သေသေချာချာထိရအောင် ဘတ် ထားကြ။

ပါရဂူအရေးတော်

အမျိုးမျိုးနှင့် အရေးတော်ပုံ တင်သားတို့ တိုက်ပွဲ သစ်ကမ်းစာရမည်။

နဂါးနီကထုတ်ဝေသော
စာအုပ်ထူးများ။

ရှေ့လခမည့်ဝတ္ထုသစ်။

နဂါးနိမ္မိတထူးထုတ်ဝေမည့် ဝတ္ထုကြီး။ မကြာမှီ
ဘတ်ကြရတော့မည်။ ဝတ္ထုကောင်း၊ ဘတ်လိုသူများ
လက်မလွတ်တန်းစောင့်ဘတ်ကြလော့။

အဓိပ္ပါယ်လဲ ရှိရမယ်၊ အတုခိုးစရာလဲ ပါရမယ်၊
ထွမ်းခက်၊ ဆွေးခက်၊ မှာလဲပန်းသာ မစာအုနှင့် နိုင်
လား ငါလား ဖြစ်လိမ့်မည်။

မြော်စော်စောနှင့်မောနေကြသဖြင့် အပြစ်ဟင်
လျှင်လည်း ခံရပါတော့မည်။

အကောင်း စကား အကောင်းဆုံး ဖြစ်အောင်
စီစဉ်နေသောကြောင့် ကြာသည်ကို ခွင့်ပြုကြစေလို
ပါသည်။

‘လဘက်ကောင်းစားချင်’

‘ပလောင်နှေးစေ’

Mawng Sam Lun,

Cannal Rd. No. 1.

He Baing Quarter

Tamgggi.

S. Shan States.

